

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

NEW YORK TIMES BESTSELLING AUTHOR

GENA SHOWALTER

“Gena Showalter is
a romantic genius.”

—*San Francisco Book Review*

Can't LET GO

the original heartbreakers

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

- [Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız](#)
- [Çeviri Yedek Telegram Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitap İstekleri Kanalımız](#)
- [Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri](#)
- [Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız](#)

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz.

Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız.PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

NEW YORK TIMES BESTSELLING AUTHOR

GENA SHOWALTER

"Gena Showalter is
a romantic genius."
—*San Francisco Book Review*

Can't LET GO

the original heartbreakers

***New York Times çoksatan yazarı Gena Showalter,
buz gibi bir savaş gazisi ve onu eritebilecek tek kadın
hakkında cızırtılı bir Orijinal Kalp Kırıcılar
hikayesiyle geri döndü...***

Bir mil uzunluğunda güven sorunları olan Ryanne Wade, erkeklerden uzak durmaya yemin etmiştir. Sonra Jude Laurent bara girer ve tüm bahisler kapanır. Eski ordu komandosu hayal edilemeyecek kadar acı çekmiş, önce savaşta sakatlanmış, sonra da karısını ve kızlarını sarhoş bir sürücü yüzünden kaybetmiştir. Düşünceli dul adamı gülümsetmek birinci önceliktir. Ona direnmek mi? İmkansız.

Jude için Ryanne yasak bölgedir. Yine de potansiyel sürücülere alkol servisi yapan güzel barmen onu başka hiçbir şeye benzemeyen bir şekilde cezbeder. Rakip bir bar onun geçimini ve hayatını tehdit ettiğinde geri dönemez. , içinde uzun zamandır gömülü olduğunu düşündüğü bir şeyi tetikler ve ne pahasına olursa olsun onu korumaya kararlıdır.

Aralarındaki çekim artmaya devam ederken, yaralı asker geleceğine tutunmak için geçmişinden vazgeçmesi gerektiğini bilir... ya da umutsuzca ihtiyaç duyduğu ikinci şansı kaybetme riskini göze alır.

New York Times *çoksat*an yazarı Gena Showalter'a övgüler

"Showalter... beni her sarsıyor!"

-Sylvia Day, *New York Times*'ın 1 numaralı çok satan yazarı

"Showalter aşık olacağınız eğlenceli ve seksi karakterler yazıyor!"

-Lori Foster, *New York Times* çoksat

"Şımarık, zeki karakterler ve ustalıkla örölmüş, alışılmadık bir olay örgüsüyle *The Closer You Come*, Gena Showalter'ın tüm parlak yeteneğini gözler önüne seriyor."

-Kristan Higgins, *New York Times* çoksat

"Showalter romantizmi her sayfada cızırdatıyor!"

-Jill Shalvis, *New York Times* çoksat

"Duygusal, yürek burkan, sayfaları çevirmemi sağlayan bir kitap!"

-Carly Phillips, *New York Times* çok satan yazarı

"İlgi çekici hikâyeleri ve unutulmaz karakterleriyle Gena Showalter göz kamaştırmaktan asla vazgeçmiyor."

-Jeaniene Frost, *New York Times* çoksat

"Bir kitabın üzerinde Showalter isminin olması, eğlenceyi garantilemek demektir."

-RT Kitap Yorumları

"Çok yönlü Showalter... bir kez daha okuyucuları baştan sona eğlendirirken mizah ve dokunaklılığı harmanlayabildiğini gösteriyor."

-Booklist *Catch a Mate* hakkında

"Gena Showalter yaratıcı bir dahi."

-Hypable

Gena Showalter ve HQN Books'tan da temin edilebilir

Nefes Almakta
Zorlanıyorum En
Karanlık Vaat En
Karanlık Azap Ne
Kadar Zor Düşersen O
Kadar Sıcak Yanarsın
Ne Kadar Yaklaşırsan
All for You ("The One You Want "ı içeren antoloji)
En Karanlık Dokunuş
Yanan Şafak
Karanlıktan Sonra ("En Karanlık Melek "i içeren duoloji)
En Karanlık Özlem
Güzellik Uyandı
After Moonrise (P.C. Cast ile düoloji)
Kötü Geceler
En Karanlık Baştan
Çıkarma En Karanlık
Teslimiyet En Karanlık
Sır
En Karanlık Yalan
Karanlığın İçindeki En
Karanlık Tutku
En Karanlık Fısıltı En
Karanlık Zevk En
Karanlık Öpücük
En Karanlık Gece
Vampirin Gelini Su
Perisi Kral
Atlantis'in Mücevheri
Ejderhanın Kalbi İki
Kat Sıcak Ateşle
Oynamak Bir Eş
Yakalamak Hayvani
İçgüdüler
Zevk Kölesi Taş Prens

Harlequin Nonfiction'dan

Ölümsüzlerle Çıkmak (Jill Monroe ile)

Harlequin TEEN'den

Can damarı

Firstlife

Çılgın Bir Zombi Partisi

Zombi Kalpler Kraliçesi Zombi

Camından

Alice in Zombieland

Twisted

Çözölmüş İç içe

geçmiş

Ve yakında...

Everlife

Harlequin TEEN'den ve

En Karanlık Savaşçı

HQN Books'tan

GENA SHOWALTER

Bırakamıyorum

Bu kitap üç muhteşem hanımefendi olmasaydı mümkün olmazdı:

Jill Monroe ve Kresley Cole'a çok değerli beyin fırtınaları için. Ve kahkahalar için. Ve eğlence için. Ve siz olduğunuz için.

İnanılmaz geri bildirimleri için muhteşem editörüm Emily Ohanjanians'a. Beni anlamana bayılıyorum! Daha da iyisi, benim ilginç karakterlerimi anlıyorsun.

Ve bir gün benimle birlikte bir otel odasında 8 saat geçirerek hikayedeki pürüzleri yardımcı olan Jill Monroe'ya ikinci ve özel bir teşekkür borçluyum.

Kutsanmışım!

İçindekiler

BİRİNCİ BÖLÜM

İKİNCİ BÖLÜM

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

DÖRDÜNCÜ

BÖLÜM BEŞİNCİ

BÖLÜM

ALTINCI BÖLÜM

BÖLÜM YEDİ

BÖLÜM BÖLÜM

DOKUZ SEKİZ ON

ON BÖLÜM BİRİNCİ

ON İKİNCİ BÖLÜM

BÖLÜM ON ÜÇ ON

BÖLÜMDÖRT BÖLÜM ON

BEŞ

ON ALTINCI BÖLÜM

BÖLÜM ON YEDİ BÖLÜM

ON SEKİZ

BÖLÜM ON DOKUZ

BÖLÜM YIRMI

BÖLÜM YIRMI BİR

BÖLÜM YIRMI İKİ

BÖLÜM YIRMI ÜÇ BÖLÜM DÖRT

YIRMI BÖLÜM YIRMI BEŞ

BÖLÜM YIRMI ALTI

BÖLÜM YIRMI YEDİ BÖLÜM YIRMI

BÖLÜM YIRMI DOKUZ SEKİZ

SONSÖZ

LORI FOSTER'IN *CLOSE CONTACT* ADLI ESERİNDEN ALINTI

BİRİNCİ BÖLÜM

GERİ DÖNMÜŞTÜ.

Ryanne Wade dünyaca ünlü meyve kokteyli kaçak içkisini -sevgiyle CockaMoon olarak bilinir- küçük bir kavanoza doldurdu ve mümkün olduğunca ihtiyatlı bir şekilde Jude Laurent'ın barında sinsice dolaşmasını izledi. Ve tamam, kaçak içki tam olarak dünyaca ünlü değildi ama bölgesel olarak ünlüydü. Tamam, *neredeyse* bölgesel olarak ünlüydü; kendi tarifıyla yapılan bu içki yerel bir bira fabrikasında damıtılıyor ve sadece Tırmalama Direği'nde satılıyordu.

Jude bir keresinde içkiye Bardakta Çöküş adını vermişti. Ya da DIG. *Kendi mezarını kazıyorsun, Wade* gibi. Sırf onu kızdırmak için, emindi.

Eski ordu komandosu, memleketine yeni yerleşmişti ve bir güvenlik şirketi olan LPH Protection'ın üç ortak sahibinden . Bazen En çılgın, en kötü sokaklardan gelen bir kavgacı gibi, ancak diğer zamanlarda bir yönetim kurulu müzakeresinden yeni çıkmış bir işadamı gibi görünüyordu ve kazanmıştı.

Bu gece gerçek bir kavgacıydı, kadınları kızdırmaya hazırdı. Siyah bir tişört, yırtık bir kot pantolon ve savaş botları giymişti. Deri kelepçeler bileklerini çevreliyordu ve parmaklarında üç gümüş yüzük parlıyordu. Onun muşta versiyonu mu?

Günün kişiliği ne olursa olsun, her zaman bir günah kadar güzel ve baştan çıkarıcıydı ve Ryanne'in başının belasıydı.

Gerçekten onun yağını çalkaladı.

Genelde Tırmalama Direği'ni yüce varlığıyla sadece iki arkadaşından biri özel bir şoföre ihtiyaç duyduğunda kutsardı. Asla su dışında bir şey sipariş etmezdi ve ona hizmet edecek kadar şanssız olan garsona tek kuruş harcamaz, hatta bahşiş bile bırakmazdı. Yani Ryanne'a. Aşağılayıcı türden bir bahşiş bile değil: peçeteye yazılmış bir not. *Bir dahaki sefere içkilerimi daha hızlı getirirsen nakit alırsın.*

Onunla ilgili en kötü şey neydi? Müzik kutusunun başında durup Ölüm ışını bakışlarıyla müşterilerin gözünü korkutmak. Oh, ve nasıl olduğunu unutmayalım

Bazen sırf bir yudum *alkollü* bir şey içtikleri için insanlara köpekmiş gibi oturmalarını ve kalmalarını emrederek kapıda polislik yapmaya çalıştı.

Adamın cesareti. Ve üzerindeki ceset.

Ryanne kızarmış yanaklarını yelpazeledi. Klimayı çalıştırma zamanı gelmişti. Çünkü hayır, kaynayan kanının Jude'un seksi, kaslı, lezzetli, seksi, ağız sulandıran, seksi yakışıklılığıyla hiçbir ilgisi yoktu.

Kısa bir süre önce -tamam, tamam, Jude'la tanıştıktan kısa bir süre sonra- Ryanne romantik ilişki yasağını kaldırmaya ve biriyle çıkmaya karar vermişti. Zamanlama tamamen tesadüftü elbette ama o zamandan beri hormonları kontrolden çıkmıştı.

Ayrıca, Jude'u istese bile, onun peşinden gitmezdi. Asık suratlı tavrına rağmen, genç ve yaşlı kadınlar gizlice ya da o kadar da gizlice olmayan yemlerini sallandırarak ona yaklaşmaya devam etti, ama o asla ısırmadı bile. Alnında Off Limits dövmesi de olabilirdi.

Bu gece rahatladığı ve biraz eğlendiği gece miydi?

Adam ona doğru karanlık, düşünceli bir bakış fırlatırken kadının üzerine ürperti yağdı. Yaka hizasında, hafif dalgalı sarı saçları, sabah gökyüzünden daha mavi gözleri ve bir sörfçünün vücudu vardı: zayıf, kaslı ve bronz. Ama aynı zamanda daimi bir çatık kaşları vardı. Bildiği kadarıyla hiç gülümsememiş, şaka yapmamış ya da gülmemişti ve her zaman korkutucu bir tehdit ve saldırganlık yaymıştı.

Eğer gülümserse... , aşırı şehvet yüklemesinden hormonları patlayabilirdi!

Elbette bu kötü tavrı için iyi bir nedeni vardı. Birkaç yıl önce korkunç bir trafik kazasında tüm ailesini kaybetmişti; karısı ve ikiz kızları göz açıp kapayıncaya kadar yok olmuştu. En büyük kalp acısından bahsediyoruz. Ryanne suçluluk duygusu ve kederin onu her gün-saatlik bazda yiyip bitirdiğini düşünüyordu. Ve kesinlikle yüzde 100 empati kuruyordu.

Ama hadi ama! Sorunlu geçmişi, onu tekrar ziyaretleri artırmak için ikiyüzlü flört uygulamaları ve müşterilerin susuz kalmamasını sağlamak için atıştırmalıkları aşırı tuzlamakla suçlama hakkını vermiyordu. Birincisi, o sıradan bir çapkın değildi; çapkındı ve arada bir fark *vardı*. Fetihlerin değil, gülümsemelerin peşindeydi. İkincisi, Jude yemekler hakkında ne bilebilirdi ki? Kadının servis ettiği tek bir yemeğin bile tadına bakmamıştı.

Nedense Ryanne'ı ilk karşılaşmalarında kötü biri olarak görmüştü ve onun hakkındaki fikri değişmemişti.

Lanet olsun ona. Şeker kadar tatlıyım ve muhtemelen daha lezzetliyim!

Adam topuklarının üzerinde dönüp ona doğru yöneldiğinde, kadının içinde bir elektrik çarpması oldu. Bakışları bir kez daha kilitlendi ve adamın adımları hızlandı; kadının nefesi de öyle. Tamamen ona odaklanmışken yaklaşan adamın görüntüsü...

Sakin ol, mi querida.

İmkânsız! Kalbi kaburgalarına çarptı ve elleri terden sıırılsıklam oldu.

Cazibe yerini kızgınlığa bıraktı ama kızgınlık da adamın topalladığını fark ettiğinde yerini şefkate bıraktı. Zavallı adam. Her zamankinden daha belirgindi.

Denizaşırı bir görevdeyken sol bacağının alt yarısını kaybetmişti. Şimdi bir protez takıyordu.

Parmakları yüzünün önünde şakladı ve gözlerini kırıştırdı. Cooter Bowright, müdavimlerinden biri ona endişeyle baktı. "İyi misiniz, Bayan RYanne? Ben ağzımdan köpükler saçarken siz boş boş duruyordunuz. Susuzluk ölümcüldür, bilmiyor musunuz?"

Ugh. Kendisini küçümseyen bir adama bakarken yakalanmıştı. Aldırmıyormuş gibi davranarak Coot's CockaMoon'un üzerine bir dal nane koydu ve kavanozu adama doğru uzattı. Bu meyveli spesiyaliteyi satmaya başladığından beri gecelik geliri yüzde 20'nin üzerinde artmıştı. Belki de kokteyl çilek, yaban mersini ve üzümünden oluştuğu için barı çevreleyen üç Oklahoma kasabasına bir övgü niteliğindeydi: çocukluk evi Strawberry Valley, Scratching Post'un bulunduğu Blueberry Hill ve Grapevine. Ya da belki çünkü kokteyl tamamen harikaydı.

"Bunun gecenin son kaçak içkisi olduğunu bilecek kadar iyiyim," dedi. "Eğer tekrar susuzluk hissedersen, sana tatlı bir çay doldururum."

Coot uzun bir yudum aldı, bardağın yarısını boşalttı, sonra elinin tersiyle ağzını sildi. "Haydi, Bayan Rye-anne." Arada sırada

Bir şey çalışırken adının hecelerini değiştiriyor. "Henüz sözümü kesme. Gece daha yeni başladı."

"Kuralları biliyorsunuz. Üç CockaMoon, istisna yok." Onun gözetiminde kimse zil zurna sarhoş olmazdı. Aslında, sınırlar ne olursa olsun, biri sözlerini gevelerse veya yürürken sendelerse, bir Jude çeker ve anahtarları çalardı. Bir, sarhoş görünen birine alkol satmak yasa dışıydı ve iki, hayır, sadece hayır.

Önce güvenlik, sonra satış.

Onunla Jude arasındaki fark neydi? Sonrasında bir taksi çağırdı ve asla yargılamadı.

"Çürük yumurta olduğunu söyledim ama seni seviyorum," diye mırıldandı Coot, ama sonra yüzü aydınlandı. "Hey, bu gece şarkı söyleyecek misin?"

Bazen grupta birlikte birkaç set çalmaktan ama şarkı söyleyemiyor, içki karıştırıyor ve atıştırmalık hazırlayamıyordu. "Bu gece olmaz. I-"

Jude bara ulaştı ve tepkisinin geri kalanı ağzında öldü. *Seks ete kemiğe bürünmüştü*. Cilalı tahtaya yaslandı ve -şok edici bir şekilde- Coot' baktı. "Aleni sarhoşluk suçtur."

Coot soldu. "Haklısın, Jude. Bir dahaki sefere daha dikkatli olacağım. Dürüstçe."

Ortamı yumuşatmayı uman RYanne, Coot'a göz kırptı ve Jude'a, "*Gömleğin* bir suç," dedi. Siyah pamuklu gömlek çok dardı ve muhtemelen ayaklanmalara neden olur. Kaşlarını oynattı. "Hepimize bir iyilik yapıp onu çıkarmaya ne dersin?"

Gördün mü? Çapkın.

Ona kaşlarını çattı ve tam zamanında, tıpkı Coot gibi o da soldu.

Yaşlı adam bir dostluk gösterisi olarak onun elini okşadı. "Size karımın yatak odasında fermuar kullanmasına izin verdiğim gecedен bahsetmiş miydin?"

Evet, ona bir düzine kez söylemişti. Bayan Bowright onu bağladıktan sonra yataktan düşüp başını yan masaya çarptı. Cooter, yatağın içine tıklmış telefona ulaşmak için yerde çırılçıplak sürünmek zorunda kalmıştı.

atılmış kotunun cebine soktu. Sağlık görevlileri gelmeden önce bağlardan kurtulmanın bir yolunu bulmak için Google'ı kullanmıştı; dirseklerini açıp kollarını kaldırmak ve birleşme yerlerine vurmakla ilgili bir şeydi bu.

Ama yanlış yazıp kendini sivilce patlatma sitesinde bulmadan önce değil.

RYanne de dinledi. Yaşlı adamı seviyordu.

Jude bir kez olsun görmezden gelinmeyi reddetti. Onun görüş alanına girdi, bakışları birbirine karıştı. Midesi bir dizi takla atarken damarlarında kan fişkırdı.

Onu nasıl bu kadar çabuk ve yoğun bir şekilde etkiledi?

Kolay: Romantik geçmişi temelde boş bir sayfaydı. Hiçbir deneyimi yoktu, *bu* yüzden bu adama karşı duyduğu çekime karşı koyacak hiçbir yolu yoktu.

Sonuç olarak, iki buçuk yıldır kimseyle çıkmamıştı. Ondan önce, sadece birkaç kez dışarı çıkmıştı, erkek türüne karşı çok güvensizdi.

Kapıda el sıkışmaktan daha fazlasını teklif edin.

Neden daha fazlasını yapmakla uğraşsın ki? annesi bir değil iki erkek arkadaşıyla yatmıştı ve Ryanne bunun tekrar (ve tekrar) olacağından korkmuştu.

Sadece seni aldatıp aldatmadıklarını bilmek istedim, cariño.

Evet, doğru. "Sevgiline" ihanet edemezsin.

Ryanne'ın güven sorunları burada çalışmaya başladıktan sonra daha da . Mülkiyeti devralmadan önce hesapları dengeliyor, masalara servis yapıyor ve garsonluk yapıyordu. Her gece biri ona evlenme teklif ediyor, poposunu çimdikliyor ya da tokatlıyor veya göğüslerini okşuyordu. Sözde sadık kocalar bekarları tavlıyordu ve bir hafta sonu bir adamla ayrılan kadınlar, bir hafta sonra adam başka biriyle eve gittiğinde ağlıyordu.

Çocukken, annesinin bazı "özel arkadaşları" ellerini kullanıyordu. Bir keresinde, Ryanne bu özel arkadaşlardan birinin iş arkadaşlarıyla gülüştüğünü, kolay fetihlerle övündüğünü ve "yapışkanlar" hakkında alay ettiğini duymuştu. sürtükler."

Ryanne'ın sorunlarını aşmış olması bir mucizeydi ve Jude gibi huysuz birinin fantezilerini alevlendirmiş olması daha büyük bir mucizeydi. *Gerçekten* ama *gerçekten* onun tipi değildi.

Kimse var mıydı?

Kesinlikle! Er ya da geç bir aday bulacaktı ve o aday istediği, ihtiyaç duyduğu her şey olacaktı. Onurlu, kadar sadık. Nazik. İlişkileri ne kadar uzun ya da kısa olursa olsun, sevgilisine değer verecek ve onu el üstünde tutacaktı.

Altın gibi bir kalbi olan Earl Hernandez gibi olacaktı.

Earl birkaç yıl önce pankreas kanserinden öldüğünde tüm dünyası başına yıkılmıştı.

Adamın hayatı boyunca yazdığı günlükleri ancak son zamanlarda açabilmişti. Kendisinden önce ölmüş olan ilk karısına olan bağlılığı, gecenin en karanlığında bir yıldız gibi parlıyordu. Eğer o ikisi yaşasaydı, hâlâ birlikte olurlardı.

"Ryanne ile özel olarak konuşmam gerekiyor," dedi Jude

Coot'a. Konuşmuş mu? Ne hakkında?

"Elbette. Sorun değil, Jude." Coot önce ona bir öpücük verdi. "Ee... nasılsın?"

Jude artık ondan başka her yere bakarak konuştu.

Hoşbeş , değil mi? Peki, tamam. "Ben iyiyim. Sen nasılsın?"

Omuz silkti ve başka bir şey söylemedi.

Oookay. Takas tamam. "Sana ne verebilirim? Sıvı Viagra? Buzlu oral seks? Çıgılık atan orgazm?"

"Su." Sesi biraz kısıktı ve kadın bir bardağa onun tercih ettiği içeceği doldururken sırtıtmakla savaştı. "Ve bir limon ekle," dedi.

Ooh la la. Limon. Kenarına bir dilim sıkıştırdı. "İki dolar elli sent tutuyor."

Bakışları tekrar ona döndü, dudakları büzüldü ve yara izi gerildi. "Daha önce bana bir kuruşa bile mal olmayan su için iki elli mi?"

Diğer işletmelerde de böyle cimri miydi yoksa sadece onunkinde mi? "Benim hatam.

Bu gece sizden zamanım ve enerjim için ücret alıyorum. Ve eğer pazarlık yaptığınızı düşünüyorsanız, haklısınız." Diğer herkes onu mutsuz etmekten -daha da mutsuz etmekten- korkarak etrafında dolanırken, o genellikle bir kirpi gibi kıllanırdı.

yazık ki, annesinin tetikte bekleyen öfkesini miras almıştı.

Tezgâha beş dolarlık bir banknot koymadan önce iki parmağıyla kirli sakalını sıvazladı. "Üstü kalsın. Ve madem konu zaman ve enerjiden açıldı, bana ihtiyacın olduğunu kabul ederek benimkini boşa harcamasan iyi edersin."

Bana ihtiyacın var.

Bu ona çıkma teklif etmek için bir girişim miydi? "Affedersiniz?" dedi ve isteksizce ona iki dolar elli sent uzattı.

"Güvenliğiniz -" hava tırnakları "- bırakın kasıtlı bir suçu, bir kazayı bile durduramaz. Birisi bir suç işlemeyen önce sorunları çözmem için bana ihtiyacınız var. incindim."

Hayır, ona çıkma teklif etmeye çalışmıyordu ve o da hayal kırıklığına uğramadı. "Kimsenin canı ." Onun "ikiyüzlü flörtleri" barışı sağlar, kavgaları önlerdi. Biri verdiğinde, o hallediyordu.

"Çok güveniyorsun," dedi. Ne!

"Çok mu güveniyorsun? Bana mı?"

"İnsanlar için en iyisini düşünüyor olmalısınız. Aksi takdirde eski kilitlerinizi tamir eder ve müşterilerinize daha iyi göz kulak olurdunuz. Dört çalışanınız var ve beşinizin aynı herkesi takip etmesi mümkün değil. Peki ya

Biri kasanızdan para mı çaldı? Çok geç olana kadar nasıl bileceksiniz? Ayrıca, banyolarınızın içinde ve çevresinde çok fazla karanlık köşe var.

Ya bir kadın saldırıya uğrarsa? Ve otoparkta neler olduğu hakkında bir fikriniz var mı?"

İşletmesinde herhangi birinin saldırıya uğraması düşüncesi onu hasta ediyordu. "Bilin diye söylüyorum, başkalarının aldığı kararlardan ben sorumlu değilim. Kilitlerim de işlerini yapıyorlar, önemli olan da bu. Ama karanlık köşeler konusunda ne yapmamı önerirsiniz? Ve otoparkta neler oluyor?"

"Harekete duyarlı ışıkların yanı sıra gizli kameralar da ekleyin." Kadının ikinci sorusunu duymazdan gelerek başka bir şey söylemedi.

"Işıklar, evet." Sürekli açılıp kapanması can sıkıcı olsa da. "Kameralar, hayatta olmaz. Mahremiyeti ihlal ediyorlar."

"Bir tuvaletin dışındaki koridora kamera koymak tamamen yasalır. Ayrıca, ön kapıda en az iki adama ihtiyacınız var. Biri girenleri, biri de çıkanları izleyecek. İkincisi araba kullanmayı planlayan herkese alkolmetre testi uygulayabilir."

Barın diğer ucundan bir müşteri ona işaret etti ama Rianne parmağını kaldırarak bir dakika istedi. "Merhaba. *Ben* yürüyen bir alkol ölçerim. Burada bu kadar zaman geçirdiğinize göre bunu biliyor olmalısınız. Yaptığın şeyler Bu tür öneriler sadece sadık müşterilerimi kızdırır, bana iş ve para kaybettirir."

Kazandığı her kuruş seyahat fonuna gidiyordu.

Küçük bir kızken, sarsıntılı ev hayatından seyahat kitaplarının sayfalarında kaçmış, başka bir yerde olduğunu hayal etmişti. Şimdi o yerleri gerçekten ziyaret etmeyi arzuluyordu.

Geçen hafta ilk biletini almıştı. İki ay, yirmi sekiz gün ve yedi saat sonra birinci sınıf bir uçakla Roma'ya gidecek ve dört hafta boyunca şehri ve çevresindeki kırsal bölgeleri bisikletle gezecek, Vatikan'ı gezecek, ünlü sanat eserlerine bakacak, taze peynir ve ev yapımı makarna yiyecek ve farklı üzüm bağlarında şarap tadacaktı.

Jude'un lacivert mavisinin altında kaslar zıplıyordu. "Rianne Wade için parasal kazanç diğer insanların hayatından önce gelir. ." Çizmeli topuğunun üzerinde döndü ve uzaklaştı.

Lanet olsun ona! Her zaman son sözü o söylemek zorundaydı. Ama... otoparkta kötü bir şey olacağı konusunda haklı mıydı?

Aceleyle bekleyen müşterinin yanına gitti ve sonraki bir saat boyunca içkileri karıştırırken Jude'u düşüncelerinden uzaklaştırmayı başardı. Günlerden cumartesiydi ama saat daha 18:30'du. Yine de bar kalabalıktı, garsonlar masadan masaya koşturuyordu.

Tam zamanlı barmen Sutter mesaiye başladıktan sonra RYanne müşterilerin mutlu olduğundan ve suç işlenmediğinden emin olmak için etrafı kolaçan etti. Müdavimler ona gülümsedi ve el salladı.

Çoğu, hayatının büyük bölümünü geçirdiği Strawberry Valley'den geliyordu.

Meksika'da doğup büyüyen annesi, Teksaslı biriyle evlenmek için Amerika Birleşik Devletleri'ne taşınmıştı. Ancak, ikisi kısa süre sonra boşandı ve hamile Selma Wade -eskiden Selma Martinez, şimdi Selma Wade-Lewis-Scott-Hernandez- Montgomery- Oklahoma City'ye taşındı ve burada daha sonra tanınmış bir Blueberry Hill iş adamıyla tanışıp evlendi. Bir numaralı kocası gibi, onun da dikkatini uzun süre çekememiş ve Strawberry Valley topluluğunun önemli bir üyesiyle evlenmek için ondan boşanmıştı. Bu ikisi boşandığında, Selma, başka bir Strawberry Valley sakini olan Earl ile evlendi.

Saygın biriydi. Çok geçmeden ondan da boşandı. Beşinci kocasıyla evlenmeden ve halen yaşadığı Colorado'ya taşınmadan önce birileriyle çıkmış.

İşte o zaman on sekiz yaşına yeni basan RYanne, üçüncü üvey babası Earl'ün yanına taşınma kararı aldı. Barın sahibiydi ama kanser teşhisi konulduktan sonra işletmekte zorlanmıştı. Ve her ne kadar

Bu harika adam *ona* yardım etmek için buraya geldiğinde, insanlar onu "ucuz bir Lolita"ya aşık olmakla suçladığında bile, bir babanın yapması gerektiği gibi onu desteklemiş ve cesaretlendirmişti.

Göğsünde bir sızı hisseden RYanne, barın üstünde, ziyaret etmeyi hayal ettiği her ülkenin kartpostallarının yanında asılı duran resmine bir öpücük kondurdu. Yunanistan. Mısır. Finlandiya. İzlanda. Aslında, tüm ülkeler! İrlanda, Grönland, İsviçre, Hollanda, Tayland ve İngiltere. Avustralya. Afrika. Kosta Rika. Fransa. Almanya. İsrail. Çin. Meksika. Rusya. Virgin Adaları. Kısacası, dünyanın bir ucundan diğerine ve aradaki her yere seyahat etmeyi planlıyordu.

Binanın geri kalanı boyunca Earl'ün country western motifini korumuştı. Duvarlarda açık tuğla parçaları vardı ve dans pistinin üzerinde her harfi renkli neonlarla çevrili *Vahşi Batı* kelimeleri yer alıyordu

ışıklar. Bar tabureleri için eyerler metal tabanlara kaynaklanmıştır. Köşede, sallanan salon kapıları banyo koridorunu bölüyordu.

neler olduğu hakkında bir fikrin var mı?

Jude'un sözleri zihninde yuvarlandı ve merakı onu ele geçirdi. En sevdiği 44'lüğü çizmesinin içinde kılıfında, arka çıkışa doğru yürüdü. Ara sokaktaki serin gece havası, atılmak üzere olan çöplerin keskin kokusunu bastıramıyordu. Olgunlaşmamış koku, duvar boyunca oturan insanları uzaklaştırmamıştı.

Her vardiyanın sonunda evsizlere artık yemek vermeyi seviyordu ve bu haber yayılmıştı.

"Selam çocuklar," dedi el sallayarak. "Son zamanlarda burada şüpheli bir şey gören oldu mu?"

Sadece Yalnız olarak bilinen bir adam titrek bacaklarıyla ayakta duruyordu. Kir derisini çizmiş ve saçlarını kaplamıştı, yırtık pırtık giysileri ise lekelerle doluydu. Kalbi bu adam için acıyordu. Hikâyesini bilmiyordu, sadece gözlerinin umutsuzluktan donuklaştığını biliyordu. Hayat onu terk etmişti, o da hayatı terk etmişti.

"Gölgelerin arasında sinsice dolaşan genç bir adam var," dedi. "Uzun boylu, sarışın. kabız görünüyor. Sizin için çalıştığını düşündük çünkü uyuşturucu görüldüğünde ihbar etmemiz için bize para ödüyordu." Loner yakasını çekiştirdi "-et satıcılığı."

Kabız mı? Sadece Jude. Adam varlığının her saniyesinden nefret ediyordu.

Jude onun mülkünde ne olduğunu neden umursuyordu ? Neden insanların uyuşturucu ve seks sattığını düşünüyordu? Oh...kahretsın. Ya insanlar uyuşturucu ve seks satıyorsa? Midesinde çalkalanan asit, hızla boğazına doğru bir yol açtı.

"Peki ona bir şey bildirmek zorunda kaldınız mı?" diye sordu.

Yalnız bir ayağından diğerine kaydı. "Geçtiğimiz birkaç gece, farklı adamlar bir minibüse tırmandı ve kısa süre sonra minibüs sallanmaya başladı. O adamlar yaklaşık on beş dakika sonra gittiler." Yine yakasını çekti. "Para alışverişi yapıp yapılmadığından emin değilim."

Çubukta kaka!

Ryanne her gün o kadar çok küfür duyuyordu ki, sözlerini ve düşüncelerini süper klas gibi tutmaya karar vermişti. Snort.

Bu konuda polisi aramayı hiç istemiyordu. Strawberry Valley için çalışan çalışkan, onurlu erkek ve kadınları sevse de, onların yetki alanına girmiyordu. Onun yerine, Blueberry Hill

Polis gönderilirdi ve memurlarından biri - Jim Rayburn - onun adil ya da kötü yollarla kapatılmasını isterdi. Bazen müşterilerini kartlamak ve sorgulamak için bara gelirdi. Diğer zamanlarda ise alkollü araç kullandıkları şüphesiyle onları kenara çekiyordu. RYanne, erkekler tuvaletinin duvarına "RYanne Wade bir sürtüktür" ve "İyi bir fahişe için RYanne Wade'i arayın" yazan kişinin Jim olduğundan şüpheleniyordu.

Ondan nefret ediyordu, çünkü arkadaşı ve eski üvey kız kardeşi Lyndie Scott'ın, Jim'in eski patronu Şef Carrington'ı terk etmesine yardım etmişti.

Şefin narin Lyndie'ye uyguladığı tacizler, neşeli bir genç kızı sakatlayıcı utangaçlığı ve sürekli panik atakları olan bir kadına dönüştürdü... RYanne hayatında ilk ve tek kez soğukkanlı bir cinayet işlemeyi düşünmüştü.

Kıskanç bir koca bunu onun için yapmış, dayakçı ve dolandırıcıya kendi ilacını . Jim'e göre bunun sorumlusu Lyndie ve RYanne'dı.

Ya seks ve uyuşturucunun suçunu RYanne'a atarsa? Ya onu *hapse* attıysa?

Yardım çağırma riskini göze alamam. "Teşekkürler, Yalnız. Lütfen diğer karanlık faaliyetleri kabız adam yerine bana bildirin. Tamam mı?"

Başıyla onayladı. Minibüsün peşine düşmeye kararlı bir şekilde, tıkış tıkış otoparka daldı. Pencerelere bakarak içeri girip çıkarken, bir matkabin gürültülü sesi . Bakışları, bir inşaat alanının etrafına halojen ışıkların yerleştirildiği caddenin karşısına kaydı.

Kısa bir süre önce Martin Dushku adında bir adam onu görmeye gelmişti. Boynunda ve ellerinde vahşi dövmelemler olmasına rağmen, muhtemelen onun cipinden daha pahalı olan sofistike bir takım elbise giymişti.

Yakınlarda bir striptiz kulübü açacağını söylemişti ve kızın rekabetten rahatsız olmayacağını umuyordu.

Gülümsemi ve dedi ki, "Ne rekabeti? Ben bar işletiyorum, striptiz kulübü değil." Ayrıca, ekonomi teorisi iki rakip işletmenin birbirinin tam karşısında yer almasının aslında her bir için daha iyi olduğunu, çünkü rekabetin daha fazla faaliyeti ve dolayısıyla daha fazla işi körüklediğini öne sürüyordu.

Gülmüştü. "Ve senin evin alt sınıf, benimki ise üst sınıf olacak. Ama," diye eklemiştir, "seni satın alıp her iki işi de yürütmeyi tercih ederim, böylece seyahat etmek için boş zamanın olur."

Seyahat etme arzusu bir sır değildi ama adam yine de onu ürkütmeyi başarmıştı. Teklifini reddetmişti. Seyahat etmek istiyordu, evet, ama aynı zamanda çocukken sahip olmadığı, geri dönebileceği bir ev de istiyordu. Daha spesifik olarak

Earl'ün evinde. Ayrıca evsizlere yemek vermekten de keyif alıyordu. Bay Dushku ona daha az şanslı olanlara pislikmiş gibi davranan bir adam gibi gelmişti.

Kavga çıkmasını bekliyordu ama adam nazikçe reddini kabul etti ve çekip gitti.

Elimizdeki göreve odaklanalım. Bu gece benim endişem o değil.

Tamamdır. Neredeyse bitti. Kontrol edilecek sadece birkaç araba daha vardı. Aslında tam minibüsten ya da cinayetten iz olmadığı için rahat bir nefes almak üzereydi ki arka tarafta sadece iki aracın bulunduğu gölgeli bir köşeye geldi. Biri minibüs. Diğer bir sedan. Midesi bulandı. Her iki aracın da renkli camları vardı ve tıpkı Loner'ın bildirdiği gibi minibüs ileri geri sallanıyordu.

Ne yapmalıyım?

Işık aniden sedana doldu ve direksiyonun arkasındaki adamla göz göze gelmesini sağladı. Adam rahat ve utanmaz bir şekilde sigara içiyordu.

Yanında çenesinde yılan dövmesi olan bir adam oturuyordu.

Kaçmalı mıyım? Pezevenk ya da koruma çünkü minibüste açıkça mal ve hizmet dağıtıyorlardı.

Kaçmak mı? Hayır! Rianne'ın içinde öfke kıvılcımları çaktı, sadece dehşetle hafifledi.

Polisleri aramak artık yapmalı-yapmamalı durumu değildi. Aramalıydı. Arayacaktı. Öncelikle, Rayburn'ün durumu tersine çevirmeye çalışması ihtimaline karşı masumiyetini kanıtlaması gerekiyordu. Bu yüzden, olası tehlikelere rağmen Rianne telefonunu çıkardı ve adamların ve iki aracın da plakasının fotoğrafını çekti. Kimse suçu onun üzerine yıkamayacaktı.

O arkada durduğunda, yolcular şimdi ortaya çıkmak için mükemmel bir zaman olduğuna karar verdiler. Kahretsin. Telefonundan canlı bir video yayınlamaya başladı. Bu başlı başına bir silahtı: hem masumiyetini kanıtlıyor hem de adamların bir sürü tanık olmadan şiddet içeren bir şey yapamamasını sağlıyordu.

"Dünyaya merhaba de," dedi ve her ihtimale karşı silahını kaptı. Cigarette'in boyu 1.80'in üzerindeyken, Snake'in boyu 1.75 civarındaydı.

İki erkek de kaslıydı, ağır dövmeleri vardı ve ona dik dik bakıyorlardı.

Rianne yerinde durdu. Kaç kez büyük, korkutucu adamların karıştığı kavgaları ayırmak zorunda kalmıştı? Sayısız.

Cigarette elini minibüse bir, iki kez vurdu ve minibüs sallanmayı bıraktı.

"Sen ve suçların burada hoş karşılanmıyorsunuz." Gururluydu. Sesi, diğer her şeyi gibi, sabitti. "Git ve bir daha geri gelme."

Yılan onu yavaşça süzdü, eğildi ve dudaklarını yaladı. "Ağzından çıkana dikkat etsen iyi olur, küçük kız. Bunu yapmazsan kötü şeyler olabilir."

"Lütfen," dedi, "beni tekrar tehdit et. Kameranın en iyi açınızı yakaladığından emin değilim."

Minibüsün arkasındaki kapı aniden açıldı ve daracık don giymiş bir adam dışarı düştü. Kalan giysilerini göğsüne bastırarak Rianne'ın yanından geçip sokağa doğru koşmaya başladı. Fahişe olduğu iddia edilen sarışın, Solgun ve zayıf, korku dolu iri gözlerle içeride kaldı ve kapıyı kapattı.

"Orada iyi misin?" Rianne seslendi. Sessizlik.

Cigarette, Rianne'a doğru tehditkâr bir adım attı.

"Durun! Bana bir şey olursa, tüm dünya kimin sorumludur." bir titreme , telefon elinden düştü ve betona çarptı. Lanet olsun! En azından silahı hâlâ yanındaydı.

"Kim olduğunu biliyoruz ve polislerin senden nefret de biliyoruz. *Bize* bir şey olursa sizi suçlayacaklar," diye cevap verdi.

Onun korkularını nereden biliyordu?

Uzaktan gelen gümbür gümbür ayak sesleri her geçen saniye daha da yaklaşıyordu. Gerildi, ne olacağından emin değildi, ne zaman-

Jude araçların önünde belirdi, elleri balyoz gibi şişmişti. Omuzlarını dikleştirdi ve bacaklarını birbirinden ayırdı.

Sert duruş. Savaş öncesi bir duruş. Nefes nefese *değildi* ama Sanki sonunda bir yemek bulmuş kuduz bir hayvan alçak bir hırlama sesi çıkarıyordu.

Komando kanın tadını sever. Ve vay , onun bu yönünü seviyordu. Ay ışığında, o bir tanrıydı. Eşi benzeri olmayan bir savaşçı.

Yine de gerginliği artmıştı. Eğer yaralanırsa...

Şaşkınlık içinde, Cigarette ve Snake hemen geri .

Cigarette sedana kaydı ve Snake minibüsün direksiyonuna geçti. Tek kelime etmeden. Araçlar birbiri ardına park yerinden çıktı.

Rianne takip etmek niyetiyle ileri atıldı. Yayan mı? Aptal! Ama kız...

Jude bileğine yapışarak onu yerinde tuttu. "Yapma," diye tersledi. "Sadece kendini öldürteceksin."

Ona kızgın mıydı?

Hayır, hayır. Olamaz. Dünyaya . Her zaman.

911'i aramak niyetiyle telefonunu açtı. Onun yerine durakladı. "Kim bunlar? O kızı satıyorlar mıydı?"

"Martin Dushku adında bir adam için çalışıyorlar ve evet. O kızı satıyorlardı. Son iki haftadır satıyorlardı."

Cevaplar karnına ikiz yumruklar gibi inmişti. Bay Dushku neden kendi mülkü yerine onun mülkündeki bir kızı satsın ki?

Ryanne'yi suçlamak ve onu için mi? O zaman neden polisleri çağır mıyorsun?

Belki de satması için onu korkutmak istemiştir?

"Neden bana söylemedin?" diye sordu. "Ve neden polisleri aramadın? O kıza yardım etmeliyiz."

"Blueberry Hill Polis Departmanı'yla olan tüm geçmişini biliyorum. Ve bununla ilgileniyordum. Yardım edilmek istemeyen birine yardım edemezsin."

Denemiş ve başarısız mı olmuştu? "Belli ki yeterince iyi idare edememişsin."

Dişlerini gösterdiğinde içinden kötülük yayılıyordu. Heteroseksüel ve beyaz olmaları onu daha az korkutucu yapmıyordu. "Teksas'ta Doğu Avrupalı çeteler olduğunu biliyorsun, değil mi? Midland'da yaşarken onlarla uğraşmışım. Oklahoma'ya göç ettiler ve dediğim gibi, tehdit ettiğiniz iki pislik Martin Dushku için çalışıyor, caddenin karşısında bir kulüp inşa eden adam. Paylaşımçı ve şefkatli olmasıyla değil, *her şeye* sahip olma tutkusuyla tanınır. Sizi satmaya ya da kapatmaya zorlayacaktır. önce gelir."

Çete üyeleri mi? Burada mı? Hayatta olmaz.

Belki de Bay Dushku'nun hiç ilgisi yoktu. Onu satın almayı teklif ettiğinde biraz ürkütücü davranmış olabilirdi ama ısrarcı olmamıştı. "Bunu nereden biliyorsun?" diye sordu tek kaşını kaldırarak. "Kabul edelim. Bu küçük gösteriyi beni korkutup seni işe almamı sağlamak için düzenlemiş olabilirsin."

Ona doğru adım attı, Cigarette ya da Snake'ten çok daha tehlikeliydi ama yine de korkmadı. "Seninle iş yapmak istemiyorum Ryanne. Asla en büyük hayranın olmayacağım ve barından nefret ediyorum. Açıkçası, yanıp kül olmasını tercih ederim. Eğer arkadaşlarımla arkadaş olmasaydın, yapardım. Ve Dushku'yu biliyorum çünkü kasabama taşınan herkesi araştırıyorum."

Ona inanıyordu. Şüphe edemeyeceği bir şey vardı ki o da arkadaşları Brock Hudson ve yerel kahraman Daniel Porter'a olan sadakatiydi. Üçü orduda birlikte görev yapmış ve birbirlerinin arkasını hiç boş bırakmamışlardı.

Jude'un "*Asla senin en büyük hayranın olmayacağım*" lafı onu incitmemişti. Adamın berbat bir zevki vardı.

"Özür dilerim," dedi, korku aniden içini kemirmeye başlamıştı. Oklahoma'ya bir çete gelmişti ve liderleri onun barını istiyordu. Evini.

Earl'e burada bakmıştı. Mutlu anılarla doluydu. Eğer bir şey olursa.

Kimi kandırıyordu? Bir şeyler olacaktı. Martin Dushku ve ortakları kötü insanlardı, kötü şeyler yapmaya istekliydiler. Ya patronlarına, yanlış bir şey yapmamış masum insanlara zarar verirlerse?

Yanağının içini ısırarak silahını kınına soktu ve Jude'a titrek bir el uzattı. "Tebrikler Bay Laurent. İşe alındınız."

İKİNCİ BÖLÜM

JUDE LAURENT kendisine uzatılan narin eli görmezden geldi, zihni tetikteydi. Bu gece iki yırtıcıyı kışkırtmıştı. Bir noktada, her iki adam da geri dönecek ve yüzlerini kurtarmak için harekete geçeceklerdi.

"Yarın döneceğim," dedi RYANNE'a. "Sabah dokuzda. Ayrıntıları ve fiyatları o zaman gözden geçiririz."

Kekeleyerek kolunu yanına indirdi. "Sabah dokuzda mı? Hayatta . Sabah dörde kadar yatmam ve öğleden önce asla kalkmam."

"Sabah dokuzda, Bayan Wade." Görüşmeleri sona erdiğinde, üzerinde anlaştıkları ekipmanı satın almak için şehre iki saatlik bir yolculuk yapması gerekecekti. Ve bu konuda tamamen açık konuşmak gerekirse, kızın güzellik z'lerini alıp almaması umurunda değildi. "Bir dakika bile geç kalma, yoksa Dushku'yla baş başa kalırsın."

Serin bir rüzgâr esti ve mürekkep rengi saç tellerini yanağının narin kabarıklığı üzerinde okşadı. Sinirle kırpılmış hareketlerle saç tellerini kulağının arkasına bağladı. "Kimin kime ödeme yapacağını hatırlat bana."

"Kimin kimi *kurtaracağını* bana hatırlatın."

Şimdi yumruklarını kalçalarına sabitlemiş, kadınsı bir öfkenin resmini çiziyordu. "Bu mükemmel bir , değil mi? Birbirimizi *hiç* delirtmeyeceğiz."

"Dediğimi, zaman yaparsan, iyi geçiniriz, garanti."

Bir kirpiden daha dikenli bir şekilde kılındı. Belki de onun sert biri gibi davrandığına inanıyordu. Çok yazık. Rol yapmıyordu. İnsanlar onu kabul edebilir ya da terk edebilirdi. Bu da onun umurunda değildi.

"Farkı bölüşüp on buluşmaya ne dersin?" Bir kez daha ona ince kemikli bir el uzattı. "Anlaştık mı?"

Bu sefer elini görmezden gelmek daha zor oldu. Tırnakları kare uçluydu, yumuşak pembeye boyanmıştı ve ay ışığında parlıyordu. Bu bir sürprizdi. Onun kadar sert ve seksi olsa da, kan kırmızısı ya da simsiyah olmasını beklerdi.

Parmak uçlarında bir dizi nasır vardı ve bileğinde küçük ama özenli bir dövme bulunuyordu. Anahtarsız antika bir kilit, etrafında

Zümrüt sarmaşık, sanki kolunda cennete açılan gizli bir kapı varmış gibi.

Karşı konulmaz bir güç tarafından çekiliyormuşçasına asi bakışları kadının geri kalanında gezindi. Kum saati figürü şehvetle cızırdıyordu ve ona bakan herkesin onu çırılçıplak soyulmuş ve bir yatağın üzerine yayılmış olarak hayal ettiğinden şüpheleniyordu. Ya da herhangi bir düz yüzeye, gerçekten.

Kesinlikle ve bunun için kendinden nefret ediyordu. Desire RYanne Wade?

Hayır.

Tabii ki hayır. Yirmi beş yaşındaki bekâr kadın varlığının baş belasıydı: kontrolünü tehdit eden bir bar sahibi. Ama ona gerçeği söylemişti. Arkadaşları onu seviyordu. Arkadaşlarından biri olan Daniel Porter'la nişanlı Dorothea Mathis'e yakındı. Ayrıca Jude'un diğer arkadaşı Brock Hudson tarafından arzulanan Lyndie Scott'a da yakındı.

Bu da RYanne Wade'e çifte darbe vurdu.

Günün sonunda Jude, kendisiyle birlikte denizaşırı ülkelerde görev yapan ve sayamayacağı kadar çok kez postunu kurtaran Daniel ve Brock için her şeyi yapardı. Bu yüzden onların isimlerini göğsündeki devasa dövmeyle eklemişti.

Onlar, nadir birkaç kişiyle birlikte, onun için önemli olan tek insanlardı.

Jude sonunda bakışlarını kaldırmaya zorladı ve artık anlam veremediği bir sevinçle dolu zengin kahverengi gözlerle karşılaştı. Bu gözler aynı anda hem tatlı hem de boğucu olan kıvrık koyu kirpiklerle çerçevelenmişti. Uzun kuzguni saçlar, bir filme ait olan bir yüzü çevreliyordu. Dumanlı gözleri, yüksek elmacık kemikleri, kalkık bir burnu ve kırmızı dudakları vardı.

Güzellik, zeka ve cesaret. Bütün paket.

"Eee?" diye sordu. "Sessizliğinize bakılırsa, parlaklığım karşısında şaşkına döndüğünüzü tahmin edebiliyorum."

"Seninle sabah dokuzda buluşacağım, bir dakika bile geç kalmayacağım," diye mırıldandı. Sonra geri çekildi ve ona kışını içeri sokmasını işaret etti. Ne zaman "küstah ses tonunu" bir konuşmaya dahil etse, adamın tek bir seçeneği vardı: geri çekilmek. Bu ses tonu onu çarpıtıyor, hatta bazen içini boşaltıyordu.

Uzun bir süre olduğu yerde durdu, zarif yüz hatlarında farklı duygular dolaşıyordu. Öfke, kızgınlık, hayal kırıklığı, ama sonunda kararlılık. Her şeye rağmen hizmetlerinin bu zahmete değdiğine mi karar vermişti?

Kadın bara girdiğinde, adam da onun peşinden gitti. Hareket ettikçe, artık sahip olmadığı baldırına hayali ağırlar saplanıyordu. Eve gitmeli, protezini çıkarmalı ve uzun zamandır ilk kez rahatlamalıydı... asla

Aklı. Nasıl rahatlayacağını bilmiyordu. Çalışmalıydı, zehirli düşüncelerinden uzaklaşmak için en iyi yol buydu.

Ryanne kalabalığın arasında manevralar yapıyor, kalçalarını salladığından emin oluyordu. Cadı. Işıklar ondan önce geliyor ve çılgınlık onu takip ediyordu.

Jude onu buraya getiren koşullara lanet okudu. *Onu görmezden gel. Herkesi görmezden gel.* Yapması gereken işler vardı ve bunu yapmak için çok kısa bir zamanı vardı.

Dushku'nun sloganı: Bükülme, Kırıl.

Aile, Jude'un Strawberry Valley'deki evinden sadece birkaç dakika Blueberry Hill'e taşınır taşınmaz, her üyenin geçmişini kontrol etmişti. Sloganı neydi? Çok Dikkatli Olamam.

Ryanne ciddi bir tehlike altındaydı. Yıllar önce, Dushku Teksas'ta küçük bir kasabaya taşındı. Bölgedeki tüm bar, restoran ve içki dükkanlarını satın almayı teklif etti. Kısa süre sonra, satmayı reddeden herkes trajik bir kadere maruz kaldı. Bazıları hiç işlemediklerine yemin ettikleri bir suçtan tutuklanırken, diğerleri bir tür kazada yaralandı.

Dushku hiç suçlanmadı.

Jude diken üstünde, ihtiyaç duyacağı kamera ve ışık sayısını saydı ve her kilidin güvenilirliğini test etti. Brock'un içkisini bitirmesini ve sihirli kelimeleri söylemesini beklerken daha önce birkaç kez yaptığı bir şeydi: *beni eve götür.* İşlemi tekrarlardı, bulgularını kontrol etti ve iki kez kontrol etti. Analizi aynı kalmıştı. Bir bijon anahtarı ve birkaç dakikası olan herkes zorlanmadan içeri girebilirdi.

Ryanne nasıl bu kadar uzun süre hayatta kalabilmişti?

Bakışları hiç beklenmedik bir anda güzel esmeri aradı. Barın arkasına yerleşmişti, dikkati Daniel ve Brock'a kilitlenmişti.

Daniel'ın saçları Ryanne'inki kadar koyu olmasa da siyahtı. Gözleri açık kahverengiydi ve burnunun ortasında hafif bir şişlik vardı. O burun çok fazla kırılmıştı.

Genel olarak, olduğu asker gibi görünüyordu: kaba, sert kaya gibi sağlam.

Öte yandan, Brock daha sert ve dayanıklı görünüyordu.

Piercingleri ve kolları dövmelemlerle kaplıydı. Simsiyah saçları kafa derisine yakın kesilmişti ve kalın bir saat beş gölgesi çenesini koyulaştırıyordu; bu da genellikle şüpheciliği, küçümsemeyi ve çarpık neşeyi yansıtan soluk yeşil gözleriyle tam bir tezat oluşturunuyordu.

Brock çok zengin olarak büyümüşü ama eskilerin dediği gibi, para ona mutluluk getirmemişti. Tıpkı Jude'un sorunlarının kaynağının parasızlık olmaması gibi. Zenginliğin duygularla hiçbir ilgisi yoktu. Hem onun hem de Brock'un asla çocuk sahibi olmaması gereken ebeveynleri vardı.

Daniel zengin *ya da* fakir değildi ama çoğu insanın sadece hayalini kurduğu türden bir çocukluk geçirmişti. Oklahoma'daki Strawberry Valley'de doğup büyümüş, ailesi tarafından çok sevilmiş, bir çocuk olduğu hem de bir adam olacağı için el üstünde tutulmuştu.

Jude ve Brock'un harita üzerindeki bu küçük kasabaya taşınmalarının nedeni oydu. Askeri birlikleri ne zaman boktan bir fırtınanın içinde sıkışıp kalsa, kaçmayı ya da ölmeyi beklerken - hangisi önce gelirse - Daniel peri masalları anlatmıştı.

Dostum. Şuna bak. Çilek kokulu hava.

Kıyınızda kum olmadan bir plajın tüm huzuru.

Dergi mükemmel. Eğer yeryüzünde bir cennet varsa, o da Çilek Vadisi'dir.

Jude orduya katıldıktan sonra görev yaptığı Georgia'ya geri dönmek istemediği gibi, büyüdüğü, sevdiği ve nefret ettiği anıların ona eziyet etmek için beklediği Teksas'a da dönmek istememiş ve arkadaşlarıyla birlikte Oklahoma'ya taşınmıştı.

Ryanne'ın gözleri neşeyle parlardı ve Jude neredeyse gülümsedi. Hayatı böylesine coşkuyla seven biri var mıydı?

Bir yanı bu terk ediş yüzünden ondan nefret ediyordu.

Lanet olsun! Dikkati ne zaman tekrar ona kaymıştı?

Daniel onu gördü ve işaret etti. "İşte "

Ryanne, sanki çok ilginç bir sır keşfetmiş gibi, kedigillere özgü bir memnuniyetle gülümsedi.

Jude'un karnında bir kas sıkıştı.

Duygularına yapmaya devam ettiği şey yüzünden sakinleşene kadar bar sahibinden uzak durmayı tercih etse de aralarındaki mesafeyi kapattı.

Ryanne sayesinde burnuna çilek ve krema kokusu doldu.

Ona her yaklaştığında, en sevdiği tatlı olan çilekli kurabiyeyi hatırlıyor ve ağzı sulanıyordu. Ağzı sulandığında, dişleri gıcırıyordu, çünkü her zaman bir çatırtı dalgası takip ediyordu, sanki-

Hayır. Onu istemiyorum.

Daniel onun omzunu sıvazladı. "Ryanne söyledi."

"Ryanne her zaman etrafının farkında olmuyor," diye cevap verdi ona soğuk bir bakış fırlatarak. "Genellikle müşterilerle flört etmekle meşguldür."

O kırmızı, kırmızı dudaklarını büzdü ve görkemli saçlarını omzunun üzerinden savurdu. "Eğer bir adamı daha bir kuruşluk bira almaya ikna edebilirsem, uzun zamandır istediğim som altından *bi-deet*'i alabilirim. Parmaklar çapraz!"

Brock onun -amaçlı olarak- bide kelimesini yanlış telaffuz etmesine homurdandı. "Hem burada ne işin var ?" diye sordu Jude'a. "Bu gece evde kalacağımı sanıyordum."

"Fikrimi değiştirdim." Dushku'nun Ryanne'a her an saldırabileceğini bildiği için Tırmalama Direği'nden kaçmakta giderek daha fazla zorlanıyordu. "LPH buranın güvenliğini devralacak."

Daniel başını sallayarak, "Zamanı gelmişti," dedi.

Ryanne kirpiklerini Jude'a doğru kırptırdı. "Size limonlu bir su daha getireyim mi Bay Laurent?" Sesi şeker gibi tatlıydı ama garip bir şekilde bir çingiraklı yılan kadar da acımasızdı.

"Ve yaklaşık beş saniyelik zamanınız için benden iki elli daha almanıza izin mi vereyim?" Adam başını salladı. "Sizin fiyatlarınızla, yarınki toplantımızın bir saati için size dokuz bin dolar borçlu olacağım."

Ona göz kırptı, şehvetli, erotik-o kadar güzeldi ki ona bakmak acı veriyordu. "Güven bana. Ben buna ve daha fazlasına değerim."

Brock boş bir şişeyi kaldırarak ona, "Siz gidip beni yaptığınız bu tuhaf çiftleşme dansına sürüklemeyen önce, şu kuruşluk biralardan bir tane daha alayım. Lütfen ve teşekkür ederim."

Jude sessiz kalmak için dilini ısırды, hem yorumdan hem de istekten rahatsız olmuştu. Çiftleşme dansı mı? Tabii ki hayır. O ve Ryanne tartışmışlardı, başka bir şey değil. Arkadaşlarından alkolü bırakmalarını hiç istememiş olsa, bunu istemişti ve bu da kendisinden biraz daha nefret etmesine neden oluyordu. Onların geçmişleri de en az kendisinininki kadar acı vericiydi ve bir çıkışa ihtiyaçları vardı.

"Daniel?" Ryanne sordu. "Bir zencefilli gazoz daha?"

Daniel sırtarak, "Evet, lütfen," diye cevap verdi. "Bu gece Brock'un soförlüğünü ben yapacağım."

"O zaman fedakârlığınızın karşılığını almanızı sağlayacağım ve ücretsiz olarak bir kiraz ve limon dilimi ekleyeceğim." Yavaşça, ağır ağır Jude'a doğru eğildi. "İstedığınız bir şey var mı Bay Laurent?"

Karnındaki kaslar bir kez daha sıkıştı. "Hayır, teşekkürler. Ben böyle iyiyim."

"Oh, şekerim. İç çamaşırlarıma bahse girerim ki çok ama çok kötüsünüz."
Kapüşonlu

Bakışları ona kilitlenmişti, elini omzuna koydu. Adam şaşkınlığını gizlemek zorunda kaldı, kızın teninin sıcaklığı gömleğini yakıyor, taze çilek ve krema kokusu güçleniyordu.

"Ne yaptığını sanıyorsun?" diye sordu.

"Düşünme. Biliyorum. Neden bu kadar aç görüldüğünü merak ediyorum. Kesinlikle açlıktan ölüyorum."

Olmaması gereken yerlerde sertleşti. Az önce *onu* arzuladığını mı ima etmişti?

Yapmadı. Yapmazdı.

Nazlı bir kadınsılık ve dumanlı bir çekicilikle ona göz kırptı ve adam açlık çekti, kahretsin, . "Orada kal. İştahını tatmin edeceğim." Bir göz kırpmasıyla daha, çekip gitti.

Kalçaları daha güçlü bir şekilde sallandı ve elleri yumruk şeklinde kıvrıldı.

Brock onun gidişini izlerken nefesinin altından ıslık çaldı. "Çok iyi bir kadın."

Tabii ki öyle düşünecekti. Tam onun tipiydi. Ailesini kızdıracak türden bir kadın.

Dişler yine gıcırdıyor.

Arkadaşımın kimi çivilemek istediği umurumda değil.

Daniel, Jude'a kurnazca bir bakış atarak, "O tam bir baş belası," dedi. "Üç şehirli bir yerdeyiz, değil mi? Strawberry Valley, Blueberry Hill ve Grapevine arasında. Her üç kasabada da annesi kaçamak yapan bir kız olarak bilinirdi. Yeniden evlenmiş bir ama evlilikleri arasında başka kadınların kocalarını çaldı. Hatta Rynanne'ın lisedeki erkek arkadaşlarından bir ya da ikisiyle bile yatmış."

Ev ödevini yapmış olan Jude, pek çok insanın Rynanne'ı annesinin davranışları yüzünden küçümsediğini biliyordu ve bu durumu anlayışla karşıladı. Midland'dayken annesi kasabanın dışladığı biriydi. Çok fakirdi ve aile çiftliğini ayakta tutabilmek için kendini traktör tamir etmeye, ahır onarmaya ya da sığır beslemeye gönüllü her adama satmıştı.

Ama Daniel Jude'u ıgnelemeyi bitirmemişti. "Rynanne eski üvey babalarından birinin yanına taşındığında, lanet olsun. Strawberry sakinleri bile Valley biraz çıldırdı. Earl Hernandez bu barın sahibiydi ve Rynanne on yedi yaşındaydı, sanırım, belki de on sekiz. Sayısız insan ona fahişe diyordu. Aileler çocuklarının onunla vakit geçirmesini yasakladı.

tıpkı annesi gibiydi. Gerçek şu ki, adama bakmak için taşınmıştı. Adam kanserdi."

Evet. Jude da biliyordu. Jude da bunu biliyordu. *Yaparsan lanetlenirsin, yapmazsan lanetlenirsin.*

Ryanne'ın geçmişinin onun için önemli olmasına izin vermeyecekti. Gözlerini onun kıvrımlarından uzak tutacak ve ödülüne odaklanacaktı: hayatta kalmasına.

Adamlara Dushku'nun şehre taşınması hakkında çoktan bilgi vermişti, bu yüzden içeriye kamera yerleştirme planını açıklamak için yalnız kaldıkları dakikaları kullandı ve barın dışında, yirmi dört saat gözetim altında. Ryanne'ın üst katta yaşadığı düşünülürse gerekli bir bileşen.

"Tırmalama Karakolu Blueberry Hill'in yetki alanına giriyor, bu yüzden henüz polisleri bu işe karıştırmamalıyız," diye ekledi. "Ryanne, Dorothea ve Lyndie'ye karşı ciddi bir önyargı var."

"Bu doğru," dedi Daniel. "Lyndie eski şefle evliydi ve Ryanne onu terk etmesine yardım etti. Ben burada değildim ama görünüşte mutlu olan çift ayrıldığında babamın yaşadığı şoku hatırlıyorum. Görünüşe göre Carrington, Lyndie'nin ağzını burnunu kırıyormuş."

"Carrington şimdi nerede?" Brock'un sözleri öylesine öfkeyle doluydu ki, Jude'un eski sevgilisinin kapıdan içeri girmesi halinde öldüresiye dövüleceğinden hiç şüphesi yoktu.

"Ölü. Bu da sizi onu öldürmekten ve hapse gönderilmekten kurtarır," dedi Daniel. "Dushku'ya gelince, savunmada kalmak istemiyoruz. Mümkün olan en kısa sürede saldırıya geçmeliyiz."

Jude ensesini ovuşturdu, oradaki gerginliği . "Duşkular acımasızdır, hapiste olanlar bile."

"Martin Dushku'nun içine Tanrı korkusunu şimdi yerleştirirsek," dedi Brock, "daha sonra başımızı büyük bir beladan kurtarmış oluruz."

Ya da bir savaş başlatmak.

Kimi kandırıyordu? Savaş çoktan başlamıştı.

"Bununla ben ilgilenirim," dedi Jude. Arkadaşlarını ve onların kadınlarını bu işin dışında tutacaktı.

"*Hepimiz* bakacağız," diye düzeltti Brock. "Birlikte."

Hepimiz birimiz, birimiz hepimiz için. Hayatlarının hikayesi. Yine de Jude bu işte başı çekecekti. İşler kötüye gittiğinde, ki gidecekti, tek hedef olmak istiyordu.

Diğerlerinin aksine, kaybedecek hiçbir şeyi yoktu.

Ancak bunların hiçbirini söylemedi. Arkadaşları sadece tartıştı. Ne yapamadılar? Onu durduramazlardı.

Ryanne içeceklerle, susamlı antep fıstıklı bir kase patlamış mısırla, bira peyniri fondülü yumuşak çubuk krakerlerle ve bir tabak pastırmalı patates kızartmasıyla geldi. "Bir tane daha sipariş etmek isterseniz diye söylüyorum, bu One Night Stand. Ağzınızda bir orgazm bekleyin. Bu Yatay Tango ve bu da Porking. Eğer bir tabak Tay-hindistan cevizli tavuk kanadı, yani Boneyard eklemek isterseniz, bana haber verin." Jude neredeyse dilini yutacakken gülümseyerek ona bir hesap uzattı. "Afiyet olsun," dedi göz kırparak.

Adam onun gitmesini bekliyordu ama kadın bir kez daha ona doğru eğildi. "Eee? Her şeyin tadına bak ve bana yemekteki tuz miktarını tekrar söyle."

Daniel bir patates kızartması kaptı ve Brock bir çubuk kraker alıp bir ucunu daldırdı. Jude uzun gerçek bir iştah duymamıştı, ama bir avuç patlamış mısır ve antep fıstığı atmaktan kendini alamadı.

Ağzına. Tatlı ve mükemmel tuzlu tatlar diline çarptı ve neredeyse inliyordu.

Sonra bir bakmış ki kaseyi boşaltmış.

"Sanırım atıştırmalıklarım çok lezzetli." Ryanne güldü, büyülü ses midesindeki yiyecekleri taşa çevirdi. "teşvik edilir, yoksa bir sonraki tur ekstra özel bir tepeyle gelebilir."

O sinir bozucu göz kırpışlarından birini daha yaparak, en iyi yaptığı şeyi yapmak için uzaklaştı: kesinlikle herkesi etkilemek.

Beyni daha niyetini algılayamadan Jude kendini ayağa kalkmış, kızın peşinden yürürken buldu ve sonunda kızın önüne atladı. "Bana iyi davranıyorsun." Onunla flört etmekle kalmıyor, onu büyülüyordu. "Neden?"

"Artık senin patronun olduğumu fark ettim." Yanakları gül rengine parlıyordu, ona baktı. Odanın sıcaklığından mı yoksa zevkten mi kızarmıştı, bilmiyordu. Bilmek de *istemiyordu*. Bir şeytan asla boynuzları ve kuyruğuyla, elinde bir dirgenle ortaya çıkmazdı. Bir şeytan, gizlice istediğiniz ama sahip olmamanız gerektiğini bildiğiniz her şeye benzeyerek ortaya çıkardı. "Ne kadar itiraz edersen et, benim sözüm kanundur."

Kadının cazibesine karşı koyarak kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu. "Gerçekten yetkili olduğunu düşünüyorsun."

"Bunu arkadaşların için yaptığını söylemiştin. Ne kadar çok Onları ne kadar sevdiğinizi, onları ne kadar hayal kırıklığına uğratmak istemediğinizi." Sessiz ışıpta,

Koyu renk gözleri mücevher gibi parlıyor, onu hipnotize etmekle tehdit ediyor, hiçbir şey yapmaması için onu baştan çıkarıyordu. "Mutlu işveren rolünü oynamaya hazırım ama bu sana pahalıya mal olacak."

Şantaj mı? "Fiyat mı?" diye homurdandı.

"Övgü. Günde bir iltifat. Özellikle hırçınlaşırsan iki."

Şaka yapıyor olmalısın. "Hak edilmemiş bir iltifat yalandır." "Ve sen hiç yalan söylemezsin?"

"Asla." Gerçek çok değerliydi.

Başını yana eğdi, onu incelemesi yoğunlaştı. "Yani benim hakkımda söyleyecek olumlu bir şey bulamıyor musun?"

"I-" *Olabilir.* Bunu inkar etmek yalan olurdu.

Onu gerçekten tuzağa düşürmüştü, bu etkileyici bir başarıydı. Arzuladığı iltifata layık bir başarı. Yine de kazandığı yerden bir santim bile vazgeçmek istemeyerek, "Eğer bu işten canlı çıkmak istiyorsan, dediğimi yapacaksın. Hikayenin sonu."

Ona doğru bir adım attı. Göğüsleri adamın göğsüne değince kadın bir nefes aldı ve adam tısladı. Bir korkak gibi -ağrıyan, zonklayan bir korkak- bir adım geri atarak teması kesti.

"Sanırım iyi olacağım. Sana söylemeyi unuttum.

Dushku'nun adamları bu gece."

"Bir video sizi gelecekte kurtarmaz." Bir adım daha geri.

"Benden korkuyor musun, Jude?" Jude onu takip ederek geri çekildi, aniden o kadar yaklaştı ki sıcak nefesi Jude'un boynunun dibinde hızla atan nabzının üzerinde tısladı.

"Hayır!" İnkâr kükreyerek içinden çıkarken omurgası eğildi. Yıllar boyunca vurulmuş, bıçaklanmış ve bir uzvunun bir kısmı kopmuştu. Bir kadından mı ? "Hayır," diye tekrarladı, daha sakın görünmek için elinden geleni yapıyordu.

"Bunu duyduğuma üzüldüm." Bir balerin kadar zarif, bir direk dansçısı kadar erotik bir şekilde döndü ve omzunun üzerinden ona baktı. "Sanırım seni yatıştırmak hoşuma giderdi."

Az önce ona asılmış mıydı?

Jude yakasını çekiştirdi, teni nemlendi. Rynne Wade çok sıcaktı ve kanı da öyle. Vücudu ciddi bir aşırı ısınma tehlikesiyle karşı karşıyaydı; bu, başka bir kadın sayesinde uzun zamandır yaşamadığı bir fiziksel tepkiydi.

Constance Laurent. *Benim Constance'im.*

Hatıralar onun dikkatini çekmek için savaşıyordu. Her sabah yataklarında uyandığında, onu evde bulduğu için çok sevinmiş gibi ona gülümseyişini. Pişirdiği her yemeği bir şekilde mahvetmesi ama tabağını her temizlediğinde ona hayranlıkla bakması. Hallmark filmlerinde ağlaması.

Hava şuruba dönüşmüş olabilirdi; ciğerlerine çekemeyeceği kadar yoğun, göğsü çok dardı. Uzuvarları titriyordu.

Gitme zamanı. RYANNE'in yanından hızla geçerken ona veda etme zahmetine girmede, arkadaşlarına el bile sallamadı. Bardan uçarak çıktı, bir kez bile arkasına bakmadı.

* * *

JUDE kamyonetini park etti. Aracın yarısı otların içinde, diğer yarısı da garaj yolundaydı. En azından yolun ortasında durmak yerine Brock'la birlikte kiraladıkları kulübeye varabilmişti.

Her nefesi bir öncekinden daha yorucu olan Jude verandaya yöneldi. Yarı yolda dizlerinin üzerine çöktü. Acı ve keder içinde patladı, onu doldurdu, öldürdü.

Bir yalan. Ölmüyordu. Yakınından bile geçmiyordu. Ölüm bir merhamet olurdu ve merhamet ona on metrelik bir sopayla dokunmazdı.

Gökyüzüne küfürler savurarak yumruklarını çimlere vurdu. Cırcır böcekleri sustu ve ateş böcekleri kayboldu. Toprak yığınları bir o yana bir bu yana savruldu. Bir taş elinin yan tarafını kesti, göğsüne doğru akan, kalbini kül eden, ciğerlerini yakan ateşle kıyaslandığında bu acı küçük bir rahatsızlıktı.

Artık hayatı buydu, aylar ve yıllara yayılan bir dizi dakika ve gün. Acı ve kederin onu ele geçirdiği, sonra da acı çektiği bu gibi anlar dışında var olmuştu, başka bir şey değildi.

Neden? Neden acı çekmeye devam etti? Sevinmesi gerekirdi. Acı ve keder onun dostlarıydı. Acı, hayatının en kötü gününde onun yanında olmuştu. Keder onu sarmış ve kaybettiği şeye sağlamıştı: tüm dünyasına.

Yine de cevabı biliyordu. İçten içe, bu dünyada geçirdiği her saniyeye içerliyordu. Ama yine de hayatta kalmak için savaştı.

Artık savaşmak istemiyorum.

Olmalı.

Uzun zaman önce Constance'a bir söz vermişti. , tatlı Constance, lise aşkı. Sadece arkadaşı yalvardığı için katıldığı ikili bir randevuda tanışmışlardı. Constance'a bir kez baktığında, gidici olmuştu. Bir kamera şakası kadar güzel ve narindi ve ergenlik hormonlarını alt üst etmişti.

O da onu istemişti, kasabanın en fakir çocuğuyla birlikte olmak için kendi isteğiyle kongreyi terk etmişti. Bir zamanlar en iyi gününde Brock'tan daha fazla kuyruk çivileyen çocuk, tüm çabası istendiğini ya da bir şeye değer olduğunu kanıtlamaktı.

Sen her şeye değersin, Jude Laurent. Beni duyuyor musun? Her şeye!

Mezun olduktan bir hafta sonra evlenmişlerdi. Ona daha iyi bir hayat sağlamaya kararlı olan adam orduya katılmıştı.

İlk seferinde yola çıkmadan önce kollarını ona dolamış ve "Ne kadar zor olursa olsun ve ne olursa olsun asla vazgeçmeyeceğine söz ver" demişti.

"Söz veriyorum. Asla . Şimdi bana bir öpücük ver. Bana neleri kaçıracağımı hatırlat."

En mutlu anılarının dokusu içinde yaşayabilseydi, bir zamanlar olduğu adam olmak için yarı yarıya iyi bir şanslı olabilirdi. Ancak gerçeklik, acı ve keder kadar durdurulamaz, zihnini tırmalayan ve tekmeleyen, hakkını talep eden kararlı bir düşmandı. Rüyalar hiçbir yardım sunmuyordu; bilinçaltı ne zaman kontrolü ele alsa, aslında tanık olmadığı bir anı, kan, ateş ve ölümle yoğrulmuş bir geceyi yeniden yaşıyordu.

Karısının ve ikiz kızlarının öldüğü gece.

Şu anda, sıcak gözyaşları yanaklarından aşağı akıyor ve arkalarında çiğ, acı izler bırakıyordu. İki buçuk yıl önce, bir öğrenci derneği çocuğu çok fazla içmişti.

Yerel bir barda çok içmiş, arabasına binmiş ve uzaklaşmış. Kimse onu durduracak kadar umursamamıştı. Sadece dokuz dakika, yirmi üç saniye sonra Constance Laurent'ın arabasına çarparak Jude'un hayatını sonsuza dek mahvetmişti.

Constance hastaneye götürülürken yolda öldü. İkizler Bailey ve Hailey ise çarpışma sırasında öldü.

Tüm dünya o saniyede dönmeyi bırakmalıydı. Galaksi böyle bir güzelliğin, kahkahanın ve ışığın kaybının yasını tutmalıydı. Nadir hazineler, onun kızları.

Benimle dans et, baba. Hareketlerimi ve buldum!

Baba, şaka yapmıyorum ve oyun oynamıyorum. Şu anda çikolataya ihtiyacım var yoksa kaybedeceğim.

Neyi kaybetmek, küçük tatlı? diye sormuştu.

Bilmiyorum. Her ne .

Çocuklar doğdukları andan itibaren sizi değiştirirler. Sizi aynı anda hem daha yumuşak hem de daha sert yaptılar. Aynı anda hem savunma hem de hücum oynamayı öğrendiniz, çocuklarınızı korurken onları tehdit etmeye cüret eden herkesle savaştınız.

Kazadan sonra insanlar ona teselli edici sözler söylediler. *Öyle olması gerekiyordu. Kaderi durdurmak mümkün değil.*

Daha fazla yalan. Kader, Frat Boy'un boğazından aşağı alkol dökmemiş ya da eline araba anahtarı vermemişti.

Ayrıca *hiçbir şey* Jude'u teselli etmiyordu. Ona teselli verebilecek tek kollar şimdi bir mezarda çürüyordu.

Elinde kalan tek şey, bir zamanlar hayranlık duyduğu bir hayatın anılarıydı. Hem hayranlık duyduğu hem de nefret ettiği anılar. Bailey'nin kıkırdadığında burnunun nasıl kırıştığını hatırlıyordu. Hailey'nin ağladığında bir tutam saçını parmağının etrafında nasıl döndürdüğünü. Constance'ın kapıdan her çıkışında, ister başka bir göreve ister bakkala gidiyor olsun, ona bir öpücük konduruşunu.

Hatıralar geceleri onu asla sıcak tutmazdı.

Sadece kendine acıyorsun. Aradığı anda yardıma koşan arkadaşları vardıGittiler... sadece gittiler...

Artık bir amacı yoktu. Ve ailesi. Amaç konusunda bir şeyler yapabileceğini düşündü. Ya da belki çoktan yapmıştı?

Belki de Tırmalama Direği'nde bir tane bulmuştur. En azından geçici olarak. Rynne'ı ve varlığının her zerresiyle nefret ettiği barı kurtararak, Daniel ve Brock'u sevdikleri birini kaybetmekten kurtaracaktı.

Savaşın boyunca onlar da yeterince acı ve kederle, hüznün ve yalnızlıkla el ele yürümüşlerdi. Yeterince... ya da çok fazla.

Denizaşırı ülkelerde yüzlerce farklı şekilde arkadaşlarını kaybetmişlerdi. En kanlı savaş alanlarında Jude'u kurtarmak için büyük zorlukların üstesinden gelmişlerdi; etraflarına ateş yağarken, emekleyemez haldeyken onu taşımak için kendi hayatlarını tehlikeye atmışlardı.

Nefes alış veriş normalde döndüğünde Jude gömleğinin altıyla yüzünü sildi ve kamburunun üzerine çöktü. Arkadaşlarını o kadar derinden seviyordu ki

Onlar için seve seve ölebilirdi ama ailesini bacağından daha çok . Bazen hayali ağrılar yaşıyor, bu da bacağı hala oradaymış gibi davranmasına izin veriyordu. Ailesi olmayan bir aile babası olduğunu hiçbir zaman unutmadı. Çocuğu olmayan bir baba.

Aslında yalnızdı.

Daha çok RYanne gibi olabilmeyi diledi. Anı yaşar, yükseklerin tadını çıkarır, zaferlerinin tadını çıkarır ve düşüklerle yuvarlanırdı. Hatta RYanne'ın bu düşüşleri kucakladığını, debelenmek yerine hatalarından ders çıkarmayı seçtiğini düşünüyordu.

Kızgınlık ona battı. Bir bar sahibi gibi olmak mı? Potansiyel sürücülere alkol servisi yapan biri gibi mi? Asla.

Her zamanki gibi devam edecekti, yaşıyormuş gibi yapacak, yıkılacak, sonra tekrar yaşıyormuş gibi yapacaktı.

Asla pes etmeyeceğim.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

ZİHİN NOTU: *Jude Laurent'i ASLA kızdırmayın.*

Ryannein "Sanırım seni yatıştırmak hoşuma giderdi" çıkışından sonra, yüzünde korku ve dehşet karışımı bir ifadeyle, ayakları tutuşmuş gibi fırlayıp gitmişti.

Tamam. Düzeltiyorum: *Bazen Jude Laurent'a sataş.*

Daha önce romantizmi yasaklamış olmasına rağmen, flört etmek ona her zaman kolay gelmişti. Sonuç olarak, aynı derecede olmasa da annesinin yeteneğini miras almıştı. Selma sadece bir göz kırpma ve gülümsemeyle bir erkeğin bisküvilerinin üstünü patlatabilirdi. RYanne bunun için uğraşmak zorundaydı, belki de erkekler onunla bir yere varamayacaklarını bildikleri için. Ama biraz zaman ve bolca şakalaşmayla, Büyülemeszleri büyüleyebilirdi. İşinde gerekli bir beceri. İnsanlar barmenlere terapist gibi davranma eğilimindeydi ve RYanne Scratching Post'tan ayrılan herkes kendini iyi ya da en azından girdiğinden daha iyi hissediyordu.

En büyük hayranım değil misin? Hazır ol, precioso. Olacaksın.

Adamın kışında bir sopa olduğu belliydi ve yine de çok kısa bir an için RYanne'a onu yutmak istiyormuş gibi bakmıştı. Ve RYanne bundan hoşlanmıştı. Hem de çok.

Onun kendisine tekrar tekrar açıklıkla bakmasını istiyordu.

Jude'un doğru kişi olduğuna karar verdi. Aşk orucunu bozacak adam. Asık suratlı tavrına rağmen, vücudunun arzuladığı tek erkek oydu. Aklının güvendiği tek erkekti. Ondan hoşlanmıyor olabilirdi -şu anda- ama yine de önem verdiği insanları ve şeyleri kurtarmaya kararlıydı.

Ne kadar seksiydi?

Onu kazanmak için, ona nasıl rahatlayacağını ve eğleneceğini öğretmesi gerektiğinden şüpheleniyordu. Ancak ona nasıl rahatlayacağını ve eğleneceğini öğretmek için onun hakkında daha fazla şey öğrenmesi gerekiyordu.

Bilgi edinmenin en hızlı yolu: Daniel ve Brock'u gizlice sorgulamak. Mükemmel bir plandı - ta ki içkilerini bitirip veda etmeden gidene kadar. Hayal kırıklığı ona hızlı bir iki yumruk attı.

kararlılık. Sonra toparlandı. Jude yarın sabah dönecek ve bilgiyi doğrudan kaynağından alacaktı.

O zaman eğitimine başlayabilirdi, yani ona rahatlamayı öğretebilirdi.

Bar gece için boşaldıktan sonra personel ortalığı temizledi ve Rianne evsizleri doyurdu. Bu iş bittikten sonra arka kapıyı kilitledi, sonra da ön kapıyı... ve Jude'u park yerinde kamyonetsiz gördüğünü düşündü.

Dönmüş müydü? Gözlerini kırptığında, adam gitmişti.

Yorgunum, hepsi bu. Pencereleri kontrol etti, onların da kilitli olduğundan emin oldu ve yukarı çıktı. Jude hizmetleri için ne kadar ücret talep edecekti? Değerli birikimlerinin ne kadarını kaybedecekti?

Birinci sınıf bir yolculuğu ekonomiye çevirmeye yetecek kadar mı? Ürperdi. Çocukluk özlemlerini düzgün bir şekilde yaşamak için lükse ihtiyacı vardı.

Ayrıca Bay Dushku'nun hayatta kalmasına da ihtiyacı vardı.

Buz Adam Jude mafya babasına karşı ne gibi önlemler alacaktı? Bu bağlamda, yeni komşuları ne tür bir belaya yol açmaya çalışacaktı?

Jude yasal yolları mı kullanacaktı yoksa sınırları mı zorlayacaktı? Ona sınırları zorlayan bir tip gibi gelmişti.

Rüya gibi bir iç çekişle - *kanun kaçaklarından tahrik oluyorum* - iç çamaşırlarına kadar soyundu, alarmını kurdu ve yatağa girdi. Dehşet içindeydi ama uyuması imkânsızdı, zihni sürekli fahişenin görüntüleriyle yanıp sönüyordu. Minibüsün kapıları açıldığında kızın yüzündeki korku...

Tutuklanma korkusu mu yoksa korumalarının korkusu mu?

Her iki durumda da Rianne ona acıyordu. Ve sempati duydu. Çocukken kendini sık sık Selma hangi adamın eline düşerse onun demirden yönetimi altında bulurdu.

O zamanlar "aşk". Bazıları nazikti, bazılarıysa zalim... Lyndie'nin babası Harold Scott gibi. Bay Vur ve Suçla.

Zavallı Lyndie'ye uyguladığı zihinsel ve fiziksel taciz Selma ondan boşandıktan sonra da devam etmişti. Lyndie on sekiz yaşına geldiğinde, nihayet özgür olarak evden taşınmıştı. Ancak kısa süre sonra Şef Carrington'la çıkmaya başlamıştı.

Scratching Post'un müdavimlerinden biriydi ve Rianne'ın onun iyi çocuk görüntüsünün altında gizlenen canavar hakkında birden fazla kez şikâyet ettiğini duymuştu. Yine de Lyndie onun evlilik teklifini tereddüt etmeden kabul etmişti, sanki tokatlanmayı *hak ettiğini düşünüyordu*.

Rianne'ın telefonundan tiz bir vızıltı geldi ve inledi. Onun alarmı. Kalkma vakti çoktan gelmiş miydi?

Hey, neden şikayet ediyordu ki? Yakında Jude'la yüzleşmek zorunda kalacaktı.

Vay, vay. Sinir uçları aceleyle uyandı, beklentiyle karıncalandı. Gerindi ve sırttı, kalbi yerinden fırladı, kanı ısındı. Uzun zamandır vücudu donmuş, hormonları yokmuş gibi hissediyordu. Şimdi buz gitmiş, yerine ateş gelmiş, arzu ciğerleri kadar onun bir parçası olmuştu. Nefes aldı ve istedi... yandı. Bu hem coşku hem de ıstıraptı.

Deneyimsizliğinin tüm ağırlığını hissettiğinde sırtışı soldu. Oh, romantizm yasağından önce çıktığı erkeklerle öpüşmüştü ama kısa süreli femme fatale olma denemesinde asla sonuna kadar gitmemişti.

Evet, Rianne Wade hala bakirdi.

Bu konuda *utanmıyordu* ama gergindi. Son randevusunun üzerinden yıllar geçmişti ve zaman değişmişti. Vanilya artık norm değildi; erkekler grinin farklı tonlarını bekliyordu.

Jude nelerden hoşlanırdı? Ne tür kadınları tercih ederdi?

Onun buz gibi çekingenliğini nasıl kırabilirdi?

Bir açıdan ona Earl'ü hatırlatıyordu. Güçlü, yetkin ve onun iyiliği için endişelenen biriydi. Ve bara sık sık gelen playboylara hiç benzemiyordu. Kadınlara asla asılmıyordu. Hatta onları fark etmiyor bile gibiydi. Aradaki fark, Jude'un Rianne'ı sadece aşağılamış, Earl'ün ise ona sadece destek olmuş olmasıydı. Ama Earl onu koşulsuz sevmiş, ona değer vermiş ve onu yüceltmış, asla yıkmamıştı. Ona ailenin etten kemikten ya da yasal bağlardan oluşması gerekmediğini öğretmişti.

Yanan gözlerini ovuşturarak ayağa kalktı. Sallanan bacakları onu banyoya götürmeyi başardı; orada dişlerini fırçaladı, duş aldı ve tembel olduğu zamanlar için yaptırdığı özel bankta oturdu.

-*Yorgun* derken ayakta durmaktan *yorulduğunu* kastediyordu. Losyon sürdü ve bir atlet, bir çift solmuş kot pantolon ve parmak arası terlik giydi. Saçını kurutmak ya da makyaj yapmak için zaman harcamayı tercih etmedi. Sabahlar berbattı. Bir erkeğin ilgisini çekmek için bile süslenmeye gerek yoktu.

Eğer Jude onun şık giyinişinden hoşlanmıyorsa, o zaman Jude onun için kişi değildi. Onu ne kadar istediği önemli değildi. Bunu daha sonra öğrenmektense daha erken öğrenmek daha iyiydi.

En sevdiği kahvaltayı -kahveye batırılmış cips- yedikten sonra dairesini topladı ve omzuna bir torba çöp attı. Dışarı çıktı. Ugh. Güneş! Çok parlak!

Gözleri yaşararak adımlarını hızlandırdı. İçeri girmek için çöp konteynerinin arkasında bir şişe tıkırdadı ve kaşları çatılmış bir halde durakladı. "Alo?"

Her zamanki gibi evsizler gitmişti. Gölgeye rağmen burada sabahlar ve öğleden sonraları genellikle çok sıcak olurdu. Yalnızlar ve arkadaşları akşam güneş battıktan ve bar açıldıktan sonra geri dönerlerdi.

Ryanne ilerledi, arıyordu... orada! Hastalık derecesinde obez bir kedi bir topun içine kıvrılmıştı. Siyah ve beyaz işaretleri vardı, tüyleri keçeleşmiş ve kirlenmişti. Onu görünce ayağa kalktı. Sonra mızımızlandı ve geri oturdu, çünkü "o" aslında bir "dişiydi" ve çok hamileydi.

Meme uçları şişmiş.

Mierda! Küçük sevgilim patlamaya hazır görünüyordu.

"Bir sorun mu var?"

Hiçbir ayak sesi algılamamasına rağmen, erkeksi ses tam arkasından geldi ve Ryanne irkildi, eli çarpan kalbinin üzerinde çırpındı. Jude.

Döndü. Bakışları ona takıldığında nefesi boğazında düğümlendi. Tamam, güneş bugün düşman değil, hoş bir yoldaştı. Işık onu aydınlatıyor, kehribar, altın ve bronz tonlarına boyuyordu.

Erotik bir peri masalının sayfalarından fırlamış punk rock yakışıklı prensi gibi bir fantezinin ürkütücü bir şekilde hayata geçmiş haline benziyordu. Solgun saçları bu sabah biraz dalgalıydı ve çenesinde bir sakal gölgesi vardı.

Bir kez daha sade ve basit siyah bir tişört, koyu renk kot pantolon ve savaş botları giymişti. Botların her iki yanında hafif birer vardı, tanıdığı bir çıkıntıydı bu. Silah kılıfları.

Bileklerinin her birini deri bir bant çevreliyordu. Bir elinde spor çantası vardı. diğeri ise bir evrak çantası tutuyordu. Hem sokaklarda sertleşmiş hem de iş dünyasından anlayan biriydi; dünyadaki en seksi kombinasyon.

"Bakmak istemezdim ama hormonlarım sizi ayakta alkışlamakla meşgul.

Bugünkü gardırop seçiminiz için altın yıldız, Bay Laurent."

Sanki onu doğru duyduğundan emin değilmiş gibi başını salladı.

"Affedersiniz?"

"Neden?"

"Neden ne?"

"Neden seni mazur görmemi istiyorsun?" diye sordu masum numarası yaparak. "Benim hakkımda uygunsuz şeyler mi düşünüyordun... benim senin hakkında uygunsuz şeyler düşündüğüm gibi?"

Kaşlarının çatılmasında kafa karışıklığı ve belirsizlik vardı. "Hadi içeri girelim. Konuşacak çok şeyimiz var."

Başka zaman olsa, baskı yapabilirdi. *Beni görmezden mi geleceksin? Daha fazla sor.*

İstilacı sorular. Bu sabah, baştan çıkarma beklemek zorundaydı. "Bana bir iyilik yap ve büyük, güçlü erkek kaslarını kullanarak bu kediye içeri getir." Bir sonraki hamlesini planlarken bile kediye işaret etti. *Brett'i ara Strawberry Valley'deki tek veteriner olan Vandercamp'ı kediye bir yuva vermesi için ikna edin. Lyndie'yi ara. O bir öğretmen ve bugün Pazar; evde olacaktır. Dr. Vandercamp kediye almadan önce ihtiyaç duyacağı malzemeleri talep edin.*

Yemek... ama başka? Kum ? Rynane'ın hiç kedisi olmamıştı. Ya da herhangi bir evcil hayvanı. Bir Japon balığı bile.

Jude ona yaklaştı, topallaması dün geceye göre daha az belirgindi. Durumu anladıktan sonra çantasını ve çantasını Rynane'ın üzerine bıraktı ve kediye dikkatle göğsüne yaklaştırdı. "Sadece senin Tırmalama Direği adında bir barın ve ara sokağında saklanan hamile bir kedin olur."

Tamam, *bu* dünyadaki en seksi kombinasyondur. Hayvanlar için yumuşak bir kalbi olan asık suratlı bir adam. Yumurtalıkları hormonlarına katıldı, alkışladı ve tezahürat yaptı. Rynane yutkunarak Jude'u üst kata ve dairesine götürdü. Yol boyunca Brett'i aradı. Öğle tatilinde uğrayacağına söz verdi ama dehşete düşmüştü, kediye tutma ricasını geri çevirdi. Tesisleri aşırı kalabalıktı.

"Onu Oklahoma City'deki bir barınağa götürebilirsiniz," diye ekledi. "Sadece iki saatlik bir yol."

Kediye bebeklerini bir kafeste doğurmaya zorlamak mı? "Asla olmaz."

"Zaten ona yardım etmek için ikimizin de yapabileceği bir şey yok," diye yanıtladı Brett. "Doğa her şeyi devralacak, kedi yavrularını doğuracak ve hiçbir insan müdahalesine gerek kalmayacak. Göreceksiniz."

Yani sadece parmaklarını mı oynatmalıydı? *"Tonto del culo,"* diye tükürdü ve telefonu kapattı.

"Akıcı bir şekilde İspanyolca konuşabiliyor," diye mırıldandı Jude. "Bildiğim iyi oldu."

"Ne dediğimi biliyor musun?" kelimesine tercüme edildiğinde, bu sözler *kıçın aptalı* anlamına geliyordu. Annesinin en sevdiği küfürdü.

" değil. Bana veterineri anlat."

Dişlerini sıkarak Brett'in zalim barınak fikrini aktardı, ardından Jude'un eşyalarını kanepeye koydu. Gerginlik çöktü ve alt dudaklarını çiğnedi. Sırada ne vardı?

Ugh. Kendine nasıl bakacağını biliyordu. Arabası mı bozuldu? Sorun değil. Sızdıran borular? Bir İngiliz anahtarı alırdı. Hayatın ona sunduğu zorlukları hep göğüslemişti. Ama bu? Hamile bir kediye bakmak? Ürperti.

"Yerde bir palet yapın," dedi Jude. "Battaniye ya da havlu, elinizde ne varsa ve mahvetmekten çekinmiyorsanız onu kullanın."

Bir yatak. Duh! İtaat etmek için acele etti, battaniyeleri seçti - onlar daha yumuşaktı.

İşini bitirdiğinde kediye ortaya yerleştirdi.

"Ben bir çiftlikte büyüdüm." Jude şakaklarını ovuşturdu, gerginlik çizgileri gözlerinden ve ağzından dallara ayrıldı. "Bu güzel küçük kızın burada, sizin dairenizde güvenli bir doğum yapmasını sağlayabilirim."

Tanrı'ya şükürler olsun! Ve vay canına, kaba, sert şehir çocuğu Jude'u bir çiftçi olarak hayal etmek zordu. "Teşekkür ederim."

"birkaç günü var. Belki bir hafta bile." Jude oturma odasını gözleriyle bir kez daha taradı.

Jude'un her şeyi bir kerede gördüğünden, sarhoş Brock'un bakımına yardım ettiği son ziyaretinden bu yana olan değişiklikleri not ettiğinden şüpheleniyordu. Jude mobilyaları ve süslemeleri hakkında ne düşünüyordu? Dünyanın farklı kültürlerini temsil eden parçalar seçmişti. Hindistan'dan gelen bir örtü Viktorya döneminden kalma bir kanepeyi örtüyordu. Bir Fransız sehpasının üzerinde Fas'tan bir vazo, üfleme camdan meyvelerle dolu bir Mısır kâsesi ve Afrika'da elle oyulmuş bir fil heykelciği duruyordu. Duvarda İskoç Dağlık Bölgesi'nin bir manzarası asılıydı.

Hiçbir şey birbirine uymuyordu ve renkler birbiriyle çatışıyordu ama her parçayı seviyordu.

Adam yerde oturmuş, yüzünde uzaklara dalmış bir ifadeyle mırıldayan kediye okşuyordu. Onun karşısına oturdu, kıskanmamaya çalışırken bir yandan da bu kadar nazikçe okşanan kişinin kendisi olmasını diledi.

"Bir isme ihtiyacı var," dedi Ryanne ona. "Kedi" ve "kedicik" zaten eskiydi. "Senin evinde kalacağı için -onu eve götürmen gerektiğini düşündüğümü söylemiş miydin- isim seçme onurunu sana bırakıyorum."

Kendi dilinde boğuldu. "Tabii ki hayır. Bulan kurtarır." "Ama onun teslim edilmesini sağlayacağını söylemiştin-"

"Hayır, hayır, bin kere hayır. *Burada* güvenli bir teslimat sağlayacağım."

"Peki," diye homurdandı. "Burada kalabilir." Şimdilik. "Onu arayacağım... Ali Cat?" Hayır. Çok yerinde. "Kitty Poppins? Kitkat?" Argh! Aynı sorun.

"İsimler önemlidir. Kim olduğumuzu tanımlar ve kim olacağımıza zemin hazırlarlar. Bu yüzden bir tanesini özenle seçin."

"canına. Tek bir kelime için çok fazla baskı var." Bir parmağını kilit dövmesinin üzerinde gezdirdi, merakı görmezden gelinemeyecek kadar büyüktü. "Jude ne anlama geliyor?"

"Övülen kişi" diye itiraf etmeden önce hafif bir tereddüt geçirdi.

"Ciddi misin?" Kadın kıs kıs güldü ve adamın ağzının kenarları belki de - belki de!

-Kıpırdandı. *Başarıya çok yakın ama yine de çok uzak.* "Ryanne'ın ne demek istediğini merak ediyorum."

"Ryan'ın dişil hali, yani küçük kral."

Zaten biliyor muydu... yoksa onunla tanıştıktan sonra mı araştırmıştı?

Karnına bir sıcaklık yerleşti. "Yani Ryanne küçük kraliçe demek. Haklısın, isimlerimiz kim olacağımızı belirliyor. Ama ben sana övülen demiyorum. Bir takma adın var mı?"

Bir duraklama, kesik bir baş sallama.

"Peki," diye sordu. "tutma. Sana Gollum ya da Spanky McSparkle demeye başlamadan önce söyle bana."

"Spanky McSparkle?" O güzel, yaralı dudaklarını büzdü. "Ordudayken takım arkadaşlarım bana... Rahip derdi."

"Ciddi misin?" diye tekrarladı. "Neden-"

"Hayır. Artık paylaşmak yok. Kedinin adını koy ve yoluna devam et."

Birileri çok hızlı huysuzlaştı. Oh, bekle. Huysuzluk Jude Laurent'ın varsayılan ayarındı. "Ona Belle diyeceğiz." Karar verildi. "Ve evet, aslında ona isim verdin. Ona güzel dedin."

Öfkeden kıpkırmızı kesilmişti ama ifadesinde sıcaklık yoktu. ". Saat 9:03. Hadi işimize bakalım."

"Pekala. Başlayalım."

Sonraki bir saat boyunca, kurmayı planladığı karmaşık kamera sistemini anlattı. Bir keresinde, sadece bir keresinde, yanlışlıkla ona dokundu. Sanki onu yakmış gibi sarsıldı. Kötü bir tepki mi, yoksa gerçekten çok iyi bir tepki mi?

Ona bir sonraki dokunuşu kasıtlıydı. Yine sarsıldı.

Odaklanın. Şimdi iş, sonra oyun.

Tuvaletler ve barın içi hariç olmak üzere, barın ve otoparkın her santimetresi günde yirmi dört saat filme alınacaktı.

daire. Dairesine bir panik butonu eklenecek ve birkaç değişiklikle yatak odasındaki dolap güvenli bir oda haline gelecekti. O da Üç fedai tutacaktı, gerçi dört tane önermişti ama üç erkek de iri yarı ve korkusuz olacaktı; kurallarını uygulayacak ve çizginin dışına çıkan herkesi dışarı atacaklardı. Ve eğer büyük bir etkinlik düzenlerse, güvenlik konusunda yardımcı olmak için şehre gelecek çalışanları vardı. Son olarak, otoparkta devriye gezecek ve dışarıdan gelebilecek her türlü yaramazlığı bara girmeye fırsat bulamadan durduracak tam zamanlı bir gece bekçisi tutacaktı.

"Tüm bu değişikliklerin ve eklemelerin kârımı yiyip bitireceğinin farkındasınız, değil mi?" Kameralar ve kurulum için binlerce dolar harcanacak, ayrıca dört yeni çalışanın sürekli maaşları ödenecekti.

"Eğer barınıza bir şey olursa, sıfır kâr elde edersiniz. Ancak gelirinizi desteklemek için gündüz etkinliklerine ev sahipliği yapmaya başlayabilirsiniz. Bir düşünün. Bar haftanın her günü sabahları ve öğleden sonraları kapalı. Özel partiler, duşlar, her şeyi sunabilirsiniz. Olasılıklar sonsuz."

Strawberry Valley kitap kulübünün bir araya gelmek için daha büyük bir yere ihtiyacı vardı. Ve yerel çöpçatan da ev sahipliği yapmayı umduğu buluşmalar için bir mekân istiyordu. Ama Jude'un önerdiği her şey Rianne için daha fazla iş anlamına geliyordu ve Rianne zaten çok yorulmuştu.

Yine de haklıydı. Ya seyahatleri için gerekli tüm güvenlik eklemelerini, maaşları ve yükseltmeleri karşılayacak kadar para kazanırsa? Heyecan kıvılcımları çaktı.

"Bahsettiğiniz panik butonu," dedi. "Blueberry Hill PD ile bağlantılı olacak mı? Strawberry Valley PD? Grapevine PD?"

Gözünün altından bir kas sıçradı. "Yukarıdakilerin hiçbirisi. Sinyal LPH Koruma'ya gidecek. 7/24 çalışan monitörlerimiz var. Oradan biri 911'e haber verecek ve Daniel, Brock... ya da beni arayacak."

lezzetli, uyuşturucu bir sıcaklık yayıldı. Kişiselleşmek Jude Laurent. "Başı dertte olan bir genç kızı kurtarmak için ne yapıyorsan bırakacağını mı ?"

Hemen başını salladı. "Başımı sallayacağım. Onlar da öyle."

"Doğru çalışanları işe almak zaman alacaktır." *Bunu gerçekten yapacak mıyım?*

"Biliyorum. Bu yüzden bu arada fedai olarak görev yapacağım."

Kalbi yerinden fırladı, midesinde binlerce kelebek uçuşmaya başladı. Jude... her gece yakınlarda... "Planınızda ufak bir sorun var. Müşterilerimi rahatsız ediyorsun."

"Güzel. En iyi davranışlarını sergileyeceklerdir." "Ya da giderler ve bir daha dönmezler."

Geniş omuzlarını silkti.

Bu adam tam bir çelişki. Yardımsever, ama kayıtsız. Nazik, ama soğuk. İçten içe yanıyor ama mesafeli.

", " dedi ve çekti. Önce güvenlik. "Devam etmek için izniniz var. Her şey için." "Günlük iltifatımı duyduktan *sonra*." diye eklemekten edemedi.

Tek kaşını kaldırdı. "Kedinizi kurtarmak yetmedi mi?"

"*Bizim* kedimiz. Ortak sahibiyiz." Neredeyse ortak ebeveynler diyecekti ama kendini zamanında durdurmuştu. Ona kaybettiği kızlarını hatırlatmaya gerek yoktu.

"Peki." Dudakları sıkıştı ve ona patentli *onaylamıyorum* bakışını attı.

"İstiyorsan, iltifat alırsın. Sen... tekil bir kadınsın."

Daha fazlasını söylemesini bekledi. Söylemedi.

Şey. "Tekil kadın" da en az diğerleri kadar iyi bir iltifattı ve belki de beklediğinden biraz daha iyiydi. "Bil diye söylüyorum, yarın çok daha kişisel bir şey bekliyorum."

"Neden?" diye homurdandı. "Senin hakkında ne düşündüğümü neden umursuyorsun?"

Bir erkeği güldürün ve iyi bir gün geçirsin. Bir adama eğlenmeyi öğretirseniz, iyi bir hayatı olur.

Planını hatırlayarak bir tutam saçını parmağının etrafında döndürdü ve kirpiklerini ona doğru savurdu. "Aptal olma, övülmüş kişi. Sadece seni kıvrandırken izlemek hoşuma gidiyor."

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Sonraki hafta boyunca Jude çok çapkın, çok mutlu RYanne'dan uzak durmak için elinden geleni yaptı. Yedi günün her birinde Tırmalama Karakolu'nda çalıştığını, sabahları kameraları kurduğunu, yiyecekleri kontrol ettiğini Öğleden sonra teslimatlar yapıyor, akşamları fedailik yapıyor ve aradaki her dakika Belle'nin bakımına yardımcı oluyordu. Hamile ve çok huysuz olan kedi henüz doğum yapmamıştı.

RYanne da ona birkaç kez mesaj atmıştı. Saçma sapan şeyler yapmak için rastgele davetler.

Hadi parmak boyama atölyesine gidelim! İşçi-işveren ilişkilerimizi geliştirmeliyiz.

Onun cevabı mı? Parmak boyası bize nasıl yardımcı olacak?

Duh! Bedenlerimiz tuvaldir ve boyayabiliriz. (Bilirsiniz, küçük bir uygulamalı öğrenme. Ya da büyük. Evet, muhtemelen büyük.)

Hayır.

Sadece hayır değil, kesinlikle hayır.

Bir sonraki mesajında "Şehirde bir hayvanat bahçesine ne dersiniz?" yazıyordu. (Söz veriyorum okşayacağın hayvan ben değilim.)

Yine "Hayır" diye cevap verdi.

Film mi? Hem parasını öderim hem de patlamış mısırımı seninle paylaşırım.

Bir başka sağlam Hayır.

Ona hıçkırarak ağlayan bir çizgi film karakterinin gif'ini gönderdi.

Bu kadından uzak durmak gururunu incitmeye başlamıştı. Bir zamanlar Onlular olarak bilinen bir askeri birliğin parçasıydı. En zorlu görevlere gönderilen on asker.

Tehlikeli görevler - tarih kitaplarında asla bahsedilmeyecek gizli görevler.

Düşmanı öldürmüşler ve diğer askerleri kurtarmışlardı.

imkansız hayatta kalma ihtimalleri. Tüm bunların ortasında Jude, Brock ve Daniel hiçbir insanın görmemesi ya da yapmaması gereken şeyler görmüş ve yapmışlardı. Bu onları değiştirdi.

Brock artık kendini sevemediği için tanıştığı herkesi kendine aşık etmeye çalışıyordu. Daniel yeni gelen herkesten uzak duruyordu, başka birini kaybetmekten çok korkuyordu ve Jude... uyuşma ve hayatı otomatik pilotta yaşama eğilimindeydi.

Otomatik pilotu *arzuluyordu*. Ama RYanne onu milyonlarca küçük düğüm haline getirmişti ve bu düğümlerin hiçbirisi uyuşuk kalmasına yardımcı olmuyordu.

Ona rağmen -ya da onun *yüzünden*- işi bir an önce bitirmek için sınırlarını zorladı Taksitleri bitirir bitirmez, Brock'u ön adam yapacaktı. Bu şekilde, Brock barda bir şeyler ters gittiğinde bir bildirim aldı ve Jude sonunda RYanne'ı aklından silebildi.

Daha şimdiden Martin Dushku ile konuşmuş, o da ona onlarca yıllık bir meşeden daha fazla gölge atmıştı. Gülümseyerek yalan söylemiş, kolaylıkla yanlış yönlendirmiş ve sahte endişelerin ardındaki tehditler.

Jude adamın karısı için üzülmüyordu. Çift otuz bir yıldır birlikteydi ve iki yetişkin çocukları vardı. Filip adında yirmi yedi yaşında bir oğulları ve Paulina adında yirmi üç yaşında bir kızları; ayrıca Thomas adında dört yaşında bir torunları vardı.

Thomas'ın babası Filip, adam öldürme suçundan hapisteydi ve cezasının bitmesine sadece bir yıl kalmıştı. İlginçtir ki Jude, Thomas'ın annesinden hiç söz edilmediğini fark etmişti.

Jude inşaat alanına ilk girdiğinde, iki serseri hızla yaklaşıp üstünü aramıştı, bunu yapabileceklerini biliyordu. Tabii ki botlarının topuklarına saplanmış küçük metal iğneleri bulamamışlardı. Bundan da öte, Jude'un kendisi bir silahtı. Herhangi masum bir nesneyi de silaha dönüştürebilirdi. Bir mürekkepli kalem, bir klavye. Bir ataş. Bir sandalye.

Elleri boş döndükten sonra, adamlar ona lüks bir karavana kadar eşlik etti, Dushku bir masanın arkasına tünemişti. Konuşma kısa ve tatlı olmaktan çok uzaktı.

"Hem Tırmalama Direği hem de sahibi benim korumam altında," demişti Jude. "Onlara zarar verirsen olacıklardan hoşlanmayacaksın. Ve ahırını RYanne'ın arazisinden uzak tut. Bir dahaki sefere birisi Scratching Post'ta bir binek sattığında, canlı yayın sorunlarınızın en küçüğü olacak."

Dushku kıkırdadı, en ufak bir korkusu yoktu. "Yanılıyor olmalısınız. Kadınlara değer veririm ve asla fahişelik yapmam. Ve bunu kesinlikle Bayan Wade'in mülkünde yapmazdım. Onun hakkında çok şey duydum. yerel polisle sorunlar." Sanki yorgunmuş gibi iç çekti. "Eğer seks ve uyuşturucu satılıyorsa, eminim yetkililer bunun sorumlusunun Bayan Wade olduğuna inanacaklardır."

Jude, "Ben uyuşturucu hakkında hiçbir şey söylemedim," diye homurdandı.

Adamın neşesi sırtmaya dönüşmüştü. "Sizi zaten araştırdım Bay Laurent. Bir zamanlar iyi bir askerdiniz. Bir koca ve babaydınız. Şimdi ise kaybedecek bir şeyi olmayan bir sakatsınız -bir bacağınız daha hariç."

Arkasında, muhafızlardan biri kıs kıs gülüyordu. "Tek bacaklı bir adama ne denir? Pogo çubuğu."

Jude koltuğunda kaynamaya devam ederken kahkahalar havada uçuşuyordu. Öfke ve keder göğsünde kabarmıştı; bu iki duygu her zaman oradaydı, kalbinin derinliklerinde kök salmıştı ama bazı günler diğerlerinden daha kötüydü. Bu pislik Constance ve ikizlerden bahsetmeye nasıl cüret eder!

"Eğer beni alırsanız, Bay Laurent, başarısız olursunuz." Bir an için, sadece bir an için, Dushku gerçek tavrının ortaya çıkmasına izin vermişti, yüz hatları buz gibi soğuktu. "Size söz veriyorum."

Jude nefes alıp verişini kontrol etmeye çalışırken sadece birkaç saniye geçmişti ama bu sonsuzluk gibi gelmişti.

"Gerçek duygularını incitti mi?" Dushku başını salladı. "Nedenini . Sen ailesi olmayan bir sakatsın ve ben seni mahvetmekten çekinmeyeceğim.

"Kendine yeni bir hayat kurdun."

Daha fazla öfke. Daha fazla keder. En iyi zamanlarda bile Jude kendini yarım bir adam gibi hissediyordu. Ya RYanne'ı koruyamazsa?

Adamın sırtışını taklit etmişti. "Geçmişimi yeterince araştırdığınızı sanmıyorum Bay Dushku. Ben doğma büyüme bir avcıyım. Daha çocukken geyik ve yaban domuzlarını takip edip öldürmeyi öğrendim. Bir erkek olarak, Sam Amca bana insanları takip edip öldürmeyi öğretti. Ben çok iyiyim. Benim kurbanlar asla bulunamaz." Ayağa kalktı. "Tekrar ediyorum, size sokağın kendi tarafınızda kalmanızı öneririm, biz de kendi tarafımızda kalacağız. İşinizi yapmanıza engel olmayacağım ama masumlara zarar vermenize engel olacağım."

Dushku şunları söyledi: "Ben de masum insanlara, özellikle de Bayan Wade gibi nazik ve güzel birine zarar gelmesini istemem. Eğer önümüzdeki birkaç ay içinde barı satıp dünyayı dolaşmaya karar verirse

Hayal kuruyorsa, ona yardım etmeye hazırım. Olmazsa... Siz bir avcı olabilirsiniz Bay Laurent, ama ben bir hayaletim. Geldiğimi asla göremeyeceksiniz."

Jude, yıkılıp Dushku'ya hatasını göstermeden önce oradan ayrılmıştı.

Şimdiye kadar RYanne'a yönelik sadece bir saldırı girişimi olmuştu. Blueberry Hill polisi barı basmış, kimlik kontrolü yaparken müşterileri taciz etmiş ve "bildirilen şüpheli faaliyetler" hakkında sorular sormuştu. Jude, RYanne'ın kaosu ortasındaki sakinliğine hayran kalmıştı ve müşterilerinin desteğine şaşırılmıştı, neredeyse herkes onu savunmaya koşmuş ve polisleri tutuklama yapmadan gitmeye zorlamıştı.

"Biraz yardım lütfen." RYanne'ın seks-uyuşturucu-ve-rock-ve-roll sesi onu olduğu yerde durdurdu.

İçkileri karıştırmasını izlediği tezgâhın arkasında bodrumun girişi vardı. Muhteşem kadının büyük bir kutuyu merdivenlerden yukarı taşımalarını izledi. Mason kavanozlar şıngırdadı, meşhur meyve kokteyli ayışığı içeriye süzülüyordu. Alnında boncuk boncuk terler parlıyordu ve neredeyse -neredeyse- onun yardımına koşuyordu. Onu ve evini korumakta iyi olsa da, alkol alımı, satımı ve pazarlamasıyla ilgili her şeyden kaçınırdı.

"Bu bir mı?" diye sordu sonunda. "Bu bir test gibi görünüyor. Sana yardım ettiğim anda beni feminizmi yüz yıl geriye götürmekle suçlayacaksın."

"Evet, kulağa *tam da* benim gibi geliyor," diye mırıldandı onun yanından geçerken.

Sırıtmak istedi. Genellikle onunla alay eden o olurdu. Bunu bu kadar sık yapmasına şaşmamalı. Merhaba, eğlenceli. Görüşmeyeli uzun zaman oldu.

Sonraki bir saat boyunca Jude ele geçirilmiş gibi çalışarak banyo koridoruna harekete duyarlı ışıklar yerleştirdi. Yakında bar halka açılacaktı ve o da sekiz saat boyunca odada dolaşıp herhangi bir hareketlilik belirtisi arayacaktı. Bu gece insanları rahatsız edeceği kesindi. Bacağı bütün gün ağrımış ve moralini bozmuştu. Dinlenmeye ihtiyacı vardı ama çalışmaya ve dikkatini dağıtmamaya daha çok ihtiyacı vardı.

Ana alana girdiğinde RYanne'ı en iyi yaptığı şeyi yaparken, Lyndie ve Dorothea için içki karıştırırken buldu. Brock'un narin bir çilek sarışını olan Lyndie'ye karşı gizli bir şeyler hissettiğini ve Daniel'in neredeyse her zaman Dorothea'nın yanında olduğunu düşünen Jude, arkadaşlarının yakınlarda olmasını bekliyordu ama... hayır.

"-Anlaştık. Günde üç kez orgazm olabileceğimi ya da bir köpek daha alabileceğimi söyledi." Dorothea iri, mavi gözlerini devirdi. Esmer, güzel bir kadındı,

tirbuşon bukleler ve 50'lerin pinup modellerinin yumuşak kıvrımları. "Günde dört orgazm ve tabii ki iki köpek daha talep ettim."

Ryanne başını geriye kahkahalarla güldü.

Şehvet Jude'un tam karnına yumruk atarak onu şok etti ve bir zamanlar ölmüş olan sinir uçlarını uyandırdı. Karıncalanmalar tüm vücudunda patladı, ardından sıcaklık ve açlık, pençe gibi bir açlık geldi.

Duygularıyla savaşırken dişlerini gıcırdattı. Barmen ister misin? Hayır! Yine de açlık devam etti.

"mı etti yoksa teşekkür mü etti?" diye sordu. Yemek için yeterince iyi görünüyordu, ipek saçları gelişigüzel bir örgü halinde omzuna dökülüyordu; dantelli pembe bir atlet omzunu açıkta bırakıyordu. Kısa şortu uzun saçlarını ortaya çıkarıyordu.

kovboy çizmeleri ayaklarını süslerken, baldırlarını yukarı doğru uzatıyordu.

Buz üzerine dökülen şeker, baharat ve votkadan yapılmıştır.

"Eee?" Lyndie sordu.

"İtiraz etti... ve bana teşekkür etti," diye yanıtladı Dorothea gururlu bir sırtıyla. Ryanne ona bir başparmak işareti yaptı. "İyi kız. Her zaman çıtayı yükseltiyorsun."

Jude itirazlarını durdurmak için dilini ısırıldı.

Ryanne bir keresinde onu kıvrandırmaktan hoşlandığını söylemişti ve o günden beri bunu her gün kanıtlıyordu. Onun yanından her geçişinde kalçaları coşkuyla sallanıyor, boğucu, güçlü bir ritim yaratıyordu. Sık sık ona cilveli bakışlar fırlatıyor ve öpücükler konduruyordu. Ve ona sürekli dokunuyordu, parmaklarının bir fırçası burada, elinin bir sıkışı orada. Şakalar yapıyor, açık saçık imalarda bulunuyordu ve adam onunla nasıl başa çıkacağından emin değildi.

Şu anda tek bir şeyden emindi. Ryanne ile bir ilişki mümkün değildi. Vücudu kış uykusundan nihayet uyanmış olsaydı, belki bir kadınla birlikte olmayı düşünebilir, bir kaşıntıyı kaşıyabilirdi. Ama *onu* seçmezdi. Kolayca unutulabilecek birini, bir ilişkiye kendisi kadar ilgisiz birini seçerdi.

Bunu an, Constance artık yattığı son kadın olmayacaktı.

Göğsündeki neredeyse zayıflatıcı ağrıyı ovuşturdu.

Teklifler yapılırsa bile Constance'ı asla aldatmamıştı. Takım arkadaşları, On'un diğer üyeleri - Daniel ve

Brock bu konuda onunla acımasızca alay etmiş ve sonunda ona Rahip lakabını takmıştı.

Ryanne'ın bakışları takıldı ve gülümsemesi düşerek kafasını karıştırdı. Adamın ruh hali onunkini mi etkilemişti?

Bir anda gülümsemesi geri döndü ve genişledi. "Jude." Sadece o adını söyleyebiliyor ve sanki zevkle inliyormuş gibi ses çıkararak adamın midesine bir şehvet yumruğu daha indiriyordu.

Ondan nefret etmek istiyordu ama gittikçe daha çok hoşlanıyordu.

Sadece ultra güçlü kaçak içki için bir içki limiti yoktu, aynı zamanda sarhoş görünen herkesi kesiyordu. Yasal bir zorunluluktan, evet, ama aynı zamanda bir taksi şirketini de hazırda bekletiyordu.

Müşteriler yüksek sesle itiraz etse bile kurallarda hiçbir istisna yapmazdı. Bazı insanlar - öksür Brock öksür - tecrübeli Ryanne'ı ayık olduğuna inandırarak sarhoş olmayı da kimse onu reddinden vazgeçiremezdi. Bu başarısız olduğunda, başkalarını kendisi için içki almaya ikna ediyordu.

Jude'un keşfettiği başka bir şey daha vardı. Ryanne müşterilerini gerçekten önemsiyordu. Nezaketi göstermelik değildi. İçki ısmarlasın ya da ısmarlamasın herkese saygı ve şefkatle davranıyordu. Biri bir hikâye anlattığında onu dinliyordu. Biri onunla flört ettiğinde, o da ona karşılık verirdi. Birinin canı menüde olmayan bir şey çektiğinde, ne yapabileceğine bakmak için mutfağa giderdi.

Ryanne yine gülümseyerek ona el salladı.

Arkadaşlarından kaçarak barın diğer tarafındaki bir sandalyeye yerleşti.

"Bu sabah bana bıraktığın liste için sana kocaman bir teşekkür borçluyum," dedi.

Rica ederim anlamında başını salladı. Belle'in doğuma girmesi ve kendisinin yakınlarda olmaması ihtimaline karşı bir yapılacaklar listesi hazırlamıştı.

"Aç mısın? Aç görünüyorsun." Ona doğru eğildi ve fısıldadı, "Daha sonra yukarı gel, senin için bir şeyler ısıtayım."

Midesi bulandı. "Affedersiniz?" "Neden?"

Yine mi bu? "Neyi planlıyorsun?" Sen deme. "Turta, tabii ki."

Hayal kırıklığı onu vurdu. Hayır, hayır. Rahatlama. Sadece rahatlama.

"Sana bir teşekkür borçluyum, unuttun mu?" Bakışları onun üzerinde gezindi. "Yoksa başka bir şey mi ısıtmamı istiyorsun?"

Kanında bir ateş, pantolonunda bir sıkışma. Çok geç kalmıştı. Çoktan yanmaya başlamıştı. "Benimle flört etmeyi bırak," diye homurdandı.

"Hey, siz fısıldaşıyorsunuz? Bu sabah bir liste bıraktığı için ona teşekkür ettiğini duydum mu? Genelde öğleden önce kalkmazsın." Dorothea kaşlarını oynattı. "Yoksa kalkma işini Jude mu yapıyordu?"

Ryanne elinin arkasından kıkırdadı.

Lyndie kıs kıs güldü. "Ona cevap vermek zorunda değilsin, Jude." Hatta eğleniyordu,

Minyon güzel bir sonraki rüzgârda kırılacakmış gibi . "Hayal gücümüzü serbest bırakacağız."

Söyleyeceği her şeyin yanlış anlaşılabilceğini bildiğinden dudaklarını birbirine bastırdı ve birkaç koltuk öteye oturdu. Diz kapağı bir an için yerinden çıktı ve irkildiğini gizlemek zorunda kaldı.

"Aldırma onlara." Ryanne barın üzerine eğildi ve muhteşem göğüs dekoltesi bakışlarını çağırdı... *Bana bak, ne kadar güzel olduğuma bak...*

Yutkundu. Kadından çilek ve krema kokusu yayılıyordu ve bu kez şehvet karnını yumruklamadı; hafif bir yağmur gibi içinden akıp geçti. Bu çok daha tehlikeli bir olaydı. Yumruk acıyla zevki karıştırmıştı. Yağmur, bir daha asla hissedemeyeceğinden emin olduğu bir şey vaat ediyordu: huzur.

"Kavruldun mu? Seni tatmin etmeme izin ver," dedi ve bu kelimeleri özellikle kullandığını biliyordu.

Fermuarının arkasında büyüyen sorunu düzeltmemek için barı kavradı. Ryanne'in ilk tanıştığı kız gibi diledi. Ona laf atmaktan zevk alan kız gibi.

"Kavruluyorum," dedi sonunda. "Düşmanlarımla gözyaşlarını içmek istiyorum."

Bir kahkaha patladı, yüz hatları eğlenceyle parlıyordu. "Gözyaşlarım bitti. Tatlı çaya ne dersin?"

Kaba bir şekilde başını salladı. "Teşekkürler."

Hareketleri akıcı olan kadın, adamın bardağını doldurduktan sonra barın arkasından küçük bir plastik küvet çıkardı. açıp adamın önüne koydu ve içinden bir sandviç ile elle kesilmiş patates kızartması çıktı.

İkisini de onun için mi ayırmıştı?

"Şimdi ye, sonra *da* ye," dedi ve adam evet, evet öyle olduğunu fark etti.

Ağrı göğsüne geri döndü. "Aç değilim." Yemek için değil. *Hiçbir şey için değil*, dedi kendi kendine.

" de ye," diye ısrar etti. "Patronun emri. Öğle yemeği boyunca çalıştın." Fark etmiş miydi?

Ağrı daha da kötüleşti. "Peki." Konuşmayı bitirmeye kararlı bir şekilde sandviçi ısırdı ve inledi. Tatlar inanılmazdı. Mayonez yerine çilek reçeli kullanmıştı ve tuzlu ile tatlının birleşimi aklını başından aldı. "Bu çok iyi. Teşekkür ederim."

"Bir şey değil." Basit ve dostça bir jest olması gereken elini onunkinin üzerine koydu. Onun için bu, uzun süredir ihmal edilmiş bedeninin tahammül edebileceğinden çok daha fazla şehvetli bir saldırıydı. "Eğer başka bir sandviç istersen, adı "Do Me Baby One More Time"."

Evet. Onu öyle yapacağım-

Yanlış.

Sertçe nefes alarak elini onunkinden çekti ve avucunu kalçasına .

Bu RYanne'di. Bir çapkın. Doğuştan baştan çıkarıcı. İyi vakit geçiren kız. Ama... eğer bakışlarını takip ettiyse bile, bunu bilmiyordu. Bildiği neydi? Blueberry Hill sakinlerinden birini ona "sürtük" dediği için binadan çıkarmıştı. Daha sonra da onu tavlamaaya çalışan üç adamı dışarı atmıştı. Bunu yaptığına dair hiçbir fikri yoktu ve nedenlerini düşünmeyi reddetti. Yine de zihni bir öneri sunmaktan mutluluk duyuyordu: *ona aşık* olmak...

Bazen akıllı aptalın tekiydi.

Jude RYanne'a direnecekti. Bunu yapmak için başka bir kadın seçmesi gerekseydi, . RYanne Wade dışında herhangi birini.

Kafasının içinde aniden binlerce lanet feryat etti. Tek gecelik ya da uzun süreli bir ilişkiyle ilgilenmiyordu ve lanet olası

Planlanmamış bir hamileliği riske atmak istemediğinden emindi. Çocuklar asla hayatının bir parçası olmayacaktı. Çocuk yoksa, kaybetme ihtimali de yok.

Aslında, bir üroloji cerrahından randevu almalı ve vazektomi yaptırmalıdır. Böylece bir anlık zayıflık endişelenmesine gerek kalmaz.

Midesindeki yiyecekler kurşuna dönüşmüş gibiydi. Tupperware'i itti ve "Yeterince yedim" dedi.

Ryanne içini çekti, büyücü kişiliği duman gibi buharlaşarak yerini endişeli bir... arkadaşına bıraktı. "Çok çalışıyorsun ama çok az yiyorsun."

"Merak etmeyin. İş sırasında düşmeyeceğim." İştahını yıllar önce kaybetmişti ve şimdi protein karışımlarıyla besleniyordu.

"Boş ver. Neden bu gece almıyorsun? Belle ile yukarıda kest."

"Ben kestirmem."

"Hiç mi?"

"Hiç." Nadiren uyuyordu. Uyuduğu zamanlarda ise rüyasında tanık olmadığı araba kazasını görüyor, Constance'ın cipinin en az bir düzine kez takla atmasını, cam ve metal parçalarının kızlarını kesmesini çaresizce izliyordu.

"Özür dilerim." Ryanne'in tırnakları bileğindeki nabızı hafifçe sıyrarak onu kalp kırıklığından uyandırdı.

Lanet olsun! Ellerini ne zaman tekrar barın üzerine koymuştu? "Olma."

"Eğer yemek istemiyorsan, onun yerine bana iltifat etmeye ne dersin?" "İyi davranacak havada değilim."

Umduğu gibi onu yalnız bırakmak yerine, güzel kara gözlerinde şefkatle onu inceledi. "Bacağın ağrıyor mu?"

Kaşlarını çattı. Onun huysuzluğu için bahaneler mi uyduruyordu, yoksa onu kadar dikkatle izlemişti ki sıkıntısının işaretlerini fark etmiş miydi? "Dürüst ol. Beni yine kıvrandırmaya çalışıyorsun, değil mi Wade?"

"Wade?" Kadın . "Dur tahmin edeyim. Soyadımı kullanarak aramıza biraz duygusal mesafe koydun."

Evet. Aynen öyle. Lakaplar önemliydi, bir bağ yaratırdı. Ryanne ile bir bağ kurmaktansa ölmeyi ederdi.

Constance'a "tatlım", kızlarına da "babalarının küçük şekerleri" derdi. Hayali bir midilliye ilk kimin bineceği konusundaki tartışmaları çözdü. Kızlar bu tür şeyleri sormak için çok küçükken bebeklerin nereden geldiğine dair soruları yanıtlamış ve dolaptaki canavarlarla savaşmıştı.

anne olacağım. Bailey yaramazca sırtıtmıştı. Anneler herkesin patronudur.

Ben de baba olacağım. Hailey ona sarılmıştı. Babalar herkese iyi davranır.

Büyük bir kız olduğumda bile, en çok seni seveceğim, baba.

Arkadaşım Sally'nin babası yok. Onun babası olur musun, baba? Ona senin dünyanın en büyük kalelerini inşa ettiğini söyledim.

Kızların dilek kuyusuna bozuk para attıkları günü hatırladı. "Ne dilediniz?" diye sormuştu.

Bailey ona hayranlıkla bakıyordu. "Yakışıklı olmanı dilerdim baba."

Gülmemeye çalışmıştı. "Teşekkürler, küçük tatlı. Düşünceli davranışını takdir ediyorum."

"Sonsuza dek evde kalmanı ve bir daha hiç gitmemeni diledim baba," demişti Hailey.

Gözlerindeki ani yanmayı ovuşturdu, sonra burnunun kenarını sıktı.

Ryanne'ın niyetini tahmin etmiş olmasından hoşlanmamıştı. Ama yine de bunu yapmasına şaşırmmamalıydı. Kadın insanları okumakta ustaydı.

"Peki." Dökülen siyah saçlarını kabarttı. "Ne kadar *tatlısın*." Küstah ses tonu bir şekilde hem İspanyol hem de Güneyli aksanı içeriyordu. "Bu arada, sana *kovboy* diyorum çünkü her zaman bir gezintiye hazır gibi ."

Uzaklaş. Hemen uzaklaş. Bu konuşmadan iyi bir şey çıkmaz.

Ayağa kalktı ama olduğu yerde sabit kaldı. Bakışları göğsünden aşağı kayarak, hareketsizliğinden pişmanlık duymasına ve onu yüceltmesine neden oldu.

"Jude, bekle!" Lyndie sınıftaki bir öğrenci gibi elini kaldırdı. "Dorothea'nın sana bir sorusu var."

"Öyle mi?" Dorothea sordu, sonra boğazını temizledi. "Yani, evet, biliyorum."

Lyndie'yi korkutmak istemediği için duruşunu yumuşatmaya zorladı. İlkokul öğretmeni çok kolay ürküyordu. Bir tartışma başladığında onun odayı terk etme eğilimini fark etmişti.

Hatta ona gülümsemek için kendini zorladı ve ağzının kenarlarını kaldırmak garip hissettirdi. Garip, her seviyede yanlış ve yapmacık. En kısa sürede

Gözlerini ondan kaçırdı, normal ifadesine döndü, *burada ya da herhangi bir yerde olmak istemediğini* söyleyen ifadesine.

Bakışları Daniel'ın nişanlısına kaydı. "Sor," dedi, aslında ona soracak bir sorusu olmadığını biliyordu. Lyndie'nin neden kalmasını istediğinden emin değildi ama onu çağırmayacaktı.

Dorothea önce Lyndie'ye, sonra Ryanne'a baktı. Kaşlarını çattı. Ağzını açtı, kapattı. Sonunda, "Evet, yani... nedimleri ben seçeceğim," dedi. elbiseler yakında. Ryanne, tabii ki Lyndie'nin eş nedimesi. Lyndie

pembe şifon giyiyor ama RYanne'ın çöp torbası giymeye zorlanması gerektiğini düşünüyor. Katılıyor musun?"

Bakışları, şimdi düşünceli bir ifadeyle onu izleyen RYanne'a kaydı... ve üzgün mü? "Bir çöp torbası onun çiğ duygusallığını azaltmaz." İlkel itirafı durduramadan onu terk etti ve üzüntüsünü sildi.

Sırıtan Lyndie bir elini kalbinin üzerine bastırdı. "Eğer siz bir filmde oynasaydınız, kadın izleyiciler şu anda hülyalı hülyalı iç geçiriyor olurdu ve erkek izleyiciler ekrana patlamış mısır fırlatıyor olurdu. Çıtayı *çok* yükselttin. yüksek."

RYanne ona baktı, yemyeşil dudakları . "Kibar olamayacak kadar huysuz olduğunu iddia etmiştin ama yemin ederim az önce hayatımın en güzel iltifatını duydum. hayat."

"Gerçek gerçektir, iltifat değildir."

"O zaman bu daha da iyi." Kız ona ıslıl ıslıl bakıyordu, öyle ışıltılıydı ki onu kollarına alıp-

Hiçbir şey.

RYanne onun tipi değildi, *asla da* olmayacaktı. İşini unutun. O çok cesur, çok küstahtı. Çok...her şeydi. Dikkat çekiyordu ve buna bayılıyordu. Hiçbir şey onu . Tutkuyla yanıyor ve önüne çıkan engelleri umursamadan hayatın içinde yürüyordu.

Jude yalnızlık istiyordu, bu da RYanne'ın tipi olmadığı anlamına geliyordu. Aslında onun ne tür bir erkeği tercih ettiği hakkında hiçbir fikri yoktu. Fırsat eşitliği olan bir flörtçüydü, gençleri ve yaşlıları aynı şekilde cezbediyordu. Büyük ve küçük, uzun ve kısa, zengin ve fakir.

Beni hep rahatsız ediyor ve nedenini bilmiyorum.

Ön kapı açıldı ve onu bir şey düşünmek zorunda kalmaktan kurtardı. uygun cevap verdi ve Cuma ve Cumartesi geceleri kiraladığı grup Power Trip'in üyeleri içeri girdi.

Daniel ve Brock davulcunun arkasından geldiler ve her iki erkek de neşeli dalgaların arkasına saklayamadıkları hissedilir bir öfke ve hayal kırıklığı havasıyla titreşti.

Orada bir şey olmuştu.

Kadınlar da bir sorun olduğunu sezmişlerdi. Adamlar tezgâha ulaşır ulaşmaz Dorothea kollarını Daniel'a doladı. Lyndie Brock'tan uzaklaştı ve sanki bir kaçış yolu planlıyormuş gibi kapıya baktı.

Ryanne uzanıp Jude'un bileğine yapıştı, teninin yumuşaklığı onu bir anlığına felç etti. *Bu sefer kendimi geri çekmeye zorlayamam...*

"Sorun ne?" diye sordu. Hiç

şüphe yok ki Dushku

vurmuştu.

Daniel inandırıcı olmayan bir kahkaha attı. "Yanlış bir şey olduğunu kim söyledi?"

Brock, "Biri dışarıdaki sokağı dağıtmış, duvara spreyle boyayla iğrenç şeyler yazmış, hepsi bu," dedi ve Daniel ona ters ters baktı.

Dorothea ve Lyndie dehşetle soludular.

Ryanne kaskatı kesildi. "Göster bana."

Jude elini *kızın* bileğine doladı; kız sarılmıştı, şimdi de o kıza sarılmıştı. Bu samimi bir pozdu ve duygusal olarak üstesinden bir pozdu. Bıraktı mı? Hayır, bırakmadı.

"Burada kal. Lütfen." Arkadaşlarını tanıyordu ve tek sorunun çöplüğe dönmüş bir sokak olmadığını biliyordu. "Her şeyin güvende olduğundan emin olmama izin verin. Ne de olsa bana bunun için büyük paralar ödüyorsunuz."

Önce itiraz etmek için ağzını açtı. Sonra arkadaşlarına baktı.

Dışarı çıkmakta ısrar ederse, onunla birlikte gitmekte ısrar edeceklerdi ve onlar da tehlikede olacaklardı. Bu yüzden başıyla onayladı ve onu serbest bıraktı.

Sessizce, o, Daniel ve Brock dışarı çıktılar. Arkadaşları onu arka sokağa götürdü; orada duvarlara spreyle yazılmış *kaltak, sürtük, fahişe* ve bir dizi başka aşağılık sözcük gördü. Azı dişleri tekrar gıcırdadı ve toz haline gelselerdi şaşırmasdı.

Çocuklar yürümeye devam ettiler ve binanın arkasına park etmiş olan Ryanne'in cipine ulaştıklarında durdular. Öfke alevlendi.

Lastikler kesilmiş ve ön cama spreyle boyayla *SIRADAKİ* kelimesi yazılmıştı.

"Aptal," diye mırıldandı Jude. "*Sen. Senin* değil."

Bu bir korkutma taktiği idi, başka bir şey değil, Ryanne'in gözünü korkutarak Dushku'nun istediği her şeyi yapmasını sağlamak içindi.

"Ne yapmamızı istiyorsun?" Brock sordu.

"Şimdilik ortalığı temizleyelim. Daha sonra Ryanne'a asgari düzeyde bilgi vereceğiz." Ne kadar az bilirse o kadar iyiydi. Onun için endişelenmeyi o yapacaktı.

Onun gibi bir kadın sadece gülümsemeli.

BEŞİNCİ BÖLÜM

PAZARTESİ günleri genellikle Ryanne'ın haftanın en sevdiği günüydü. Uyuyabilir, şarap içebilir, video oyunları oynayabilir ve köpük banyosunda rahatlayabilirdi. Ancak bugün uyumamıştı. Belle kedi numarasını yapmış, göbeğinin büyüklüğüne rağmen bir şekilde masanın üzerine tırmanmış, bir kahve fincanını, kalemleri, bir kitabı ve hatta bir dizüstü bilgisayarını devirmişti. Ryanne, devrilen her eşyanın ardından gelen gürültülü *patlama* sırasında yatağında uzanmış ve

Jude'un Lyndie'ye verdiği gülümseme. Nazik bir gülümseme. Mizahsız, evet, ama yine de nazik. Ryanne'a hiç vermediği bir gülümseme.

Bir an için kıskançlığa kapılmış ve bunun için kendinden nefret etmişti. Lyndie dünyadaki tüm iyiliği hak ediyordu.

Ryanne kendine bir tekme attıktan sonra kalktı, bir kez olsun ayakta durdu ve aceleyle giyindi. Scratching Post bugün Çilekli Kitap Kekleri'ne ev sahipliği yapacaktı ve çay, parmak sandviçler ve kurabiyeler servis edecekti. Yirmi dolarlık giriş ücretine rağmen, bir sürü emekli matron kayıt yaptırmıştı.

Bu tatlı ihtiyaçların kitap kulübü seçimlerini tartışmaya başlayacakları kesindi: *En Karanlık Gece* adında skandal bir paranormal aşk romanı; bu kitabın seçilmesinin nedeni kasabanın sevilen sakinlerinden Lincoln West'in bu mitolojiye dayanan bir video oyunu tasarlamış olmasıydı. Tartışma sona erdiğinde, herkes kurgusal olmayan insanlar hakkında dedikodu yapmaya başladılar.

Ryanne'ın milyonlarca işi halletmek için birkaç saati vardı. Yine de Jude'a kendisine katılması için bir davet mesajı gönderdi.

Bugün benim yardımcım olmak ister misin? (Ne düşündüğünüzü biliyorum-işinizin avantajları var, en sevdiğiniz kişiyle vakit geçirmek gibi. İpucu: Ben!) Seni 20 dakika içinde alayım mı?

Bir noktada, evet demeliydi ve eğlenceli zamanları nihayet başlayabilirdi. Bu o nokta değildi.

Hayır'ı o kadar hızlı gelmişti ki, başı dönmüştü.

Lanet olsun, neden? Dün gece barın arkasında içkileri karıştırırken bir adam onunla flört etmiş, Jude da ısı güdümlü bir füze gibi üzerine gelmişti.

"Git buradan," çıkıştı adama. "Hâlâ yürüyebiliyorken git. Otuz saniye içinde sadece emekleyebileceksin."

Ryanne şaşkınlıkla onu izliyordu. "Yanlış bir şey yapmadı." "Ona güvenmedim. Dushku'nun adamlarından biri olabilirdi." Ya da belki Jude başka erkeklerin ona asılmasını istemiyordu?

Küçük bir heyecanı görmezden geldi ve bodrumdaki fazladan kaçak içki zulasını kontrol etti. Yeni bir sipariş verme zamanı gelmişti. Bira fabrikasındaki bağlantısına hızlı bir e-posta gönderdi ve Strawberry Savings and Loans'daki hesabını kontrol etmek için şehre gitti. Her gece kapanışta kasadaki tüm parayı alıyor, kasada bıraktığı ertesi günün parasını çıkarıyor ve barın hesap bilgilerinin bulunduğu özel bir para yatırma çantasına koyuyordu. Sonra parayı bankadaki mesai saatleri dışındaki bir hesaba yatırdı. Dün gece Jude bu işi onun yerine yapmakta ısrar etmiş, o kadar nakitle dolaşmasını istememişti. Sonunda razı olmuş ve onun yapmasına izin vermişti. Jude'a -çoğunlukla- güvenmesine rağmen, para insanlara garip şeyler yapabiliyor, dürüstleri hırsıza dönüştürebiliyordu. Jude söz konusu olduğunda, bunu daha iyi bilmeliydi. Her kuruşun hesabı tutulmuştu.

Daha sonra kedi maması ve kedi kumu almak için markete gitti. Oradan da kitapçıya gidip ayrıntılı bir Roma gezi rehberi aldı.

SUV'sinin direksiyonuna her geçtiğinde, içinde bir huzursuzluk hissediyordu. Bir şeyler farklıydı.

Ön camı temizdi, görünürde tek bir kir lekesi ya da ölü bir böcek yoktu ama sağ köşede daha önce fark etmediği küçük bir çatlak *vardı*. Ve yepyeni silecekleri vardı. Ayrıca lastikleri de tertemizdi, ön camdan daha temizdi ve her zamankinden daha uzundu.

Jude dün gece bara ilk döndüğünde, duruşu sertti. çelik gibi. "Sokak duvarlarını temizleyeceğiz," demişti, "ama birkaç malzeme almam gerekiyor. Arabanı ödünç alacağım, tamam mı?"

Şimdi merak ediyordu, acaba çünkü "ara sokaktaki" vandalizm onun arabasını da mı kapsıyordu ve o arabayı onun için tamir etmiş miydi?

Evet. Evet. Kesinlikle. Adama ne kadar da benziyor. Daha seksi olabilir miydi?

Hayır, hayır, yapamazdı. Lanet olsun ona, her zaman seks gibi görünüyordu ve inanılmaz kokuyordu, koyu, yıllanmış rom gibi - ki bu ironikti, hiç

Hatta alkolünü bile yudumladı. Ne kadar huysuz olsa da insanları önemsiyor, sarhoşların asla direksiyon başına geçmemesine yardımcı oluyordu.

Onunla geçirdiği her saat onu daha çok istiyor, onu daha iyi tanımak istiyordu. Asker arkadaşları ona neden Rahip lakabını takmıştı? Askere gittiğinde evli ve çocukluydu.

Her şeyden çok onu gülümsetmek istiyordu. Bu arzu bir bağımlılık, bir saplantı haline gelmişti. Onun doğuştan gelen hüznü kalbini acıtıyordu.

Geçen hafta boyunca onun hiç dinlenmediğini ve nadiren yemek yediğini, enerji için protein karışımlarına bel bağladığını öğrenmişti. Kendini kaybettiği tek zaman? Sarhoş bir kişi yardıma direndiğinde ve "Ben iyiyim" benzeri bir şey söylediğinde. sürücü."

Tehlikeler hakkında bağırır ve her konuşmasını aynı dünyayı sarsan soruyla bitirirdi. *Masum bir aileyi öldürmek istiyor musunuz?*

Ryanne karısını ve kızlarını sarhoş bir sürücünün öldürdüğünden şüphelenmeye başlamıştı ve internette yaptığı küçük bir araştırma bunu doğrulamıştı. Constance Laurent'ın arabasına çarpıp içindeki herkesi öldüren üniversiteli genç on yıl ceza almıştı. Beş yıl hapis, beş yıl şartlı tahliye.

Sonunda Jude'un Tırmalama Direği'ni küçümsemesini anlamıştı. Burayı kurtarmak için bu kadar çok çalışması bir mucizeydi ve sadık kalbinin gerçek bir kanıtıydı.

Sadık... ama aynı zamanda kırık.

İki gece önce cep telefonunu barda unutmuştu. Kadın onu eve kadar takip etmişti, niyeti onu kızdırmaktı, belki malını geri vermeden önce biraz flört etmek. Bunun yerine kendi aracında oturmuş, adamın kendi aracında oturup yumruklarını direksiyona vuruşunu, gözyaşlarının ay ışığında parlamasını izlemişti.

Ailesini özledi. Tabii ki özledi.

Empati kurabiliyordu, ne de olsa Earl'ü özlüyordu. Earl ona öz anne ve babasından daha fazla anne ve baba olmuştu.

Bazen hâlâ Earl'ü barın arkasında içkileri karıştırırken görmeyi ya da bir müşteriyle "İspanyolcasını konuşturduğunda" onun gür kahkahalarını duymayı bekliyordu.

Sevdikleriniz ruhunuzda izler bıraktı ve öldüklerinde bu yara izlerine dönüştü.

Ryanne'ın cipi Strawberry Valley'nin kasaba meydanında ilerlerken, Jude'u övdüğü kişiyi ve onun kaybını aklından zorladı ve Tanrı'nın gerçek bir armağanı olan görkemli manzaraya odaklandı. Antika lamba direkleri

Kaldırımlar, hem tarihi hem de modern binalar için mükemmel bir tamamlayıcıdır. Strawberry Inn -Dorothea'nın evi ve işyeri- devasa beyaz sütunlarıyla geniş bir antebellum malikanesiydi. Yerel bakkal Strawberries and More, metal bir binada yer alıyordu.

Teneke çatılı bir depo.

Bir sonraki sokakta, kutu şeklindeki evler bir kafeye, bir Hırdavatçı ve kuru temizlemeci. Beyaz badanalı bir bungalov, el yapımı mücevher satın alınabilecek tek yer olan Rhinestone Cowgirl'ü barındırıyordu. Tiyatro RYanne'ın en sevdiği binaydı, bakır tentesi ve birden fazla balkon boyunca tünemiş gargoyler. Aslında tiyatro, muhteşem vitray pencereleri olan beyaz taştan bir şapel olan Strawberry Community Kilisesi'ne bağlıydı. Ona Hollanda hakkında bir kitapta gördüğü resimleri hatırlattı.

Kaldırımlar boyunca ve dükkânların arasında yabancı çilek tarlaları yetişiyordu. Yaz boyunca, her zaman ve her yerde hızlı bir atıştırmalık için tatlı meyveleri doğrudan bitkiden koparabilirdi.

Kasabanın cazibesini ve büyüsunü nasıl da sevmişti. Annesi ve yepyeni üvey babasıyla Colorado'ya gitmek yerine Earl'ün yanına taşınmayı tercih etmesinin birçok nedeninden biri. Ya da üvey babasıyla.

Bir sonraki köşeyi döndüğünde, RYanne'ın tanıdığı iri yarı, dövmele bir devin yanında yürüyen minyon bir sarışın gördü. Sigara! Sarışın... minibüsteki fahişe olabilir miydi?

RYanne arabayı biraz sertçe kenara çekti ve kaldırımın kenarına park etti. Hem Cigarette hem de Blondie ona doğru baktı. Adamın gözleri kısıldı, kadının kiler ise genişledi. Onu kolundan yakaladı ve hızını artırarak kısa süre sonra bir köşede kayboldu.

RYanne titreyerek telefonunu eline aldı ve Jude'a bir mesaj gönderdi. Bil bakalım az önce kimi buldum? arkadaşlarımızı. Onları takip edeceğim.

Bir başparmak yukarı emojisi ekledi ve Gönder'e bastı.

Cevabı sadece birkaç saniye sonra geldi. Takip etmeyin. Tekrar ediyorum, açık olamadıysam diye. Takip etmeyin. YAPMA. Eğer yaparsanız, sonuçları olacaktır.

Vay, vay. Komando tekrar iş başındaydı ve bir paket Chips Ahoy'dan daha lezzetliydi! *Onu yiyip bitirebilirim.* Yine de, güç oyununu teşvik etmek

sadece onun için ve yaklaşan cinsel ilişkileri için kötü - çünkü evet, bir ilişkileri olacaktı.

Parmaklarını klavyeye soktu ve "Çok tatlısın, değil mi?" diye yazdı.
Sonuçlar, kovboy? Dene bakalım. Lütfen.

Sonra da zıplayan, gülen ve alkışlayan iki kişinin gif'ekledi.

Ryanne'nin o iri yarı, güçlü adamın dediklerini yapmasına imkân yoktu. Annesi kaç kez bir kocanın, erkek arkadaşın, sevgilinin, hatta potansiyel sevgilinin her kaprisine, emrine ya da isteğine itaat etmiş, kendi kaybetmişti? Lyndie de kimliğini babası ve kocasında kaybetmişti. Gerçi Dorothea Daniel'i seviyordu, onunla birlikte olabilmek için fırtına avcısı olarak gelecek vaat eden bir kariyeri bırakmıştı.

Hiçbir şeyden vazgeçmeyeceğim.

Ryanne tehlikede olabilir mi? Hayır!

Tamam, belki. Ama muhtemelen değil. Burası halka açık bir yerdi. Hatta eğer Cigarette seyircileri umursamadığına karar verdi, vurulmadan Ryanne'in on adım yakınına bile yaklaşamazdı. Earl'ün ısrarı üzerine gizleme ve taşıma ruhsatını aldıktan sonra evden asla korumasız çıkmamıştı. Ancak onu arabasından inmeye asıl motive eden şey, Blondie'nin kurtarılmaya muhtaç bir seks kölesi olabileceği düşüncesi idi. Yol Cigarette onu yakalamıştı.

Gerçeği ortaya çıkarmaya kararlı olan Ryanne kaldırımdan aşağı yürüdü. Serin hava çıplak kollarını okşayarak tüylerinin diken diken olmasına neden oldu. Eylül ayında ya da herhangi bir ayda, Oklahoma'da hava bir saatten diğerine, cızırtılı sıcaktan buz gibi soğuğa değişebilirdi. Hızını artırarak köşeyi kıvrıldı, gergin ve hazırды...

Lanet olsun! Cigarette ya da Blondie'den iz yok. Binaların arasını ve birkaç dükkânın içini kontrol etti. Hala bir şey yoktu.

Hayal kırıklığı içinde iç çekerek döndü-

Ve bir tuğla duvara çarptı. Ya da en azından tuğla duvar gibi *hissettiren* bir şeye.

Büyük eller kalçalarına yerleşerek onu olduğu yerde sabitledi. Zihni tepki verdi Gözleri durumu değerlendirmeye vakit bulamadan. Sigara mı? olarak yumruğunu geri çekti ve yumrukladı. Parmak eklemlerinde acı patladı ama güçlü bir kişiliğe bürünmeye kararlı bir şekilde hırıltısını yuttu.

Hayır, Cigarette değil. Jude Laurent çenesini ovuşturdu. "Bir kız gibi vuruyorsun," diye homurdandı.

Derin nefes aldı, verdi. Bu arada kalbi hızla atmaya devam ediyordu. "Eğer darbelerinin arkasına biraz daha güç *koyarsan*, sen de bir kız gibi vurabilirsin," diye karşılık verdi.

Dudaklarının kenarları kıpırdadı. Güneş ışınları üzerine dökülüyor, onu altın renginde çerçeveliyordu ve vay canına, çok iyi görünüyordu. Düşmüş bir melek gibi. Saçları bugün daha açık, bronz teni daha koyu görünüyordu. Lacivert gözlerinde bir fırtına kopuyordu.

Ona karşı yumuşama dürtüsü ısrarcıydı, ama bir şekilde ileri gitmek yerine geri adım atacak gücü buldu. Şimdi romantizm zamanı değildi.

"Buraya nasıl bu kadar çabuk geldin?" Bekle. "Yerimi nereden biliyorsun?"

Gözünün altında bir kas sıçradı. "Siz onları fark etmeden önce ben ikiliyi takip ediyordum."

Tabii ki . *Seksi savaşçı*. "Kadın hakkında bir şey öğrenebildin mi?"

"Hiçbir şey. Utanmaz bir çapkın casusluk yaptı." Rianne'ın omzundan bir tutam saç çekip aldı, parmak eklemleri Rianne'ın tenine değdi. Sıcak karıncalanmalar patlak verdi.

Adam az önce yaptığı şey karşısında şoke olmuş gibi eline bakarken nefesi kesildi. O da kendi karıncalanmalarını mı yaşıyordu?

Sonunda ona ulaşıyor muydu?

farklı yerlerinde küçük ateşler tutuştu, ta ki her santimi yanana kadar. "Neden utanç duyayım ki kovboy?" Ses tonuna nefessiz bir nota çalındı. "Flört etmek herkes için eğlencelidir."

O cevap veremeden Virgil Porter ve Anthony Rodriguez köşeyi döndüler.

Virgil-Daniel'in selamlamak için beyzbol şapkasının ucunu kaldırdı. Style Me Tender Salon'un sahibi Anthony el salladı. İkisi de en iyi arkadaşları ve günlük dama ortaklarıydı ve sohbet etmek için durmasalar da kulak misafiri olmak için yavaşladı.

"Çok zekice, Bay Porter." Jude, Virgil'e *seni izliyorum* anlamına gelen evrensel işareti yaptı. "Ama numaralarının farkındayım."

"Bana Virgil demeni söylemiştim evlat. Ve bilgin olsun, hiçbir numaram yok. Keşke dış sesinizi kullansanız da konuşmalarınızı daha iyi duyabilsek."

Omzunun üzerinden bile bakmadı, sadece yürümeye etti. Anthony'ye, "Şu kısaltmayı doğru kullandım mı, kullanmadım mı?" diye mırıldandı.

"Evet, kesinlikle öyle," diye yanıtladı Anthony, "ama gerçekten bilmeniz gereken tek kısaltmalar WTF ve GOML. *Bekle! Çok Hızlı ve Çimlerimden Defol.*"

İkisi bir sonraki köşede kayboldu. Sevimli yaşlı ayılar.

"Seninle konuşmam gerek. Özel olarak," dedi Jude RYanne'a.

Uh-oh. "Neden?"

Kararlı bir şekilde kızın elini tuttu ve onu en yakın sokağa çekti.

Sonra onu tuğla duvara doğru itti, üzerine dikildi, kısılmış gözleri ona hançer gibi bakıyordu. "Dushku'nun emrindeki bir adamın peşinden gidersen bunun sonuçları olacağını sana söylemiştim."

Onun öfkesine odaklanmaya çalıştı, çalıştı ama beyni kısa devre yaptı. Bu Jude'a en çok yaklaştığı andı ve nefesini tutmakta zorlanıyordu. Kanı bin derece daha ısındı ve cildi her zamankinden daha fazla karıncalandı, küçük titremeler onu ayaklarının üzerinde salladı.

Tam o anda, onu güldürmek istemedi; onu ateşlendirmek istedi.

Arzunun yönlendirmesiyle, mantığı hiçbir yerde bulamayınca, kollarını onun boynuna doladı ve parmaklarını saçlarında gezdirdi.

. "Ne yapıyorsun?" Düzensiz sesi bir okşayış kadar güçlüydü.

Neden ona gerçeği söylemesin ki? Dudaklarını yaladı ve adamın gözleri bu hareketi takip ederken keyiflendi. "Sanırım seni... baştan çıkarıyorum."

"*Sence?*" diye .

"Bunu daha önce hiç yapmadım." Başkaları onu baştan çıkarmaya çalışmıştı ama bu onun ilk denemesiydi. "Uzun bir süre boyunca ciddi güven sorunları yaşadım ve kimseyle çıkmadım. Dünyada iyi adamlar *olduğuna* karar verdiğimde, kimseden etkilenmedim... ta ki sana kadar."

Yutkundu. "Son buluşmanızdan bu yana ne kadar zaman geçti?"

"İki buçuk yıl," dedi saçlarının ucuyla oynayarak. Adam sertleşti ama yine de zıplamadı. "Aldatıldın mı?"

Daha da cesaretleterek adamın yakasını çekiştirdi, tırnakları sıcak tenini hafifçe sıyırdı. "Annem iki kez erkek arkadaşlarımla yattı. Ve barda gördüğüm şeyler..." Alt dudağını ısırarak sordu: "Peki ya sen? Ne zamandan beri-"

"İki buçuk yıl." Bir vıraklama daha.

Ohhh. Fark ettiğinden daha fazla ortak noktaları vardı. Ve aynı süre boyunca yalnız kaldıkları gerçeği, astronomik bir olasılık olmalıydı.

"Jude?" Bekle. Ona ne sormak istiyordu?

Bir an için hareket etmeyi bıraktı, belki de nefes almayı bile kesti. Sonra iki adım geri attı. . Onu terk etmiyordu, şimdi değil. Gömleğini yumruklayıp onu öne doğru çekti ve bu ani hareket onun tökezlemesine neden oldu.

Ona üzgün olduğunu söylemek için ağzını açtı, ama birden kendini onun göğsüne yapışmış, onu aşan bir yetenekle konuşurken buldu. Bakışları çarpıştı. Adamın gözleri erimiş bir farkındalıkla cızırdadı. Yine nefes almayı bıraktı. Ve bu sefer, kız da...

"Gitmeliyim," diye homurdandı, avuçlarını tuğlaya dayayıp onu hapsederken bile. Avını yeni yakalamış bir yırtıcı.

Bu av *yutulmak* istiyordu.

Adamın vücut ısısı onu sardıkça nabız atışları hızlandı ve zonkladı. Acı ve coşkunun kavurucu dalgaları onu sardı, onu yok etti ama aynı zamanda yeni bir kadına dönüştürdü.

Jude'un kadını.

Bu adam yıllarca acı çekmişti. Zevki hak ediyordu. RYanne sevgili karısının yerini alamazdı ve da istemiyordu ama bir süreliğine de olsa geçmiş unutulmasına yardımcı olabilirdi.

En azından denemesi gerekmez mi?

"Sakın , tamam mı?" Fısıltısı havayı okşadı. Yüzünü kavradı ve ikisine de düşünme fırsatı vermeden onu aşağı çekti parmak uçlarında yükselirken. Dudakları onun yarasına bir, iki kez değdi. Yumuşaklık... onun tatlılığı...

Daha fazla.

Sertleşti ve kadının elinden , ama yine de fırlayıp gitmedi. Adam ona dik dik baktı, şimdi nefes nefese kalmıştı. O da nefes nefese kalmıştı, adamın kokusu burnunu rahatsız ediyordu. baharatlı rom ve ince bir çiçek notası; kadını değil ama garip bir şekilde-lezzetli-erkeksi.

bir inilti kaçtı. Ona karşı çok açlık duyuyordu. ", " diye suçladı.

Gözlerini bir, iki saniye kapadıktan sonra öfkeyle ve ateşli bir şehvetle ona odaklandı. "Beni şaşırttın."

Böyle devam ederse hem şehveti hem de öfkeyi körüklemiş mi olacaktı? Muhtemelen. Hoşuna gidebilir ama onu affetmeyebilir de.

Bir seçeneği vardı. Ya burada kalıp ilişkilerini daha başlamadan mahvetme riskini alacaktı ya da buradan ayrılıp neler olabileceğini asla bilemeyecekti.

Yarışma yok. Büyük risk, büyük ödül. Eğer çekip giderse, şansını denemediği için hep pişmanlık duyacaktı.

Baştan çıkar.

"Ben de seni tahrik ettim mi?" Yavaşça, niyetini anlaması için ona zaman tanıyarak, alt dudağını ısırarak için öne doğru eğildi. "Çünkü *kendimi* tahrik ettim."

"Ryanne... *Wade*."

Aralarına mesafe koymak için kendini zorlaması , değil mi? Artık o kadar doğal gelmiyordu. "Evet, kovboy." *Evet*.

Bir hırıltıyla aşağı daldı ve onun ağzını yuttu, açlığı onunkiyle mükemmel bir uyum içindeydi. Dilleri düello ederek sıcak bir arzu yumağı yarattı. Meme uçları muhtaç bir şekilde sivrildi ve uyluklarının tepesi ağrıyordu, sıvı ihtiyacı orada birikiyordu. Kemikleri erirken, tutku içinden taşarak onu sular altında bıraktı. Hareket etmeliydi. Kalçalarını kaldırdı -temas! Zonklayan göbeği adamın uzun, kalın ereksiyonuna sürtündü ve içinden bir inilti döküldü.

Dünyayı sarsan öpücüğün ortasında, artık ihtiyaç duymadığı bir kışlık palto gibi soğuk yüzü döküldü, çünkü güneş nihayet fırtına bulutlarının arkasından görünmüştü. Ham hayal kırıklığından doğan bir tıslamayla, binlerce kilo öfke, üzüntü ve acıyı dökmüş gibiydi. Onların yokluğunu *hissetti*, teninin sıcaklığı ısındı, uyarılma diğer her şeyi kül etti.

"Daha fazla." Ona adım daha yaklaştı ve göğsünü onunkine çarparken omurgasını tuğla duvara yaslamaya zorladı.

Arkasında buz gibi soğuk, önünde kavurucu bir sıcaklık. Savaşan Sıcaklık onu his bombardımanına tutmuş, bir şehvet kasırgası onu kasıp kavurmuştu. Engellemeler ilk kayıptı.

O ve Jude dışarıda, halka açık bir yerdeydiler ama ne olmuş yani? Ve bu adam çoğu zaman ondan hoşlanmıyorsa ne olmuş yani? Onu sanki son yemeğiymiş ya da hayatta kalmak için ihtiyaç duyduğu havaymış gibi öptü.

Sanki mutluluğunun anahtarı sadece ondaymış gibi.

"Ryanne." Bacaklarını tekmeleyerek ayırdı. hareket incelikten yoksundu ama yine de onu tepeden tırnağa elektriklendirdi.

Bana doyamıyorsun.

Adam aletini bacaklarının arasında gezdirirken dudaklarından bir terk edilmişlik çılgılığı döküldü. Tutku akımları kan dolaşımına karıştı. Titriyordu. Arzuluyordu.

Soyunmayı ve ona binmeyi, onu içinde derinlerde hissetmeyi, hareket etmeyi, itmeyi, vurmayı ne kadar çok istiyordu. Sonunda bir erkeğin vermesi gereken her şeyi, *bu* adamın vermesi gereken her şeyi deneyimleyecekti.

"Jude." Gömleğinin eteklerini çekti, parmak uçları Jude'un taş gibi sert karın kaslarını kaplayan kabarmış deriye değdi. Dizleri bükülmek üzereydi.

Öpüşmeden iki buçuk yıl geçirmiş olabilirdi ama Jude Laurent olmadan iki hafta... iki gün... iki dakika daha geçiremezdi.

"Tadın çilek gibi," diye . "Sen de çilek gibi kokuyorsun. Bu nasıl mümkün olabilir?"

"Hayatımın çoğunu bu kasabada geçirdim. Tadımın ve kokumun ananas gibi olmamasına şaşırdım. Aptal," diye alay etti ve adamın alt dudağını ısırdı.

Kıkırdadı. Boğuk, paslı bir kıkırdama, kenarları yırtık pırtıktı. İkisini de şok etti. Birlikte, hareketsiz kaldılar. Bakışları bir kez daha buluştu, çarpıştı. Gözbebekleri şişmiş, irislerinden geriye kalanlar çılgınca parlıyordu. Yanakları kızarmıştı ve her nefes alışında burun delikleri alevleniyordu.

Çok güzel. Bunun bitmesine hazır değilim. Ryanne bir parmak ucunu dudaklarının kenarında gezdirdi. Bu kadar sert bir adam için bu kadar yumuşak dudaklar.

"Hayır." Göz kapakları daraldı ve geri adım atarak onu bıraktı. Kaşlarını çatarak yüz hatlarını kararttı.

Az önce olanlar için onu suçlayacak mıydı? Bir daha ona yaklaşmamaya yemin edecekti?

Adamın savurmayı planladığı kezzaba karşı hazırlandı, yumruklarla yuvarlanmaya kararlıydı. Bir öpücüğün onu üzeceğini biliyordu ama yine de tam gaz devam etmişti, çünkü onu istiyordu.

Onu hâlâ istiyordu.

Ama tek yaptığı bir adım daha geri çekilmek ve eliyle ağzını silmek oldu. Sonra kaşlarının yerini korku aldı ve bir adım daha geri çekildi ve

Bir başkası. Sessizlik bir bıçaktan daha derin kesiyordu.

"Jude," dedi. "Hissettiklerin hakkında benimle konuşacak kadar önemsiyorsun."
Lütfen.

"Ben...yapmayacağım. Üzgünüm ama duygular hakkında konuşmayacağım ve kendimi umursamayacağım." Topuklarının üzerinde dönerek ve kısa süre sonra köşede kayboldu.

Ryanne olduğu yerde kaldı. Kalp atışları yavaşlamayı ve kemikleri katılaşmayı reddediyordu; çok sıcaktılar.

Derin nefes al, ver. *Umursamama izin vermeyeceğim.*

Sert sözler ama yine de . Bir parçası umursuyordu, yoksa bununla savaşmak zorunda kalmazdı.

Karısına ihanet etmiş gibi mi ? Belki de. Muhtemelen. Constance iki buçuk yıl önce ölmüştü ve o iki buçuk yıl boyunca başka bir kadını öpmemiş ya da ona dokunmamıştı.

Zavallı adam zevk *almak istememişti*. Aslında, hayatından zevk almaması, alamaması için elinden gelen her şeyi yaptığını fark etti.
Sefalet değerli bir arkadaş olmuştı.

Oradaydım, nefret ettim.

Farkında olsun ya da olmasın, Ryanne doğru yönde bir adım atmasına yardım etmişti. Vücudunda yeni bir hayat vardı; her santimini hissetmişti. Uzun, sert ve kalındı. *Benim için. Sadece benim için.*

Zaten bağımlıydı. Bir öpücük çok fazlaydı, onu takıntı haline getirmiş ve ele geçirmişti ama yüzlercesi... binlercesi asla yeterli olmayacaktı.

Hope şenliklere katıldı. Her şey kaybolmamıştı. Jude'u bir kez tahrik edebildiyse, kesinlikle tekrar yapabilirdi...

ALTINCI BÖLÜM

Ne ben?

Jude, Brock'la paylaştığı eve gitmek için lastik yaktı. Ne yazık ki, beş ormanlık arazinin ortasındaki bin metre karelik kütük kulübe teselli vermiyordu. Araziyi ikiye bölen dolambaçlı dere de öyle. *Benim yarım, senin yarın*, Brock sık sık şaka *yapardı*.

Mülkü çevreleyen ceviz, ceviz ve meşe ağaçlarının zenginliği, dünyanın geri kalanından özel, sakın bir kaçış sunuyordu, ancak Jude sadece kargaşa hissediyordu.

Kabul edelim ki, sadece kargaşa hissetti, o . Özellikle de Scratching Post'ta. Ya da Rianne Wade'in olduğu herhangi bir yerde.

İki buçuk yıldır bir erkekle çıkmamıştı.

Zamanlama Jude'un gözünden kaçmadı ve bu onu şaşkına çevirdi. *Birbirimizi mi bekledik?*

Hayır. Kesinlikle olmaz.

Onu neden istiyordu ki? Onu yönlendirecek hiçbir şey yapmamıştı.

Aptal! Tabii ki vardı. Sürekli onu izliyordu. Konuştuğunda perçinlenmiş gibi dudaklarına bakıyordu. Onu aradı ve onunla flört eden herkesi engelledi.

Lanet olsun ona. Kadın onu düğüm düğüm etmişti ve daha ne kadar dayanabileceğinden emin değildi. Yakında kopacaktı.

Yanlış. Çoktan kırılmıştı. O öpücük.

Büyük bir Çağkınılıkla, öpüme bitene kadar en ufak bir suçluluk hissetmemişti. Artık Rianne'ın tatlı tadını biliyordu. Onun ipeksi tenini ve zevk alırken çıkardığı küçük miyavlama seslerini hissediyordu. Ona nasıl karşı koyabilirdi ki?

Sakin ol. Eğer bir bar sahibine karşı koyamıyorsa, Constance'ın sevgisini hak eden bir adam değildi.

Ailesinin katiline hizmet eden barmen, açıkça sarhoş olan bir adama hizmet ettiği ya da o adamın arabayla uzaklaşmasına izin verdiği için suçlanmamıştı. Aslında Frat Boy da pek ceza almamıştı. Beş yılı parmaklıklar ardında, beş yılı şartlı tahliyede olmak üzere on yıl hapis cezasına çarptırılmıştı.

Şaka. Katil pislik yakında sokaklarda başka bir aileyi öldürmeye hazır olacaktı.

Bunun neresi ? En saçma suçlar bazen ağırlaştırılmış müebbet hapis cezasıyla sonuçlanıyordu, ama bir anne ve iki genç kızı öldürdüğünüzde hayatınızdaki duraklatma düğmesine sadece çok kısa beş yıl boyunca basmanız gerekiyordu.

Jude küfrederek yumruğunu direksiyona tekrar tekrar vurdu. Parmak eklemleri kanayıp zonklarken, cep telefonu bir mesaj geldiğini bildiren bir sesle çaldı.

Eğer Rianne ona mesaj atıp olanlar hakkında konuşmayı bekleseydi, ne yapardı? Asla geri alamayacağı korkunç bir şey söylerdi.

Öfkeli, kararsız -umutlu- ekranı kontrol etti. Carrie Jones ismi yanıp söndüğünde öfkesi ve umudu azaldı. Constance'ın annesi.

Coni'nin kızlar için yaptığı bir bebek kitabı buldum ve bence bunu almalısınız. İçindeki resimleri gördüğümde gözyaşlarımın arasından güldüm ve sanırım sen de güleceksin. Lütfen Jude, bana nerede yaşadığını söyle ki sana kitabı gönderebileyim.

Bir küfür daha savurarak telefonu döşeme tahtasına fırlattı ve yumruklarını yanan gözlerine indirdi. Araba kazasından sonra Constance'la birlikte sahip oldukları her şeyi paketlemiş ve kutuları Constance'ın ailesine göndermişti. Çilek Vadisi'ne taşındığında, kendi eşyalarını satılması ya da atılması için geride bırakmış ve eve döndüğünde kimseye söylememişti. Başkalarının acısıyla başa çıkamayacak kadar ham olduğu için tüm bağlarını koparmıştı.

Tüm bunlara rağmen Jones'lara olan sevgisi hiç azalmamıştı. Biyolojik babasını hiç tanımamıştı ve annesi, tıpkı Jude'un on üçüncü yaş gününe kadar her biri evden taşınmış ya da kaçmış olan kız kardeşi ve üç ağabeyine yaptığı gibi, kendi başının çaresine bakabilecek duruma gelir gelmez ondan da ellerini çekmişti. Russ ve Carrie onu kollarını açarak ailelerine kabul etmiş ve örnek olarak kendi çocuklarına nasıl iyi bir baba olacağını öğretmişlerdi.

Kızlarına, annesinin ona olduğundan daha iyi ebeveyn olmak istemişti. Ve babasının aksine, Jude bebeklerinin ona ihtiyacı olduğu her an yanlarında olmayı planlamıştı. Yatağın altında bir canavar mı var? Baba kurtarmaya. Ruj, saç , oje, her şeyi yenilemek için can mı atıyorsunuz? Baban senin

adam, ya da model. Mutfak tezgahındaki kurabiye kavanozuna ulaşamıyor musunuz? Baban seni kaldırır, böylece uçuyormuş gibi yapabilirsin.

Ama sonuçta Jude kendisinden daha iyi bir ebeveyn olamamıştı. Ona en çok ihtiyaç duydukları anda kızların yanında olamamıştı. Hayır, yataktaydı ve bacağını alan bomba patlamasından sonra iyileşmeye çalışıyordu.

Pek çok kişi *senin hatan değil* demişti. Ama bu onun hatasıydı; orduya katılma kararını o vermişti. Constance'ın isteklerine rağmen On'a katılmak için mücadele etmişti. Hastaneden daha erken ayrılmak için daha çok çalışmayı reddederek kendine acımişti.

Çok utanmıştı. Jones'ları terk ettiği için de utanıyordu. Son birkaç aydır Carrie haftada en az bir kez onunla temasa geçiyordu. Carrie'nin acısının hafiflediğini ve tek kızının eşyalarını karıştıracak gücü kendinde bulduğunu düşünüyordu ve muhtemelen onun da bu güce sahip olduğunu varsayıyordu.

Belki de Teksas'a uçmalıydı... Constance ile ilişkisinin başladığı yere. Anıların her köşede gizlendiği yere. Ürperdi.

Ryanne'ı bırakamam. Dushku yanındayken olmaz.

Ama Jude uzanabilirdi.

Telefonunu açtı, yeni adresini Carrie'ye gönderdi ve şöyle bitirdi, Görüşemediğimiz için özür dilerim. Beni düşündüğün için teşekkür ederim. *Gönder.*

Bebek kitabı geldiğinde ne yapacağından emin değildi.

Bir anlık tereddütten sonra ikinci bir mesaj gönderdi. Nasılsınız çocuklar?

Cevabı çabuk geldi. Biz iyiyiz. En azından beklenildiği kadar iyiyiz. Seni deli gibi özölüyoruz. Coni ve kızları kaybettik ve sanki seni de kaybetmişiz gibi hissediyoruz. Yakında bizi ziyarete gelir misin?

Teklifini açıkça reddetmek yerine, telsiz sessizliğini tercih etti. En azından şimdilik.

Daha sonra askerdeyken tanıştığı ve şu anda siviller için üroloji cerrahı olan bir cerrahı aradı. Uygun olan ilk randevu bir ay sonraydı ama Jude iyi kalpli doktorun zamanını fikrini değiştireceğini düşünerek onu oyalamak istediğinden şüpheleniyordu. Daha erken bir randevu açılırsa kendisine haber verilmesini istedi.

Kafasını kaldırdığında Brock'u birlikte inşa ettikleri portikonun gölgelediği bir hamakta tembellik ederken buldu. Arkadaşı rahatlamış, tamamen huzurlu görünüyordu ama Jude daha iyisini biliyordu, kafasının içinde sıkışıp kalmış kaosu ve acıyı biliyordu.

Adam çoğu gece ter içinde ve çığlık atarak uyanıyordu. Bazen yıkılıp ağlıyordu. Diğer zamanlarda koşu bandına atlıyor ve dizlerinin bağı çözölene kadar koşuyordu. Jude anlıyordu.

Hizmet yılları boyunca pek çok adam öldürmüş ve pek arkadaşlarını kaybetmişlerdi. Bu tür kayıplar bir adama bir şeyler yapardı - "normal" bir hayat yaşama yeteneğini mahveder, ruhunda leke üstüne leke bırakırdı.

Jude arabadan çıktı ve mesafeyi kapattı, dizindeki acıya rağmen adımları uzun ve güçlüydü.

"Dostum." Brock ileri geri sallanıyordu. İçe doğru her sallanışında Jude onun yüzüne kazınmış yorgunluğu gördü. "İyi bir kucaklaşmaya ihtiyacın varmış gibi görünüyorsun. Külotunu bu kadar büken ne?"

"Her şey." Bir eliyle yüzünü ovaladı. "Hiçbir şey."

Brock çenesiyle Jude'un parmak eklemlerindeki kesikleri işaret etti. "Başka bir deyişle, RYanne Wade. Devam et."

Ahmak. "O sorunun sadece bir parçası." Uzanıp hamağı devirdi ve arkadaşını alttaki ahşap kalasların üzerine attı. Ağır bir gümbürtü tüm verandayı sarstı.

Brock kekeleyerek ayağa fırladı. Sabit durduktan sonra bir kahkaha attı. "Berbatsın, adamım. Hem de çok."

"Biliyorum. Ne yazık ki bu benim en iyi özelliklerimden biri." Omzunu bir direğe dayadı ve kollarını kavuşturdu. "Burada ne işin senin?" Adam her geceyi yeni bir kadınla geçiriyordu.

Brock bir ayağını diğerine kaydırdı, konuşulan konudan rahatsız olduğu belliydi. "Bugün Scottie'nin okulunda kariyer günü ve benden mesleğimle sınıfın gözlerini kamaştırmamı istedi. Yaptığım tek şey insanları öldürmekken ne diyebilirim ki? Sadece bir saatim var.

Gerçek ama aynı zamanda masum kulaklara uygun bir şey bul." "Güvenlik şirketi hakkında konuşun. Çocuklara aslında bir süper kahraman olduğunu söyle,

Çünkü kötü adamların suç işlemesini engelliyorsunuz. Şimdi, Scottie kim?"

Boyun eğmez Brock Hudson utançtan kızardı. "Lyndie." "Ah. Lyndie Scott. Artık Scottie olan kişi. Ne kadar *sevimli*. Siz çocuklar Sonunda konuşabiliyor muyuz?"

"Zar zor. Benden korkuyor."

"Babasının ve kocasının onu taciz ettiğini biliyorsun. Sizi tanımak ve öfkenizi kontrol edebildiğinizden emin olmak için zamana ihtiyacı var."

"Ben mi? Yani kontrol edebiliyor muyum?" Bir elini yüzünde gezdirdi.
"Sanırım beni tanımamak aslında benim lehime işliyor."

"Senin de hataların var. Kimin yok ki? Ama sen iyi bir ."

"Lütfen. Sen benim arkadaşısın. Kardeşlik kuralları gereği benim için en iyisini düşünmek zorundasın."

"Hayır, senin hakkında en iyisini düşünebilirim çünkü ben senin arkadaşınım." Jude, Brock'un omzunu sıvazladı ve yatak odasına doğru ilerledi.

Daha fazla güvence verebilir, hatta birkaç basmakalıp söz söyleyebilirdi ama neye yarayacaktı ki? Brock Lyndie'den etkilenmişti ama yöntemini değiştirmemişti. Sadece tek gecelik ilişkiler yaşıyor, kadınları sorunlu zihnini dağıtmak için kullanıyor ve kaybediyordu. Lyndie gruplarının kalıcı bir parçasıydı; tek gecelik bir ilişki asla işe yaramazdı. Brock onunla haftada birkaç kez, her hafta yüzleşmek zorunda kalacaktı.

Jude önce ayakkabılarını, sonra kot pantolonunu çıkardı ve yatağının ucuna oturdu. Protezini çıkardı ve yüzünü buruşturarak dizinin altındaki yaralı kütüğe masaj yaptı. Ağrıyan kasları rahatlatanın yanı sıra protesto için de ağrıyordu.

Sahada yaraları sarıldıktan sonra Almanya'ya uçmuş ve orada bir hafta boyunca ameliyat sonrası nekahet dönemi geçirmişti. Daha sonra San Antonio'ya uçmuş ve burada üç ay iyileşme süreci geçirmişti. Constance ve kızlar mümkün olduğunca sık onu görmeye geliyor, geçici bir evde kalıyorlardı.

Karısı her ziyaretinde daha parlak, daha mutlu görünüyordu ve bir keresinde ona ne olursa olsun onu seveceğini bile söylemişti, ama kalbinin derinliklerinde ona inanmamıştı. O artık evlendiği adam değildi. O daha azdı. Bir zamanlar olduğu kadar güçlü ya da yetenekli değildi. Yürümeyi yeni baştan öğrenmek zorunda kalmıştı.

Kusursuz Rianne'ın böyle çirkin bir görüntüye nasıl tepki vereceğini merak ederken asit boğazını yaktı.

Başını iki yana salladı. Onun fikrinin ne önemi vardı ki? Bir kez öpüşmüşlerdi ve bir daha öpüşmeyeceklerdi.

Vücudu onunkine sahip olmayı ne kadar arzulasa da.

Telefonundan gelen bir bip sesi onu düşüncelerinden uzaklaştırdı. Ekranı kontrol etti, Rianne'ın adını gördüğünde sıkılaştıran tutuşu neredeyse plastik kasayı çatlatacaktı. Eğer bu başka bir davetse-

YARDIM EDİN!!! Buraya ne kadar çabuk gelebilirsin? Sana beş dakika önce burada ihtiyacım var. Belle doğum yapıyor ve muhtemelen anlayamazsın ama

Çıldırarak üzereyim!

Acele bir cevap gönderdi. Listeden ayrılmamın bir sebebi var. Takip .

ŞİMDİ GEL JUDE LAURENT YOKSA YEMİN EDERİM SENİ AVLARIM
VE NE OLDUĞUNU BİLMEM! AMA ACITACAK. ÇOK ACIYACAK.

Yola çıktım bile.

Teşekkür ederim, teşekkür . Seni tehdit ettiğim için üzgün değilim. Hâlâ arkadaş mıyız?

Biz arkadaş değiliz, Wade. İş arkadaşısınız.

Yanıt yok.

Belki de çok sert davranmıştı? Suçluluk duygusu onu dürttü.

Şimşek hızıyla hareket ederek protezini yeniden taktı, kot pantolonunu ve ayakkabılarını giydi, sonra ayağa kalktı. Anahtarlarını avuçladı ve "Tırmalama Noktası'nda olacağım" diye seslenerek dışarı fırladı.

On iki dakikalık yolu kenara çekilmeden altı dakikada aldı. Gerçek bir mucize. Ön tarafa park ettiğinde, otoparkta bir hareketlilik olduğunu fark etti.

caddenin karşısındaki inşaat alanı. Normalden daha fazla erkek orada toplanmıştı.

Kamyonunu kapıdan geçirip herkesi korkutmak için daha iyi bir zaman olamazdı. RYanne ile uğraşmak ve acı çekmek. Ama kadın yardım istemişti ve adam da onun ve kedinin yanında olacağına söz vermişti. Sözünü tutacaktı.

Jude hızla bardan içeri girdi ve RYanne'in dairesine çıkan merdivenleri tırmandı, kapılara taktığı şifreli kilitleri kolayca atlattı. Antrede durup RYanne'in volta atmasını izlerken göğsü yeniden sızladı.

Koyu renk saçlarını başının tepesinde özensiz bir düğümle tutturmuştu ama birkaç tutamı çoktan serbest kalmıştı. Geniş gözleri kırılmasını gösteren pencereler gibiydi, erzak dolu bir çantayı tutarken yanaklarında renk yoktu. Bu enerjik kadın hiç bu kadar kırılmalı görünmemişti.

"Saçmalama," diyordu kediye. "Dikkatini dağıtmaya ihtiyacı ben değilim. Siziniz. Peki baba nerede?" Ya dudaklarını çiğnemişti ya da Jude'un öpücüğü dudaklarını arı sokmuş gibi kıpkırmızı yapmıştı. "Seni sevdi ve terk mi etti, yoksa sıradan bir ilişkiniz mi vardı?"

"Bir kediği sorguladığınızın farkındasınız, değil mi?" diye girdi.

Bakışları onu buldu ve rahatlayarak sulandı. "Evet, biliyorum ama *o* benim arkadaşım. Onun geçmişini başka nasıl öğrenebilirim ki?"

Yeni bir suçluluk duygusuna kapıldı ve şaşırtıcı bir şekilde bunu bir eğlence dalgası . RYanne her zaman onun ruh halini hafifletmenin bir yolunu bulurdu. Sadece bir arkadaşın yapabileceği bir şey.

Kafanı oyuna ver, asker.

Tamam. Jude mutfığa girdi ve ellerini yıkadı. Bunu yaptıktan sonra malzeme çantasını aldı. Alkol, sterilize edilmiş paketlerde küt uçlu makaslar, yine sterilize edilmiş paketlerde hemostatlar, vazelin, eldivenler, emme ampülü, termometre ve stetoskop. Güneş odasına girdi, eldivenlerini çıkardı. Ona bıraktığı yapılacaklar listesine göre

panjurlar. Oda karanlıktı, hava köşedeki küçük bir ısıtıcıyla ısıtılıyordu. Yan masanın üzerinde bir gram ölçeği duruyordu. Belle katlanmış bir battaniyenin üzerinde yatıyordu, her biri farklı renkte işaretlere sahip dört yavru kedi karnına doğru kıvrılmıştı bile. Beşinci yavru dünyaya geldiğinde nefes nefese kaldı, küçük sevimli kedi berrak bir sıvıyla dolu jöle benzeri bir zarın içine hapsolmuştu.

Belle dikkatini yeni gelene çevirdi, yavru kedinin yüzündeki keseyi gittikçe daha büyük bir güçle yaladı ve sonunda ince zar parçalanarak bebeğin dolaşımını iyileştirdi ve nefes almasını sağladı. Sonra göbek bağını çiğnedi ve plasentayı yedi.

"İğrenç mi?" RYanne söyledi.

"Belle'in vitaminlere ihtiyacı var." Jude yavru kedinin kalp atışlarını dinledi, solunum yollarını temizledi ve annesine sunmadan önce onu kontrol etti.

"Aferin Belle," diye övdü. "Bunu başaracaksın."

"Söz veriyor musun?" RYanne bir elini boynunun dibinde hızla atan nabzının üzerine koydu. "Sadece iyi davranmıyor musun? Dürüst mü davranıyorsun?"

"Ben her zaman dürüstümdür. Ama seninle konuşmuyordum, Wade. Belle ile konuşuyordum."

"Biliyorum." Bir titreme onu olduğu yerde sarstı. "Yine de açık olmak gerekirse, bunu atlatacağına söz veriyor musun? Hayatta kalacağına mı?"

Sert barmen huysuz bir sokak kedisine mi aşık olmuştu? "Şimdiye kadar sıfır komplikasyonla ders kitabı gibi bir doğum oldu."

"Oh, Tanrı'ya şükürler olsun." Kelimeler hızla döküldü. "Belle küçük, psikopat bir kremalı puf ama *o benim* psikopat kremalı pufum. En azından şimdilik."

"Bana ondan bahset," dedi, onu konuşturmak ve dikkatini dağıtmak için.

"Şey, o acımasız ama sevimli. Yıkıcı ama sevimli. Onu sevdiğimde tıslıyor ama sevmediğimde bana ters ters bakıyor. Birden fazla kez kucağıma tünedi, mutlu bir şekilde mırıldandı, sonra ona uzandığımda parmağımı ısırdı."

Anlattıkları onu eğlendiriyor, bu da onu rahatsız ediyordu. Ryanne Wade'i arzulamak bir şeydi. Onun tarafından sürekli eğlendirilmek -onun tarafından *büyülenmek*- tamamen başka bir konuydu. "Aslında o senin kedi formuna bürünmüş halin," diye homurdandı.

Dudakları adamın istediği gibi köşelerinden kıvrıldı ve gerginliğin bir kısmı onu terk etti. "Belki de öyledir. Ama Belle'in aksine ben kimseyi ısırmadım. Henüz."

Aklından bir görüntü geçti. Ryanne onun önünde diz çökmüştü, düz beyaz dişleri uyluğunun iç kısmını kemiriyordu... bir yandan da şaftına doğru ilerliyordu.

Lanet okudu ve doktorunu arayıp gerekirse ameliyatın bu hafta gerçekleşmesi için yalvarması gerektiğini aklına not etti. Ekim ayına kadar beklemek yok.

"Havlularınız nerede?" diye sordu niyetlendiğinden biraz daha güçlü bir şekilde.

"İşte burada." Ryanne ona istediği eşyayı fırlattı.

Geri kalan yavru kedileri temizledi, ardından her bebeğin burnundaki ve ağzındaki fazla mucusu almak için emme ampulünü kullandı. O çalışırken Belle iki bebek daha doğurdu ve toplamda yedi oldu.

Plasentaları dışarı attıktan sonra yeni gelenlerle ilgilendi ve ardından tüm grubun Belle'den beslenmesine yardımcı oldu. "Onlar da isteyecek ve ihtiyaç duyacaklar

-Her bir ila üç saatte bir tam bir öğün yiyin. Belle'in de beslendiğinden emin olmalısınız, böylece gücünü koruyacaktır. Yaş mamayı sindirmesi daha kolay olacaktır."

"Ben mi?" Ryanne ciyakladı. "Tek başıma mı?"

"Başka kim olacak? Tabii benim bir oda arkadaşın yoksa." "Belki de Sindirella gibiyimdir ve konuşan farelerle yaşıyorumdur."

"Şu farelere elveda de. Belle için güzel bir atıştırma olacaklar."

"Güzel, o zaman içeri girip bana yardım etmen için bolca yer olacak. Sadece birkaç günlüğüne."

Burada bir gece bile geçirme düşüncesi.

Vücudundaki her kas gerildi. "Hayır. Tek başınasın."

Ryanne'ın yeniden kazandığı azıcık renk de aniden kayboldu ve onu mum gibi bıraktı. Neredeyse bağıracaktı: "*Boş , fikrimi değiştirdim.*"

Bana ihtiyacın olduğu sürece.

Mümkün olduğunca nazik bir şekilde Belle ve ekibini temiz bir battaniyeye taşıdı.

Sonra Rianne'ı oturma odasına götürdü ve onu kanepeye oturmaya çağırdı.

"Nefes al, ver," diye talimat verdi başını bacaklarının arasına iterken.

Onu bu kadar cesurca çekiştirenin aynı kadın olduğuna inanmak zordu.

Dünyayı sallayan bir öpücük için yaklaştı. "Güzel, bu çok güzel." Parmaklarını kadının omurgasında gezdirdiğini fark edince teması kesip dizlerini kavradı. "Daha iyi mi?"

"Evet, teşekkür ." Sesi zayıftı, titriyordu.

Mutfağa gitti, elini yüzünü yıkadı ve bir bardak bulana kadar dolapları karıştırdı. Bardağı ilk dolduruşunda içindekileri boşalttı. İkinci seferinde oturma odasına döndü ve Rianne'ın ayaklarının dibine çömeldi.

Pozisyon dizlerini acıtiyordu ama yüzünü buruşturdu ve "Al. İç bakalım."

Endişe yayarak oturur pozisyona geçti ve yanındaki alanı okşadı. "Ben içeceğim. Sen otur."

Onun rahatsızlığını fark edecek kadar farkında mıydı?

Biraz mesafeyi korumaya dikkat ederek kanepeye uzandı; ona yaklaşmak bir hataydı. Kadının tatlı kokusu onunla alay ediyor, onu daha yakına çağırıyordu. "Bana yaklaşan seyahatlerinden bahset," dedi ikisinin de dikkatini dağıtmak için.

Suyu boşaltıp boş bardağı göğsüne bastırırken hafif titremeler onu sarstı. "Daha önce hiç başka bir eyalete gitmedim ama dünyayı gezmeyi planlıyorum. Roma ile başlayacağım. Yaklaşık üç ay sonra gidiyorum ve dört hafta kalacağım."

Gölüşü olmadan dört hafta mı? Karanlık bir şey göğsünü parçaladı. !
"İlk geziniz için neden Roma'yı seçtiniz?"

"Dürüst olmak gerekirse mi? Gitmek istediğim o kadar çok yer var ki, sonunda bir küreyi döndürüp parmağımı rastgele bir yere bastırdım."

"Dünya sana iyi hizmet etti. İtalya'ya aşık olacaksın. Colosseum, Pantheon, Piazza Navona. St. Peter's Dome. Kiliseler. Vatikan. Müzeler. Yemekler."

"Gittin mi?" Heyecanı yüzünden okunuyordu ve ona doğru eğildi. "Bana her şeyi anlat!"

Elini uzatıp parmaklarını gezdirmek, yanaklarındaki dağınık telleri düzeltmek için duyduğu istek onu bombardımana tuttu. Hiç şüphe yok ki

teselli teklifini yanlış yorumluyorlar. Ve haklı olarak.

Rahatlık mı? Ha!

"İzindeyken ailemi de götürdüm. Michelangelo'nun Sistine Şapeli aklımı başımdan aldı."

Hülyalı iç çekişi onu nefessiz bıraktı.

"Castel Sant'Angelo'nun tepesinde durduğunuzdan emin olun. Vatikan Şehri'nin ve Tiber Nehri'nin muhteşem bir manzarası var ve Bernini'nin oyma mermer meleklerinin bulunduğu Ponte Sant'Angelo'yu görebilirsiniz."

"Kulağa kesinlikle cennet gibi geliyor." Gözleri kapalıydı, sanki her yeri hayal ediyordu, dudaklarında bir gülümseme oynayıyordu.

Arzu -ve dirençsizliği- neredeyse içini kemiriyordu. Bu bakışı daha önce bir kez görmüştü, öpüşükten sonra.

Kasları sıkılaştı, tüm varlığı vermeye ve almaya hazırdı. Sahip olmaya. Bir an için zihninin olabileceklerin tadını çıkarmasına izin verdi. Onu soyacak, kendini soyacak ve ona her ikisinin de istediği her şeyi verecekti. Tutku, zevk. Bağlantı.

O Roma'ya gidene kadar yatakta kalacaklardı.

Sanki ona olan arzusu üç ay içinde doyurulabilirmiş gibi. Lütfen. Çok derine ekilmişti, kökleri çok güçlüydü. Her dokunuşun onu daha çok istemesine neden olacağından şüpheleniyordu.

Zihninde ve bu çalıntı anda, onu kendisiyle seyahat davet ederdi. Evet diyecek ve ona en sevdiği yerlere kadar eşlik ederken duyduğu hazzı deneyimleyecekti. Onunla tepelerde, verandalarda ve bulabildiği her düz yüzeyde sevişecekti.

Özlem arzusuyla birleşti, solar pleksusuna çifte yumruk attı. Çenesini patlattı ve bir iniltiyi öldürdü. Fantezilerinde bile böyle hissetmeye hakkı yoktu ve buna katlanamazdı. Kızları olmadan İtalya'ya dönmek çok acı verici olacaktı.

"Uh-oh." RYanne kıkırdadı, kapüşonlu göz kapaklarının ardından onu izliyordu. "Öpüşmemizi , değil mi?" Sanki söyleyecek bir sırrı varmış gibi ona doğru eğildi. "Tahmin et ne oldu. Ben de öyle."

Bir anda şaftı fermuarının altında sertleşti. "Ben kesinlikle "Öpüşmemizi düşünüyorum," diye homurdandı, ama sonra "Artık değil," diye itiraf etti.

"Çok kötü." Bacaklarını altına katlayarak ona masum bir gülümseme sundu. Baştan çıkarıcı kadın nasıl ağırbaşlı davranacağını biliyordu. Not edildi. "Biz de

muhtemelen aramızda ne olduğunu ve bunun tekrar nasıl olacağını ."

Koltuğun kenarını yumrukladı -ona *uzanma, sakın uzanma*- ve boğazındaki dikenli yumruyu yuttu. Bir hata daha. Dikenler midesini kesip doğradı. "Seninle birlikte olmak istemiyorum, o yüzden söyleyecek başka bir şey yok."

Yüz hatlarında önce acı, sonra şüphe belirdi. Bakışları onun üzerinde geziniyor, giysilerini yakıyor gibi görünüyordu. Kadından memnuniyet yayılıyordu. "Pekâlâ, pekâlâ. Asla yalan söylemediğini söyleyen adam yalan söylüyordur. Şu anda kaya gibi sertleşmişsin."

Artık o kadar da ağırbaşlı değildi. Başka hiçbir kadın onun pantolonundaki koçbaşını cesaret edemezdi. "Haklısın, o yüzden başka şekilde ifade edeyim. Seni arzulamak istemiyorum." Ne onu, ne de başkasını. Constance artık öptüğü son kadın değildi ama yattığı son kadın olacaktı.

O zaman neden vazektomi yaptırmaya bu kadar kararlısın?

Karanlık şey geri döndü, sadece daha keskin.

"Senden hoşlanıyorum kovboy ve seninle vakit geçirmekten hoşlanıyorum." Parmak ucuyla adamın dudaklarının arasındaki dikişte, sonra da yara izinde gezindi ve adamın en bir inilti çıkardı. "Ciddi ya da uzun vadeli bir şey aramıyorum. Ben sadece-"

"Dur." *Lütfen*. Daha şimdiden ağzı onu bir kez daha tatmak için sulanıyor ve elleri onun her tatlı santimine dokunmak için kaşınıyordu. İhtiyaç ve istek onu pençeliyordu.

Yeni uyanmış vücudu *zonkluyordu*. "Sen bir bar sahibisin. Dünyanın belasısın."

Başka bir acı parıltısı ya da bir irkilme bekliyordu. Bir küfür ya da tokat. Bunun yerine, sanki acısının ne kadar kötü olduğunu anlamış gibi ona nazik bir gülümseme sundu ve "Konuşmanın ikimize de bir faydası olmayacak. Önce harekete geçmeli ve sonra düşünmeliyiz."

Sözüne sadık kalarak avuç içini Jude'un göğsüne bastırdı, kadının sıcaklığı gömleğinden sızıyordu. Jude ayağa fırladı. Gitmek zorundaydı. *Hemen* gitmeliydi. Onun cazibesine dayanmak zor olmuştu. Dokunuşuna dayanmak ise imkânsızdı.

Sessizce kapıya doğru yürüdü.

"Bu işi bırakıp gitme Jude. Birlikte iyi olduğumuzu kanıtlamam için bana bir şans ver."

Adımları duraksadı ama arkasına bakmadı ve durmadı.

YEDİNCİ BÖLÜM

Belki de çok sert çıktım?

Ryanne dokuz gün boyunca Jude'u görmedi. Fedai görevi için rapor vermedi, her zaman Daniel veya Brock'u onun yerine gönderdi.

İlk gün, onu azarlamak için neredeyse bin kez aradı ya da mesaj attı. *Ben senin hizmetin için para ödüyorum, onlarınki için değil!* Büyük bir kız gibi -ya da süper kahraman, evet, kesinlikle bir süper kahraman- kendini kontrol etti ve ona sadece bir kez mesaj attı ve sadece hafif, alaycı ilişkilerine geri dönmek için.

Benimle yüzmeye gelmek ister misin, övülen kişi? Strawberry Inn'deki havuz hazır. Mayomu giyeceğime söz veriyorum... çoğu zaman.

Hiç cevap vermedi. Yine de önemli değildi. Şüpheye yer bırakmayacak kadar iyi biliyordu ki devamsız çalışanı barı uzaktan izliyordu... ve onun Kameralar her hareketini izliyordu.

Kötü, yaramaz çocuk. Ona değerli bir ders vermeye karar verdi. *Arzundan kaçabilirsin ama ondan saklanamazsın.*

Ve onu arzuluyordu. Bu kadar uzun süre uzak için... evet, onun tarafından baştan çıkarılmış ve karşı koyamayacağından korkmuş olmalıydı.

Yavaşça sırttı.

Hafta boyunca Ryanne, Bay Röntgenci Tom'a vampirlik yapmak için elinden gelen her şeyi yaptı. Başlarda bu konuda biraz utangaçtı. Jude'a da söylediği gibi, daha önce hiç bir erkeği baştan çıkarmaya çalışmamıştı. Tanrı aşkına, o hâlâ bakireydi! Ama dürüst olmak gerekirse? Yıllar boyunca, diğer kadınların elinden geleni yaptığını görmüştü, bu yüzden ne yapması gerektiğini biliyordu ve kısa sürede kovalamacayı sevmeye başladı. Ayrıca, bu konuda yetenekli olduğunu keşfetti. Belki de Jude'u daha önce hiç istemediği bir şekilde, çaresizce, delicesine istediği için.

İlk gün tamamen saç çevirmeyle ilgiliydi. Yavaş, şehvetli ve tıpkı bir şampuan reklamı gibi. İkinci gün, sallanma alıştırması yaptı. Poposunu sallama fırsatı bulduğu her an, o lanet poposunu salladı. Üçüncü gün, göğüs dekoltesine odaklandı. Daha doğrusu Jude'un dekoltesine odaklanmasını sağladı.

Göğüs dekoltesi. Dekolte bir giymişti, göğüslerini boğulacağından emin olana kadar yukarı kaldırmıştı. Dördüncü gün, her fırsatta parmağını ağzına götürdü. Şurasını yaladı, burasını ısırıldı. Beşinci gün, sütyen giymeyi unuttu.

Oops!

O akşam erken saatlerde bir mesaj geldi.

Kovboy: Kesin şunu!

Ryanne cevap verdi: Yap beni.

Kovboy: Geçim kaynağınız tehlikedeyken nasıl bu kadar rahat, bu kadar mutlu ve kaygısız olabiliyorsunuz?

Ben iyiye odaklanmayı seçiyorum. Bir dene kovboy. Hoşuna gidebilir.

Ve bir kez daha cevap vermemeyi tercih etti.

Altıncı gün için oyununu geliştirmeye karar verdi ve kısa bir etek giydi ama külot giymedi. Ofisine doğru yürürken, koridorda başka kimse yokken, *yanlışlıkla* bir kalem düşürdü ve almak için eğildi.

Telefonu ama masasına oturana kadar mesajı kontrol etmedi, yakınında kamera yoktu.

Kovboy: Sanırım başka bir şey düşürdün.

bir kahkaha yükseldi. Huysuz Jude Laurent az önce onunla cinsel olarak alay etmişti!

Bu konuşmadan kısa bir süre sonra Brock hışımla ofisine ve "Jude'a her ne yapıyorsan, dur. O perişan halde."

Sefil... bensiz? Bir kız umut edebilir. "Üzgünüm ama onun mutsuzluğunun suçu benim muhteşem omuzlarıma yüklenemez. Ben yanlış bir şey yapmıyorum." Belki hafif işkence *doğru* değildi ama bu onun iyiliği içindi!

"Aynen öyle! Hiçbir şey yapmıyorsun. O zaman onu telefon seksi için ara. Çıplak fotoğraflarını gönder. Fotoğrafçınız olmaktan mutluluk duyarım. Gülümsemekten ve geçici dövmeden başka bir şey giyme ve bunu yaptığında evde olduğumdan emin ol.

Sadece kıcını kaldır ve *bir şeyler* yap. Geçmişin Jude'da bir bıçağı var.

Onu sürekli bir savaş ya da kaç durumunda bırakıyor. Ya kesilmesi ya da serbest bırakılması . Limbo berbat."

Başka bir deyişle, hayatta kalma modunda sıkışıp kalmıştı. Yardım etmek istiyordu ama nasıl?

Dorothea Daniel'a ilk aşık olduğunda, bir ilişkinin yürümesi için önce onun TSSB'sinin üstesinden gelmesi gerekmişti. Ona aşık olmaktan ve sonra onu kaybetmekten, dengesiz olmaktan, şiddetli kâbuslar görmeden uyuyamamaktan ve ilişkileri bozulursa ailesini hayal kırıklığına uğratmaktan endişe etmişti. Jude da orduda korucu olarak görev yapmıştı ve belli ki kendi TSSB'sinden muzdaripti ama RYanne onun en derin endişe ve korkularının kaybettiği ailesiyle başlayıp bittiğinden şüpheleniyordu.

Farkına varması kafasına bir tokat gibi indi: Jude'la birlikte olmak, kısa bir süre için bile olsa, RYanne için büyük zaman ve enerji gerektirecekti. Zaten ne kadar çok şey vermek zorunda kalmıştı. Neden geçici bir kaçamak için kendinden bu kadar çok şey versin ki?

Çünkü... sadece ! Jude sadece güzel bir yüz ya da seksi bir vücut değildi, gerçi ikisine de sahipti. Aslında, hayır. Güzel bir yüzü yoktu; ilginç bir yüzü vardı ve hayal edilemeyecek kadar seksiydi. Zekiydi, espriliydi Üzüntüsüne ve himayesi altındaki insanları koruma konusundaki şiddetine rağmen. İyi bir kalbi vardı. Hayır, *harika* bir kalbi vardı. Mutlu olmayı hak ediyordu, lanet olsun.

Günün geri kalanında ona ara sıra mesaj attı ama sadece Belle ve yavru kediler hakkında soru sormak için. Brett daha bu sabah yeni aileyi kontrol etmiş ve herkese temiz raporu vermişti.

Belle yavrusunun doğumundan sonra iyileştikçe kişiliğinin farklı nüanslarını ortaya çıkardı. Küçük sevgili RYanne'ın fark ettiğinden çok daha yaramazdı.

Sabah sekiz, RYanne'ın yüzünde yürümek için en sevdiği zamandı. Belle belli bir marka mamayı çok severdi, ta ki RYanne yeni bir çanta alana kadar. Sonra ondan nefret etti. Dizüstü bilgisayarla oynamak istiyordu ama sadece RYanne çalışmak zorunda . Eğer bir şeyi devirebiliyorsa, hiç tereddüt etmeden deviriyordu. Devrilen eşyalar paramparça olursa daha da iyiydi.

Belle -ya da RYanne'ın ona sevgiyle taktığı adıyla Hells Bells -Hamilelik öncesindeki haline geri dönerse, Jude'un RYanne'ın huzurunu bozduğu gibi, yoluna çıkan şeyi mahvedeceği kesindi.

Yedinci ve sekizinci günlerde Jude onu yine görmezden gelmeyi tercih etti, o da kameraları görmezden gelmeye karar verdi... ve sonunda kovboyu için acı çekmeye başladı. Peki ya

ona olan arzusunu yanlış mı hesaplamıştı? Ne de olsa ondan kaçmıştı. Viktorya döneminden kalma bir bakire gibi itibarını zedelemekten korkuyordu. Ya Brock bazı şeyleri yanlış anladıysa ve Jude, Rianne ona asıldığı için mutsuzsa ve onu incitmek istemiyorsa?

Yoksa sarhoş bir sürücü ailesini öldürdüğü ve Rianne sadece içki taşıdığı için mi ona olan çekimiyle savaştı?

Seni istemek istemiyorum. Sen bir bar sahibisin. Dünyanın baş belası.

Evet. Bu. Bir şekilde, işinden daha fazlası olduğunu kanıtlamak zorundaydı. Rianne için, başka hiçbir erkek bunu yapamazdı.

Barın arkasındaki yerini aldı ve Sutter'ın sürekli akın eden müşterilere içki servisi yapmasına yardım etti. Jude'un işkencesine devam etme zamanı gelmişti. Bu dokuzuncu gündü.

Belki onu arar, imalarla dolu seksi bir sohbet başlatırdı?

Yaşlı Coot yaklaştı ve "Başka bir CockaMoon, lütfen" dedi.

"Bir kahveye ne dersin?" Bar açılalı sadece birkaç saat olmuştu ama o çoktan limitine ulaşmıştı.

"Kahvenin yanına viski ekle ve anlaşılm."

"*Biraz viski.*" Her zaman yanında taşıdığı ve Belle ile yavrularını gözetlemesini sağlayan bebek monitöründeki videoyu kontrol etti. Küçük süt melezleri nihayet gözlerini açmıştı. Yakında sürünen makineler olacaklar ve başlarına beladan başka bir şey açmayacaklardı. Ve tamam, tamam, muhtemelen zevk.

"Anlaştık. Hey, şarkı söyleyecek misin?"

"Bu gece değil ama belki gelecek hafta." Duyguları çok hamdı, Jude'a duyduğu özlem çok büyüktü ve eğer biri bunu anlarsa -özellikle de Jude'un kendisi- utancından ölebilirdi.

"Şey, *çarşaf*. Artık hiç şarkı söylemiyorsun, bu çok yazık çünkü sende bir meleğin boruları var."

Kendine bir kadeh viski doldurdu ve çabucak içti. Durula, tekrarla. Alkol aşağı inerken yakıyordu ama midesine güzelce yerleşti.

Bir mesaj geldi ve telefonunu kontrol etti.

Kovboy: İş başında içmeyi bırak.

Ryanne meydan okuyarak bir daha doldurdu, en yakındaki kamerayı selamladı ve içti.

"Bayan Ryanne?" Coot sordu ve ayaklarının üzerinde sallandı. "Peki ya *benim* viski?"

Vay be. Üç CockaMoon içmişti ve sarhoş muydu? Daha kötüsü, ona daha fazla alkol vermeyi kabul etmişti.

Hayatta .

Ne olduğunu tahmin edebiliyordu. Bu gece iki denizci arkadaşını getirmiş ve *onların* ay şaraplarından birer yudum içmişti.

Viski şişesini bitirdi. "Üzgünüm, Coot, ama az önce bitirdim." Suratını astı.

Arkadaşları da ona katıldı ve onlar da sallanmaya başladı. Her iki erkek de altmışlı yaşlarının sonlarındaydı. Birinin saçları taralıydı, diğerinin ise gümüş rengi saçları vardı. Derin kırışıklıklar güneş altında geçirilen zamanın izlerini taşıyordu.

bol kahkaha ve kenara itilmek yerine yaşanan hayatlar. Bir fincanı

kahveyle doldururken, " sürücü kim?" diye sordu. Üçü bir bakış attı,

"Belirlenmiş *sürücü nedir?*

Tanrım kurtar beni. İki kahve daha, geliyor.

", Twigs. Yaklaşık on beş mil ötede başka bir bar var." Silver ona uzattığı dumanı tüten kupayı görmezden geldi. "Hadi gidelim."

Twigs mi? Bu adamlardan herhangi birinin arkasına geçmesine izin vermesine imkan yoktu.

bir arabanın direksiyonunda. "Bir saniye bekleyin beyler." Ryanne öne eğildi, ön kollarını bara dayadı ve pazularının göğüslerini birbirine çarparak daha belirgin bir dekolte yaratmasına izin verdi. Adamlar gözlerine bakmasa da o kirpiklerini kırıştırdı. "Coot orduda birlikte görev yaptığınızdan bahsetti ve Twigs lakabının arkasındaki hikâyeyi duymak isterim."

Comb-over ani bir sevinç patlamasıyla güldü. "Woo wee, bu bir doozy."

"En sevdiğim hikâye türü," dedi.

Bir kahkaha daha. "Bir gece düşman ateşi beni ve çocukları kıştırdı. Mermilerimiz bitince Coot dallardan bir arbalet yapmaya karar verdi." Silver neredeyse -neredeyse!- bir gülümseme attı.

"Bunu görmem lazım. Mürekkepli kalemler işe yarar mı?" Gerçekten ilgisini çeken Ryanne, kasanın yanında tuttuğu kalemlerden ikisini ona uzattı. "Çünkü "İddianı kanıtlayana kadar gitmiyorsun *Pollito*." Küçük tavuk.

"." Coot başını salladı. "Ama bana bir de lastik bant getirmen gerekecek. Tabii iç çamaşırlarımın lastiğini kesmemi istemiyorsan?"

Comb-over homurdanarak onun sırtına vurdu. "Devam et. Ona hayatının gösterisini yap."

"Ve Coot'un benden daha fazla bahşış almasına izin mi vereyim?" dedi başını sallayarak. "Hayır, teşekkürler."

Coot kıkırdadı ve hatta kızardı, bu da onu gülümsetti. Jude onu terk ettiğinden beri gülümseyecek pek bir şey bulamamıştı, bu da onu kızdırmıştı! Onun mutluluğu asla bir erkeğe bağlı olmayacaktı. Onun annesi olmayacaktı. Ama... Jude'u ne kadar özlediğini de inkâr edemiyordu.

O, şüphe uyandırmadan mümkün olduğunca yavaş bir şekilde gerekli lastik bandı ararken, yaşlı adamlar kahvelerini içtiler ve ki ayılmaya başladılar. Coot yine sakın bir şekilde ona nasıl yaylı tüfek, ve silah gerçekten işe yaramadıysa lanet olsun.

Kalemlerden birinin kapağını ısırarak kopardı ve ucunda bir oyuk oluşturdu. "Kendine zarar verme!" Rynne haykırdı.

"Sanki." Lastik bandı diğer kalemin etrafına sardı ve çekti, diğer kalemi yerine sabitledi, sonra arkasındaki bir kartpostala nişan aldı. Füze havada süzüldü ve tahtaya saplandı. "Gördün mü? Çok kolay."

Vay canına! "Bunlardan biriyle birinin gözüne ciddi zarar verebilirsiniz."

Üçlü gururla gülümsedi.

Jude'un seçtiği biri, ortaokulda tanıştığı Bobby Beaudine, yüzünü karartan bir çatık kaşla dans pistinde dolaşıyordu. Midesi bulandı. Bir terslik vardı. Yine bir sorun vardı. Belki Blueberry Hill Polisi'nden bir ziyaret daha. Bir grup polis üç kez gelmişti.

bu hafta müşteri kimliklerini kontrol etmek için. Her seferinde aralarında? Baş düşmanı Jim Rayburn.

Lyndie'nin kırık kaburgalarla hastaneye kaldırıldığı gece, hasarı kocasının yaptığını itiraf eden Jim, ona kaltak ve yalancı demiş ve Şef Carrington'ı kötü göstermek için onu hırpalaması için birine para vermekle suçlamıştı.

Rynne oradaydı ve arkadaşının yanından ayrılmayı reddetti. Jim'e, Lyndie'nin aslında kötü biri olmadığı halde neden kendi kocasını kötü göstermek istediğini sormuş, Jim'in yanıtı onu şoke etmişti.

"Şef Carrington durumu açıkladı. Lyndie yeni bir araba istiyor ama ona alacak parası yok, bu yüzden onu cezalandırmaya karar verdi."

Bastardo!

Ryanne'ın sorunlarının en kötüsü bile o değildi. Dün maskeli bir adam park yerindeki kameraları devre dışı bırakmış ve yirmiden fazla lastiği kesmişti; Jude'un emrettiği gibi bir gece bekçisi tutmuş olmayı diliyordu. Sadece, güvenlik kameralarının herhangi bir sorunu tespit edeceğine güvenerek biraz para biriktirmeyi ummuştu. Jude uyarılmış ve sadece on dakika sonra gelmiş olsa da, hasar çoktan verilmiş, katil gitmişti.

Sürekli tacizler kâr hanesini etkilemeye başlamıştı, yeni gelenlerin sayısı giderek azalıyordu. En azından müdavimleri sabit kalmıştı.

Coot'a, "Bana gizli bir ticari beceri öğrettiğin için sana teşekkür etmek için," dedi, "sana ve arkadaşlarına dünyaca ünlü nacholarımdan bir tabak vereceğim. Herhangi bir diyet kısıtlaması olan var mı?"

"Diyet kısıtlamaları mı?" Comb-over gözlerini devirdi. "Hanım evladı gibi mi görünüyoruz, genç bayan?"

"Hayır, efendim. Kesinlikle değilsiniz." Göz kırptı ve içindeki karmaşayı belli etmeden uzaklaştı. Zor bir başarıydı.

Barın sonunda Bobby'yle karşılaştığında titreme nöbetleri . "Neyin var?"

"Memur Rayburn geri döndü. Bu kez yalnız, sivil giyimli ve arkada saklanıyor ama içimden bir ses birinin, herhangi birinin sorun çıkaracağını umduğunu söylüyor. Ayrıca kapıda evsiz bir adam var. İçeri girmek istedi ama ona diğerleriyle birlikte ara sokakta beklemesini, kapattığımızda yiyecek dağıtacağınızı söyledim. İstedığınız bilgiye sahip olduğunu söyledi. Sarı saçlı bir *et satıcısı* arka sokaktan bara sızmış.

Giriş."

Hay aksi. Sokak kapısının yepyeni şifreli bir kilidi vardı ve sadece bir avuç insan sayısal sıralamayı biliyordu. Ryanne, Jude ve çalışanlar.

Evsiz adam Yalnız olmalıydı. "Evsiz adam içeri girmek istiyorsa, onu her zaman içeri alırsın, her ," dedi ve etrafı "et satıcısı" için taradı. Minibüsteki sarışın olduğunu varsaydı. Neden gizlice girelim? Tabii ki Blondie, Jim buradayken iş yapmak mı istiyordu?

Eğer Jude kamera kayıtlarını Ryanne'ı izlediği kadar dikkatle izleseydi, yasadışı *bir şey* yapanları fark eder ve mesaj atardı

Ona detayları anlat.

Belki de Yalnız yanıliyordu.

"Emin misin?" Bobby sordu. "Adamın burada para harcamasına imkân yok. Pis ve kokuyor. Müşteriler-"

"Onu içeri alın," diye araya girdi sert ve inatçı bir ses tonuyla. "Saygıyla tabii ki. Ve çabuk olun."

Boş bir bar taburesine kadar eşlik ettiği Yalnız'ı almaya koşmadan önce ona deliymiş gibi baktı.

Tatlı Yalnız bakışlarını yere indirdi. Geçen hafta giydiği kıyafetlerin aynısını giyiyordu, sadece giysiler daha kirliydi, kir parçaları ve... kurumuş kanla beneklenmişti?

Onun için yüreği sızlayarak uzandı ve elini okşadı. "Beni bilgilendirdiğin için teşekkür ." Odanın parasını öderse geceyi Strawberry Inn'de mi geçirecekti? "Sana borçluyum."

"Bana hiçbir şey borçlu değilsiniz, Bayan Rynne," diye yumuşak bir sesle cevap verdi, hâlâ başını kaldırmıyordu.

"Biliyorum ve ödeyeceğim. Barın diğer ucundaki adamlara bir tabak nacho vereceğim ve sen de bir tane alacaksın. İtiraz yok," diye ekledi adam başını sallayınca. Daha sonra handaki odadan da bahsedecekti.

"Yapmamalısınız ve işinize zarar vermeden önce gitmeliyim." Sesi yumuşaktı, sahneden yükselen müzik gürültüsünden zar zor duyulabiliyordu. Grup gecenin ilk setine yeni başlamıştı.

"Kal. Buraya hoş geldin." Earl annesiyle tanışmadan ya da barın sahibi olmadan önce evsizdi. Kısa bir süre, ama yirmi dört saat bile çok uzundu. Karısının ölümünden duyduğu üzüntüyle uyuşturucuya bulaşmış, evini kaybetmişti.

işini ve ailesini kaybetmiş ve kendini sokaklarda bulmuştu. Tanıdığı en iyi adam bir zamanlar kendini insandan daha az hissetmişti ve ona da bu şekilde davranılmıştı. "Burada *her zaman* hoş karşılanırsın, Yalnız. Ciddiyim."

İsteksizce başını salladı, sonra da "Bu gece şarkı söyleyecek misin?" diye sordu. "Bu gece değil."

"Oh." Yüz hatları hayal kırıklığı ile düştü.

"Ama yakında bir gün," diye ekledi, "sana önceden haber vereceğim, böylece burada olmak için plan yapabilirsin."

Mutfağa giderken zihninden yapılacaklar listesini not etti. *Yiyecekleri getir, Jim'le konuş, et satıcısını bul.*

Birkaç gün önce elini taşın altına koymuş ve bir "atıştırma uzmanı" tutmuştu. Ve *uzman* kelimesini hafifçe kullandı. Seyahat ederken müşterilerine yemek sunmaya devam edebilmesi için, menüsündeki her öğenin nasıl hazırlanacağını bilen biri olması gerekiyordu.

Sadece iki kadın başvurmuydu. Bir zamanlar büyük şehirde masöz olarak çalışmış olan Strawberry Valley'den Caroline Mills ve Blueberry Hill'den çok daha kalifiye olan genç ve güzel bir kız. Belki de fazla nitelikli?

Jude'un şüpheli doğasının bir kısmı Rianne'a da geçmiş olmalıydı, Çünkü kasabada kendi restoranını açması gerekirken kızın neden Tırmalama Direği'nde çalışmak istediğini merak ediyordu. Bu yüzden Rianne onun yerine Caroline'ı işe aldı. Şımarık esmer aklına geleni söylüyordu ama bir bardak su bile kaynatamıyordu. Yine de Caroline'i hayatının çoğunda tanımıştı.

Hiçbir zaman yakın olmamış olsalar da -Caroline'in annesi Edna, Selma'yı onaylamıyordu- dostça davranıyorlardı.

Caroline tezgâhın arkasına oturmuş, telefonuna bir şeyler yazıyordu. "Siparişinizi verin," dedi Rianne.

"Bir saniye. Bu mesajı Pearl'e göndermeliyim. Baktan bir fırtınanın ortasında."

Pearl Harris, Caroline'ın en iyi arkadaşı, Gizli Bahçe'nin sahibi ve Lyndie'nin kuzeniydi. İkisi birbirine çok benziyordu. İkisinin de çilek sarısı saçları ve kaymaktaşı tenleri vardı ama Pearl'ün çilleri varken Lyndie'nin yoktu.

"Eğer işini seviyorsan, Caroline, bana *bir* daha tek bir *saniye* bile söylemeyeceksin.

Telefonunu bırakacaksın ve iki tabak nacho hazırlayacaksın."

"Nachos?" Yeni çalışanı ayağa fırladı ve yanakları kızarak telefonunu cebine koydu. "Ufak bir sorun. Bahsetmeye değmez. Ama ben fasulye ile burrito yaptım ve yedim. Ben Üzgünüm!"

Derin nefes al, ver. Rianne fasulyeleri gecedan ıslatmış ve ertesi gün kızartmadan önce bütün gün kaynamaya bırakmıştı. Torbanın tamamı üç dolardan az tutmuştu ama müşteriler tek bir tabak nacho için on dolar harcamışlardı. Coot ya da Loner ödeme yapmazdı; yemek bir hediye idi. Ama fasulye olmadan nachos berbat olurdu ve Rianne'ın berbat yemek servis etmesine imkân .

Yine de zaman ve parayı unutun. Caroline az önce çok istediği müşteri memnuniyetine mal olmuştu.

"Yaptıkların beni yalancı durumuna düşürdü," diye . "En sevdiğim iki müşteriye nachos sözü verdim."

"Özür dilerim," diye tekrarladı Caroline, yanakları daha da kızarmıştı. "Pastırmaya sarılı patates kızartmasını bir *tür* nachos'a çevirebilir miyiz? Belki üzerlerine hamburger eti ve peynir sosu koyabiliriz?"

Fena fikir değil. "Evet, yapabiliriz ve yapacağız. Ama eğer bir dahaki sefere..." Ryanne, Jude'un oyun kitabından bir sayfa aldı, tehdidin söylenmeden havada asılı kalmasına izin verdi.

Hayal gücü gerçeklikten çok daha acımasız olabilir.

Şimdi Caroline'ın yanaklarının rengi solmuştu. Başını salladı. "Evet, hanımefendi. Anlıyorum."

Hanımefendi? Hanımefendi!

Hayatımda hiç bu kadar aşağılanmamıştım.

"Nacho "ları hazırladılar ve Ryanne tabakları Loner'a -istenildiği gibi kalmıştı- ve eski denizcilere götürmesi için Caroline'i bıraktı, böylece Jim'le ilgilenilebilecekti.

Tüm barı aradı ama ondan bir iz bulamadı. Pekala. Onunla daha sonra ilgilenilecekti-

Bakışları, burada bulunma ya da bulunmama ihtimali olan fahişeye takıldı. yasal sorunlara neden olur. Sarışının boynunda bir eşarp vardı. Yeni bir çürük mü saklıyorsun? Ryanne, Lyndie ve babasıyla birlikte yaşadığı için Dayakçı-darbeci hileleri.

Öfkesi acımaya dönüştü. Zavallı sarışın.

Plan neydi? Memur Rayburn'ün suça tanık olduğunu söyleyebilmesi için bir iki numara mı çevirecekti?

Sarışın, Ryanne'ın ticaretini onayladığını, hatta kârdan pay aldığını iddia edebilir miydi?

Harika!

Sarışın arka tarafta, gölgelerin kısmen gizlediği bir masada oturuyordu. Yalnız değildi. Bir kardeşlik partisinden gelmiş gibi görünen iki adam az önce söylediği bir şeye güldü. Kesinlikle şehirli çocuklardı. Ryanne bu tipleri tanıyordu; bazen "kolay taşralı kızları" tavlama için küçük kasabalara giderlerdi.

Bir arama daha yaptı, bu kez Sigara ya da Yılan'ı arıyordu. Belki de dışarıda bekliyorlardı? Ya da belki Jim'le birlikteydiler? Her iki durumda da Jude ona bir fedai göndermesini söyleyecekti.

ve kendini ofisine kilitledi. Hayır, teşekkürler. Onun barı, onun sorunu. Eğer desteğe ihtiyacı olursa, botunun içinde güvenilir 44'lüğü vardı.

Omurgası kaskatı kesilmiş bir halde masaya doğru yürüdü. Sarışın onu fark etti ve yutkundu. "Hey, çocuklar." Rianne kaygısız bir sırtıış taklit etti. "İyi vakit geçiriyor musunuz?" "Bakın kim uğramaya karar vermiş. Senyorita barmen, şu seksi

vücut." Konuşmacının her iki kaşında da birer piercing vardı; elini uzatıp kızın poposunu okşarken kaşlarını kıza doğru oynattı. "Daha iyi bir Şimdi sen buradasın."

Adamın bileğine yapışıp omzunu yuvasından çıkarmadan kolunu vücudundan olabildiğince uzakta tutarken gülümsemesi hiç eksilmedi. "İlk dokunuş bedava, *cabron*." Oyuncu. "Bir sonrakinde bir parmağına mal olacak." Bir tehdit ve bir vaat bir arada.

Grabby McGrabbyhands dilini dişlerinin üzerinde gezdirdi. Diğer adam kıs kıs güldü; kemer tokasında neon kırmızısı harflerle *Do Me* yazan bir ekran vardı.

Bu hayatta değil.

Sarışın gözleri fincan tabağı gibi açılmış halde bu alışverişi izledi.

"Siz çocuklar neden bara gitmiyorsunuz?" Bir açıklama, soru değil. Söz konusu bara doğru el sallamak için Grabby'yi serbest bıraktı. "Sutter, kollarında bıçak dövmesi olan adam, kısa süre önce müdürlüğe terfi etti. İkinize de meşhur kaçak içkimizden birer kupa verecek, ücretsiz. Sadece bu gecenin sihirli cümlesini kullanın, 'Hayır, hayır demektir.'"

Sözleri Do Me'nin bir başka kıs kıs gülmesi ve Grabby'nin ters ters bakmasıyla karşılandı.

Müşterilerini yabancılaştırmak aptalcaydı ama stres onun filtresini kaldırmıştı. "Ben olduğum yerde mutluyum," dedi Grabby. "Neden iyi bir kız olmuyorsun?"

ve bizim için bardakları getir, hmm?"

Aniden sırtına bir sıcaklık dalgası yayıldı, baharatlı rom kokusu burnuna doldu. İyi bildiği bir kokuydu bu.

Kalbi hızla çarpıyor, ensesinde tüyleri diken diken oluyordu. Göğüsleri ağrıyor, meme uçları boncuk boncuk oluyor ve karnı titriyordu. Titreyen bacaklarının arasında ihtiyaç ve sıcaklık birikti.

Jude geri döndü.

"Gitmek için beş saniyeniz var," dedi, sesi yumuşak ama saf bir tehditle doluydu. "Altıya geldiğimde balina avlamaya başlarım."

SEKİZİNCİ BÖLÜM

JUDE evde kalmalıydı.

Sekiz gün önce vazektomi yaptırmıştı. Doktoruna öyle ya da böyle ameliyat olacağını sonra hemen işe koyulmuştu. Brock onu götürmüş ve tüm bu süre boyunca hayat boyu yapılan hatalar hakkında nutuk çekmişti.

Jude asla pişman olmazdı.

Elbette bir daha asla bir oğlunu ya da kızını göğsüne yaslamayacaktı. Ya da çocuklarının ilk adımlarını atmalarını hayretle izleyemeyecekti. Ya da Tanrı'nın yeşil dünyasındaki en tatlı kelimenin sınırsız bir sevinçle söylendiğini duyamayacaktı.

Babacığım.

Ama o zaman, gerçekten yaşamış olamayacak küçük bebeklerin cenazesine asla katılmazdı.

Göğsündeki boşluk hissini görmezden geldi. Carrie söz verdiği gibi bebek kitabını göndermişti ama o sadece bir kez sırtını kırmıştı. İç kapağa yapıştırılmış fotoğraflara bir kez baktıktan sonra o kadar çok ağlamıştı ki kusmuştu.

Yani, evet, doğru kararı vermişti. Artık endişelenmeden bir kadınla birlikte olabilirdi.

Bir kadın mı yoksa Rianne mı?

İkisi de. İkisi de değil. Kimseyle birlikte olmak istemiyordu, lanet ! Ne olur ne olmaz diye vazektomi yaptırmıştı.

Öyleyse neden seks için aklanacağı güne kadar gün saymıştı?

Rianne'ın saçlarını savurması, poposunu okşaması, tüm vücudunu sallaması, göğüs dekoltesini göstermesi, parmaklarını yalaması, sütyenini ve külotunu unutmasıyla saymak... zorlaşmıştı. Çok, çok zor.

İlk gün, kendini bir takvime bakarken bulmuştu. İkinci gün, bu kadar çaresiz olduğu için neredeyse kendi kışına tekme basacaktı. Üçüncü gün, her şeyin canı cehenneme diyerek Rianne'ın dairesine gitmeye çok yaklaşmıştı.

Dördüncü, beşinci ve altıncı günler, çılgınca bir hayal kırıklığı başlamıştı. Zamanın ne zaman bu kadar yavaşladığını merak ederek volta atmıştı.

Sonunda dayanamayıp ona mesaj atmış ve Dushku sorun çıkarırken kendisinin nasıl bu kadar rahat olabildiğini sormuştu. Verdiği yanıt onu şaşkına çevirmişti.

İyi şeylere nasıl odaklanabilirdi? Peki neyi iyi olarak görüyordu? Jude'umu? Mümkün değil.

İçten içe, onun tüm kabahatleri için kozmik bir ceza olup olmadığını sorgulamaya başlamıştı. *Sonsuza dek hor görmesi gereken kadını arzulamaya mahkûm adam.*

Hiç kimse cezasını bu kadar çok istemiş miydi?

Yedinci ve sekizinci günler, diye mantık yürütmüştü. Gerçekten de sekiz gün boyunca dayanması gerekiyor muydu? Diyelim ki *şimdi* seks yaparsa en kötü ne olabilirdi ki? Yine direndi. Çok küçük olan kesikleri açarsa, seks yapmak için birkaç hafta daha beklemek zorunda kalacaktı.

İki buçuk yıl bekledim. Bir gün daha ne ki?

Sonunda dokuzuncu gün geldi. Bugün. D günü, penis günü. Küçük kesikler tamamen iyileşmişti ve rekor sayıda sertleşme "*Hazırsın*" diyordu.

Seks yapabiliirdi.

Ryanne'ı alabiliirdi.

Lanet olsun ona! Onu hiç olmadığı kadar baştan çıkarmıştı. İki buçuk yıl otuz aya eşitti. Ya da 130 hafta. Ya da 913 gün. Hayatının geri kalanını Constance'ın anılarıyla geçireceğini sanıyordu ama Ryanne Wade ona yanıldığını kanıtlamıştı. Onun çağrısına boyun eğmek...

Lezzetli.

Yanlış.

Mükemmel.

Artık bir kadını hamile bırakma korkusu ortadan kalktığına , baştan çıkarma her zamankinden daha güçlüydü. Ryanne için, sadece Ryanne için. Bu onun yeni normal miydi?

Onu her düşündüğünde sertleşiyor muydu? Dindirilemez bir susuzluk ve kemirici bir açlık mı?

Sahiplenici içgüdüleri, onu diğer erkeklerin bakışlarından için önünde durmasını gerektiriyordu. *O benim.*

Bu çılgınlıktı! Ona olan arzusu azalmış olmalıydı. Fiziksel temasları olmamıştı. Ne de onun tatlı çilek ve krema kokusunu içine çekmişti. Ya da onun karanlık, manyetik gözlerine bakıp tekrar tekrar boğulmamıştı. Ya da seks operatörünün sesini dinlemiş ve yatakta olmalarını, uzuvlarının iç içe geçmesini dilemişti.

Onu kamerada izlemeseydi belki de ona olan arzusu azalacaktı ama Ryanne TV en sevdiği program haline gelmişti. Daha önce daha sonra ne olduğunu bilmek zorundaydı. Daha fazlasıydı

onun eşsiz güzelliği ve doğuştan gelen duygusallığı. Onu delirtmeye çalışmasından çok daha fazlasıydı. Düşündüğü gibi sadece nazik değildi; cömert, verici ve şefkatliydi. Müşterilerini gerçekten seviyordu ve onların eğlenmesi kadar korunması konusunda da tetikteydi. Gizli bir şifresi vardı: Bir *melek kanadı* sipariş etmek ona ve çalışanlarına bir müşterinin kendini güvende hissetmediğini ve yardıma ihtiyacı olduğunu bildiriyordu.

Jude aslında bir bar sahibi olan bu kadına hayrandı. Sık sık ve bolca flört etmesine rağmen, kara gözleri asla hülyalı bir hal almıyor, dudakları bir öpücüğe hazırlanmış gibi yumuşamıyordu.

Onun için yumuşak ve rüya gibi oldu, başkası değil.

"Bedava içki değil, bardan çıkış bileti alacaksın," dedi usulca, bakışları Rianne'a elini sürmeye cüret eden adama kilitlenmişti. "Şimdi bekle bir-"

Rianne ağzını kapattı ve sessizleşti.

Birleşik bir cephe oluşturmayı mı umuyordu? Akıllı kız.

Seksi kız.

"Sizi yakaladırlarsa başkalarını da yakalarlar," dedi ve genç adamlara en soğuk gülümsemesini takındı. "Ve eğer tahliyelerini protesto ederlerse, yüzlerini seve seve sileceğim."

İkili Jude'un sözlerinin doğruluğunu anladı, ayağa fırladılar ve cesaretleri bir halde dağıldılar. Jude'u bara kadar takip eden Daniel ve Brock, ikilinin çıkışı kolaylıkla bulmasını sağladılar.

Fahişe de açıkça gemiyi terk etmeyi umarak ayağa kalktı.

"Yapmazdım," dedi ona. Bu onların ikinci buluşmasıydı. Onunla haftalar önce, mesleğini ilk öğrendiğinde, Dushku Jude'un kim ve ne olduğunu bilmeden önce konuşmuştu.

Kadının bir saatini satın almış ve her saniyesini onu sorgulayarak geçirmişti. Hiçbir şeye cevap vermedi. Yine yardım teklif etti. Kadın onu reddetti.

Rianne'a kendine yardım etmeyen birine edemeyeceğini söylediğinde ciddiye.

Kız yutkundu ve koltuğuna geri yaslandı.

Jude, Dushku'nun onu buraya sorun çıkarmak için gönderdiğinden emindi. "Blueberry Hill'den sivil giyimli bir polis erkekler tuvaletindeki bir kabinde saklanıyor.

banyo," dedi Rianne'a. "İçimden bir ses arkadaşımızın o iki çocuğu içeri götürüp ödeme talep edeceğini ve memurun onu suçüstü yakalamasını sağlayacağını söylüyor."

"Evet, ben de aynı şeyi düşünmüştüm," diye mırıldandı Ryanne.

Dizindeki acıyı görmezden gelerek onun etrafından dolaştı ve ona bir sandalye uzattı.

Uzun bir an boyunca bakışları birbirine değdi. Tanıdık bir şehvet patlaması onu karnından vurdu. Hücreleri alev aldı, damarları kavruldu. Onu bedenine doğru çekme dürtüsü bastırdı, kadın koltuğa yerleşirken daha da kötüleşti, çilek ve krema kokusu onu sardı.

Onu şimdi istiyorum, şimdi, ŞİMDİ, diye bağırdı vücudu. Onu bana ver. Günaha direnmeliyim.

Jude sarsak hareketlerle diğer tek sandalyeyi kaptı ve kendini bara girerken izlediği sarışına odaklanmaya zorladı. Bir şekilde kilidin şifresini biliyordu, bu da Dushku'nun kilidin şifresini bildiği anlamına geliyordu. Gerçekten de tek bir yol mantıklıydı. Dushku kendi kameralarını yerleştirmiş ve Ryanne ya da Jude'un şifreyi girmesini izlemişti.

Kameralar uzman hassasiyetiyle gizlenmiş olmalı. Önemli değil. Jude gece bitmeden bulunup yok edilmelerini sağlayacaktı.

Şu anda fahişeyle uğraşmak zorundaydı. Kapı onun için açıldığı anda öfkeleni ve bara ulaşmak için bu kadar acelesi olmasaydı kamarasını darmadağın edecekti.

Dushku'nun sabah erkenden, Ryanne yalnızken içeri girmesi için bir adam göndermek yerine neden bu gece bu şekilde oynadığından emin değildi.

"Eğer bu işe zorlandıysan," dedi Ryanne sarışına, "kaçmana yardım edeceğiz."

İşte gitti, başkasının sorununu kendi sorununun önüne koydu.

"Zorlanmıyorum," diye fısıltıyla cevap verdi. "Ben sadece... Bırak gideyim, tamam mı?"

Onun hakkında daha fazla şey öğrenmeye kararlı olan Jude, "Adın ne?" diye sordu. Daha önce ona çift ee'li "Bambee" demişti, "Bam-bay" diye telaffuz ediliyordu.

Kısa bir duraklama, sonra

"Savannah." Gerçeği mi?

"Savannah ne?"

"Önemli değil." Çenesini kaldırdı, güzel mavi gözleri boş bakmaya başladı. Bir anda, hayat tarafından sertleştirilmiş, durumdan tamamen uzaklaşmış görünüyordu, hayatta kalmak için kesinlikle öğrendiği bir beceri. Bu onun da öğrendiği ve zaman zaman kullandığı bir beceriydi. "Kim olmamı istersen o olurum."

ol. Seks kölesi mi? Elbette, aşkım. beni. Cüzdanın olduğu yerde, yol vardır."

Bu oyunu oynamayacaktı. "Korumaların nerede?" "Evde, Blueberry Hill Polisi'nden telefon bekliyorum." Savannah

ona sırtıttı. "Neden? Bir kavgayı kaybetmeye mi heveslisin? Yoksa üçlü bir dövüş mü ?"

Ryanne homurdandı, onu şaşırttı. Onu her zaman şaşırtırdı. "Üzgünüm, *cariño*, ama erkekleri sandığın kadar iyi tanımıyorsun. Birincisi, Jude İki, sen ve muhafızların onunla yatakta başa çıkamadınız. Tek bir öpücükle beni neredeyse diri diri yakıyordu."

Kadının kendine güveni onu daha da şaşırttı, heyecanlandırdı. Öpüşmelerinden bahsetmek... onu suçlulukla değil, şehvetle doldurdu.

Savannah'nın ifadesinde utanç parladı, hemen kayboldu ve yerini kararlılık aldı. "Beni rahat bırak ve işimi yapmama izin ver. Tamam mı? Lütfen. Ya da daha iyisi, barınızı Bay Dushku'ya satın ve hepimizi bir sürü dertten kurtarın."

Ön kapıdaki bir kargaşa Jude'un dikkatini çekti. Fedailer Dushku'nun adamlarının, Jude'un Anton ve Dennis adında olduğunu bildiği korumaların içeri girmesine izin vermiyordu. İkisinin fotoğraflarını çekmiş ve tüm çalışanlara tetikte olmalarını söylemişti.

Adamlar protesto etti. Yüksek sesle.

Savannah'nın yanaklarının rengi soldu. "Onlara mesaj atmadım, yemin ederim." "Sanırım bu onur Memur Jim Rayburn'e ait." Ryanne eliyle Banyoda saklanan gizli polis memuru; sonunda dışarı çıkıp barda tünemişti, çirkin yüzünde bir sırıtış vardı.

Bu kadar saçmalık yeter. Jude ayağa fırladı ve müşterileri yolundan iterek kapıya doğru koştu. Bir "Hey" ve "et" korusu onu takip ediyordu ama o bunu umursamayacak kadar heyecanlıydı.

Avına ulaştığında, "Ryanne buraya gelmemeni söylemişti," diye hırladı.

"Kaltağına söyleyebilirsin-"

Jude bir yumruk attı, iki adamı da gafıl ve birini diğerine çarptırdı. İçinde yeni bir öfke dalgası patladı. Kelimeler bu duruma yardımcı olamazdı. Belli ki Dushku sözlü uyarılara hiç önem vermiyordu.

İkili tökezlerken Jude bir yumruk daha atarak iki adamı da yere serdi. Onları takip etti ve seyircileri unutmuş bir şekilde bağırdı.

Dushku'ya göz ardı edilemeyecek ya da yanlış yorumlanamayacak bir mesaj gönderme zamanı.

Güçlü kollar beline dolanıp onu geriye doğru çekti ve Jude rakiplerini kuşbakışı gördü. Anton'un burnu kırılmıştı. Dennis'in bir dişi eksikti ve çenesinde bir düğüm vardı. Yüzlerine kan sıçramıştı, kızılık müstehcen bir şiddet gösterisiydi.

Bir anda dünyanın geri kalanı odak noktasına geldi. Jude müziğin durduğunu ve etrafında büyük bir kalabalığın toplandığını fark etti.

Göğsündeki asit gibi öfkeyle nefes nefese kalırken, Brock onu göğsüne bastırdı. "Polis burada, unuttun mu?" dedi arkadaşı. "Saldırı ile kasıtsız adam öldürme arasındaki fark yıllar sürer ve insanlar kaydetmek için telefonlarını çıkarmaya başladılar. Sen tutuklınırsan Rianne yalnız kalır.

Neyse ki Daniel polisin ne yaptığınızı görmemesini sağladı ve ben de kimse Tutanak tutamadan sizi durdurdum."

Tutuklanmayı göze alamam. Rianne'ı korumasız bırakamam.

Sakinleştiğini fark eden Brock onu serbest bıraktı ve omzunu sıvazladı. "Öfkesi olmayan adamın bir öfkesi var. Kim bilebilirdi ki?"

Savannah onların yanından hızla geçip Anton'un yanına diz çöktü, az önceki havasının yerini korku almıştı. Bu gece olanlar yüzünden suçlanacağını mı düşünüyordu?

Ardından Rianne geldi ve parmaklarını Jude'un pazusuna doladı. Bu dokunuş masum olsa da onu yeniden heyecanlandırdı. O kadar yumuşak ve narindi ki... o kadar kırılabilirdi ki. Çok kolay incinebilirdi.

"Ne oldu?" Görevli olmayan polis-Rayburn-kalabalığın arasından ilerledi. Yaralı adamları gördüğünde kaskatı kesildi. Daralan bakışları Jude'u buldu. "Bunu sen mi yaptın?"

"Hayır. Hayatta olmaz," diye biri. Coot adındaki sarhoş. "Adamların kendi kendilerine zarar vermelerini izledim ve Jude yardım etmeye çalıştı."

"Parmak eklemleri bu yüzden mi kanlı?" diye tersledi polis.

Strawberry Valley sakinleri birbiri ardına öne çıktı.

"Ben de gördüm. Jude kesinlikle yardım etmeye çalıştı. Defalarca. Bu yüzden kanlı."

"Yessiree. Biri şu çocuğa şeref madalyası versin. O serserilere fena halde yardım etti."

Jude şok içinde dinledi. Hiç bilmediği müttetikleri vardı. Kasaba zaten evim gibi hissettirmeye başlamıştı ve bu... Bu sadece

Pasta, Çilek Vadisi'ni *mutlu* bir yuva gibi hissettiriyor.

Eğer normal olsaydı, bu mutluluğun tadını çıkarırdı. Bunun yerine, onunla savaştı ve gerçekte ne kadar berbat durumda olduğunu kanıtladı. Mutluluk rehavete, rehavet de hatalara yol açtı. Hatalar da felakete yol açtı.

Başka bir deyişle, hatalar Rianne'ın yatağına götürdü.

"Yalan söylüyorsunuz, ." Rayburn'ün daralan bakışları kalabalığın arasından süzüldü. "Yalan söyledığınızı biliyorum."

Strawberry Valley Polis Departmanı'nı barda olanlardan haberdar etmenin zamanı gelmiş olabilirdi. Jude'un doğru şeyi yapacağına güvenebileceği biri, bu "şey" bir memur arkadaşına karşı gelmek anlamına gelse bile.

Muhtemelen barda oturması için görevli olmayan bir memura da ödeme yapmanın zamanı gelmiştir.

Her şeyi.

"Neden Anton ve Dennis'e ne olduğunu sormuyorsun? Uyandıklarında tabii ki." Jude, Rayburn'e soğuk bir gülümseme sundu. Memurun korumalarla birlikte çalıştığına bütün parasını yatırabilirdi. Neden durumu tersine çevirmeyelim?

Jude sessizce, sadece Rayburn'ün duyması için ekledi, "Ya da güvenlik kontrol edebilirim. *Her yerde* kameralarımız var. Bu gece biri yanlış bir şey yaparsa, mesela tuvalete saklanırsa, haberimiz olur."

Rayburn bir an bocaladı. "Bunu yapmanıza gerek yok."

Ambulans çağırdı, ama Anton ve Dennis ambulandan önce uyandılar. sağlık görevlileri geldi. İkili ayağa kalkarken Jude'a hançer gibi bakarak sessiz ama net bir uyarıda bulundular: *Bedelini ödeyeceksin*. Ancak tek bacaklı bir adamın her ikisini de dövdüğünü kabul etmek -gurur emirlerden daha mı önemli- yanlış bir şey yapmadığını iddia ederek Jude'u temize çıkardılar. Sonra bardan tökezleyerek çıktılar, Savannah da peşlerinden hızla geliyordu.

Jude ona seslendi ve kapı aralığında duraklasa da sırtını ona dönmedi. "Burada kal," dedi Jude. "Sana yardım etmemize izin ver."

Sanki kasları kendiliğinden kasılmış gibi omuzları içeri çekildi.

Başını salladı ve fısıldadı, "Bana yardım etmeden

Yüzleşmeye hazır olmadığınız sonuçlar var, yüzden denemeyin bile" diyerek yoluna devam etti.

Rianne ona doğru bir adım attı, durdu ve düşmeden önce bir damla gözyaşını sildi. "Haklısın. Kendilerine yardım etmeyenlere yardım edemeyiz." Titreyerek, üzüntü saçarak ona doğru döndü. "Neden daireme gidip temizlenmiyorsun?"

Başını salladı ve üst kata çıktı ama hemen yıkanmadı. Önce yavru kedilerle biraz vakit geçirdi. Tüy yumaklarından uzak durmak neredeyse Rianne'dan uzak durmak kadar zor olmuştu. Ve ah, ne kadar da büyümüşlerdi.

Belle ve bebekler güneşlenme odasını tamamen ele geçirmişlerdi. Temiz Havlular ve battaniyeler fayans zemini kaplıyordu. Belle bir pencere camının beşiğinde uzanırken, yavrularının çoğu bir paletin üzerinde uyuyordu, bir şirin diğerinin üzerine yığılmıştı. Sadece iki yavru kedi uyanıktı ve ayakta durmaya çalıştılar ama başaramadılar. Gözleri açıktı ama kulakları henüz açılmamıştı.

Arkasından kapı açıldı ve bir çırpıda kapandı. Rianne elinde iki gömlekle ona yaklaştı.

Bakışları onun üzerinde gezindi ve ardında ateşten bir iz bıraktı. "Gömleğin mahvolmuş. Çıkar onu."

Bu emir neredeyse onu çözüyordu. Tereddüt etti ama sonunda etek uzandı ve kumaşı başının üzerinden sıyırdı.

Kadının keskin nefesi, içinde çatırdayan ateşin daha da harlanmasına neden oldu. Şehvetli duman zihnini doldurdu.

"Vay canına," dedi ve yanaklarını yelpazeledi. "Senin için iyi, benim için kötü haber. Senin için yedek bir gömleğim var. Belki bu senin için de kötü bir haberdir. Ofisimde müşteriler için 'ne olur ne olmaz' diye birkaç kıyafet bulunduruyorum. Önünde bikini baskısı olan çift XL bir tişört ya da üzerinde Scratching Post'un ismi olan küçük bir tişört arasında seçim yapabilirsiniz. logo."

"Bikiniyi bana ver," dedi, onun kendisine olan hayranlığını görmezden gelmek için elinden geleni yaparak.

"Kaslarınız küçük olanı Hulk gibi parçalayacağı için mi? İyi düşünmüşsün." Başarısız bir şekilde saklamaya çalıştığı gülümsemesiyle istenen giysiyi ona doğru uzattı. yakaladı ve üzerine geçirdi, ardından parçalanmış olanı çöp kutusuna attı.

Dudaklarını birbirine bastırdı. "Bikininin bu kadar güzel görüneceğini kim ?"

"Ben yaptım. Brock ve Daniel da öyle."

Şimdi de homurdandı. "Eğer bana gerçek bir bikini giydiğini söylersen, kesinlikle, yüzde yüz, fotoğraflarını görmek için ısrar ederim."

"Bir iddiayı kaybettim ve cezam olarak plajda iki parçalı G-string giymek zorunda kaldım. Fotoğraf çeken herkesi öldürmekle tehdit ettim, tabii ki her ikisi de

Brock ve Daniel'da yüzlerce var."

Kadın kıkırdadı ve mutluluk geri geldi. Bu sefer o da mutluluğun tadını çıkardı.

"Dizüstü bilgisayarınızı ödünç almam gerekiyor, böylece tüm kilitlerin kodunu değiştirebilirim.

"dedi. "Ve eğer sorun olmazsa, güvenlik kameralarına göz kulak olmak için bu gece burada çalışacağım." Hiçbir şekilde onun yanından ayrılmayacaktı.

yakında. Ek koruma olarak arkadaşlarına mesaj atacak ve Dushku'nun içeriye ve dışarıya yerleştirdiği kameraları aramaya başlamalarını isteyecekti.

"Elbette." Yanına gitti ve elini nazikçe onun elinin içine koydu. Onun Teni yumuşak ve sıcaktı, hayat gibiydi. Yavaşça, ona itiraz etmesi için zaman parmaklarını kaldırdı ve parmak eklemlerini yanağına bastırdı. "İyi olduğuna sevindim kovboy."

Gözlerini sımsıkı kapadı, erkek gibi davranıp onun cazibesine karşı koyması gerektiğini biliyordu. Ama kadın çok iyi hissettiriyordu. Onunla arasındaki *bağ* iyi hissettiriyordu ve lanet olsun, savaştan yorulmuştu, çok yorulmuştu.

"Onların kanıyla kaplı olduğunu sanıyordum, ama bir kısmı sen." Sesi son derece şefkatliydi. "Beni savunmak için kendini yaraladın."

Boğazının içinde dikenli bir sarmaşık filizlenmiş gibiydi. "Daha kötülerini de yaşadım." Ona tekrar baktı; şekilde daha da güzelleşmişti. "Aşağıda olanlar hakkında konuşmak ister misin?"

Ona tutunmaya devam ederek omuz silkti. "Çöpü dışarı çıkardın. Söyleyecek başka ne var?"

Göz kırp, göz kırp. "Çöpü *şiddetle* dışarı çıkardım. Beni kovmalısınız ya da en azından öfkemi kontrol etmemi emretmelisiniz." Neden ondan korkmuyordu? Neden

Dushku mu? Bu sadece başlangıçtı. Bu muharebe savaş için bir dönüm noktasıydı. "Bana Dushku'dan özür dilememi söyle. Bir şeyler! Şimdi oyununu yükseltecek. Artık küçük rahatsızlıklar ve üstü kapalı tehditler yok, garanti. Barın yanı sıra senin de peşine düşecek."

Kaşlarını kaldırdı. "Birincisi, özür dilemenin ikimize de bir yararı olmaz. Onun gibi bir adamla olmaz. İkincisi, neden benim peşimden geliyor da senin peşinden gelmiyor?"

Ryanne'a zarar vermek Jude'a saldırmanın en iyi yoluydu.

Dushku ev ödevini yapmıştı. Jude'un ailesini sarhoş bir sürücünden korumakta başarısız olduğunu biliyordu. Eğer Jude Ryanne'ı da koruyamazsa, suçluluk duygusu ve zihinsel ıstırapı asla yatışmayacaktı.

Adam sessiz kaldığında, kadın içini çekti. "Ne gelirse gelsin ben halledeceğim. Sayenizde bir sürü önlem aldım."

Anlaşacağız, demişti. *Anlaşacağız* değil. Her şeye hazır olduğunu düşünmek ve gerçekten şeye hazır olmak iki farklı şeydi. "Roma seyahatiniz," diye homurdandı. "Şimdi git. Bugün. Dushku ve diğerleriyle *ben* ilgilenirim. bar." Geçemeyeceği hiçbir çizgi, çok karanlık hiçbir görev yoktu.

"Jude, tatlım, benim hakkımda bilmen gereken bir şey var. Bir erkeğin emrettiğini asla yapmam. Buna tuhafılık diyebilirsin. Aklını başına toplayıp kibarca sorsan bile cevabım hayır olarak kalacaktır." Başını sallarken ipeksi bukleler şakaklarında dans ediyordu. "Burada, seninle kalacağım."

"Neden?"

"Çünkü."

"Çünkü neden?" diye ısrar etti.

"Çünkü!" Çenesini kaldırdı, kadınsı bir inatçılığın resmiydi ve inanılmayacak kadar seksi, bir zamanlar birlikte görev yaptığı askerler kadar güçlü ve cesurdu. Adamın elini sıkıca kavradı. "Ben sorunlarımdan kaçmam."

Ona olan arzusundan nasıl kaçıyordu?

Çenesinde bir kas seğirdi. Onu istiyordu, evet, ama aynı zamanda potansiyel sürücülere içki satan biriyle, hatta RYanne gibi alkollü araç kullanmaya karşı elinden geldiğince mücadele eden biriyle birlikte olarak karısının anısına hakaret etmeyi de reddediyordu.

Yanağının içini ısırды. RYanne ciddi bir şey aramıyordu, bu yüzden daha sonra ona bağlanmaması ve ilgi göstermemesi onu incitmeyecekti.

Belki de birbirleri için mükemmellerdi?

Kahretsin, siyah ve beyaz arasındaki çizgiler bulanıklaşmaya başlamıştı. Bu kadın adamın kafasını iyice karıştırmıştı. Kafasını *daha da* karıştırmıştı.

Eğer mesleğini denklemden çıkarırsa, çoktan üzerinde, sancılar içinde kaybolmuş olurdu. Seks basit, ilkel olabilirdi ama hiçbir şey ifade etmek zorunda değildi.

Eğer bu onun için bir şey ifade etmiyorsa, Constance'ın anısına az ya da çok hakaret etmiş olur muydu?

Ayrıntıları sonra düşünecekti. Şimdi RYanne'ı sisteminden atması gerekiyordu. Bunu yapana kadar, RYanne onu takıntı haline getirecekti.

Rasyonelleştirmenin kimseye faydası olmadı.

Sonrasında suçluluk hissedecekti, bundan emindi ama bununla başa çıkabilirdi. Başa çıkmak zorundaydı, çünkü çekip gidecek gücü yoktu. Bu gece olmazdı.

Asla pes etmeyeceğim.

Üzgünüm, Constance. ve yaşayacağım.

"Aşağıya inmелisin," dedi, sesi düzdü. "Ve acele etmelisin."

Kızın gözleri irileşti; tahrikten mi korkudan mı, hangisi olduğundan emin değildi. Yine de onun eline yapıştı. "Yoksa ne olur?"

Tahrik. Kesinlikle tahrik. Kadının nefes nefese sesi, adamın kontrolünden geriye kalanları paramparça etti.

"Yoksa sikilirsin."

DOKUZUNCU BÖLÜM

RYANNE REELED, nefesini tutamadı. Jude onun dairesindeydi. Ona duyduğu arzunun yoğunluğu karşısında biraz şoka girmiş gibi görünen muhteşem Jude. Seksi Jude, ona verdiği gömleği çıkarırken bakışları ona kilitlenmişti.

Sanki şimdi gidebilirmiş gibi. Adam kaslarla kesilmiş, sinirlerle . Işıktaki, bronz teni altınla tozlanmış gibi görünüyordu ve Dövmelerinin çokluğu erkeksi çekiciliğini daha da artırıyor. Göğsünün ortasında beş farklı kılıçla delinmiş bir kalp vardı. Her kılıcın sapında bir isim yazılıydı. Constance. Bailey. Hailey. Daniel. Brock.

Constance, karısı. Bailey ve Hailey, ikiz kızları.

Ryanne'ın kendi kalbi sıkıştı. Jude'un dövmesinin üstünde ve altında ağaçlar ve dolambaçlı yollarla tamamlanmış ayrıntılı bir kırsal alan vardı.

Denizaşırı ülkelerdeyken kırsal alanın ona evini hatırlatıp hatırlatmadığını merak etti.

Bakışları adamın göbeğinden kot pantolonunun beline kadar uzanan altın rengi saç izini takip etti ve kadın inledi-gazladı. Garip bir ses. *Hayvani* bir ses. Adam çoktan sertleşmişti ve ereksiyonu bileği kadar kalın görünüyordu, parlak ucu kot pantolonunun belini aşacak kadar uzundu.

Onun için ve içinde bir şeyler değişmişti. Göstermelik bir teklif yapmamıştı. *Sikileceksin*. Söylediklerinde ciddiye. Ona sahip olabilirdi. Burada ve şimdi.

Her şey gerçek olmuştu.

İki buçuk yılını ereksiz geçirmişti... hiç erkeği olmamıştı. Bu yüzden. Boşver onu. Öpüşmeden, sevişmeden, hatta el ele tutuşmadan iki buçuk yıl geçirmişti ve şimdi bir cinsel tanrıyla karşı karşıyaydı.

"Kapıya doğru koşmadığını fark ettim." Jude'un sesi şimdi alçak ve boğuktu, kanını ateşe veriyordu.

"Kaçmak istediğim tek yer yatak odam." Uzaklaştı ama aslında yatak odasında durmadı. Onun yerine kendini banyoda buldu.

Umduğu gibi, Jude da onu takip etti.

Geniş alanda İtalyan mermerinden yapılmış tezgahlar, İskoçya'dan gelen elle yontulmuş pirinçle çerçevelenmiş aynalar ve renkli çiçeklerden oluşan güzel bir İspanyol mozaïği oluşturan duvar karoları vardı. Viktorya döneminden kalma pençe ayaklı küvetin yanında buhar makinesi, yağmur oluğu ve sevgili bankıyla tamamlanmış bir duş kabini vardı.

Bu tezgah onun en abartılı düşkünlüğüydü.

Jude sanki ondan ayrılmaya elini .

Bazı nedenlerden dolayı, yeni pozisyon rahatlatıcı olmaktan çok uzaktı. Şöyle diyordu: *iyi ve gerçekten tuzağa düştün.*

O örümcekti, o da sinek.

Adam onu belinden kavrayıp kendine sabitlediğinde kadının tüyleri diken diken oldu.

"Jude." Çok sıcak, çok sert.

Üzerine çullandı, dilini kızın ağzına soktu. Fethetti. Sahip oldu. Adamın sıcaklığı kavurdu, sakalının kirli sakalları yanaklarını aşındırdı ve doğrudan çekirdeğine karıncalanmalar gönderdi.

Onu yavaşça öptü ve hızlıca öptü. Sanki yarını yokmuş gibi öptü onu. Sanki son arzusu yerine gelmiş gibi: RYANNE, onun kollarında.

Ilık bal içinden akıyor, onu yumuşatıyor ve daha da sertleştiriyor gibiydi.

Ellerinin altında kasları gerildi ve bacaklarının arasına sürttüğü şaft giderek daha fazla yer kaplamaya başladı.

Arzu kafasını buğulandırdı ve bir an için kendini bir filmin içindeymiş gibi hissetti.

X-rated rüya. Tırnakları adamın omuzlarında kıvrılıyor, saçlarını kazıyordu.

Alt dudağını ısırды, onaylıyordu. Göğüslerini avuçladığında, meme uçları onun için büzüldü; onlar da onun onayını istiyorlardı.

Ondan bir hırıltı yükseldi ve bu saf işitsel pornoydu. Kadının içinde daha fazla ürperti dans etti.

Geri dönüşü olmayan bir noktaya ulaşmak üzere...

Tamam, bunu gerçekten düşünmesi gerekiyordu, belki de artıları ve eksileri tartmalıydı. Jude ile seks, şimdi ve burada, iş saatlerinde. Lezzetli bir fikir.

Ama. Tüm flörtlerine rağmen adam hakkında pek bir şey öğrenememişti.

Ayrıca, onun hakkındaki düşük düşünceleri de değişmemişti.

Onu çivilediği için başkalarına böbürlenmeyeceği konusunda ona güveniyor muydu? Garip bir şekilde, evet. Aldatmayacağına güvenebilir miydi?

Vay be. Nasıl hile yapabiliirdi? Herhangi bir bağlılık için anlaşılmamışlardı, sadece anlık bir zevk için.

"Ryanne?" Başını kaldırdı, sıcak nefesi yüzünün alt kısmında dolaşıyordu. "Bir saniye önce yüzümü yiyordun. Şimdi kaskatı kesilmişsin ve tepkisizsin. Sorun ne?"

Kafa kontrolü! Ryanne onun kollarından sıyrıldı ve bir adım geri çekilerek ulaşma mesafesinin dışında kaldı. "Bunu yapamam. Benden hoşlanmıyorsun bile."

Kaşları çatıldı, göz kapakları yarıldı. "Senden hoşlanıyorum. Sadece bana hissettirdiklerinden hoşlanmıyorum."

"Yoksa sana hissettirdiklerimden mu hoşlanıyorsun?" Soru kızın içinden fırladı.

Yüzünü buruşturdu ama başını salladı. "Belki. Muhtemelen. Kesinlikle." Fermuarının düğmesini açarken bakışları sabit kaldı. "*Sana* nasıl hissettiriyorum?"

Sıcak nefesi ciğerlerine doldu ve tüyleri diken diken olup cildini hassaslaştırdı. Karıncalanmalar geri döndü. Bacaklarının arası ağrıyordu. "Bana kendimi-" *Seksi* hissettiriyorsun. *Güçlü ama savunmasız. Sanki bir fırtınanın ortasında duruyordum ama aynı zamanda uçuyordum gibi.* "-meraklı. Benden nasıl hoşlanabiliyorsun? Ben dünyanın baş belasıyım, unuttun mu?"

Diyelim ki . Sonrasında mıydı, yoksa yaptığı şey için kendinden nefret ederek kapıdan çıkar mıydı? Ya da daha kötüsü, ondan uzak durma kararlılığındaki herhangi bir zayıflık için onu suçlayacak mıydı? Ona da söylediği gibi, uzun süreli bir erkek arkadaş arayışında değildi. Gençken bir yemin etmişti. Annesi gibi olmayacaktı ve mutluluğu asla bir erkeğe bağlı olmayacaktı.

"Bu tek seferlik bir şey mi olacak?" diye sordu.

Jude fermuarının üst kısmıyla oynadı, istediği ama sahip olamadığı şeyle alay etti. "Senden hoşlanıyorum," diye tekrarladı. "Neden ya da nasıl olduğunu açıklamaya zorlama beni. Sadece hoşlanıyorum. Ve evet, bu tek seferlik bir şey olacak."

Az önce ona duymak istediği her şeyi söylemişti, öyleyse neden bir hayal kırıklığı titreşimi yaşadı?

Önemli değildi. İki endişesi hafiflemişti. Ondan hoşlanıyordu ve ikisi de tek gecelik bir ilişki istiyordu. Başka bir şeye ihtiyaç var mıydı? tartıştınız mı?

Şey, evet. Bir şey daha var.

Onu taklit ederek, kendisinin de alay edebileceğini kanıtlayarak kot pantolonunun düğmesiyle oynadı. "Beni istiyorsan, bana sahip olabilirsin. Ama önce yapman gereken

Bana iltifat et. Sadece bir tane. Benimle ilgili beğendiğin bir şey söyle."

Parmaklarının hareketleriyle perçinlenmiş bir halde onu izlerken, göz bebekleri irislerini yuttu. Ne yapmadı ki, fermuarını indirmede. *Imbécil!*

"Sana dokunmayı tercih ederim," dedi, "ve *sana* en çok sevdiğim *yanlarını* gösteririm."

Cezbedici, çok cezbedici. "O zaman bana iltifat et," diye ısrar etti.

Şakağında bir damar atmaya başladı ama "Sizinle tanıştığımı memnun oldum" diye homurdandı.

"Bu bir iltifat değil, gerçeğin ifadesidir." Ona farkı öğretmişti. "Benimle tanıştığına *neden* memnunsun?"

"Sen-" Göğsünden alçak bir hırıltı yükseldi. "Lanet olsun sana, beni hayata döndürdün."

Nefesi kesildi.

Onu kucağına çekti ve dudaklarını onunkilere çarptı.

Yakıcı bir arzu dalgasına kapıldı, kendini öpücüğe bıraktı, tadına baktı, onu yuttu, yeniden bağımlı hale geldi. Soluk soluğa nefesleri birbirine karıştı, adamın her soluk alışı kadının her soluk verişiyile birleşti, ta ki birbirlerinin havasıyla hayatta kalana kadar. Bu gerçek olamazdı. Erkekler kadınları sadece kitaplarda ve filmlerde böyle öperdi.

Beklenti, memnuniyet duygusuyla çarpıştı. Bu kadar mükemmel bir erkek daha yoktu.

Gerçekten bunu yapacak mısın?

Evet. Evet! Bunu yapacaktı. Kendini Jude'a verecekti. Ona teknik olarak bakire olduğunu söylemeli miydi?

"Gömleğini çıkar," diye emretti.

Yeni bir heyecan ürpertisi içinde dans . Hayır, ona söylemeyecekti. Ya durursa?

Onun emrine itaat ederek dantelli pembe sütyenini ortaya çıkardı. Serin hava çıplak bedenini öptü ama yine de içi ısınmaya devam etti, kemikleri sanki alevlerle çatırdıyordu. Titremeleri daha da kötüleşti, ayakta kalmak bir angarya haline geldi. Varlığının her zerresi yere uzanmak istiyordu, kalçaları onunkileri kavrarken adamın ağırlığı ona baskı yapıyordu.

"Jude." Avuçlarını Jude'un göğsünde düzleştirdi; Jude'un meme uçları teninde küçük sert noktalar oluşturunuyordu.

Bakışları inceledi, saldırganlık yayılıyordu. "Senden daha istiyorum. Pantolonunu çıkar."

O kadar vahŖi, o kadar erkekti ki, kadın da ondan daha fazlasını istiyordu. Ama kendini Ŗöyle demeye zorladı: "Ve kendimi bir gösteriden mahrum mu bırakayım? Hayatta olmaz, kovboy. Bir Ŗeyler çıkarma sırası sende."

Verirdi ama aynı zamanda alırdı da.

Bir an bile tereddüt etmeden botlarını tekmeledi. *Zzzzzip*. Fermuarı aŖağı indi. Kot pantolonunu indirdi, kotu tekmeleyerek yoldan kaldırdı ve kadının kalbi neredeyse göğsünden fırlayacaktı. Adam beyaz boxer külot giymiŖti, zayıf ve kaslı vücudu kadının Ŗimdiye kadar gördüğü en seksi vücuttu.

"Ŗimdi sende," diye homurdandı. "Bana *her Ŗeyi* göster."

Alt dudağını dişleyerek ayakkabılarını çıkardı ve sutyenine uygun pembe dantel külotunu ortaya çıkararak kot pantolonunu çıkardı.

Nefes almayı bıraktı, göğsü artık inip kalkmıyordu. "Sen..." "Evet?"

"Sen enfessin. Ve ben... değılim." Protezi örten kol resmini işaret etti.

Üzerinde bir Amerikan bayrağı vardı.

Biraz araştırma yapmıŖtı ve metal uzantının özel yapım bir soketi, bir pilonu ve bir ayağı olduğunu biliyordu. Uçtaki bir pim astarın yuvaya kilitlenmesini sağılıyordu.

"Bu benim," diye ekledi. "Kırık."

"Sen bozuk değılsin. Sen mükemmelsin." Ve bu bir yalan değıldi.

Belki ona inanıyordu, belki de inanmıyordu. "Kanı temizlemem için bana birkaç dakika ver. Yalnız," dedi, sesi artık sert ve tavizsizdi. "Protezi çıkarmak zorundayım. Neme karşı hassas ve senin çıkarmanı istemem-"

"Vay be. İşler tam yoluna girmişken gitmemi mi istiyorsun? Anladığını sanmıyorum. Kaslarından aŖağı su damlayacak ve bu görmek için para ödeyeceğim bir gösteri." Kayıp uzvun onu rahatsız ettiğini mi düşünüyordu? Yoksa bu güçlü adam bir zayıflığını açığa vurmaktan utanıyor ve onun kendisini hoplayarak ya da sürünerek duŖa girerken görmesini mi istemiyordu? Ondan yardım isteyemeyecek kadar gururlu muydu?

Çok yazık. "Seninle duŖ alacağım ve hepsi bu kadar."

Kadın parmaklarını onunkilerle birleŖtirdiğinde, adam uzun bir süre sessizce ona baktı. Ama itiraz etmedi.

"Bir sır bilmek ister misin?" diye sordu. "Seni ilk gördüğüm andan beri senden etkileniyorum. Seni tanımak sadece seni daha çok istememi sağıladı."

"Ryanne," diye .

"Başka bir sır daha öğrenmek ister misin?" Şaşkın görünen adam başını salladı.

Parmak uçlarına kadar yükseldi ve "Seni elime almak için sabırsızlanıyorum" diye fısıldadı.

Sanki yumruk yemiş gibi sarsıldı. Sonra ağır bir nefes aldı ve yavaşça bıraktı. "Beni öldürüyorsun. Bunu biliyorsun, değil mi?"

Yavaş bir gülümseme çiçek açtı. "Fransızlar orgazma *la petite mort* derler. Küçük ölüm. Umarım seni iyi öldürürüm."

Bir sarsıntı daha. Boştaki eliyle düğmeleri çevirmek için kabinin içine uzandı. Birden fazla musluktan su aktı ve saniyeler içinde boğucu buhar havayı yoğunlaştırdı. İçeri girmedi, ama onu makyaj taburesine oturması için serbest bıraktı, protezinin örtüsünü çıkardı, ayak bileğindeki kilidi itti ve cihazı bacağından çıkardı. Ardından bacağından daha kalın bir bez parçası sıyırdı ve kadın ilk kez yarasını gördü. Yara izleri bacağıın üst kısmını çevreliyordu, alt kısmı ise kırmızı ve tahriş olmuş görünüyordu.

Merhamet onu sıktı. Her gün ne kadar acıya katlanıyordu?

Önünde diz çökmek, düğümlemiş kaslarına masaj yapmak ve her bir yara izini öpmek için can atsa da, birkaç metre ötede olduğu yerde kaldı ve sütyeninin kayışlarıyla oynadı. "Benim sıram."

Bakışlarını kaldırıp ona diktiği anda, ortadaki tokayı çözdü. Nefesini içine çekti, askıların kollarından aşağı düşmesini beklerken gergindi. Sütyenin kaplarını göğüslerine doğru tutup malzemeyi yerinde kalmaya zorlarken ağzının kenarlarında bir gülümseme belirdi.

"Göğüslerimi görmeyi ne kadar çok istiyorsun?" diye sordu.

"Çok kötü. Şimdi alay etmeyi bırak." Bir an ona kaşlarını çatı, bir an sonra ise gözleriyle onu yuttu. "Şu ana kadar gördüğüm vücudun her santimini görmek istiyorum. özlem."

Beni arzuluyor.

Tüyleri diken diken oldu, neredeyse içinden bir ihtiyaç iniltisi kopacaktı. "Bu bedeni mi kastediyorsun?" Sonunda sütyenin yere düşmesine izin verdi. Serin havanın öpücüğü. Meme uçları büzüştü, uzun süre görmezden geldiği ilgisini şimdi çaresizce istiyordu.

Nefesini içine çekti ve dizlerini kavradı. Kendini ona uzanmaktan alıkoymak için mi?

"Peki ya bunlar? Onlardan kurtulmalı mıyım?" Onun hayranlığından güç alan RYanne parmaklarını külotunun beline geçirdi ve danteli bir santim aşağı itti... iki... sadece durakladı ve materyali tekrar yukarı çekti. "Belki de onları üzerimde bırakırım."

Dilini dişlerinin üzerinde gezdirdi. "Düşman sen olsaydın Wade ve bu bir sorgulama tekniği olsaydı, mahvolurdum."

"Oh, kovboy. Nasıl olsa mahvolacaksın."

Bir kahkaha attı, soyadını kullanmasını -mesafe koyma arzusunu- telafi eden gerçek bir eğlence kahkahasıydı bu- ama çabucak ayıldı ve ağzının kenarlarını sıvazladı, sanki gülümsemek garip geliyormuş, gerekli kaslar bir şekilde körelmiş gibiydi. Bir sonraki kaş çatışı daha karanlıktı ve yine de içini bir zafer duygusu kapladı. *Ona ulaşıyorum.*

Bakışları kapıya kaydı. Dodge'dan defolup gitmeyi mi düşünüyordu?

Mesaj alındı. Sekse hazır olabilirdi ama mizahla hiçbir olsun istemiyordu.

"Bu külotla çok fazla giyinmişim, sence de öyle değil mi?" Kumaşın kenarlarıyla oynadı.

"Anlaştık." "Çıkarın onları." diye homurdandı.

Oh, vay canına, o kadar lezzetli bir şekilde güçlüydü ki! Meme uçları ve karnı titredi ama sakın kalmaya çalıştı. Kanının ateşine olduğu an, bu karşılaşma o kadar çabuk bitecekti.

"Yapacağım... iç çamaşırını çıkardıktan sonra."

Göz açıp kapayıncaya kadar külot gitmiş, bacaklarının arasından kocaman bir ereksiyon . Ağzındaki nem kurudu.

"Şimdi de külotlar," diye mırıldandı.

"Henüz değil." Çıplak olduğu anda konuşma sona erecekti. "Önce konuşmamız gereken birkaç tıbbi mesele var."

Başını sert bir şekilde eğerek selam verdi.

"Temizim ve hap kullanıyorum. Tek bir dozu bile kaçırmadım." Kısa bir süre önce, erkeklere karşı uyguladığı moratoryumu sona erdirmeye karar verdiğinde bir reçete almıştı. "Öyle misin?"

"Temizim ama hap kullanmıyorum."

Şimdi ondan bir kahkaha yükseldi. Belki de mizaha hazırdı. "Yine de prezervatif takmanı istiyorum, tamam mı?" Sadece ekstra güvenli olması için.

Başını salladı, yüzünde tuhaf bir ifade vardı. "Zaten öyle planlamıştım. Yakın zamanda vazektomi yaptırdım ama spermli ameliyattan sonra birkaç ay daha aktif kalıyor.

Her neyse. Yakında çocuk sahibi olamayacağım."

Bu da ne! Vazektomi mi? Gerçekten daha fazla çocuk sahibi olmak istemiyordu, değil mi?

Ryanne bir gün kendi ailesine sahip olmayı çok ister, ama ancak seyahatlerinden sonra.

Pantolonunun cebinden bir prezervatif çıkarmak için eğildi. Hazırlıklı gelmiş olması...

İçten içe, direncinin kırılacağını biliyordu.

Yavaş bir gülümsemeyle kalçalarını oynattı. "Külotun gitmesini istiyorsan kibarca sorman gerektiğine karar verdim, *mi hombre hermoso*."

"Benim yakışıklı erkeğim?" Hınzır arzusunun timsali, engeline rağmen çarpıcı bir zarafetle ayağa kalktı, uzandı ve külotun kenarlarını yırttı. "Sanırım ikimiz de senin iyi bir adam istemediğini biliyoruz, Wade. Sen beni istiyorsun."

Soyadının başka bir kullanımı. Ne zaman öğrenecekti? Mesafe berbattı. Ancak bakışları bu hatayı telafi etmekten çok daha fazlasını yapıyor, onu yutuyor, arzu havada hissedilir, cızırtılı bir akım oluşturuyordu.

Daha fazla oyun yok. Ryanne erkeğini istiyordu.

Bir davet beklemek istemeyerek onun yanına gitti ve kolunu beline dolayarak yürümesine yardımcı olan bir koltuk değneği oldu. Adam sertleşti ama azarlamadı ve birlikte duşa girdiler, sıcak su ikisinin de üzerine yağıyordu.

Jude ellerindeki kanı yıkadıktan sonra bankın üzerine çıktı ve prezervatifi su püskürmesinden uzak bir yere koydu.

Birkaç uzun saniye boyunca, muazzam bir belirsizlik dalgasıyla felç oldu. Bu onun için çok yeniydi. Onun kucağına mı tırmanmalıydı yoksa ayakta mı kalmalıydı? Adam neyi seviyordu?

İki kez öpüşmüşlerdi ama tek bir randevuya bile çıkmamışlardı. Aslında tek yaptıkları birbirlerine hakaret etmektir. Şimdi ise hayır yapmayı planlıyorlardı- Telli seks mi?

İki buçuk yılın tatmin olmadan geçtiğini düşünürsek, ön sevişme gerekli miydi? Kızlığının bozulmasının verdiği acıya rağmen -bu doğru bir terim miydi- Ryanne, adamın içine girdiği anda boşalacağından şüpheleniyordu.

"Gergin misin?" diye sordu, yüz hatları yumuşamıştı. "Gergin olma. Ben de diğer erkekler gibiyim."

Hayır. Hayır, değildi. O daha fazlasıydı. Daha iyiydi. "Ben... Yani, ben..." Ugh!
İlk seferi atlat. Bir dahaki sefere-

Flaş haber: Bir dahaki sefer olmayacaktı.

Doğru. Bir başka hayal kırıklığı dalgasına rağmen elini havada salladı.

"Ne değilsin?" diye sordu.

"Sadece ne istediğinizi söyleyin, ben de yapayım."

"Play-by-play mi yoksa birkaç sürpriz mi istiyorsun?"

"Play-by-play." Lütfen.

"Pekala. Üstüme çık ve seni öpeyim. Her santimine, her mükemmel ve çukuruna dokunacağım ve seni doldurmam için bana yalvardığında, içine öyle derin sokacağım ki, yarın her nefes alışında beni hissedeceksin. adım."

Aynen . Çılgınca bir ihtiyaç onu ele geçirdi. "Her şeyi anlattığın için teşekkür ederim ama şimdi sonuna kadar gitme zamanı kovboy." diyerek ona sarıldı.

ONUNCU BÖLÜM

CİLT CİLT. Isıdan . Islaktan ıslağa.

İnanılmaz sertlik Rynanne'ın en yumuşak bölgesine baskı yapıyor, elektriklenen sinir uçları onaylayarak mırıldanıyordu. Ağırlığını Jude'un kalçaları yerine dizlerine vermeye dikkat ediyor, ona aşırı baskı uygulamak istemiyordu. Tek ayağıyla dengede durmakta zorlanabilirdi.

"Ne ?" Burnunun ucunu onunkinin üzerinde kaydırdı. "Ben üzerime düşeni yaptım. Öp beni." *Öp beni ve asla durma.*

"Manzaranın tadını çıkarmak için bir saniyeye ihtiyacım vardı." Ellerini kızın saçlarına doladı, tellerini sıktı ve onu yavaşça, çok yavaşça aşağı çekti, aralarındaki boşluk küçüldükçe sonsuzluk geçiyormuş gibi geliyordu... daha... biraz daha...

Ağzı onunkine bastırdı, temas enfesti.

Hevesle ona doğru açıldı. Tadı duyularını kışkırttı ve ona kokusunu hatırlattı; dilinde baharatlı rom, damarlarında kara büyü. Kontrol için onunla düello yaptı. Kadın pes ettiği anda, onu daha da yakınına çekerek ödüllendirdi. Meme uçları adamın göğsüne çarpıyor, bir sonraki nefesi muhteşem bir sürtünmeye yol açıyordu. Kanı benzin gibiydi, ondan sonraki nefesi bir yangın başlatıyordu. İçi ve dışı yanıyordu.

Bu seks, sadece seks. Zevk uğruna zevk ve gecikmiş bir geçiş töreni. Yaşamak için can attığı bir deneyim, Jude Laurent'a duyduğu arzu... her şeyi gölgede bırakıyor.

Sadece seks, sadece seks, sadece seks.

"Yemin ederim sen çilekli kurabiyeye eşdeğer bir insansın." Sesi suçlayıcı ve tutkuyla sarhoş gibiydi.

"*Sen* balın insandaki karşılığısın ve her tarafıma sürülmeni istiyorum."

Bu sözler onun inlemesine neden oldu ve dilinin bir sonraki hareketiyle öpüşmenin tonu değişti. Keşiften patlamaya kadar Arzusunun şiddeti onunkini besliyordu. Baskı arttı. Açlıktan birbirlerini yediler. Adam ne kadar çok verirse, kadın o kadar çok istiyordu. İştahı asla tatmin olmazdı.

Bir eli omurganın her iki yanında, parmaklarını aşağıya, aşağıya doğru takip etti, sonra kışını kavradı ve onu *hareket ettirdi*. Kızın ağrıyan göbeği adamın ereksiyonuyla buluştu ve kız zevkle inledi.

"Jude." Boynundaki ipi ısırarak tırnaklarını adamın omuzlarına geçirdi. "Sakın durma."

Çıkardığı sesler... müzik gibi. Erotik bir melodi. Ya da onu sonsuza dek büyübir büyü.

Adamın parmakları karnına doğru kayarak yolculuğuna devam ederken, kadın nefes nefese kalmaya başladı.

"bunun için yaratıldın, değil mi ?" Göğüslerini avuçladı, başparmaklarını ağrıyan meme uçlarının üzerinde gezdirdi.

Shortcake. Ne kadar sevimli bir takma ad! Mutluluk gözyaşları gözlerini yaktı. Gözyaşlarını Jude anlamayabilirdi. Ona çok bağlı olduğunu ya da ilişkilerine çok fazla yatırım yaptığını düşünebilir ve onu terk edebilirdi. En azından su üzerine yağmaya devam ediyor, buhar kabini dolduruyor ve utanç verici gelişmeyi maskeliyordu.

Adamın göğsü onunkiyle aynı hizadayken, etrafının sarıldığını, vücudunun her santiminin hassaslaştığını hissetti. Aşağı baktı, adamın ellerinin -o büyük, morarmış ellerin- göğüslerini yoğurduğunu görerek keyiflendi.

Bu eller daha önce iki eğitilmiş dövüşçüyü anlamsızca dövmüş, kemikleri kırmış, kıkırdakları parçalamış ve diş minelerini kolaylıkla sökmüştü ama yine de aynı eller şimdi onu paha biçilmez bir porselenmiş gibi ele alıyordu.

Titreyerek tırnaklarını adamın çenesindeki kirli sakalın üzerinde gezdirdi.

Jude'un

Soluk alıp verişler onunki kadar zorlaştı, göğsündeki dövme kabardı, mürekkepli kalp atıyor gibi göründü, kılıçlar odalara girip çıktı.

Gözleri buluştu ve ilk kez, kız kavurucu bir şey gördüğünü sandı.

O lacivertlerde sahiplenme vardı. Titreme dans etmiyordu, tüketiyordu. "Şu bak," dedi. "Gözler vahşi, dudaklar kırmızı ve kabarık, hatta biraz .

Göğüslerim ellerimden dökülüyor. Kalçalar sallanıyor. Sen tutkunun vücut bulmuş halisin." Öyle miydi?

Öyle olmalı. Adamın ereksiyonuna karşı sürtünmeden duramıyordu. "Seni istiyorum." Şimdi. "Ön sevişmeye gerek yok."

"Belki senin için değil." Dilini kızın köprücük kemiği boyunca gezdirerek bir tıslama sesi çıkardı.

Gürleyen kalp atışları yavaşladığında, onun alt dudağını ısırdı. "Bana ekipmanlarınızla sorun yaşadığınızı mı söylüyorsunuz?" Uzanmak

Vücutlarının arasında, parmaklarını onun şaftının tabanına sardı. "Çünkü ben aynı fikirde değilim."

Gözlerinin içine bakarak meme uçlarını sıktı. "hiçbir sorun yok. Sana dokunduğumda çıkardığın sesleri, hareket edişini ve bana dokunuşunu seviyorum ve bunun bitmesini istemiyorum."

Yeni ürpertiler, istek ve ihtiyaçtan oluşan bir çığ. "Yarın yapabiliriz-" *Her şeyi yeniden yapmak* kelimeleri ağzının içinde öldü. *Bir kez. Sadece seks. Hayır. pişmanlık.* "Acele etme o zaman kovboy. Ben burada oturup yolculuğun tadını çıkaracağım. Ama çok yavaş gitme, yoksa vitesini değiştirmek zorunda kalırım." Konuşurken, onun uzunluğunu yukarı...aşağı...yukarı okşadı.

"Sorun var." Kadının tutuşuyla esnedi. "Hız yaparsam ceza yerim."

"Merak etmeyin. Cezalarımı öpücüklerle ödeyebilirsiniz... ve bana bir kapsamlı vücut boşluğu araması."

Kıkırdadı, sonra kulağının memesini ısırdı. Çenesinin kıvrımını öptükten sonra çenesindeki bir damla suyu yaladı. "Beni kıvrandırmaktan gerçekten zevk alıyorsun, değil mi?"

", tatlım. Gerçekten istiyorum." Yanağına sokulup nefes nefese bir sesle ekledi: "Ama sanırım *senin üzerinde* kıvranmaktan daha çok keyif alacağım."

Bir hırıltıyla başını eğdi ve meme ucunu ağzına , usta dili meme uçlarından birini fiskelerken altın rengi saçları köprücük kemiğini gıdıklıyordu. şişmiş tomurcukları. Kontrolünü kaybetmişti.

Düzensiz bir çığlık onu terk etti, zevk vücudunu bir yay gibi geriordu; her an oku fırlayabilirdi.

Benimle gelmesini istiyorum.

Şaftını sıkıca kavradı. Şaşkınlık ve sevinçle, parmaklarının buluşmaya yakın bile olmadığını fark etti. Adam çok büyüktü.

Bileğini açarak, adamın ereksiyonunun ucunu vücudunun sıırılsıklam, ağrıyan merkezine sürttü. Diğer eliyle de ipeksi Saçlarının telleri. Adam meme ucunu daha sert emmeye başlayıp baskıyı artırınca, kadın başını yerinde tutmak için tırnaklarını adamın kafa derisine geçirdi.

"Haklısın. Bence ön sevişme abartılıyor. Benim için hazır mısınız?" Parmağını kızın içine sokarken başka bir uyarıda bulunmadı.

Nefes aldı... inledi. Zevk!

İkinci bir parmak ekleyerek onu gerdi, ama yeterince değil. Neredeyse yeteri kadar değil. Vücudu onunkine açlıktan ölüyordu ve adam ona sadece bir meze vermişti. Bütün yemeğe ihtiyacı vardı. "Daha fazla. Şimdi."

Adam üçüncü bir parmağını da içine soktu ve kadın haykırdı, acı ya da coşkunun eşiğinde sallanıyordu, hangisi olduğundan emin değildi.

"Islaksın. Sımsıkı," dedi, ses tonunda keskin bir ton vardı.

Çok mu sıkı? Gerçeklerden mi şüpheleniyordu?

Bu anı mahvetme riskini almak istemeyen kadın, prezervatif paketini açmak için onu serbest bıraktı. Titreme, lateksi adamın boyuna başarılı bir şekilde yuvarlamasını engelledi. Ya da belki de deneyimsizliiydi.

Bu adama ihtiyacım var. Ona şimdi ihtiyacım var.

Eğer bir vibratör ya da muz üzerinde yuvarlama alıştırmaları yapsaydı, ilk gerçek hayat uygulaması için altın bir yıldız kazanabilirdi.

Sonunda bıkkınlık onu ele geçirdi. "Bana yardım et."

Lateksi aldı ve ustalıklı yerine sabitledi. "Tanrıya şükür. Halıdaki bir böcek kadar rahat," dedi. "Hadi yapalım şu işi!"

Adam homurdandı ve yine de ondan yayılan gerilim, onu yeniden memnun etti ve cesaretlendirdi. Onu etkilediği kadar güçlü bir şekilde da etkiliyordu. Ve her ne kadar onu istememiş olsa da, ona karşı koyamıyordu.

Elleri kalçalarına yerleşti ve morartacak kadar sıkı, ama onu bilerek incitmediğini biliyordu. Çılgın bir fırtınaya kapılmıştı; ikisi de öyleydi.

Titremeleri şiddetlenince dizlerinin üzerine çöktü, giriş için pozisyon aldı... ve durakladı.

"Bundan sonra," diye fısıldadı, "geri dönüş yok." "Artık çok geç," diye mırıldandı.

Bakışları bir kez daha buluştu. Su, kum rengi saçlarını koyulaştırmıştı. Derisi geniş elmacık kemiklerinin üzerinde gergindi ve yontulmuş çenesi sıkılıydı. Dudakları açtı, öpücüklerinden şişmişti ama yara izi daha yumuşak görünüyordu.

Evet, geri dönmek için çok geçti.

Aşağı doğru kayarak vücudunu onu kabul etmeye zorladı... uzunluğundan aşağı.

Uyarılmışlığının gücüne rağmen, sırlıslık olmasına ve ulaşmak için çaresiz olmasına rağmen, içinde parmaklara rağmen, girişi yandı ve dişlerini sıkmak zorunda kaldı.

Henüz onun üssüne ulaşmamış olmasına rağmen, görüş alanında yıldızlar göz kırpyordu. Kötü haber: Acı neredeyse çok fazlaydı. İyi haber: zevk

onu terk etmemişti; her an öne ve merkeze dönmeye hazır bir şekilde çevrede bekliyordu. Sadece dayanması gerekiyordu.

"Bir saniyeye ihtiyacım var," dedi nefes nefese kalışları arasında. Alnında boncuk boncuk ter vardı. "Daha iyi olacak." Kesinlikle. Hiç şüphesiz yok. Şüphesiz yok.

Tamam, bir soru: *değil mi?*

"Ön sevişmeyi kesmemeliydim," dedi ve lanet okudu, açıkça içinde bulunduğru durum için kendini suçluyordu.

"Senin hatan değil. Ben asla-" Dudaklarını birbirine bastırdı ve başka bir şey söylemedi.

Gözleri büyüdü... dehşetle mi? "Neyi asla, Ryanne?"

* * *

JUDE hayatının en vahşis savaşı. Burada, şimdi, geçmişin araya girme şansı. Serbest kalmaya çok hazırdı Ryanne, bir yumruktan daha sıkı, kaygan ve erimişti ve o kadar sıcaktı ki lateksin içinden yandığına yemin edebilirdi.

Kadının içine girip çıkma dürtüsü onu bombardımana tuttu. Azı dişlerini gıcırdatarak, içinde oluşan basınçtan dolayı acı çekerek, eğitimini çağırırdı. Komutanı onu yemekten ve uykudan mahrum bıraktığında ya da reflekslerini daha iyi geliştirmek için onu eşek sudan gelinceye kadar dövdüğünde geliştirdiğı beceriler.

Yala, geçmeye devam et.

Ryanne'in şefkate ihtiyacı vardı, acımasızlığa değil.

"Neyi asla, Ryanne?" diye ısrar etti, kafasında şüpheler dans ederken hareket etmekten korkuyordu.

Belli ki acı çekiyordu. Sahip olduğı şey onu fiziksel olarak incitiyordu, sanki o... ya da öyleymiş gibi...

İmkânı yoktu. Bu onun ilk seferiydi. Yirmili yaşların ortasındaaydı. Şehvetli. Kendinden emin. Bekaretini bir kıza hediye etmezdi.

Onun gibi bir pislik. Geldiğı gibi çekip gidecek bir adam.

Kırık bir adam.

Constance ile ilk zamanlarını hatırladı. Bir erkek arkadaşı vardı. ve adam onun bekaretini almıştı. O zamanlar, şikayet etmeye hakkı olmasa da, bu bilgi Jude'u hayal kırıklığına uğratmıştı. Günümüz Brock'unu utandıracak kadar çok yatıp kalkmıştı. Ailesi ve kardeşleri tarafından istenmeyen kasabanın en fakir çocuğı, okuldaki kızlardan ilgi ve şefkat görmüşü. Ama sonuçta Constance'ın geçmiş

önemliydi. Onunkinin de. Birlikte, seks ve sevişme arasındaki farkı öğrenmişlerdi.

Yine de ironi gözünden kaçmamıştı. Constance'ın bakire olmasını istemişti. Olmamıştı. RYanne'ın deneyimli olmasını istiyordu, buna *ihtiyacı vardı*. O olmayabilirdi.

Bir kalp atışı süreliğine, sahiplenme içgüdüleri tatminle kükrerken, hiçbir şeyi emin değildi.

Sadece kırık değil, bükülmüş de.

"İki buçuk yıldır kimseyle çıkmadığımı biliyorsun," dedi.

Yüzündeki gerginlik kaybolmaya başladı ve sırtını kamburlaştırarak onu bir santim daha içine gönderdi ve ondan acı dolu bir inilti çıkardı.

Doğru. İki buçuk yıl. Tıpkı onun gibi. Sanki kaderlerinde varmış gibi-

Hiçbir şey.

Vücutlarının arasına uzandı ve başparmağını kadının zonklaması gereken yerde gezdirdi. Kalçaları sarsıldı ve , iç duvarları onun şaftının etrafında kenetlendi. Azı dişlerini *daha sert* gıcırdattı.

Fiziksel olarak acıyordu ama durmadı. Küçük sinir yumağını ovmaya devam ederken, dudaklarını meme ucunun etrafına yerleştirdi ve emdi. Emdi ve

diliyle ısırdı, yaladı, fiskeledi ve sonra tekrar emdi. Ona karşı kıvranırken küçük miyavlamalar onu terk etti.

Ona doyamıyorum.

Düşüyorum...

Hayır! Kesinlikle hayır.

"Bu çok... çok iyi," diye övdü.

Şimdi ses tonunda sadece ahlaksız bir heyecan vardı. Hayır, bakire değildi. Ve bu konuda rahatlamıştı. Tabii ki rahatlamıştı. Bu ilişki, RYanne karısının ölümünden sonra yattığı ilk kadın için özel ya da anlamlı değildi.

Bir kaşıntıyı kaşıyoruz, hepsi bu. İnsanlar bunu her gün yapıyor.

Ama lanet olsun. Kahretsın! Suçluluk duygusu alevlendi. Dokuz yıl boyunca Constance'a sadık kalmıştı.

Bugün, bağlılığı parçalanmıştı, tek bir yanlış eylem her doğruyu geçersiz kılmıştı. Artık karısının yattığı son kadın olduğunu söyleyemezdi.

Kalbi kaburgalarına çarparak durdu ve sadece nefes alış verişine konsantre olabildi. Ne halt etmişti?

Ryanne da hareketsiz kaldı. Bakışlarını kaldırmadan önce adamın yüzünü inceledi.

narın elleriyle yüzünü çerçeveledi. Başparmaklarıyla elmacık kemiklerinin yükselişini takip ederek onu daha yakına çekti, gözünün köşesini, ağzının kenarını öptü.

"Bahse girerim bu kadar kirliyken hiç bu kadar temiz olmamışsındır," dedi. Yumuşak bir kıkırdama.

"Çok güzelsin," diye devam etti. "Çok harika bir şekilde kaba ve sert. Seni çok uzun zamandır istiyordum. Sana direnmek için çok uğraştım ama sen, Jude Laurent, karşı konulmazsın."

Kadının sözlerindeki tatlılık onu aklından çıkarıp ana geri döndürdü.

"Dayanılmaz, ha? Kadın, az önce kendini tarif ettin." *O bir kaşıntıdan fazlası ve sen bunu biliyorsun. Neden bariz olanı inkar etmeye devam ediyorsun?*

Fark etmezdi. Yine inkar etti. Hiç kimse Jude'dan daha güçlü bir iradeye sahip değildi ve kalp meselelerinde, ayartma ne kadar büyük ya da ne kadar inanılmaz derecede mükemmel olursa olsun, kırılmayacak, hatta eğilmeyecekti. Daha kötü engellerle karşılaşmış ve üstesinden gelmişti ve şimdi de tereddüt etmeyecekti. Buna sahip olabilirdi, ona sahip olabilirdi.

-Kısa bir mutluluk anını kabullenip, sonra devam etmek.

"İtmem için hazır mısınız?" Jude onun meme ucuna küçük bir attı, sonra da acısını yalayarak uzaklaştırdı.

"Öyleyim. Öyle misin?" Tırnakları adamın sırtında geziniyor, lezzetli bir şekilde acıtırıyordu. *"Pelea contigo mismo mañana. Dame lo qui quire hoy."*

İspanyolca, onun zevkten kabalaşmış sesiyle...evet. Ama Onu uçuşunun kenarına iten şey kelimelerin kendisiydi. Meksika'da zaman geçirmişti ve kolayca tercüme edilebilirdi: *Yarın kendinle savaş. Bana bugün istediğimi ver.*

Onu ruh halini çözebilecek kadar iyi tanıyordu. Onu, onun kendisini izlediği kadar dikkatle izlemiş olmalıydı.

Değerli kadın.

Tehlikeli kadın.

"Keşke benim hissettiklerimi sen de . Sadece karşı değilsin, inanılmazsın da," diye fısıldadı doğrudan kulağına.

Kadın titrerken, adam birden fazla piercing'in bulunduğu narın kabuğu yaladı. Boynunun yamacından aşağıya doğru öptü ve tıpkı onun kendisine yaptığı gibi omzundan geçen tendonu ısırıldı.

Sadece. gibi. İşte böyle. Adını haykırdı, boşalırken iç duvarları adamın şaftına kenetlendi. Ona karşı ürperdi ve meme uçları göğsünü okşayarak onu arzudan akılsız hale getirdi. Yerinde kalmak onu neredeyse öldürüyordu ama yaptı. Onun için.

Ancak kız ona doğru sarktığında, tamamen doyduğunda, sırtını fayanslara dayadı, kalçalarını eğdi ve ereksiyonunun her santimini kızın kavurucu sıcaklığına gömerek kendini daha da içine soktu.

Adını soluk soluğa söyledi.

Ayakta durup onu fayanslara bastırmak için her şeyini verebilirdi, duvarı kaldıraç olarak kullanıp ona vururken, güzel bacakları beline sarılıp onu sıkıyordu.

"Jude... yapamam... bu... sen... Argh! Neden durdun?" Küçük yumruklarını onun göğsüne vurdu.

"yakıyor muyum? İnanılmaz derecede sıkısın."

"İnanılmaz derecede büyüksün. *Seni incitiyor muyum?*"

Kıkırdadı. "Beni zevkten öldürüyorsun."

"Bir değil." Onun çenesini ısırıldı. "Ve hayır, bana zarar vermiyorsun. Her şey hazır, lütfen *gidin*."

Bir kıkırdamayı daha engellemek için yanağının içini ısırıldı. Sonra başını salladı. Bunu nasıl yapabiliyordu? En uygunsuz zamanlarda bile gülmek istemesini nasıl sağlıyordu? Ya da nasıl oluyor da gülmek istemesini sağlıyordu?

Yavaşça, çok yavaşça, onun içine girip çıkıyor, her seferinde zevkin yeni çıkıyordu. Daha önce hiç bilmediği yüksekliklere, sanki daha önce bir çocukmuş ve sonunda bir erkek olmuş gibi. Sanki Rianne Wade sadece ve sadece onun için yaratılmıştı. Sanki yeterince uzun süre karanlıkta yaşamış ve sonunda ışığa adım atmıştı.

Rianne onun hamleleriyle senkronize bir şekilde inleyerek onu daha da çıldırttı. Her nasılsa, onun tüm dünyası haline gelmişti. Ne bir şey biliyordu ne de başka birini, ne bir şey *istiyordu* ne de başka birini. O eşi benzeri olmayan bir fırtınaydı.

Fırtınadan kaçamazdı ve kadın onu sürüklerdi. Onun içinde mutlu bir şekilde boğulacaktı.

Başını kaldırıp onun gözlerinin derinliklerine baktı, kirpiklerine takılan su damlacıklarıyla yarıya inen gözlerine. Tutku, kusursuz tenine pembe bir ton katarak kızarttı. Boynunun dibindeki nabız hızla atıyordu. Dolgun

Göğüsleri birlikte zıplıyor, esmer meme uçları bakışları altında büzülüyordu. Bu kadın...

İçeri, dışarı. "Ryanne." Kızın adı dudaklarının arasından kayıp gitti. Vücudu bir şaheserdi. Mükemmel kıvrımlar, zarif bir omurga, kilometrelerce uzunlukta bacaklar. Düz bir göbek, siyah saçlardan oluşan ince bir iniş şeridine uzanıyordu. İçeri, dışarı. İçeri, dışarı. "Çok yaklaştım."

"Seni daha yakın istiyorum. Daha hızlı."

Kalçalarını kavradı ve kendini yukarı kaldırırken onu kucağına çarptı, içine, derinlerine vurdu. İkinci kez patladı, adını haykırdı, iç duvarları bir kez daha onun uzunluğuna kenetlenip gevşedi.

Kaçınılmaz olanı daha fazla uzatamayan adam, onu uçurumun kenarına kadar takip etti, boşaldı... boşaldı... çok sert boşaldı...

Hayatının en güçlü orgazmıydı.

Adamdan kadına doğru akan güç, adamın kaslarını gevşek bıraktı. Bu Aynı şey ona da olmuş olmalı. Başını onun omzuna yaslayarak yığıldı. Kalpleri birlikte ama senkronize değillerdi, suyun pırtırtısı gerçekliğe dönüşü müjdeliyordu.

Karşı koydu, anın tadını çıkarmak, ona sarılmak ve asla istiyordu ama gerçeklik ona sahip olmakta Ryanne'a sahip olmakta olduğu kadar kararlıydı.

"Sonunda birlikte eğlendik," diye mırıldandı. "Ve ballı çöreklerim, inanılmazdı."

"Evet." Evet, öyleydi ama düşüncelerini bulandıran arzusun bulanıklığı olmayınca, kendi içinde yaşadığı hayal kırıklığından başka bir şey kalmamıştı. Tatmin olmuş hissetmeliydi ama boştu, mutluluktan çok suçluluk duygusuyla doluydu. Tüm varlığını Ryanne'a vermiş, Constance için hiçbir şey saklamamıştı; ama tatmin olmaktan ve suçluluk duymaktan çok uzaktı. Ryanne'ın ona vermek istediği her Geyi almak için can atıyordu.

Artık onun tatlılığını, yumuşaklığını... boşalırken çıkardığı nefesli sesleri biliyordu.

Şimdi daha fazlasına ihtiyacı vardı.

Bir kadına dokunmadan yıllarını geçirmiş, sıradan bir temas düşüncesinden bile nefret etmişti. Şimdi ise bu kadına yeterince dokunamıyor, ellerini onun her santiminde aynı anda gezdirmek istiyordu.

Yarın onun çağrısını nasıl görmezden gelecekti? Başka bir mutluluk vuruşu olmadan nasıl yaşayacaktı?

"Bu bir hataydı Wade," diye .

Sertleşti. "Yine Wade. Ne güzel. Tek gecelik bir ilişkiye karar vermemiz iyi oldu, değil mi?"

Onu incitmişti. Lanet olsun, niyeti bu değildi. Normalde darmadağın olan kafası zamankinden daha fazla karışmıştı. "Gitmem gerek." Onu ayağa kaldırdı ve prezervatifi çıkardı. Yırtık pırtık kalıntıları görmek yüzündeki sıcaklığın boşalmasına neden oldu. "Tek bir işin vardı, sadece bir, ve başarısız oldun."

"Hey! Ben-"

"Sen değil. Lastik. Kırıldı. Kahretsin, suyun sorun yaratacağını biliyordum." Zorlukla nefes alabiliyordu, "Zamanlama yanlış, değil mi?" diye sordu.

"Sadece şu anda yumurtladığımı kastediyorsan," diye tersledi. "İki hafta önce regl oldum, bu da bugünü mükemmel bir başlangıç-aile günü yapıyor. Ama şu anda

Hap kullandın ve vazektomi yaptırdın, hatırladın mı?"

"Spermiler işlemden sonra aylarca aktif kalır, *unuttun* mu?" Bir eliyle yüzünü ovaladı. "Ama doğum kontrol hapı kullanıyorsun ve onun etkinliğine güvenmek zorundayım. Dinle, bu gece ya da yarın bardan ayrılma, tamam mı?"

Aslında, sadece burada kal. Kendini Dushku için kolay bir hedef haline getireceksin. Bırak Sutter tekrar devralsın. Bu yüzden onu müdürlüğe terfi ettirdin." Ayağa kalktı ve hantal adımlarla tezgâhtan ıktı.

"Jude. Yapma-"

"Hayır. İkimiz de anlaşmıştık. Bu bir kerelik bir şeydi. Bunu ölümüne tartışmaya gerek yok."

"Sonrasında bana pmşm gibi davranabileceğin konusunda anlaşmış mıydık, çünkü bu ayrıntıyı hatırlamıyorum."

Suçluluk duygusuyla savaşarak havluyla kurulandı ve protezini yeniden taktı, ardından kot pantolonunu ve ayakkabılarını giyip bağcıklarını bağladı.

"zr dilerim," dedi sonunda ona. "Ben... Ben gidiyorum."

"Dizüstü bilgisayarındaki güvenlik yayını izlemeye ne oldu?"

"zr dilerim," diye tekrarladı. "Onu evden izleyeceğim." Daha fazlasını söyleyeceğine gvenemeyerek banyodan çıktı, apartmandan çıktı... arkasına bile bakmadan.

ONBİRİNCİ BÖLÜM

Az önce ne olmuştu?

Ryanne bir an Jude'la cinsel ilişki sonrası kendinden geçmenin tadını çıkarırken, bir an sonra yalnızdı. Artık bakire değildi. Şimdi hor görülen bir aşık.

Yıllar boyunca, ilk parıltısını bir düzine farklı şekilde hayal etmişti. Biraz kucaklaşma, bolca kahkaha ve konuşma. Bir kadeh şampanya içmek, belki de ağrıyan kaslarını rahatlatmak için birlikte köpük banyosu yapmak. Yıldızların altında uzanmak, sessizlik. Fantezilerinin hiçbirisi duşta yalnız başına, bedeni ve ruhu ağrarak sona ermemiştir.

Ne kadar sürerse sürsün, dizlerini göğsüne çekerek bankta oturdu. *Bekaretimi bir vur-kaç olayında harcadım.* Jude Laurent şimdiye kadar verdiği en kötü kararlardan biri olmalıydı. Ama o zaman kararını mantığa değil, hislerine

Tıpkı annem gibi.

Ben bir aptalım!

Ve Jude, Jude tam bir pislikti. Zirveye ulaştığı anda onu terk etmeye nasıl cüret ederdi? Nasıl olur da büyük bir hata yaptığını fark etmez ve ona vermeyi kesinlikle reddedeceği ikinci bir şans için yalvarmak üzere koşarak geri dönerdi?

Sıcak su üzerine döküldü, buhar sardı ve neredeyse tüm karşılaşmanın bir rüya olduğuna ikna etti. Neredeyse.

Deneyimsizliğine rağmen Jude'un dünyasını sarstığını biliyordu. İçine her girdiğinde yüzünde beliren yüce zevk ifadesi onu hücresel düzeyde etkilemişti. En büyük tatmini onun kollarında bulmuştu. Ve sonra kaçarak her şeyi mahvetmişti.

Bu benim. Kırılmış.

Karısına olan sarsılmaz bağlılığı düşünüldüğünde, Ryanne'a yaklaşması bile bir mucizeydi. Belki de ona çok sert davranıyordu? Az önce olanlardan sonra, duygusal olarak savunmasız ya da daha kötüsü, duygusal olarak yok olmuş olmalıydı.

Kabul edelim, Ryanne iki buçuk yıllık kasıtlı bekârlığı boyunca tam bir yıkım topu olmuştu. Ona göre, yukarı aşağı, aşağı da yukarı olmalıydı.

Yoksa neden vazektomi yaptırısın ki? Çaresizlikten doğan aşırı bir eylem miydi? RYanne'a daha fazla direnemeyeceğini bildiği ve onu hamile bırakmaktan korktuğu için mi?

Adamın aklını başına getirmeyi ne kadar çok isterdi! Şu andaki korkularını yatıştırmak için geleceğini mahvetmişti. Ya aşık olursa? Yine mi? Ya yeniden evlenirse ve yeni karısı çocuk isterse?

Ryanne'ın tırnakları avuç içlerini kesti.

Onu ilgilendirmiyordu. Dahası, aşk ya da evlilik için piyasada değildi ve bir ilişki için zamanı yoktu. Ama lanet olsun ona! Şu anda duygusal olarak savunmasız olan tek kişi o değildi.

Adamın kucağına tünemiş, bitkin, büyük sevgi dalgaları onu yıkamıştı. Adam onun bekâretini almış, kirazını patlatmıştı. Buna ne dersiniz deyin, bu hareket onun hayallerini sonsuza dek besleyecekti. Jude'un onun ayrıntılarına gösterdiği özen, yatağına davet ettiği diğer tüm erkekler için ölçü standardını belirlemişti.

Başka bir adam istemiyorum. Onu istiyorum. Jude Laurent. Sadece bir kez daha. Çok kötü, çok üzücü, mi querida.

Şu andan itibaren, Jude yasak bölgedeydi. Çıkarları olmayan arkadaşlar olacaklardı. Ama... arkadaş *olduklarına* göre, Jude'un bugünkü içler acısı haliyle ilgili hiçbir kırgınlığı olmadığını kanıtlaması gerekiyordu. Banyoda birkaç küçük-öksürük büyük öksürük- tadilat, örneğin duşta ona destek olacak bir tutunma çubuğu, ayaklı küvetin yanındaki duvarda bir tane ve tuvaletin yanında bir tane, iş görür. Tabii başka bir kavgaya karışması ve kanı temizlemek için üst kata çıkmak zorunda kalması ihtimaline karşı.

Eklemeler gururlu Jude'u utandırır mı?

Fark eder miydi? Dostlar birbirlerine yardım ederdi, canları acısa bile.

Acıdan bahsetmişken, RYanne kendisinden kalanları bir kutuya doldurdu, kilitledi ve gizli bir köşeye itti. Gözden ırak olan gönülden de ırak olur. Kendini daha neşeli hissederek suyu kapattı, kurulandı ve bir tişört ile ve bacaklarının arasındaki hassasiyetten irkilmemeye çalıştı. Bu sırada teni karıncalandı, sanki ona *çıplak ve nemli olmanın, Jude'un ellerinin üzerimde olmasının nasıl bir şey olduğunu hatırladığımı* söylemek ister gibiydi. *Bana bundan biraz daha ver.*

Merhaba, yeni bağımlılık.

Keşke Jude onun vücuduyla bu kadar ustaca oynamasaydı. Ne zaman dokunup ne zaman geri çekileceğini, ne zaman yavaşlayıp ne zaman hızlanacağını biliyordu. Bir yanı bu deneyimin berbat olmasını diliyordu, böylece onu unutup yoluna sorunsuzca devam edebilecekti.

Güldü. Sanki onun uzmanlığı gerçekten önemliymiş gibi. İki buçuk yıllık hormonal derin dondurucudan sonra, güçlü bir rüzgâr onu orgazm edebilirdi.

Acı mı çekiyorum? Sesim acı geliyor. Kırgınlık yok, unuttun mu?

Oops. Yarasının bir kısmı kilitli kutudan kaçmış. *Bir şeyler. Klik. İt.* Destek çubuklarına odaklanma zamanı.

Coot'un kitabından bir sayfa alan RYanne, ne satın alması ve ne yapması gerektiğini anlamak için eğitici videolar izledi. Sonra kızlarını arayıp onları davet etti ve, tamam, tamam, malzeme istedi.

Belle'e, "Beni herkesten daha iyi anlıyorsun," dedi, sonra ıslak saçlarını atkuyruğu yaptı ve sevgilisinin kulaklarının arkasını okşadı. "Senin erkeğin de seni sevdi ve terk etti. Umarım benimki beni aynı durumda bırakmamıştır."

İhtimaller astronomikti. Küçük yüzücüleri vazektominin neden olduğu yara dokusu oluşumunun ve doğum kontrolünün üstesinden gelmek.

Belle ona, "*Çok şanslı olmalısın, aptal kadın,*" diyen bir bakış attı. "Senin için söylemesi kolay. Dünyanın en tatlı bebeklerine sahipsiniz." Öptü küçük siyah-beyaz bir güzellik, akli Jude'un ikizlerine gitti. Kızlar ona ya da karısına benziyor muydu? Mutlu çocuklar mıydılar yoksa hüznü mü? Prensesler mi yoksa erkek fatmalar mı?

Kayıp yaşamadan yaşayamazdınız, bu zaman kadar eski bir gerçektir. Ölüm kalıtsaldı. RYanne bir gün Earl'ü cennette göreceğini bilerek kendini teselli ediyordu. Çünkü evet, o aşağı değil yukarı gidiyordu ve kimse onu durduramazdı! Jude da aynı şekilde teselli buluyor muydu?

Teselli edilsin ya da edilmesin, bir çocuğu kaybetmenin acısı, hele hele aynı anda iki çocuğu, bir *de* sevgiliyi kaybetmenin acısı... dayanılmaz olmalı.

Ani ayrılışından dolayı süregelen burukluk kayboldu. Yani. RYanne onu sözle ya da eylemle suçlamayacaktı. Olmayı kabul ettiği arkadaş gibi davranacaktı... daha fazlası olmak istemesine rağmen.

İşte. Gerçeği itiraf etmişti. Bir ilişki için zamanı olmayabilirdi ama onunla bir ilişki yaşamak istiyordu. Onu tensel zevkin doruğuyla tanıştırmıştı ve bir kez yeterli olmamıştı.

Onu başka erkekler için mahvetmişti.

Gülümsediği, birlikte güldüğü ve her gece birlikte uyuduğu kız olmak için her şeyini verebilirdi. Yanında olduğu kadar altında da olmayı arzuladığı kız.

Arkadaşları kapısını çaldığında RYanne kendini Jude için bir oyun daha oynamaya ikna etmişti.

Eğer reddederse, reddetmiştir. Onun gitmesine izin verecek, sevgisini kazanmak için elinden gelen her şeyi yaptığını bilmenin içinde olacaktı. Pişmanlık duymayacaktı.

Ayrıca, kendini olasılıklara açık kalmaya zorlayacaktı - başka erkeklerle. Artık arzularını bastırmak yok.

"Bana çok borçlusun." Dorothea mutfak tezgâhının üzerine büyük bir kutu koydu. "Bay Mumford'a nalbur dükkanını mesai saatleri dışında açması için otelde bedava bir gece sözü vermek zorunda kaldım. Son kaldığında bir rock yıldızı gibi eğlenmişti. Kelimenin tam anlamıyla avizeden sallandı."

Dorotheanın hemen arkasından gelen Lyndie bir kıkırdamayı bastırmak için ağzını kapattı. RYanne gülümsedi. Eski üvey kız kardeşini rahat görmek hoşuna gidiyordu. Çok uzun zamandır mutluluk ulaşılmaz görünüyordu.

Anne ve babaları evlendikten ve RYanne zavallı Lyndie'nin genç yaşta uğradığı kötü muameleyi fark ettikten sonra, onu korumak ve umutsuz bir durumda ona umut vermek için elinden gelen her şeyi yapmıştı.

Bir gün birlikte kaçacağız ve dünyayı gezeceğiz!

Lyndie burnunu çekti. *Dünyayı dolaşmak istemiyorum. Savaşmak ve kazanmak istiyorum.*

En azından bir süreliğine birlikte savunma dersi almışlardı. Sadece RYanne kursu bitirebilmişti. Lyndie panik atak geçirmiş ve .

Selma'nın hakkını yemeyelim, o da yardım etmeye çalışmış, Bay Scott'la istediğinden çok daha uzun süre birlikte kalmış, Bay Scott'ı Lyndie'yi evlat edinmesine izin vermeye ikna etmek için elinden geleni yapmış, aynı zamanda da boşanmayı planlamıştı.

kağıtlar imzalandı, böylece velayet için onunla savaşabilecekti. Bir şekilde onun niyetini öğrenmiş ve *ondan* boşanmıştı.

İşte o zaman Selma nihayet tacizle ilgili bir rapor hazırladı. Tabii ki dedikodular kısa sürede "erkek " sadece intikam istediğini, kendisinden bıkan ilk erkeğe zarar vermek için yalan söylediğini iddia etti.

RYanne kırılğan Lyndie'yi daha fazla zarar görmekten koruyamadığı için hâlâ yoğun bir suçluluk duygusuyla mücadele ediyordu. Ama ne zaman arkadaşı biraz

Bu geceki gibi neşeli bir an, bu pişmanlık biraz olsun hafifledi.

"Eğer Bay Mumford bir daha avizeden sallanırsa," dedi Dorothea'ya, "söz veriyorum, yenisini alırken sana tezahürat yapacağım."

Bu kez Lyndie'nin kıkırdamaları sanki bir baraj yıkılmış gibi patladı.

"Aslında," dedi Dorothea, RYanne'a parmağını sallayarak, "Lyndie'yi ödüllendireceksin.

İki hafta sonra nişan partime gel. Cumartesi gecesi, en yoğun zamanın, ama sana orada ihtiyacım var. Annem mutlaka bir parti vermem *gerektiğine* karar verdi. Benekli Dotty'nin sonunda bir erkek bulduğunu tüm kasabaya duyurmak istiyor."

"Hey, o adam sana sahip olduğu için çok şanslı," dedi Lyndie.

Cumartesi en yoğun gecesiydi ve çalışanları her zaman çok çalışırdı ama o olmadan da bu izdiham ve koşuşturmanın üstesinden *gelebilirlerdi*. O da daracık bir elbise giyebilirdi. Daniel'ın en yakın arkadaşlarından biri olan Jude kesinlikle partiye katılmalıydı; Jude'u hiç öldürmek ve yatmak için giyinmiş görmemişti.

Beklenti içini kapladı ve diken diken etti. "Evet.

Orada olacağım."

"Neden dairene tutunma barları yerleştiriyorsun ki?" Soru ağzından çıkar çıkmaz Lyndie'nin nefesi kesildi, kehribar rengi gözleri parladı. "Sen ve Jude resmen çıkıyor musunuz?"

"Oh, oh, öyle ?" Dorothea alkışlayarak bir aşağı bir yukarı zıpladı. "On Taahhüt'ü geçti mi?"

On Taahhüt. RYanne, Dorothea ya da Lyndie'yle çıkmayı umanlar için lisede hazırladıkları bir gereklilikler listesi.

Bir çocuk yapmamalı:

- 1) Kimseye yalan söylemeyin, asla, övmek için bile.
- 2) Bir bakışla hile yapmak.
- 3) Çaresizken bile çalın.
- 4) Başkalarına herhangi bir şekilde zarar vermek.
- 5) Kötü davranışlar için bahaneler uydurmak. Yapacak:
- 6) Hak edildiğinde iltifat edin.
- 7) Gerektiğinde yardım edin.
- 8) Başkalarına her zaman nezaketle davranın.
- 9) Büyük kararlar alırken size danışın.
- 10) Elinden gelenin en iyisini yap, sadece yeterince iyi olanı değil.

Ryanne'ın Jude'dan sık sık iltifat etmesini istemesine şaşmamalı. Liste bunca zaman aklının bir köşesinde durmuş olmalıydı.

Beni hayata döndürdün.

O zaman titrediği gibi şimdi de titriyordu. Daha seksi sözler hiç söylenmemişti.

Arkadaşları bilmiyordu ama birkaç yıl önce on birinci bir taahhüt eklemişti. *Beni seksten daha fazlası için istemeli.* Romantizm yasağından önce pek çok erkek ona çıkma teklif etmişti, ama sadece birkaçı onun içine girmeye çalışmamıştı

İlk anda pantolon, çünkü *tabii ki* annesi kadar kolay olmak zorundaydı.

Her nasılsa kendini Jude'la seks yapmaya, sadece seks yapmaya ikna etmişti.

Buna değer mi?

"Jude'la çıkmıyorum." Az önce ona yaşattığı orgazmdan bahsetmeyecekti. Dorothea ve Lyndie her şeyi yeniden anlatmasını isteyeceklerdi ve duygusal kırılğanlığının kalıntılarını saklamak mümkün olmayacaktı. "O benim için çalışıyor ve ben nazik, şefkatli ve yüce gönüllüyüm."

"Ve *süper* alçakgönüllü," dedi Dorothea gülerek.

"Ne kadar da verici." Lyndie gözlerinde sinsi bir parıltıyla ona doğru bir el salladı. "Ve bir hickys alıcısı."

Ne! Boynunda morluk mu vardı? Ryanne boynunu örtme dürtüsüne direndi. "Yalan söylüyorsun. Boynumda fakir bir kızın serseri damgası yok."

Sinsi parıltı daha da sinsileşti. "Biliyorum. Biliyor *musun* diye soracaktım."

Sıçan! "Lyndie, canım, bir kuzu olup bize Brock'a olan hislerini anlatır ? Meraklı zihinler bilmek istiyor."

İkiz pembe halkalar Lyndie'nin yanaklarını renklendirdi. "Pekâlâ. Bu kadar konuşma yeter.

Çalışmak için buradayız, hadi ."

Gülme. "Emin misin?"

Lyndie nadir görülen bir cesaret gösterisiyle onu tersledi. "Ne düşünüyorsun?"

Ryanne arkadaşının getirdiği kutuyu banyoya taşıdı ve hemen paniğe kapıldı. Cinsel bir şey bırakmış mıydı?

Hatırlatmalar açıkta mı?

Islak havlular . Kıyafetleri gitti.

Prezervatif ve ambalajı çöp kutusunda. Rahatlamış bir iç çekti.

"Biliyorsun," dedi Dorothea kutunun içindekileri karıştırıp bir elektrikli matkap çıkararak. "Jude barın etrafında dolanıyordu, bikini tişörtüyle son derece şık görünüyordu ve elinde içkisiyle herkesi tersliyordu."

Eve gitmemiş miydi? Belki daha sonra onu güvenlik kamerasından izleyebilirdi, tıpkı onun kendisini izlediği gibi...

"Saçları ıslaktı, tıpkı seninki gibi." Dorothea kara kaşlarını oynattı. "Bu sana da garip bir tesadüf gibi gelmiyor mu?"

Sopanın ucundaki kaka! Dorothea'ya karşı hiçbir kozu yoktu. "Pekala, dedektifler. Beni yakaladınız. Jude ile duş aldım. Biraz su tasarrufu yaptık, biraz seks yaptık. Şimdi mutlu musun? Harika. Parmaklıkları takmama yardım et."

İki kadın da ciyakladı.

"Biliyordum!" Lyndie söyledi.

"Daniel'in bana beş dolar borcu var." Dorothea yumruğunu havaya kaldırdı. "Ama ona bir iyilik yapacağım ve ödemeyi orgazm olarak kabul edeceğim."

Ryanne yumruklarını kalçalarına yerleştirdi. "Jude ile ne zaman yatacağıma dair bahse mi girdiniz?"

"Tabii ki. Kazandığımı söylemiş miydim?" "Vay canına. Daha iyi arkadaşlara ihtiyacım var."

"Çok kötü. Bize takılıp kaldın." Lyndie onun omzuna vurdu. "Ee. Bize her şeyi anlat. İlk seferiniz hayal ettiğiniz gibi miydi? Nasıldı? hissediyor musun? Herhangi bir farklılık var mı?"

Ryanne hülyalı iç çekişine engel olamayarak avucunu kalbinin üzerine bastırdı. "Hayal ettiğimden daha iyiydi. *O* daha iyiydi. Hâlâ . Ve muhtemelen şoktayım. Evet, kesinlikle şoktayım. Bedenimi terk ettiğimden, göklerde süzüldüğümünden, meleklerle dans ettiğimden, bedenime geri döndüğümünden ve akut, yoğun zevkten öldüğümünden eminim, sadece kalbim tekrar hayata dönmek için şok oldu."

Arkadaşları kahkahalara boğulmadan önce birbirlerine baktılar.

"Yani sen ve Jude artık bir çift misiniz?" Dorothea sordu, sanki olumlu bir yanıt alacağından eminmiş gibi mutlu bir ses tonuyla.

Ryanne yüzüne sahte bir gülümseme yerleştirdi. Kimse Jude'u tek gecelik bir ilişki yerine bir ilişki arzuladığı için suçlamayacaktı. "Hayır. Bu geceyi geçirdik, hepsi bu." En azından onu aksi yönde ikna edene kadar.

"Oh, Ryanne. Çok üzgünüm," dedi Lyndie. "İçe daha fazlasını umduğunu biliyorum."

Beni kendimden daha iyi tanıyor.

Dorothea onun omzunu okşadı, kocaman bebek mavisi gözleri pişmanlıkla doluydu. "Daha fazlasını istiyorsan, daha fazlasını alacaksın. Geri dönecek."

Ryanne yutkundu. Belki de. Umarım. ". Yapacak çok işimiz var ve bunun için fazla zamanımız yok."

Zıpladılar, ama ne Lyndie ne de Dorothea bu kadar geç saatlere alışık değildi ve kısa sürede sürüklenmeye başladılar.

"Hey. Kapıdan içeri girdiğinde, Jude çantanın içinde ne olduğunu sordu mu? kutu?" Ryanne sordu, sonra alt dudağını ısırды. "Ona söyledin mi? Gösterdin mi? Nasıl tepki verdi?"

"Önce hiçbir şey söylemedi, kutuya bile bakmadan el sallayarak bizi içeri aldı." Dorothea esnedi. "Sonra bizi takip etti ve neler olduğunu öğrenmek istedi."

Lyndie çenesini kaldırdı. "Gurur duyardın. Bilgi onu ilgilendirdiği anda ona her şeyi anlatacağımızdan emin söyledim."

Dang, Ryanne bu kızları seviyordu. "Tamam, belki sizi arkadaş olarak tutarım."

Bir saat daha çalıştılar. Daha doğrusu Ryanne çalıştı. Dorothea başını küvetin kenarına dayayarak uyuyakalırken, Lyndie de yerde cenin pozisyonunda uyuyakaldı.

Ön kapı hafifçe vurulduğunda iki kadın da tepki vermedi. Ryanne onları oldukları yerde bıraktı ve Jude'un geçen hafta kurduğu monitörü kontrol etti.

Daniel ve Brock koridorda duruyordu, üçüncü amigodan iz yoktu.

Onun en iyi arkadaşlarıyla yüzleşmeye hazır mıydı? Fark etmezdi. Söz konusu en iyi arkadaşlar kadınlarını alana kadar gitmeyeceklerdi.

Derin nefes al... ver... Ryanne kilidi açtı ve kapı kolunu çevirdi. "Eşleriniz benim banyomda uyuyor," dedi.

"Benim daha iyi bir yarım yok," diye yanıtladı Brock.

İki adam da içeri girdi, ancak fuayede kalıp onu izlemeye devam ettiler. Ve vay canına, çok yakışıklıydılar. Jude yakışıklı değildi elbette. Kimse yakışıklı değildi. Ama bu ikisi güç ve hayvani bir seksapel yayıyordu. Daniel iyi çocuk çekiciliğine sahipken, Brock kemiğe kadar kötü bir T'ye sahipti.

T, baştan çıkarmak içindir.

Lyndie'yi kendi kendine uyguladığı sürgünden çıkarabilecek biri varsa, o da Brock'tu.

Kadın evinden sadece Strawberry Valley İlkokulu'nda öğretmenlik yapmak ve Ryanne'ı ziyaret etmek için ayrıldı.

Brock bir elini kaldırmadan önce ona göz kırptı. " bakalım. Çak bir beşlik." Kafası karışmış olsa da itaat etti. "Neden ergenler gibi davranıyoruz?"

"Jude'u sefaletten kurtardın, doğrudan acıya sürükledin." Gülümseyerek ona bir başparmak işareti yaptı. "Aferin."

Neredeyse dili boğazında düğümleniyordu. "Sana söyledi mi?"

Brock genişleyen gülümsemesini Daniel'a çevirdi ve boynundaki parlak kırmızı ruj lekesini ortaya çıkardı. Lanet olsun ona. Bar tuvaletinde kızları becermek onun uzmanlık alanı haline geldi.

Jude bekârlığa son göre, o da arkadaşının izinden gidecek miydi?

Boğazında bir lanet düğümlendi.

Tamam, yani. Biraz sahiplenici ve kıskançtı. Eğer Jude başka bir kadına dönerse, RYanne'a hiçbir taahhütte bulunmamış olmasına rağmen kızın yüzüne, sonra da Jude'un kışına bir levye indirmek isteyecekti.

Bu işi yapmadan önce ilk sevgilisi hakkında böyle hissedeceğini bilmek güzel olurdu ama önemli değildi. Başa çıkabilirdi.

"Yanlış ," dedi Daniel bir bottan diğerine geçerek, "ama bize çok büyük bir hata yaptığını söyledi."

Bunu almanın doğru bir yolu var mıydı?

"Detayları kendi başımıza hallettik," diye ekledi. "Onun ıslak saçları... senin ıslak saçların. Ayrıca, en son gözlerinde böyle perili bir bakış gördüğümde ailesini yeni kaybetmişti. Ama merak etmeyin. Detayları sormayacağız. Değil mi, Brock?"

Arkadaşı omuzlarını kaldırdı, belli ki hayal kırıklığına uğramıştı.

"Komiklikten eğlence çıkarıyorsun."

"Yani Jude şimdi acı mı çekiyor?" diye sordu.

"Yanlış anladın." Brock parmaklarını onunkilerle birleştirerek onu şaşırttı.

"Bu çok iyi bir şey. Bir süre karanlık bir yerde kalacak ama sorun değil.

Karanlıkta, sonunda ışığı görebilir."

Güzel bir duygu, ama Jude için ışığı oluşturan şey tam olarak neydi? Şimdiye kadar RYanne sadece sorunlarını artırmış gibi görünüyordu.

"Oğluma karşı ne senin?" Brock'un başı yana eğildi, kıza olan ilgisi derinleşti.

"Mallarını vermiyor ve

hafifçe hizmet eder. Artık öyle değil." "Brock."

Daniel iç çekti.

"Ne?" Brock cehenneme dönmüş bir evrendeki son akli başında adam gibi davranarak kollarını uzattı. "Nasıl bir adamla karşı karşıya olduğunu bilmesi gerekiyor. Ve Jude için seks eşittir bağlılıktır."

Kalbi çılgınca çarpıyordu. *Seks Jude için bir şey ifade ediyor.*

Ben onu beklerken o da beni bekledi. kaderi ? Hayır, hayır. Ben kadere inanmam. İnanır mıyım?

"Bak, ona çıkma teklif edeceğim," dedi. "Eğer hayır derse, bu kadar. İşim biter. Evet derse..." Omuz silkti, umursamazmış gibi davrandı.

Lütfen, Jude, evet de.

ON İKİNCİ BÖLÜM

Sonraki iki hafta boyunca Jude, Tırmalama Noktası'nda hem fiziksel hem de dijital güvenlik konusunda militan bir tutum sergiledi.

Dushku'nun kameraları bulundu ve kaldırıldı; Jude'un şüphelendiği gibi ustalıklarla gizlenmişlerdi. Her öğleden sonra RYanne'ın ofisinde hafifçe uyukluyordu, dizüstü bilgisayar göğsünün üzerinde duruyordu, ekran dört farklı alandan gelen beslemeyi gösterecek şekilde bölünmüştü: üçü barın içinde, biri dışarıda. Her gece çalıştı RYanne'dan uzak durmak için elinden geleni yaptı. Ona iki kez mesaj attı. Önce ona teklif etti.

Seninle çok eğlendim ve seni tekrar görmek isterim. İlgilenir misin?

Onu geri çevirdi ve kendine bin türlü aptal dedi.

Reddetmesini *önemli bir şey* değilmiş gibi ve Savannah'ya nasıl yardım edebileceklerini sordu.

şeyi berbat etmişti, değil mi? Evet demeliydi. Hayır, lanet olsun, hayır. Doğru olanı yapmıştı.

Seksin, onun porno yıldızı vücuduna, kırbaç gibi keskin zekâsına ve hınzır gülümsemesine olan sağlıklı takıntısını sona erdirmesi gerekiyordu. Mesafenin onu aklından çıkarması gerekiyordu.

Şansı yoktu. Onu daha sık düşünüyor ve daha çok arzuluyordu, çok daha fazla.

O duşta yaptıkları şey... iki bedenin birleşmesinden çok daha fazlasıydı. Ruhların birleşmesiydi.

Kahretsin. O kadar alçalmıştı ki, şimdi de şiir mi yazıyor?

Neden olmasın? Ailesini kaybettiğinden beri tek bir amacı vardı: yas tutmak. Yine de RYanne'ın sıcak, sıkı derinliklerine kayarken, geçmişini unutarak, ana odaklanarak yüceldi... ve gelecekte onu bekleyen tüm anlara.

Lanet olsun! RYanne ile bir geleceği hak ediyor muydu ki? O bir sümüktü. Balçıktan daha beter. Karısının hatırasını aldatmıştı.

O gitti. Ben yanlış bir şey yapmadım.

Eğer bu doğruysa, neden suçluluk duygusu onu rahatsız ediyordu? Neden en tatlı

zevk en acı pişmanlığa mı yol açtı? Neden en en alçaklara düşmüştü?

Kendi iyiliği için, zihninde sürekli tazelenen mutlu düş zamanı oyununu durdurmalı ve hiç olmamış gibi davranmalıydı. Rynne'dan uzak durmalıydı.

İmkansız. Dushku, Jude'un Anton ve Dennis'e yaptıklarının intikamını alacaktı. Tek sorular *ne zaman* ve *nasıl olacaktı*. Elbette, Jude Ne zaman olacağını tahmin et.

Stres yüzünden derisi kemiklerinin üzerine yırtılacak kadar gerilmiş gibi hissediyordu. Bardan birkaç kez ayrıldıktan sonra eve sadece düş alıp üstünü değiştirmek için gitmişti.

Savannah'nın geçmişini araştırarak dikkatini dağıtmaya çalışmıştı. Bildiği her numarayı kullanmasına rağmen, berbat sonuçlar elde etmişti. Savannah onun gerçek adı mıydı? Soyadı neydi? Nereliydi? Martin Dushku gibi adamlar genellikle kızları başka ülkelerden getirir, sonra da gidecek başka yerleri olmasın diye pasaportlarını ve vizelerini saklardı. Savannah yurtdışında mı doğmuştu? Aksanı varsa bile iyi gizliyordu.

Dün Jude, LPH Protection'ın Oklahoma City ofislerinde çalışan adamlardan birinden Savannah'yı güvenli bir yere götürmek, ona yeni bir kimlik almak ve bir daha dönmek üzere saklamak için Savannah'yla bir gece geçirmesini istemişti ama Dushku onu getirmeyi bırakmıştı.

Çok fazla engel vardı. Jude'un ne yapacağına dair hiçbir fikri yoktu.

Konuşmalar düşüncelerini böldü. Daniel'in nişan partisi yaklaşık bir saat önce başlamıştı ama Jude her dakikasını telefonunu kontrol ederek ve Tırmalama Noktası'ndaki -başka ne olabilirdi ki- kamera görüntülerini izleyerek geçirmişti.

Şimdi dikkati konuşmaların nedenine takılmıştı: Rynne gelmişti.

Çilek Hanı' dışında kurulmuş olan çadırın hemen dışında duruyordu, altın rengi ışık üzerinde parıltıyor ve teninin derin bronz rengine mutlak bir övgüde bulunuyordu. Koyu renk saçları çökmekte olan dalgalar halinde sarkıyor, yanları iki kıvrık kurdeleyle arkaya sabitleniyordu.

Enfes.

Etek ucu dizlerinin hemen altında biten daracık siyah bir elbise giymişti. Belinde kırmızı bir fiyonk vardı. Dişleriyle çözmeyi hayal ettiği bir fiyonk. Dört inçlik kıpkırmızı topuklu ayakkabılar onun çekiciliğini daha da artırıyordu.

Hiç şüphesiz dünyanın en seksi kadınıydı. Bu gerçeği biliyordu. Ordu için dünyayı dolaşmıştı.

Karanlık bakışları onunkilerle buluştuğunda nefesi boğazında düğümlendi. Vücudu farkındalıkla titreşti ve kanı ısındı. *Ona dokunmak...*

Onun da nefesi boğazında düğümlenir gibi oldu ama dikkatini yanında duran Brock'a çevirdi. Gülümseyip el salladı ve Brock da ona başparmağıyla onay verdi.

Jude kan tadı alana kadar dilini ısırды. *Ben gibi mi davranacaksın?*

Ona

öğreteceğim.

Hiçbir şey.

Tüm kasaba parti için gelmiş ve çadırı doldurmuştu. Pırıl pırıl Başlarının üzerinde renkli çiçekler ve kâğıt fenerler serpiştirilmiş ışıklar asılıydı. Beyaz bir çitin üzerine "Gettin' Hitched" yazılı bir tabela çakılmıştı. Her köşede kurulan masalarda, yerel halkın favorisi Brook Lynn Dillon tarafından yapılan bir dizi güveç sunuldu.

Yemeklerden birinde Brook Lynn fıstık ezmesi, çikolata, muz ve pastırma parçalarını karıştırmıştı. Jude bu tuhaflığın tadına bakmayı reddetti... tarifi almadan gitmeyeceğine karar verdi. Rianne bir ısırik aldı ve zevkle inledi.

Bu iniltiyi biliyorum. Buna ben sebep oldum. Kanındaki ateş yeniden alevlendi. Yeniden mi? Ha! Alevler hiç sönmemişti.

Bana bak, kurabiyem. Benim seni istediğim gibi sen de beni iste.

Bu sevecenlik onu şaşkına çevirmişti ama bu düşünce onu utandırmıştı. Bu kadınla yattıktan hemen sonra onu terk etmiş, kendisine ikinci bir şans verme nezaketini gösterdiğinde de onu itmişti ve şimdi de ondan her isteğini yerine getirmesini mi bekliyordu?

Yine dikkatini başka yöne çevirdi, tam da onun hak ettiği gibi. Onu hiç düşünmüş müydü? Onunla yattığı için pişman mıydı?

Bekaretini mi almıştı?

Bu soru onu giderek daha fazla rahatsız ediyordu. En kısa zamanda Başka erkeklerle birlikte olduğuna kendini ikna ettiğinde şüpheler su yüzüne çıkacaktı. Jude'un ilk girişı onu ürkütmüş ve acıtmıştı ve o kadar daralmıştı ki, onu içine zar zor sığdırabilmişti.

Onun ilki mi olmak *istiyordu?*

Biraz bile değil, diye düşündü, sahiplenme duygusu onu boynundan yakalayıp inkar edilemez bir kısıkaca alırken bile.

O benim. Benim olana kimsenin dokunmasına izin yok.

Bekaretini alıp sonra da onu terk etseydi.

O birinin kızıydı. Eğer kızları yaşasaydı ve bir erkek onlara bu kadar kötü davransaydı, Jude çılgına dönerdi.

Vurulmalıyım.

Hayır, özür dilemeliyim. RYANNE'ı kollarına alıp handaki bir odaya götür.

Alnında boncuk boncuk ter birikti ve omurgasına damladı.

Constance onun dönüştüğü adam hakkında ne derdi? Sevgilisine tek kullanımlık, önemsiz biriymiş gibi davranan bir adam. Başka bir kadını hamile bırakmaktan o kadar korkan bir adamdı ki, testislerini kesmesi için doktora para vermişti.

Brock, Jude'un eline bir fincan çilekli limonata tutuşturarak, "Bir sürünge gibi bakıyorsun," dedi. "Hiç hoş değil, dostum."

"Havalı olmak hiçbir zaman umurumda olmadı." Bardağın yarısını boşalttı. İçeceğin soğukluğu tatlılığından daha fazla etki ederek kuru boğazını yatıştırdı... ama uzun sürmedi.

Uzun boylu bir adam RYANNE'a yaklaştı. Genellikle Wall Street'te rastlanan türden bir kibir yayıyordu. Jude bardağı sıkıca kavradı ve plastiği kırıştırdı.

RYANNE her zamanki çapkınlığıyla gülümseyerek Wall Street'in elini sıktı.

Öfke Jude'un içini yakıp kavuruyor, diğer tüm duyguları bastırıyor, suçluluk, pişmanlık ya da şefkate yer bırakmıyordu. Belli ki onun sözlerini ciddiye almıştı. Bağlılık olmadan seks. Sadece bir kez. İsteddiği başka bir erkeği mest etmekte özgürdü.

"Güzel. Görüyorum ki birinin senin kıza asıldığını fark etmişsin," dedi Brock.

"O benim kızım değil." *Buna inanın. Kabul et.* "O benim patronum."

Wall Street, Jude orada çalışmaya başladığından beri bara gitmemişti. Eğer bir daha gelirse, mor bir göz ve kırık bir burunla ayrılacaktı.

Koyu renk saçları mükemmel bir şekilde kesilmiş ve şekillendirilmiş, yüzü tıraş edilmişti. Giydiği takım elbisede hiç kırışıklık yoktu, Jude'un düğmeli bluzu ise daha iyi günler görmüştü

-Birkaç yıl önce. Wall Street'in iki bacağı da vardı ve ayakta dururken bir kadınla sevişebiliyordu.

"Üzücü olan ne biliyor musun?" Brock, Jude'un içkisine el koyarken soluk yeşil gözleri temkinliydi. "Ben tamamen biriyim, sahip olduğum tek şey bu

ama sen beni bir şekilde mantığın sesi haline getirdin. Acıtıyor, dostum."

Suçluluk duygusu alevlendi. Arkadaşını endişelendirmişti. "Doğru değil." Brock'un standartların dışında bir IQ'su, büyükbabasının bıraktığı vakıf sayesinde Teksas büyüklüğünde bir banka hesabı ve som altından bir kalbi vardı. "Senin sorunun fermuarın. 7/24 iş için açık. Küçük adam yorgun ve tatile ihtiyacı var."

Brock içten bir gülümsemeyle onu tersledi.

Daniel ve babası Virgil Porter kalabalığın arasından çıkıp onlara katıldılar. Jude resimlerden Virgil'in bir zamanlar oğlu kadar uzun ve güçlü olduğunu biliyordu. Bugün o kadar değil. Yaşlılık izlerini bırakmıştı. Omuzları çökmüştü, kemikleri kırılmandı. Saçlarının büyük bir kısmı dökülmüştü ve atılmış bir balo elbisesinden daha kırışık.

Virgil çoğu gün Jude'dan daha huysuzdu. Ama hırçınlığının altında oğluna, kasabasına ve gerçekten de tanıştığı herkese karşı derin bir sevgi vardı. Bu da Jude'a tuhaf gelmişti. Virgil yıllar önce karısını bir kazada kaybetmiş ve iyileşmek için mücadele etmişti.

İyileşme mümkün müydü?

Virgil omzunu sıvazlayarak, "Bizim tatlı küçük RYanne Wade'e bir seri katilin bir sonraki kurbanına baktığı gibi baktığını söylemeye geldim. Onu bodrumuna kilitlemeyi mi planlıyorsun, evlat? Belki de derisini giymeyi?"

"Sana söylemişim," diye mırıldandı Brock.

"Hayır, efendim, ." Bakışları hiç beklenmedik bir şekilde RYanne'a döndü.

Wall Street yüzündeki bir tutam saçı düzeltip kulağının arkasına atarak Jude'un öfkesine yeni bir ateş yaktı.

RYanne en azından bir adım geri atarak adamın bir sonraki okşamasını durdurdu. Ne yapmadı? Çekip gitmedi.

Kimdi o adam? Ölü olmasının yanı sıra. Burada ne işi vardı?

Lanet , RYanne yeni gelen birine güvenilmeyeceğini bilmeliydi. Ya bu Dushku için çalışıyorsa?

"Yaşlı bir adamdan küçük bir tavsiye," dedi Virgil iç çekerek.

"Yapabiliyorken istediğin şey için savaş. Eğer yapmazsan, ödülünü başkası kazanır ve senin de şikâyet etmeye hakkın olmaz."

Yaşlı adam anlamadı. Kimse anlamadı. Jude bile.

RYanne'ı istiyordu ama onu kaçırdığı anda yeni bir suçluluk duygusu onu yerle bir edecekti. *Daha kötü bir suçluluk*, çünkü zaten orada bulunmuş, bunu yapmıştı ve

daha iyi biliyordu. Sonunda onu tekrar incitecekti.

"Babam da bana aynı öğüdü vermişti," dedi Daniel, "ve eğer onu dinlemiş olsaydım, Thea ile çok daha erken yuva kurmuş olurum. Çok daha erken *mutlu* olurum."

Jude taşaklarına tekme atsa bile mutluluğu tanıyabileceğini . "Üzgünüm çocuklar ama gitmem gerek. Genç kızım tarafından çağırıldım. Sıkıntı." Hevesli Daniel, annesinin kitap kulübü tarafından köşeye sıkıştırılmış olan Dorothea'ya katılmak için koşturdu. Yaşlı kadınlar aşk romanlarına bayılıyor ve kasabadaki herkese tercih ettikleri cinsel pozisyonları sormaktan çekinmiyorlardı.

Evet. Bir keresinde Jude'a "şu S ve M şeylerini" deneyip denemediğini sormuşlardı. Kaçarken neredeyse bir otobüsün önüne atlayacaktı -isteyerek, memnuniyetle-.

Bakışları Rianne'a döndü. Hâlâ Wall Street'teydi ve parmakları belindeki fiyonkla oynuyordu. Karnının düzlüğünü vurgulayan bir fiyonk.

Lastik. Kırıldı. Kahretsin, suyun sorun olacağını biliyordum. O da biliyordu, ama yine de devam etti, arzuyla aklını kaçırdı ve fikrini değiştirmeden önce kadını elde etmek için çaresizdi.

Zamanlama yanlış, değil mi?

Eğer şu anda yumurtladığımı kastediyorsan.

Rianne doğum kontrol hapı kullanıyordu, tek bir dozu bile kaçırmamıştı. Endişelenmeye gerek yoktu.

Peki neden hala endişeliydi?

"Yakında dünyayı dolaşacak." Brock çilekli limonatasını bitirdi. "Neden yapabiliyorken onun tadını çıkarmıyorsun?"

"Çünkü.," dedi. Ama bu fikir haklıydı. *Yolculuğa çıkmadan önce onunla eğlenmek. Gittiğinde veda et. Hayatına devam et.*

"Bir sır öğrenmek ister misin, evlat?" Virgil ona göz kırptı. "Aşk gezegendeki her sorunun cevabıdır, senin sorununun bile."

Bir zamanlar Jude da onunla aynı fikirdeydi. Sonra ailesi öldü ve onlara duyduğu büyük sevgi onları geri getirmedi. Aşk onu hayal kırıklığına uğratmıştı. "Tekrar düşmekle ilgilenmiyorum."

Virgil bakışları uzaklara dalarak hüznü bir şekilde . "Bonnie'mle yirmi yılı aşkın bir süre evli kaldık ve bu yıllar hayatımın en güzel yıllarıydı. Ne zaman ki öldü-" Çenesi titredi. "O günden beri her gün onun yasını tutuyorum. Canım yandı.

Bazı geceler o kadar canım yandı ki yastığıma sarılıp hıçkırarak hıçkırarak ağlayabildim. Ama sonumuzu bilseydim bile, başlangıcımızdan kaçınmazdım. Ne olursa olsun onunla evlenirdim. İçimden bir ses senin de aynı şeyi söyleyeceğini söylüyor. karım."

Yaşlı adamın sözlerinin ağırlığı Jude'un üzerine çökünce tökezleyerek geri çekildi. Vücudundaki her kas gerildi. Constance ve kızlara ne bilseydi, onların ve kendisinin korkunç kaderini bilseydi, kaybetmemek için aşka sırtını döner miydi?

Hayır. Kesinlikle olmaz. Değil mi? Constance ve kızlara kadar gerçek mutluluğu tatmamıştı. Ama sonra, onlar ölene kadar gerçek acıyı da tatmamıştı ve şimdi kimseye sunacak bir şeyi olmayan boş bir kabuktu.

"Ateş et! Edna Mills bu tarafa doğru geliyor. O lanet kadın arı kışkımdan bir tutam almayı seviyor. Ben bir et parçası değilim, biliyorsun. Bir beynim var ve pantolonumun içinde değil." Virgil romatizmalı ayaklarının onu taşıyabildiği kadar hızlı adımlarla uzaklaştı.

Brock'un bakışları yaşlı adamı gölgeli bir ağaca kadar takip etti. "Böyle bir babam olması için neler vermezdim."

Çok doğru. Ama Virgil'in sorusuna neden basit bir evet ya da hayır cevabını veremiyordu? Jude sevgilisini ve küçük tatlılarını seviyordu ama huzuru yaşamak için her şeyi yapardı. Kaybı sayesinde sahip olamadığı huzur. Yine de, Hailey ve Bailey'nin her görev dönüşünde kendisine gülümseyen anıları olmadan bir hayat sürmeyi hayal bile edemiyordu.

Ryanne'ın kahkahası uzaklara daldı ve bakışları tekrar ona kaydı ve daraldı. Wall Street cep telefonuna bir şeyler yazıyordu. Onun numarasını mı?

Gevşekliği her zamankinden daha belirgin olan Jude, çifte doğru ilerledi. Onlara ulaştığında ne yapacağına dair hiçbir fikri yoktu.

"İşte benim oğlum," diye arkadaşı.

Wall Street'e ters ters bakarak, "Seninle özel olarak konuşmak istiyorum, Wade," dedi.

Wall Street bir kedi gibi soldu ve geri çekildi.

"Selam Jude," dedi gülümseyerek. Görmeye alışık o sıcak, davetkâr gülümseme değil, onun bir benzeriydi ve bu onun içini burktı. "Bu Glen Baker. Ortaokula birlikte gitmiştik-"

"Umurumda değil," diye araya girdi. Görünüşe göre ham sahiplenme duygusu, medeni görünümünü ve katı askeri disiplini sıyrıp atmıştı. "Hadi içeri girelim. Sadece

sen ve ben."

Wall Street'in yüzü kızardı. "Sanırım tanıdığım birini görüyorum. Merhaba demeliyim." Cep telefonunu Rynanne'a geri uzattı.

Ekrana baktı, kaşlarını çatı ve yakında olan adamın koluna yapıştı. "Burada sadece altı numara var. Yedincisi ne?"

Evet. Piç herif telefon numarasını yazıyormuş.

Aralarına bakan Wall Street ürperdi. "Biriyle görüştüğünü bilmiyordum."

"Çalışmıyorum. Jude benim çalışanım, hiçbir çıkarı yok." Jude'a "buradan" diye bağırdı. Hatta boştaki eliyle bir kışkırtma hareketi bile yaptı.

Dilini dişlerinin üzerinde gezdirdi ve ona bir adım daha yaklaştı.

Artık bir tahta kadar sert olan Wall Street'e telefonunu uzattı. "Yedinci numara lütfen. Ve annenin sana öğrettiği terbiyeyi unutma. Bir bayanı bekletmek kabalıktır."

Wall Street kabul etmek için elini uzattı.

Bu kez *Jude* onun kolunu tuttu ve morartacak kadar sıktı. "Kendine bir iyilik yap. Uzaklaş. Şimdi."

"Tabii, tabii. Ben gidiyorum." Özgürlüğüne kavuşan Wall Street ayaklarını yere vurdu.

Jude rahat bir nefes aldı... ancak bunun tekrar tekrar olabileceğini fark etti Rynanne istediği kişiyle flört etmekte, aramakta, çıkmakta, öpüşmekte da *yatmakta* özgürdü. Bir dahaki sefere yakınlarda olmayabilirdi. Ya da olsa bile kendini hapiste bulabilirdi.

Benim olana dokun ve öl.

Hapisten uzak durmanın tek bir yolu vardı. Brock'un önerdiği gibi Rynanne'la kısa süreli bir ilişki. Yapabildiği kadarını yapacaktı.

Rynanne Roma'ya gitmeden önce her gece birlikte olabiliyorlardı. Birkaç aylık mutlu bir cinsel tatmin. Mutlu, *özel* cinsel tatmin.

Hayatta ne kadar acı çekmiş olursa olsun, onu başka hiçbir şeye benzemeyen bir kadınla lüks içinde yaşama hakkını kazanmıştı.

Suçluluk hissedecekti, evet, ama bu suçluluğun bir son kullanma tarihi olacaktı. Diğer tek seçenek? Çekip gitmek ve uzun süreli pişmanlıkla yaşamak.

Rynanne ona ters baktı, göğsü hızla inip kalkıyordu. "Buna hakkın yoktu Laurent. Kesinlikle hakkın yok!"

Onun kendisine soyadıyla hitap etmesinden hiç hoşlanmıyordu.

Onunla olan şansını mahvetmiş miydi? Belki de. Muhtemelen. Ama daha kötü ihtimallerle karşılaşmış ve kazanmıştı.

Öncelikle ona bir iltifat borçluydu. "Sen..." Bakışları onun üzerinde gezindi, kanı ısınıyordu. "*Muhteşem*. Sana bakıyorum ve açlık hissediyorum. Kanıtladığım gibi, uzak duramıyorum."

Gözleri onu incelerken genişledi. Omurgasından aşağı elektrik akımları yayıldı ve dünyanın geri kalanı soldu. Dünyada sadece iki kişi vardı.

Fısıldadı, "Seni istiyorum, RYanne. Burada, şimdi. Acele etmemeyi, her santimetrenin tadını çıkarmayı planlıyorum."

Gözbebekleri genişledi, bir gece yarısı denizi gibi oldu ve göz kapakları ağırlaştı. Sarsıntılar onu salladı, umudunu cesaretlendirdi. "Bir kez ve sadece bir kez'e ne oldu?"

"Bir hata. Seni tekrar tekrar boşaltma fırsatı istiyorum." Eğildi, boynunun dibini öptü, dilinin ucu nabzının çarpan öfkesini sıyırdı. "Seninle işim bitmedi. Senin benimle işin bitti mi?"

"Ben... Yapamam... Argh! Eyerimde bir çapak gibisin, bunu biliyor musun?"

Konuşmalar kesilip birden fazla göz onlara odaklandığında, dünya tekrar odak noktasına geldi. Küçük kasaba yaşamı. Herkes birbirinin işini bilmeyi hak ettiğini düşünüyordu.

"Seyirci çekiyoruz. Gel ." Jude elinden tuttu ve şaşkın kalabalığın arasından geçirdi.

İtiraz yok, kurtulmaya çalışmak yok. Umudu artmaya devam ediyordu.

Hanın içinde, resepsiyona doğru bir adım attı.

Dorothea'nın küçük kız kardeşi Mathis oturuyordu.

Onu fark eden genç kız telefonunu bıraktı ve kollarını göğsünde kavuşturdu. Her zaman dikkat çekmek için elinden geleni yapardı ve bugün de durum farklı değildi. Kırmızı bir korse üst ve siyah firfırlı bir etek giymişti. Neon pembe hortumu yırtıktı, savaş botlarının üst kısımları yıpranmıştı.

"Neden kız kardeşinin yaklaşan düğününü kutlamıyorsun?" RYanne kıza sordu.

"Neden kendi işine bakmıyorsun?" Holly sakızıyla bir balon patlattı.

Ryanne bir ıngıraklı yılanın tüm tatlılığıyla gülümsedi. "Dorothea'ya senin ve arkadaşlarının Tırmalama Direği'ne geldiğiniz zamanı anlatmama ne dersin-"

"İyi," diye eklemek için acele etti Holly. ". Bir ocuk styenimi kopardı ve ben de onun burnunu kırdım. Dorothea beni tebrik etti ama annem henüz cinsel taciz kavramını ve sonuçlarını anlamadı. Peki siz iki ezik neden dışarıda yaklaşan nikâhı kutlamıyorsunuz?"

"Bir oda istiyoruz," dedi Jude. "Lütfen ve teşekkür . Ve sen Ne yaptığımı fark ettin mi? Büyük bir ocuk gibi terbiyemi takındım. Bir ara sen de denemelisin."

Pop. "Kemik yapacak mısınız? Çünkü şu andan itibaren saatlik ücret teklif ediyoruz. Bir saat, bütün bir gecenin iki katı, çünkü sessizliğimle birlikte geliyor."

Buna nasıl cevap vereceği hakkında hiçbir fikri yoktu.

"Odaya girdiğimizde konuşmanın nasıl ilerlediğine bağlı olarak," dedi Ryanne, "bu soğukkanlı bir cinayet durumu olabilir."

"O halde." Holly, Jude'a bir anahtar fırlattı. "Oda cretsiz. Basın bize iyi gelecektir. Ama yorgana kan bulaştırmamaya alış, tamam mı?"

Jude gözlerini devirdi ve harekete geçti. Daniel sayesinde han tam bir dönüşüm geçirmişti. Yıpranmış pembe halılar, testislere benzeyen soluk ilekli soyulmuş duvar kâğıtları ve laminat tezgâhlar gitmişti. Aşınmış ve lekeli koltuklardan sandalyelere ve sehpalara kadar her mobilya parçası cilalanmış ya da yeniden döşenmişti.

Yabani ilekleri andıran yakut zümrüt kristalleri ile süslü avizelerden damlıyordu. Farklı duvarlar farklı renklere boyanmıştı. bej tonları ve zeminler masif ahşaptı. Tezgahlarda artık altın damarlı mermer kullanılıyordu.

Odalar yenileniyor ve temalarla dekore ediliyordu. Yani, odaların çoğu. Holly'nin onlara verdiği odanın dönüşümü henüz başlamamıştı. En azından pırıl pırıl temizlenmişti ve bir yatak vardı...

Jude kapının kilidini çevirdi, uğursuz bir *klik* sesi duyuldu.

"," dedi Ryanne ve içini çekti. "şu konuşmayı de ben de yoluma gideyim."

Döndü ve bakışlarını yavaşça onun üzerinde gezdirdi, dokunmayı planladığı her yerde oyalandı.

"Jude." Kollarını göğüslerinin üzerinde kavuşturarak sertleşen tepeleri örttü. "Beni gözlerinle becerdiğinin farkındasın, değil mi?"

"Evet. Ama sana başka türlü bakamam."

Yumuşamaya başladı, sonra kaşlarını çattı. "Tamam, . Azgınsın ve seks yapmak istiyorsun. Ama neden ben, defalarca görmezden geldiğin kız?"

"Seni görmezden gelmedim. *Görmezden gelemem*. Bir odaya giriyorsun ve bakışlarım seni buluyor. Uzaklaşıyorsun ve tek yapmak istediğim seni takip etmek. Nefes alıyorsun ve bedenim *ağrıyor*."

Bir nefes. "Ben... Sen..."

Onu konuşamaz hale getirdim. Gülümsememeli.

Ne oluyor be? Gülümsemek mi istiyorum?

"Seninle ikinci, üçüncü ve dördüncü kez seks yapmak istiyorum," dedi. "Aslında sayısını unutmak istiyorum ve sen Roma'ya gidene kadar durmak istemiyorum."

Ağzı açıldı ve kapandı. "Yani benim geçici erkek arkadaşım mı olacaksın?"

Erkek arkadaş, yasal bağı olmayan bir kocaydı.

Kanı buz gibi soğuk akarken teni çok sıcaktı ve alnında nemli bir ter oluştu. "Etiketlere gerek yok."

"Yani bu iki ay sürecektir tek gecelik bir mi olacak? Çıkarları olan arkadaşlar mı olacağız?"

Başını salladı: *evet*. Şimdi suskun olan oydu.

Kollarında tüyler diken diken oldu. Bir dakika geçti. İki dakika. Dudaklarını yalayarak onun arzusunun alevlerini körükledi. "Kabul etmeyi düşünmeden önce birkaç şeyi açıklığa kavuşturmamız gerekiyor."

Heyecan korkuyla başa baş gitti. Eğer şartları varsa, oyunun dışında değildi. Ama. Bağlılık onu korkutuyordu. Bir kadına aşık olmak, hatta ondan hoşlanmak, ama sonra onu kaybetmek? Bir daha asla.

Arzu hem sevinci hem de korkuyu gölgede

bıraktı. Başını salladı: *Devam et*.

"Geçen sefer seksten sonra bana çok kötü davranmıştın."

Suçluluk duygusu alevlendi ve sonunda sesini buldu. "Haklısın, Wade. Pisliğin . Bu sefer daha iyisini yapmaya çalışacağım."

"Yine Wade," diye mırıldandı.

Soyadının kullanılmasından onun kadar nefret ediyor ? "Ryanne. Shortcake."

Kadın yumuşadı. Bir dakika daha sessizlik içinde geçti, bu seferki gerginlikle doluydu. Ayakkabılarına bakarak belindeki kemerle oynadı. Alt dudağını dişledi.

Bir sonraki gözleri kısılmış, uzun kirpikleri yapboz parçaları gibi birbirine karışmıştı. "Beni ne kadar derinden incittiğini anladığından emin değilim. Sana kendimi verdim-" Yanakları gül renginin canlı bir tonuyla kızardı. "Beden. Sana bedenimi verdim ve sen-"

"Bekle. Bir saniye dur." Kuşkular bir kez daha kafasının içinde dans etti ve midesi çalkalandı. Neden duraklamıştı? Mantıklı olan tek bir sebep vardı. *Bekâretim* demekten kendini alıkoymak için. "İlk seferimiz *senin* ilk seferin miydi?" diye sordu açık açık.

Yanaklarındaki renk derinleşti ve yayıldı. "Ne fark eder ki?"

Oh, . Kahretsin! Nefes almak imkânsız hale geldi. Bir soruya soruyla cevap vermek anlamlıydı. "Önemli. Bana doğruyu söyle. İlk seferimiz *senin* ilk seferin miydi?"

"Bu *neden* önemli?"

"Çünkü."

"Çünkü neden?"

Lanet olsun ona! "Çünkü bekaretini kırık bir adama hediye etmemeliydin."

Yüzü kızardı, kolları iki yanına düştü. "Neden kendine kırık deyip duruyorsun?"

"Ve bir kez daha soruma cevap veremedin. Bana gerçeği söyle Ryanne."

Çenesi yukarı kalktı. "Kendimi sana vererek, *ikimize* de bir hediye verdim. *orgazm*. Açgözlü olmayı, daha fazlasını istemeyi bırak."

Boğuluyormuş gibi hissederek düğümü gevşetmek için kravatını çekti. "Öyle ya da böyle gerçeği öğreneceğim. Strawberry Valley'nin iyi insanlarına *senin* flört geçmişini sormam gerekse bile."

"Yapmazsın!" "Oh,

evet, ."

"Peki." Çenesi bir çentik daha kalktı. "Cesur ol Laurent, çünkü bekaretimi kesinlikle kırık bir adama vermedim."

Rahatlayarak iç geçirmeye başladı... rahatlama, kesinlikle değil ile eşleşti. Kesinlikle hayal kırıklığına uğramamıştı.

Sonra ekledi, "Bekaretimi *sana* verdim. Bir savaşçı. Bir koruyucuya. Beni güvende ve seksi hissettiren, ona en çok ihtiyaç duyduğum anda bana yardım etmek için koşan bir adam."

Jude şok, öfke ve daha fazla suçluluk duygusundan oluşan gelgit dalgasının etkisiyle tökezleyerek geri çekildi. *Çok* daha fazla suçluluk. Daha fazla korku ve sahiplenme. Hatta... coşku.

"Neden bana daha önce söylemedin?" diye sordu.

"Duracağından korkuyordum." Kadınsı bir öfkenin timsali olarak ellerini kalçalarına sabitledi. "Ama kendini özel hissetme. Çığ gibi büyüyen güven sorunlarım olmasaydı, geçmişimde binlerce sevgilim olabilirdi."

Gerçeği bilseydi durur muydu?

Düşünmeye gerek yok. Hayır, hiçbir şey onu durduramazdı. "Neden *bana* güvenden?"

"Bir anlık delilik." Pek sayılmaz. "Neden? Söyle bana."

Öfkeyle oflayıp pufladı ama şöyle dedi: "Seninle tanışmadan önce, sorunlarımın çoğunu çoktan çözmüştüm. Earl'ün yazdığı bir günlüğü bulmuştum ve ilk karısına olan aşkı... şey, sen bana onu hatırlattın."

Earl için Tanrı'ya şükürler olsun.

Jude bir elini yüzünde gezdirdi. "Seni incittiğim için özür dilerim. Bu sefer daha iyisini yapacağım."

"Sana istiyorum, gerçekten, ama..." "Ama," diye sordu, şimdi nazikçe.

"Aynı hatayı ikinci kez yapmayacağım."

Ona dokunma ihtiyacı duyarak, bir bağ kurmayı arzulayarak ona doğru adım attı. "Benimle birlikte olmak bir hata olmak zorunda değil."

Yutkundu ve geri adım attı. "Belki, belki de değil. Sorularım var." "Sor.

Çabuk ol." Ağırlığını topuklarına verdi, bir şekilde yerinde kalma gücü. "Zaman bizim tarafımızda değil."

Dili alt dudağının üzerinde kayarak bir nem tabakası bıraktı. "Roma'ya gitmeden önce her gece benimle birlikte olmak istediğini söylemiştin, arkadaşlığımızın faydaları olacaktı."

"Bir soru duymuyorum."

"Biz arkadaş mıyız? Daha önce dedin ki-"

"Ne dediğimi biliyorum." Ve yerinde kalmak bir seçenek olmaktan çıktı. Doğrudan onun önüne geçti, sadece bir fısıltı uzaklığındaydı, kokusu

ilek ve krema yoğunlaşıyor. "Sana asla yalan söylemeyeceğim ve seni ve seninkini koruyacağım. Yardıma ihtiyacın olduğunda her şeyi bırakırım. Biz arkadaşız."

Gözlerini kapadı, derin bir nefes aldı. Nefesini verirken yüzünü adama döndü, gözbebekleri zarif bir şekilde dumanlıydı. "Son soru. Bana sarılır mısın?
sonra?"

Anlamı kristalleşti ve yavaş bir gülümseme iek açtı. "Evet, yapacağım."
Memnuniyetle.

"Güzel. şimdi elbiselerini çıkar."

ON ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

ARZU RYANNE'I TÜKETTİ. Jude ona yaklaştığı anda gidici olmuştu. Dayanmaya çalışmıştı. Adamın sert çekiciliğine ikinci kez boyun eğmek tek anlama gelebilirdi: bela. Hatta yoluna devam edip başka bir adamla flört etmeyi bile denemişti.

Glen onu güldürmüştü, daha iyi bir aday olabilir miydi? Ama onu yakmamıştı.

Jude ile birlikte *yanıyordu*.

Yani bir süre elde edilmesi zoru oynamıştı. Ne olmuş yani? RYanne onun demirden kontrolünü kırabilecek iki kadından biriydi. İster kabul etsin ister etmesin, RYanne onun için özeldi.

Az önce ona uzun süreli bir cinsel macera teklif etmiş olması da pastanın üzerine krema gibi düşmüştü. Onu nasıl gönderebilirdi?

"Seni soyunurken görmüyorum," dedi.

Kravatını çıkardı, durakladı, sonra bir adım geri çekildi. "Sorularıma cevap verene kadar kıyafetleriniz üzerinizde kalacak."

Oh, hayır, hayır, hayır, kovboy. Yetkili sen olmayacaksın.

Onun için yanıp tutuşan kadın, elbisesinin üst yarısının fermuarını açarak malzemenin sütyeninin kuplarının hemen altına düşmesine izin verdi. "Devam et. Sor. Bu arada ben de burada kendimi daha rahat hissedeceğim."

Adamın elleri iki yanında yumruk oldu ve kadın kahkahasını kesmek zorunda kaldı. "Yüzde yüz özel olduğumuzu anlıyorsun, değil mi?"

"Başka bir kızla görüşmeyi dene. Bakalım ne olacak."

Memnuniyet, ağzının içinden geçen yara izini hafifletti ve daimi kaşlarını neredeyse gülümsemeye dönüştürdü. "Kelimeleri söylediğini duymam gerek." Onu taklit ederek, "'Hayır Jude, başka erkeklerle çıkmayacağım. Ya da başka erkeklere bakmayacağım. Ya da diğer erkeklerle aynı havayı solumayacağım."

Aptal, seksi adam. "Jude, benim için başka erkek . Şimdi mutlu musun?"

"Henüz değil, ama oraya doğru gidiyorum." Bundan sonra olacaklar için kendini hazırlıyor gibiydi. "Şu Glen denen adam. Onunla ilgileniyor muydun? Onunla çıkmadığına pişman olacak mısın?"

Anı mahvetmeden nasıl cevap verebilirim? "Glen şehirdeki işini kaybetti, bu yüzden ailesiyle kalmak için Strawberry Valley'e geri taşındı. Önce iş için beni aradı. Ona açık pozisyonumuz olmadığını söyledim ve buna sevindiğini çünkü benim için çalışmaktansa benimle çıkmayı tercih edeceğini söyledi." Kahretsin! Gevezelik ediyordu. *Devam et.* "Ona beni aramasını ve detayları konuşacağımızı söyledim. Seni unutmak istedim."

Kıskançlık dolu hırıltısı onu dehşete düşürdü. "Şimdi beni unutmak mı istiyorsun?"

"Sadece seninle birlikte *olmak* istiyorum."

Gözlerinde bir eğlence parıltısı. "Glen senin için yeterince iyi değil. Ama o zaman ben de değilim." Ona doğru uzandı, varlığının her zerresi alev aldı. Sonra kızın elinden cep telefonunu aldı.

"Hey!" Kalbi kaburgalarına çarparken bile, şifresini girerken kaşları şaşkınlıkla birbirine yaklaştı - bir dizi Onunla hiç paylaşmadığı numaraları yazıyordu.

Hayır, Glen'in tamamlanmamış numarasını silmişti. Telefonu geri verirken lacivert mavileri ona itiraz etmesi için meydan okuyordu.

Protesto mu? Lütfen. Kemikleri erime tehlikesi geçirdi.

"Benden sık sık iltifat talep ettiniz." Onun izini sürdü parmak eklemlerini göğsünün ortasından aşağı indirerek tüylerini diken diken etti. "Bugün senin tarafından baştan çıkarılmayı bekliyorum."

Hava yoğunlaştı, aniden elektriklerle yüklendi. Adamın tanıdık kokusu -baharatlı rom, kara büyü- onu etkiledi. "Kovboy, dürüst olalım. Ben nefes alıyorum ve sen baştan çıkıyorsun."

"Haksız değilsin. Ama ben daha fazlasını istiyorum." Bir elini, artık pantolonunun altında saklanamayan ereksiyonunun uzun, sert boyuna sürttü. "Seninleyken hep daha fazlasını istiyorum."

Precioso. "O zaman daha fazlasını alacaksın." Küçük bir itmeye onu yatağın üzerine yuvarladı. Savaşçı olduğu için isteseydi ayakta kalabilirdi. Ama aşık olduğu için bunu yapmadı.

Kadın ondan uzaklaşırken, güneş ışığı perdelerdeki bir çatlaktan içeri süzüldü, onu aydınlattı ve etrafında bir hale oluşturdu. Bir zamanlar ona rahip derlerdi. Şu anda daha çok bir meleğe benziyordu. Ya da *düşmüş* bir meleğe...

"Buraya gel," diye homurdandı, sarsılmaz bir saplantıyla ona bakıyordu.

Bu adamın beni izlemesine bayılıyorum. "Kusura bakma. Seni baştan çıkarmakla meşgulüm."

Gözlerinde şehvet parıldıyordu. "Bana kucak dansı yapabilirsin. Aslında ısrar ediyorum. Ellerimi üzerine koymam *gerek*."

"Oh, bir kucak dansı alacaksın. Belki de. düzgün bir şekilde "İlk striptizimi yaparken beni takdir edeceksiniz." RYanne'a erkeklerin sevişmek istediği şekilde dans ettiği söylenmişti: tam bir çılgınlıkla. Neden yeteneklerini iyi bir şekilde kullanmasındı ki?

Ondan sahiplenicilik ve enfes bir gerginlik yayılıyordu. "Bana tüm ilklerini hediye ediyorsun."

"Şikayet mi ediyorsun?"

"Asla."

Gülümsemesini gizleyerek iTunes uygulamasını açtı ve en sevdiği çalma listesini açtı. Sert rock havayı doldururken vücudunun her santimi ağrıyordu. Hücreyi masanın üzerine koyarken nabız noktaları, çarpma ve öğütme ritmine uygun olarak zonkluyordu.

Bir kişilik tutsak izleyicisine doğru dönerek kemerini çıkardı ve elbisesinden sıyrıldı, ardından giysiyi bir kenara attı. Eşleşen siyah sütyen ve külot setinin yanı sıra bir çift kırmızı yüksek topuklu ayakkabı giyerek kalçalarını döndürmeye başladı. Elleri saçlarında... sonra yanlarından aşağıya, poposunun küreciklerine doğru kayıyor.

"RYanne." Jude'un ses tonundaki eziyet dizlerinin titremesine neden oldu. "Shortcake."

Bu ! İsimlerin onun için ne kadar önemli olduğunu, kadar derin ve kişisel bir anlam ifade ettiğini bilmek bunu daha da tatlı kılıyordu.

Erkeğim bir ödülü hak ediyor. Masanın kenarını kavradı ve çömeldi, kıcını dışarı çıkardı, sonra yavaşça dalgalanırken doğruldu. Hızlı bir dönüşten sonra kırmızı stilettolarından birini masanın önündeki sandalyeye yerleştirdi ve jartiyerini kalçasından aşağı kaydırды. Jude'a tekmelediği jartiyer.

İyi bilenmiş refleksleriyle, bakışlarını ondan ayırmadan küçük parçayı yakaladı.

"Baştan çıkarılmadın mı daha?" Ellerini belinin kıvrımlarında gezdirmekten önce göğüslerini avuçladı... ağrıyan bacaklarının arasında.

Çarşafı sıkıca kavradı. "Buraya gel," diye tekrarladı.

Evet, evet. Ellerini üzerimde istiyorum. Ellerimin onun üzerinde olmasına ihtiyacım var. Titreyerek, erkeğinin önünde durmak için odanın karşısına geçti.

Onun geçici erkeği. *Asla unutma.*

Tedirginlik içini sızlattı. *Kendimi kalp kırıklığına mı hazırladım?* Sonra adamın sarhoş edici kokusu onu yeniden sardı ve kafası bulandı. Bu adam seks ve şeker gibiydi ve yakında onu yiyip bitirecekti.

Kendini *zevke* hazırlamıştı.

Ellerini adamın kalçalarına koyduktan sonra kaslı bacaklarını birbirinden ayırdı. Kalça yuvarlaması, dönüş. Onunla yüzleştğinde, göğüslerini yüzüne bastırmak için yükseldi, sertlikten yumuşaklığa. Adamın ağzı aşağıya indiğinde geri çekildi... bastırdı, geri çekildi, sütyeninin içinden meme uçlarını emmesine asla izin vermedi.

ve adamın kulak memesini ısırdı. "Partideki herkes burada ne yaptığımızı biliyor. Rezil mi oldun?"

"İnsansızım," diye hırıltılı bir şekilde itiraf ederken ellerinin altında kasları sıkıştı.

"Oh, kovboy. Seni insansız bırakmadım." Kalbi hızla çarparak bacaklarının arasına uzandı ve testislerinin ağırlığını kavradı. "Henüz değil."

Adamın hırıltılı iniltisi kulaklarını okşadı. "Tanrım, bunu yaptığında bana yardım et."

En sinsi sırıtışını takındı. "Kasabadaki bütün kadınlar beni kıskanıyor olmalı. Ne kadar ateşli, sert ve iri olduğunu hatırlıyorum."

"Ben de vücudunun her santimini hatırlıyorum. Beni nasıl eldivenlediğini. Sen her erkeğin kazanmayı arzuladığı bir ödülün."

Bu adam...ah, bu adam.

Titremeleri artarken sütyeninin kancasını açtı. Materyal düştü ve külotunu çıkardı, vücudunu sonunda bakışlarına çıplak bıraktı.

Gergin bir nefes aldı ve yorganı yumrukladı. Ona uzanmasını engellemek için mi? "Ondan daha mükemmel bir kadın yok."

Senin için, sadece senin için.

"Sana benimkini gösterdim." Gömleğinin üst düğmesini açtı, göğüs kaslarındaki kaslar dokunuşunu karşılamak için zıpladı. "Şimdi seninkileri göster."

"Seninkini tatmayı tercih ederim." Kadının kalçalarını kavradı ve ikisini de döndürerek onu yatağın üzerine fırlattı. Bir saniye sonra, bir tutam altın sarısı saç alnına dökülürken onun üzerinde belirdi. Gözlerini karartan kötü arzu olmasa, çocuksu görünebilirdi.

"Jude." Yüzünü çerçeveledi. "Evet. Tadıma bak. Sen ilk olacaksın..."

Bir iniltiyle, dünyayı sarsan bir öpücükle onun ağzını kaptı. Onların Dilleri birbirine karıştı, seksin erotik ritmini taklit ederek birbirlerini ittiler. Karnı titriyordu. Kanı ısındı, derisi kızardı. Meme uçları büzüldü

Göğsüne yaslandı ve tişörtüne lanet okudu, ten tene teması arzuluyordu, erkek kadına. Jude'dan RYanne'a.

"Sana doyamıyorum." Tamamen giyinik bir halde, öptü ve yalayarak göğüslerine doğru ilerledi. Yumuşacık etleri dolgunlaştırıp yoğururken, meme uçlarını diliyle okşadı.

Kalçaları kemerli, seksi adamın ereksiyonunun taş gibi sert uzunluğunu arıyordu.

O hareket ettiğinde - lanet olsun ona! - onun yerine kalçasına sürtündü. Önemli değildi. Baskı, herhangi baskı, sadece ihtiyacını daha da artırıyor, mutluluk ve ıstırap karışımını memnuniyetle karşılıyordu.

Müzik sustu, telefonundan yeni bir şarkı döküldü. Bu kez yumuşak, romantik bir balad. Jude hızını hiç değiştirmede, şimdi melodiyle senkronize değildi. Kadın memnundu. Jude onun vücuduyla sanki dünyanın sonu gelecekmiş gibi oynuyordu ve bu uyumsuzluk onu heyecanlandırıyordu.

Adam göbeğine doğru öpücükler kondururken kadın beklenti içinde kıvrandı. Dili içeri girdi, sonra durup kalın kirpiklerinin arasından ona baktı; irisleri elektrikliydi, artık lacivert değil, kristaldi.

"Ayrılmadan önce, seni bir erkeğin bir kadını götürebileceği her şekilde götüreceğim."

"Evet." *Lütfen.*

* * *

JUDE, altına serilmiş erotik ödülün içine daldı. İpeksi abanoz telleri yastıkların üzerine dökülüyordu. Kukuletalı gözler arzuyla parlıyordu. Yakut kırmızısı dudaklar yumuşak ve ayıktı, öpücüğünden dolayı hâlâ ıslaktı. Kusursuz teni tutkuyla pembeleşmişti. Dolgun göğüslerin tepesinde mercan rengi meme uçları vardı. Kıvrımlı beli kloş kalçalarını vurguluyordu.

Ryanne Wade seksin vücut bulmuş haliydi.

İki buçuk yıldır orgazm olmamıştı, kendini çok nadiren tatmin etmişti ve şimdi iki haftadır orgazm olamıyordu. Kapalıyken *çok* açıktı. Bu kadın onun efsanevi kontrolüne ne yapmıştı?

O ana kadar, acı ve keder onu her bunalttığında kendini ne kadar tamamen kapattığını fark etmemişti. Ya da bunlar hafiflediğinde nasıl uyuduğunu. Nasıl da hiçbir şey hissetmediğini, içinin tamamen öldüğünü, buz gibi soğuk olduğunu.

Şimdi RYanne yüzünden yanıyorum.

"Lezzetli."

"Evet. Mmm, evet." Başının üzerinden uzandı, yatak başlığını kavradı ve sırtını eğerek ona şehvetli bir lezzet büfesi sundu. "Eğer almak yerine vermek istiyorsan, hepimizin katlanması gereken çarmıhlar var."

Böyle gergin bir durumda ya da herhangi bir durumda mizah bulabildiğine hayret ederek usulca , nefesinin sıcaklığı onu okşadı Midesini ve cildinin yüzeyini yeni bir tüy seli kapladı. *Ne kadar da hassastı.* Birini yaladı, sonra diğerini, aşağıya, aşağıya doğru ilerledi, sonunda cennetin beklediği uyluklarının tepesine ulaştı...

Omuzlarıyla kadının bacaklarını birbirinden ayırırken, ereksiyonu fermuarını zorluyor, ısrarla zonkluyordu. Güzelliğin kişileşmiş hali onu karşıladı; pembe, ıslak ve arzuyla şişmiş. Kontrolünü kaybetmiş, her an kopmaya hazırdı ama yine de bir parmağını kızın kalbinin derinliklerine kaydırırken Rianne'ın yüzünü izledi.

Gözleri kapalı, mükemmel beyaz dişleri alt dudağını ısıyor. *Bu yüzden muhteşem bir şekilde tepki veriyordu.* Sırtının zarif çizgisi kavislendi, kalçaları sarsıldı. Aynı zamanda, iç duvarları sanki onu tutsak etmek istercesine parmağının etrafına kenetlendi.

"Jude! Lütfen... daha fazla!" Sadece Rianne bir yakarışı emre dönüştürebilirdi. "Ben de geleceğim. *Neeeed to-*"

Bir sonraki içe doğru kayışında, erimiş derinliklerine ikinci bir parmak pompaladı ve sözleri bir inilti ile sona erdi.

Cehennem! Ciğerlerindeki hava buharlaştı, nefes almak neredeyse imkânsız bir angarya haline geldi. "Benim için çok ıslaksın, inanılmaz derecede sıkı."

"Gidiyorum... çok yakın..."

"Bu sefer ön sevişmeden de vazgeçeyim mi? Uzunluğumu içine doğru kaydırayım mı?"

"Evet. Ver onu bana!"

"Emin misin?" Başını kaldırarak kadının kalbini *yaladı* ve bir sonraki "evet" inin bir tıslamayla sona ermesine neden oldu. Tatlı, kadınsı uyarılma dilini kapladı, sonsuza dek arzulayacağı güzel bir şarap.

"Fikrimi değiştirdim," diye mırıldandı. "Bana ön sevişmeyi ver. *Bütün* ön sevişmeyi bana ver."

Ağzında bir kahkaha söndü, bir ihtiyaç iniltisi tarafından öldürüldü. Jude Rianne'ı yuttu, yaladı, ısırıldı ve emdi. Şaftını yatağa gömdü,

İçindeki baskıyı hafifletmek için çaresizdi.

İnledi ve yalvardı, onu çılgına çevirdi. Parmaklarını onun içine sokup çıkarırken, dilini küçük sinir demetine doğru savurdu. Islak ısı elini ıslattı.

Ona karşı kıvranırken güzel ağzından tutarsız kelimeler döküldü.

Daha ne kadar bilmiyorum.

Kahretsin, hayır. Ne kadar dayanması gerekiyorsa o kadar dayanacaktı. Ne yapması gerekiyorsa yapsın, bu sefer onun için acı olmamasını sağlayacaktı. Bileğini açarak parmaklarıyla derme çatma bir makas yarattı ve kadın çığlık attı, iç duvarları anında kenetlenip gevşedi.

Onu görmek ve hissetmek... çıkardığı sesler, tadının tatlılığı...

"Benim için hazırsın." Jude sarsılarak ayağa kalktı, aralarındaki bağlantı koptu ve bir inilti onu terk etti. Kadının özüyle ıslanan elleriyle fermuarını yırtarak açtı ve iç çamaşırını testislerinin altına soktu.

Tamamen soyamak çok fazla zaman alırdı.

Boyunu prezervatifle kılıfladı, sonra aşağı daldı ve onu öptü. Aynı anda onun içine girdi. Anlık mutluluk, kemiklerini dolduran, damarlarından akan, DNA'sını yeniden yazan zevk.

Yavaş ama sabit bir tempoda içeri ve dışarı, içeri ve dışarı pompaladı. Kadın kıvranmaya başlayana kadar. Sonra daha hızlı ve daha hızlı hareket etti, yatak yayları gıcırdadı ve yatak başlığı duvara çarptı. Sonunda ona vurmaya başladı, bir erkek tarafından ele geçirilmişti, kibarlık artık bir düşünce değildi, hatta sonradan düşünülmüştü.

Keskin tırnaklar sırtını yara yara ilerliyor, bu acı onu daha da çıldırtıyordu. Rianne'ın dizleri adamın belini sıkıyor, ayak bilekleri adamın sırtının alt kısmına kilitleniyordu. Bir bütünün iki yarısıydılar, geri dönülmez bir şekilde birbirlerine dolanmışlardı. Orgazm olmasına rağmen, o da en az onun kadar o ana kendini kaptırmış, tutku ateşi tarafından yönetiliyordu.

Jude çılgınca gömleğini ortadan yırttı. Düğmeler her yöne uçuştı ama çıplak göğsü sonunda kadının göğüslerine değdi. Kadının meme uçları sert, küçük noktalar halindeydi... Jude ittikçe, ittikçe ve ittikçe ona sürtünen noktalar. Sürtünme mest ediciydi.

"Jude!"

Vücutlarının arasına uzanarak onu ikinci bir orgazma doğru okşadı. Kadının iç duvarları adamın boyunu sıkıca kavrariken, orgazm *adamın* içinden geçerek sıcak bir tatmin duygusu yarattı.

Kadın yatağın üzerine yığıldı ve adam da onun üzerine yığıldı. Nefesini topladığında kadının içinden çıktı ve onu ezilmekten kurtarmak için kendi tarafına yuvarlandı.

"Tebrikler." Yumruğunu tavana doğru salladı. "Prezervatif tuttu."

"Bu bir mucize." Protezinin açıkta olduğunu fark ederek, o fark etmeden önce örtüyü üzerine çekti ve onu metalin soğukluğundan korudu. Rahat etmek için yer değiştirdi.

Ryanne bedenini onun göğsüne sardı ve örtüyü iterek ayağını doğrudan bacağına üzerine koydu. Sertleşti, sonra kendini rahatlamaya zorladı. Protezi daha önce de görmüştü ve aldırıyor gibiydi.

Ancak bir dakikadan iki dakikaya geçerken sertliği geri döndü. Şimdiye kadar sarıldığı tek kadın Constance'dı. Ryanne'dan daha kısaydı, onun kadar kıvrımlı değildi, bu yüzden ona farklı bir şekilde uyuyordu. Sevmemeliydi farklılıklar. Anahtar kelime: yapmamalı.

Taşınmak istediğinden emin değildi.

Bir zamanlar Constance'a ait olan her şeyi Ryanne'a veriyorsun. Kaydet bir şey.

"Bana sarılmak zorunda değilsin. Sorun değil. Gidebilirsin," dedi. "Bu sefer kızmayacağım, söz veriyorum. Bunun zor olduğunu anlıyorum-"

"Hayır. Anlaşma anlaşmadır. Ben kalıyorum." Sadece dikkatini dağıtacak bir şeye ihtiyacı vardı. "Sarılmaktan daha fazlasını yapacağız. Konuşacağız."

"Tamam, sen *ben adamım havlamamı dinle* şeyini yaparken oyunbozanlık etmek istemem ama *ben* biraz terledim ve sen de Kuzey Kutbu'nu eritecek kadar ısı yayıyorsun. Neden partiye dönmüyoruz? Yapabiliriz-"

"Hayır. Şimdi sarılıyoruz, konuşuyoruz ve yarın için planlar yapıyoruz. Tekrar gitmemizi önerin, ben de listeye dördüncü maddeyi

ekleyeyim." Kadın . "Tüm bunlar için vaktimiz yok. Parti-"

"Sarılmak. Konuşmak. Planlar. Sonra mutfığa gidip Dorothea'nın buzdolabında ne varsa birbirimize yedireceğiz. Üçüncüyü protesto etmek ister misin? zaman?"

Şimdi düpedüz gülüyordu, sesi büyülüydü. Üzerindeki tüm gerilim boşaldı ve onu gevşek, neredeyse kemiksiz bıraktı.

"İyi. Ama bu senin programın," dedi, "yani kararları sen veriyorsun. hakkında konuşmak istiyorsunuz?"

Düşünmeye gerek yok. "Sen." Onun hakkındaki merakı sınır tanımıyordu.

"Sadece ben mi?" Meme ucunu uzun uzun yaladı ve adam kalmaya karar verdi.

çok iyi bir fikir olduğunu söyledi. "Sen değil misin? Üzgünüm kovboy, ama tat olmadan meme alamazsın."

"Memeyi severim. Ama bu gösteriyi benim yönetmeme ne oldu?" "Fikrimi değiştirdim. Kadınlar adet kanaması ve hamilelikle uğraşmak zorunda, doğum ve menopoz. Hayatınızla ilgili bir sohbetle başa çıkabilirsiniz."

"Erkekler kadınlarla uğraşmak zorunda, bu yüzden zaten bağlandık."

Nefes nefese kaldı ve adamın omzuna bir tokat attı. "Bunu az önce söylemedin."

"Söyledim ve arkasındayım. Tabii bana istediğimi vermek istemiyorsan?"

ON DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

RYANNE BİR KAHKAHA DAHA ATTİ. Bu adam az önce onun dünyasını sarsmıştı. Vücudu hâlâ eşsiz bir tatminle uğulduyordu ve bir daha yürüyebileceğinden emin değildi. *Kesinlikle buna değdi!*

İlk başta Jude'un bulundukları konumdan rahatsız olduğu belliydi ama yine de kıpırdamadı ve konuşmaları için ısrar etti, bu da Jude'u ayak parmaklarına kadar gıdıkladı. Geçici olabilirlerdi ama onun memnuniyeti Jude'un endişesinden önce geliyordu. Sonra onunla dalga geçerek durumu tersine çevirdi.

Ona duyduğu sevgi bulutlar kadar yumuşak ve bahardaki yağmur kadar kesindi. Bu adama fena halde aşık olabilirdi. Dikkatli olmak zorundaydı. Gelecekteki seyahatleri, seksi duygulardan ayırabilmesine bağlıydı.

"Peki," dedi sonunda, onun yanına kıvrıldı. "Sana istediğini vereceğim. istiyorum." Ama bu süreçte istediğini elde etmek için elinden her şeyi yapacaktı. "Bana her şeyi sorabilirsin. Daniel'ın Dorothea'ya yaptığı gibi benim de geçmişimi tam olarak araştırmadığın için biraz hayal kırıklığına uğradığımı bil."

"Mahremiyetin ağır ihlali sizin romantik bir jest anlayışınız mı? Bildiğim iyi oldu. Ama sana bakmadığımı nereden biliyorsun?"

Öyle miydi?

Normal bir kadın bu ihtimale üzülürdü, değil mi?

Ben ne zaman normal oldum ki?

Ryanne sırtıttı. "İlginç bir şey öğrendin mi?"

"Soruları senin sormayacağını hatırlatacak kadar centilmen değilim, Wade. Ben sorarım." Düşünceli bir tavırla parmağını kadının omurgasındaki çıkıntılarda aşağı yukarı gezdirerek ürpermesine neden oldu. "Dövmen ne anlama geliyor?"

Bileğine kazınmış olan kilide baktı. "Earl, her kararın önemli olduğunu hatırlatmak için bir anahtar dövmesi yaptırdı. Tek bir seçimle başarı ya da başarısızlık gelebilir. Ve bana aşkın gerçek anlamını gösterdiğinden beri, Kalbimin kilidini onun onuruna açtım. O bir kızın sahip olabileceği en iyi babaydı."

"Peki ya biyolojik baban?"

"Adını biliyorum-Thomas Wade-ve Dallas, Teksas'tan olduğunu. Annemle bana hamileyken boşanmışlar. Anneme

kürtaj ya da kendi başına anlaşıma. Ona inanmadım... ilk başta."

"Onunla temasa mı geçtiniz?"

Midesi bulanık kadın, "Numarasını aldım ve sonraki birkaç ayı bir yandan onunla ilgili hayaller kurarken bir yandan da cesaretimi toplayarak geçirdim" dedi.

Ona sarılışı sıkılaştı, bir teselli teklifiydi bu. "Gerçek, hayalden daha iyi olabilir."

"Ya da daha kötüsü," diye fısıldadı. "Sonunda yaptım. Onu aradım. Anneme fahişe dedi, onun olduğumdan şüphe ettiğini söyledi, bir daha onunla iletişime geçmememi söyledi ve kapattı." Reddedişinin acımasızlığı onu şok etmişti ama onu sahiplenmek istememiş olması, hayal bile edemeyeceği kadar canını yakmıştı.

"Özür dilerim. Eğer adam bir şey yapmak istemiyorsa, sana layık değildir." Bir duraksamadan sonra yumuşak bir sesle "Kaç yaşındaydın?" diye sordu.

"Onunla iletişime geçtiğimde mi? On üç." Selma o sırada tacizci Bay Scott'la evliydi ve Ryanne biyolojik babasının imdadına yetişeceğini umuyordu.

Artık kendini kurtarabilirdi.

Jude'un sert küfrü odanın içinde çınladı. "Küçük kızların babalarına ihtiyacı vardır."

Oh...kahretsin. Belki de Sevgili Babacığım'dan bahsetmemeliydi. Jude'a bir daha asla göremeyeceği kızlarını mı hatırlatmıştı? Muhtemelen. Ama sesinde acı yoktu, sadece onun adına öfke vardı.

Sonunda iyileşmeye başlamış mıydı?

Boğazı kurumaya başlayınca devam etti. "Büyük kızların annelerine ihtiyacı vardır, ama benimki birkaç yıl önce benimle iletişim kurmayı kesti. Yüzüncü boşanmasını yaşıyordu ve ben de eski üvey babalarımın biriyle yaşamak için yalvardım. Earl güvenlik, emniyet ve arkadaşlarımla okulu bitirme şansı sunarken, Selma ülke çapında bir karavan gezisi ve sürüngen olan ya da olmayan yeni erkeklerin sonsuz bir geçit törenini teklif etti. Onu terk etme düşüncesinden nefret ediyordum ama Earl hastaydı ve ona bakacak birine ihtiyacı vardı."

Jude'un onu tutuşu bir kez sıkılaştı, neredeyse morarıyordu. "Onun adamlarından herhangi hiç..."

"Bir ya da iki kez," diye itiraf etti. Yatağından fırladığında, kanunsuz adaleti sağlamaya kararlı, darmadağın bir düşmüş melek, onun elini tuttu ve aceleyle ekledi, "Bana uygunsuz bir şekilde dokunanlarla savaştım. Ayrıca Strawberry Valley'deki yetkililere durumu anlattım ve resmi bir kayıt tutulmasını istedim.

Böylece adamlar asla masumiyet duvarının arkasına saklanamayacaklardı."

Tuttuğu eli yumruk haline geldi ama düşmüş meleşti yavaşça yatağa geri döndü. "Annen adamlarla mı kaldı?"

"Hayır. Her iddialarıma inandı ve gitti." Ryanne onun omuzlarını çekiştirecek ve yanına uzanması için onu teşvik edecek kadar uzun süre oturdu.

Yan döndüğünde, başını onun boynunun çukuruna gömdü ve kollarını beline doladı, sanki vücudunu kendi vücuduyla örtmek, onu geçmiş, şimdiki veya gelecekteki herhangi bir tehditten korumak istiyordu - buna ihtiyacı vardı.

Bu düşünce onu eritti... ta ki bir gelecekleri olmadığını hatırlayana kadar.

Hayal kırıklığı onu kesti.

Hayır, hayır. . Seyahatleri için heyecanlıydı. Asla annesi gibi olmayacak ve bir erkek için planlarını ve hedeflerini değiştirmeyecekti. Erkekler gelir ve giderdi ama hayaller sonsuza dek sürerdi.

"Sana ailemden bahsettim," dedi. "Şimdi sende. Anlat Ben..." Ne? Muhtemelen kolay başlamalıydı, böylece itiraz etmek için bir nedeni kalmaz ve hayatını onunla paylaşmaya çabucak alışabilirdi. "Göbek adın ne? Tam adını bilmediğim bir adamla yattığıma inanamıyorum."

"Walker."

"Jude Walker Laurent, ha. Ne kadar sevimli."

Omuzlarından biri omuz silktilti. "Annem ona babamı söylerdi. Senin gibi ben de onu hiç tanımadım. Onu kasabada görürdüm ama sadece annemin bana anlattıklarını bilirdim. Görünüşe göre o bir yürüyüşçüyümüş - sorumluluklarından hep kaçarmış."

Tamam, vay canına. Ryanne annesini tekmelemek istedi. "Sen tanıdığım en sorumluluk sahibi adamsın. Bu nedenle, Walker'ı arkadaşların için fazladan yol kat etme isteğin için ayakta ilan ediyorum."

Dudakları seğirdi. "Kusura bakma, ufaklık, ama bu ifade fazladan yol *kat etmek* anlamına geliyor."

"Güzel. Sen yürüyüşün horozusun. Bum! ."

Dudaklarında bir seğirme daha ve ardından tam bir gülümseme. "Ben ikna oldum." Kendisiyle gurur duyarak konuşmayı bir sonraki seviyeye taşımaya karar verdi.

"Bana karınızdan bahsedin. Ne zamandır birlikteydiniz?"

Ağzını açıp kapadı, boğazını temizledi. "Dokuz yıl." Zar zor bir duraksama ile ekledi, "Annen şimdi nerede?"

Ryanne konunun değişmesine yorum yapmadan izin verdi, her ne kadar zihninin arkasındaki kilitli kutuya bir acı patlaması daha eklemek zorunda kalsa da. O en azını verirken, kadın her şeyi paylaşıyordu. Terazı dengesizleşiyordu.

"Son duyduğumda yeni boşanmıştı ve Colorado'dan ayrılmak için toparlanıyordu." Tekrar denemeye kararlı bir şekilde sordu: "Peki ya ailen? Annen nerede? Baban? Hâlâ yaşıyor mu?"

"Evet, ikisi de yaşıyor," dedi. Sonra, "Hiç var mı-" "Hayır. Bana ailenden bahset."

Kalın bir sessizlik.

Baskıcı sessizlik.

"Annem Midland, Teksas'ta yaşıyor," dedi ve Ryanne göğsüne bir goril gibi vurmak istedi. Başarı! "Günlerini, gerçekten sevdiği tek şey olan aile çiftliğiyle ilgilenerek geçiriyor. Annen gibi, o da bir zamanlar etrafta dolaşmasıyla tanınırdı. Babamın yakınlarda kendine ait bir çiftliği var.

-Ve bir aile... Ama annem ona ekin işlerinde yardım etsin diye yan dilim oldu. Üç ağabeyim ve bir kız kardeşim var ve hepimizin farklı babaları var."

"Kardeşlerinle yakın mısınız?"

Sanki söylediği her kelimeyi tartmak zorundaymış gibi bir duraksama daha ve kadının heyecanı azaldı. "Hayır. Dördü de taşındı ve bir daha arkalarına bakmadılar."

Yani, onunla bir daha hiç iletişime geçmediler mi? "Özür dilerim." Yoklukları reddedilmiş gibi hissettirmiş olmalı. "Onları bulmayı hiç denediniz mi?"

"Beni terk ettiler. İkinci bir şansları yok." Oookay. Jude bağışlayıcı bir tip değildi. Not edildi.

"Ayrıca," diye ekledi. "Daniel ve Brock var." "Siz orduda mı tanıştınız?"

"Evet."

Kadın bekledi ama adam başka bir şey söylemedi. Daha basamadan Dorothea'nın özel zil sesi odayı doldurdu. ", " dedi. "Dorothea arıyor. Sanırım partiye dönmemizi talep edecek."

"Evet. Hadi dönelim."

Artık onunla vakit geçirmekten, kucaklaşmaktan ve sohbet etmekten o kadar mutlu değil misiniz?

Ryanne bir yastık kaptı ve hem sinirli hem de şakacı bir tavırla adamın karnına vurdu. Adam tükürürken, kadın onu tekrar tokatladı. O zaman

ona üçüncü kez vurmaya çalıştığında, hazırды, diğer yastık elindeydi, mükemmel bir blok.

Bir kahkaha atarak tam bir saldırı başlattı ve adamın suratına bir yumruk indirdi.

Çünkü evet, kirli dövüştü.

"Ne-" Şaplak. "Hey!" Şaplak. "Wade!" Şaplak. "Bunun bedelini ödeyeceksin." Hırıltısı şiddetliydi ama gözlerinde iyi bir mizah vardı.

Ona yardım ediyorum! Ona nasıl eğleneceğini öğretiyorum.

Yastığını ona doğru savurdu ve onu sırt üstü yere düşürdü. Kadın gülerken, bir gözyaşından patlayan tüyler odaya yağmur gibi yağdı.

"Dur!" dedi, adam üçüncü tokadı attıktan sonra kıkırdarak. "Sen benim seks tavşanımsın, benim değil-"

Emredildiği gibi durdu, lacivert mavileri daralmış ve parlıyordu. "Seksi *dostum* mu dedin yoksa seks *tavşanı* mı?"

"Duh. Bunny. Benim zevkim ve eğlencem için buradasın. Öyleyse beni eğlendir ve zevklendir."

"Dans et, maymun, dans et, bu mı?" Yastığı bıraktı, onunkini kung fu tutuşundan kurtardı ve merhamet dileyene kadar onu gıdıkladı. Ondan kaçmaya çalışırken yanlışlıkla bacağına tekme attı ve adam irkildi.

Oh, ! Hemen ayıldı ve "Çok özür dilerim" dedi.

"Bunun için endişelenme." Ses tonu sertti. Vücudu da öyleydi.

Hiçbirine aldırmadan yataktan aşağı sürünerek indi. Adamın ayaklarına ulaştığında ondan gerginlik yayılıyordu. Yine de protezin üzerindeki kılıfı, sonra da protezin kendisini çıkardı, birlikte duş aldıkları gece attığı adımların aynısını izledi.

"Ne yapıyorsun?" diye sordu omzunun üzerinden bakarak.

Gözleriyle buluşamıyor mu? "Tam olarak görüldüğü gibi yapıyorum. Partiyi unutup geçici adamıma ."

Bacağına masaj yapmaya başladı. Bir ampüte yardım etmenin en iyi yolu hakkında biraz araştırma yapmıştı. Masaj şişliği ve ağrıyı azaltabilir, yara dokusunda dolaşımı artırabilir ve kas sertliğini ve spazmları azaltabilirdi.

Tıslayarak ayağa fırladı ve kadının elinden . "Canını yaktım mı?" diye sordu usulca.

Burnunun kenarını sıktı. "Hayır, ben sadece-"

"Şimdi bana utandığını söylemeye kalkma." Devam etmeye kararlı bir şekilde, ustalıkla ama sertçe adamın kalçasını kucağının üzerine yerleştirdi. "Bunu görmüştüm

daha önce senin bir parçan."

"Evet, ama... çirkin ve daha önce yakından ve kişisel olarak görmediniz."

Ses tonundaki çığlık *onu* incitti. "Yaran cesaret ve yiğitlikten bahsediyor. Ölebilirdin ama yaşamak için savaştın. Bunu nasıl çirkin bulabilirim ki?"

Kaskatı kesilmişti ve ona inanmadığı belliydi. Konuyu zorlamayacaktı. Henüz zorlamayacaktı.

Yürümeden önce emeklemeyi öğrenmek zorundaydın. Her seferinde bir adım atacaktı.

Kaslarını yoğururken dövmeleeri hakkında da soru sormamaya karar verdi.

Bir sonraki konu kolay ve eğlenceli olacaktı. "Yavru kedilere isim vermeliyiz."

Dili düz, beyaz dişlerinin üzerinde kayıyordu. "Onlara ev bulmayı planlıyorsanız, yeni ailelerinin onlara isim vermesine izin verin."

"Onlara ev bulmak istiyorum ama sürekli numaralarla hitap edemem."

"Güven bana, yapabilirsin. Onlara isim verirseniz, bağlanırsınız. sekiz kediniz olacak ve kasabadaki herkes sizi yeni lakabınızla çağırarak

-Çılgın Kedi Kadın."

Kekeledi. "Evet, ama onları saklayamam." Ve bu konuda üzgün değildi. Veda etme düşüncesi kalbinden asit akıtmıyordu. Gerçekten. "Onları büyütmek için dünyayı dolaşmakla çok meşgul olacağım."

"O zaman onlara genel isimler verin, Tüylü, Kürklü veya Yamalı gibi."

Ya da onlara sevdiği bir şeyin adını verebilirdi, çünkü onlar en iyisini hak ediyorlardı, başka bir nedenle değil. "Lincoln West'le tanıştınız mı? Jessie Kay Dillon ile nişanlı."

"Onun için bir iş yaptım," dedi Jude, kaşları çatılmış bir halde. "Nişan partisinde güvenlik. Neden?"

Bu doğru. West'in eski kız arkadaşlarından biri Jessie Kay'i öldürmeye çalışmıştı. "En sevdiğim video oyunlarından bazılarını o yarattı. *Alice in Zombieland*, *Angels of Lords of the Underworld*." "Video oyunları mı oynuyorsun?"

"Hayır. Video oyunları *kazanıyorum* ama sadece izin günlerimde. Seyahat ederken daha fazla oynamayı planlıyorum." Ve sabırsızlanıyor! "*Lords of the Underworld* benim en sevdiğim oyun. İblis tarafından ele geçirilmiş ölümsüz savaşçılar Pandora'nın kutusunu bulmak ve yok etmek için bir arayış içindeler. Sanırım yavru kedilere onların isimlerini vereceğim."

"Yavru kedilere şeytan musallat olmuş adamların isimlerini mi vermek istiyorsun?"

"Neden olmasın? Söylentiye göre tüm kediler cehennemde doğarmış. Ayrıca, Lordlar amcıklara bayılır."

Neredeyse dili boğazında düğümleniyordu. "Asla küfür etmeyen kadın sadece P-kelimesini kullanmadı."

Ona gülümsedi, tüm masumiyetiyle. "*Kedicik* bir küfür değildir."

İlk başta sadece gözlerini kırıştırdı. Sonra, ağzı bir anda kıvrıldı. gülümsemesine karşılık verirken, kalbinin haince çarpmasına neden oldu. "Seyahatlerinizden *önce* oynayabilirsiniz. Sadece bara video oyun istasyonları kurun. Oynamak için ödeme yap."

Vay be. Aklım başımdan gitti. "Bu çok *zekice*, Jude."

"Benim fikirlerim genellikle. Bardan bahsetmişken, tüm değişiklikler yapıldığına göre işler nasıl gidiyor? Kazandığınızdan daha fazla mı harcıyorsunuz?"

"Hafta boyunca barı kiralamaya devam , Roma'ya gitmeden önce zararımı telafi etmiş olurum."

Nedense gülümsemesi soldu. Takmadığı kol saatine . "Dorothea tekrar aramadan önce partiye dönmeliyiz."

İmkânı yok. Ondan ayrılmaya hazır değildi. Ve onun kendisine toplum nasıl davranacağından emin değildi; bunu öğrenmeye de hazır değildi. Ya onu görmezden gelirse?

Ya onun elini tutmak istemediyse? Ya onu tutmak istediye

El mi? Lanet olsun! PDA ile başa çıkabilir mi? "Ben sana bir soru sorana kadar soyunmazdın, ben de sen bana bir soru sorana kadar giyinmene izin vermiyorum."

Ağır bir iç çekiş. "Pekala. Bana bırak."

Çifte saçmalık! Ona ne sorması gerekiyordu? *Oh! Biliyorum!* "Benimle hiç tanışmamış birine beni nasıl tarif edersin?"

vakit kaybetmeden, "Her erkeğin fantezisi cızırtılı bir hayata dönüşür," dedi. Başını yana eğdi, bakışları ona döndü... ve ısındı. "Beni nasıl tarif edersin?"

"Dur . Söylediklerini anlamam için bana bir dakika ver." Her erkeğin fantezisi cızırtılı bir hayata mı dönüşüyordu? Zevk içinden geçerek onu ısıttı ve bu hissin tadını çıkardı. Onu gerçekten böyle mi görüyordu?

Her erkeğin fantezisi olmak umurunda değildi, sadece onun olmak umurundaydı ve bu fikir onu aniden korkuttu.

"Ee?" diye sordu. "Bir dakikan vardı."

Derin nefes al... ver. "Karşı konulmaz olduğunu söyleyebilirim, baştan çıkarılamaz olanı baştan çıkarabiliyorsun ve benim kaçak içkimden daha fazla bağımlılık yapıyorsun."

Kahretsin! Alkolden bahsetmemeliydi. "Yani, kedi yavrusu öpücüklerinden bağımlılık yapıcı."

"Öyleyse ben miyim?" Bir anda kadının kalçalarını kavradı ve onu öne doğru çekerek kucağına oturmaya zorladı. Sert, kalın ve uzun ereksiyonu sallanıyordu. "Küçük bir kanıt ihtiyacım olacak."

İnanılmayacak kadar tahrik olmuş bir halde mırıldanarak ağırlığını dizlerine verdi, eğildi ve büzülmüş meme uçlarını adamın göğsüne sürttü. "Şaft-o-metrenize bakılırsa, sanırım kanıt *olmadan* gitmeye hazırsınız."

"Seninleyken her zaman ." Poposunu avuçladı, sıktı. "Hatta istekliyim-" Cep telefonundan garip bir ses geldi.

Bir saniye sonra telefonu çaldı. Az önce bir mesaj .

", " dedi kalçalarını oynatarak. Temas! Kadın nefesini içine çekti ve adam bir lanet daha savurdu.

"Mesaj, her ne ise, barla ilgili," dedi, ses tonu ciddiydi. "Sizin arkadaşlarınız için özel zil sesleriniz var, benim de Scratching Post'taki güvenlik beslemesi için özel bir zil sesim var."

Çubukta kaka! Çabucak ayılan Rianne yataktan zıpladı. Jude'un telefonunu fırlattıktan sonra kendi telefonunun ekranını kontrol etti... ve dizlerinin bağı çözüldü.

Hayır. Hayır, hayır, hayır.

Mutlak, tam bir kaos. Çılgılık atan müşteriler ön kapıya doğru koşarken bir alarm sesi duyuldu. Neden? Ne halt olmuştu? Sonra genellikle içeceklerin servis edildiği tezgâhın üzerinde titreyen alevleri fark etti.

"Jude," diye soluk soluğa bağırdı.

Telefonunu eline alıp yayını izlemeye başladı, yanaklarının rengi uçmuştu.

"Fıskiyeler neden çalıştırılmadı?" diye sordu. "Bilmiyorum.

Bilmiyorum! Ama gitmemiz gerek. Şimdi."

ON BEŞİNCİ BÖLÜM

Tırmalama Karakolu'na doğru çılgınca koşarken Jude durumu açıklamak için Daniel'ı aradı. 911'i aramak için bir neden yoktu. Kurdukları güvenlik sistemi sayesinde yangın alarmı çaldığı anda acil durum ekiplerine haber veriliyordu.

Adrenalin damarlarında sanki bir seruma bağıymış gibi dalgalanıyordu. Kasları daha büyük, kemikleri daha güçlü, çelik gibi hissediyordu. Kalbi göremediği bir bitiş çizgisine doğru dörtlüye koşuyordu.

Ryanne kamyonetin yolcu koltuğunda bir heykel gibi hareketsiz oturuyordu. Onun geride kalmasını istemişti, geçmişinin karanlık parçalarını paylaşan bu kadın, ona eskiden olduğu küçük kızı, siyah, dalgalı saçlarını ve gözlerindeki muzip parıltıyı bir anlığına göstermişti. Sevdikleri onu hayal kırıklığına uğratan yollarına devam ettikçe ve yetişkinler güvenine ihanet ettikçe yavaş yavaş solan bir parıltı. Eğer bugün incinmiş olsaydı...

Jude kasaba meydanının hemen dışında bir yangın olduğunu ve çok sayıda itfaiye aracının olay yerine geldiğini fark ettiğinde telefonu Daniel'a kapattı.

Aynı gece iki yangın çıkma olasılığı neydi? Yüksek değil.

Yıllar boyunca Jude teröristlerin nasıl çalıştığını ilk elden görmüştü. İtfaiyecileri meşgul etmek için ilk yangını Dushku'nun çıkardığından şüpheleniyordu. İkinci bir yangınla uğraşamayacak kadar meşgul.

Piç kurusu!

Öyle ya da böyle, Ryanne bugün incinecekti. Fiziksel olarak değilse bile, zihinsel ya da duygusal olarak. Hatta maddi olarak bile.

Zaten solgun ve ağlamaklıydı, bir elini ağzına bastırdı ve "Belle ve yavru kediler" diye bağırdı.

"Unutmadım. Onlar benim birinci önceliğim." Belle muhtemelen, eğer açık bırakılmışsa, bir ya da hatta bardan kaçabilirdi ama bebeklerinin hepsini taşıyamazdı.

Panik düşüncelerinin kenarında bekliyordu ama yıllarca aldığı durumsal eğitim ve gerçek savaşlar onu uzak tutmaya yardımcı olmuştu. *Şimdi hareket et, sonra tepki ver.*

"Vandercamp'ı ara," dedi. "Ona olay yerinde tıbbi malzemelerle birlikte ihtiyacımız olacağını söyle. Her ihtimale karşı."

Kadın itaat etti ve konuşmayı "Olabildiğince çabuk oraya git, Brett" diyerek bitirdi.

Jude dikiz aynasına baktı. Hız rekorları kırmalarına rağmen Daniel ve Brock onu çoktan yakalamıştı ve şimdi onun altı adım gerisinde kalıyorlardı.

"Eğer bar , geçim kaynağımı, evimi ve Earl'den kalan her hatırayı kaybederim." Rynane'in sesi hiç bu kadar boş çıkmamıştı. "Hepsi bir tek bir gece."

Gerekirse karaborsada bir organını satarak ona bir yeni ev. "Eşyalar değiştirilebilir. Sen her zaman kendi sahip olacaksın. Başkalarının bana söylediği basmakalıp şeyleri sana söylemek üzere olduğuma inanamıyorum. Özür dilerim."

Siyah çizgiler ufku boyadı, gökyüzünde bir müstehcenlik ve Rynane inledi, sadece öfkesini güçlendirdi. Bunu Dushku yapmıştı.

Dushku ödeyecekti.

Kamyon tepeyi aştı ve sonunda Tırmalama Karakolu görüldü. Pencerelerden dumanlar yükseliyor ve binanın bir tarafında alevler çatırdıyordu. Belki de yapının büyük bir kısmı kurtarılabilirdi?

Arabasını yoldan çıkararak bara doğru hızla ilerledi, kamyonunun lastikleri toprak ve çakıl savuruyordu.

Müşteriler güvenli bir şekilde dışarı çıkmış, arabaları çoktan otoparkın dışına çıkmıştı. Bazı insanlar etrafta kalmıştı; ya tıbbi müdahaleye ihtiyaçları vardı ya da hastalıklı merak onları yakın tutmuştu. Geride kalan birkaç kişi telefonlarıyla yıkımı filme alıyordu. Aptallar!

Dushku ve adamları da oradaydı, izliyorlardı... sırtıyorlardı.

Jude'un şüphelendiği gibi binada hiç itfaiyeci yoktu. Eğer kasabadaki diğer yangın devam ediyor olmasaydı, onu burada yenmiş .

Arabayı park etti, arkadan battaniyeyi kaptı ve dışarı fırladı. Daniel ve Brock'un Rynane'ı koruyacağını bildiğinden hiç vakit kaybetmeden Belle ve bebekleri kurtarmak için binaya doğru koşmaya başladı. Hâlâ damarlarında dolaşan adrenalin ona güç veriyor, bacağındaki acı hissini köreltiyordu.

"Jude!" Rynane çığlık attı.

Onu görmezden geldi. Başarılı olma ve hayatta kalma şansı varsa bunu yapmak zorundaydı. Ön kapıdan girmeden hemen önce derin bir nefes aldı.

Mümkün olduğunca uzun süre tutması gerekiyordu ve battaniyeyi yüzünün alt yarısına . Şimdiden gözleri yanmaya ve sulanmaya başlamıştı, yoğun sıcaklık onu sanki içten dışa doğru pişiyormuş gibi hissettiriyordu.

Şu anda alevler bir şekilde kontrol altına alınmıştı. Rynane'ın dairesinin hemen altında, içki şişelerinin depolandığı barın etrafında mükemmel bir çember oluşmuştu.

Bu, mal sahibine zarar vermeyi amaçlayan hedefli bir saldırıydı. Mülk sadece ikincil bir hasardı.

Jude ileriye doğru koşarken odağını daralttı; *içeri gir, dışarı çık*. Zıpladı ve kaçtı ama yeterince hızlı değildi. Alevler kolunu tutuşturdu, gömleğini yaktı ve beyaz sıcak bir kabarcık çizgisi bıraktı. Tısladı ama yavaşlamadı, merdivenleri üzer üzer çıktı.

Duman gözlerini ve boğazını yaktı. *Duramıyorum. Olmadan geri dönemem şu kediler*. Başı dönüyordu, biraz da dengesizdi, kilidin şifresini tuşladı ve kapıyı omuzlayarak geçti.

Kurum: her yerde. Sıcaklık: cehennem gibi. Güneş odasında, tedirgin bir Belle bebeklerinin önünde sinsice ilerliyordu.

Arkasında bir hareketlilik oldu. Brock uçarak odaya girdi.

"Rynane-" Jude başladı. Tek kelime boğazını tırmaladı; yemek borusunda yanıklar oluştuğundan şüpheleniyordu.

Öksürük nöbetleri arasında, "Daniel'ın yanında güvende," dedi.

Arkadaşının savaş dışında tehlikede olmasından nefret ediyordu ama yardımını memnuniyetle karşıladı. Daha önce binlerce kez yaptıkları gibi birlikte çalışarak, tüm kürk ailesini bir çamaşır sepetinin içine yerleştirdiler ve daha fazla duman solunmasını önlemek için ıslak havlular kullandılar.

Brock dışarı çıkarken Jude da sepeti taşıdı. Merdivenlere ulaştıklarında alevler çoktan yayılmıştı. Tırabzanın yarısı ve birkaç basamak alevler içinde kalmıştı. Çok tehlikeliydi. Tahta kırılırsa aşağı düşeceklerdi. Geri döndüler, daireye geri döndüler.

Jude güneşlenme odasının penceresini açtı ve serin gece havası içeri doldu. Su damlacıkları buğulandı, serin ve hoştu ve kaşlarını çattı. Neden?

Cevap tıkladı. İki itfaiye aracı nihayet gelmişti. Yakınlarda ışıklar yanıp sönüyor, tam teçhizatlı adamlar yangını söndürmeye çalışıyordu.

" tarafa," diye bağırdı ama alevlerin ve yangın hortumlarının gürültüsünden duyulmadığını biliyordu. Önemli değil. Bir kamyonun merdiveni çoktan

ona doğru uzanıyordu, yönünü gösteren RYanne sayesinde.

Kenar pencereye ulaşır ulaşmaz Brock'u neredeyse iterek dışarı çıkardı ve arkadaşına sepeti uzattı. Jude da onu takip etti.

Biraz daha... Neredeyse ...

Ayağı yere çarptı ve biri onu bekleyen ambulansa doğru itmek için koşturdu. Baş dönmesi tam anlamıyla yüzmeye dönüşmüştü ama bakışları kalabalığın arasındaki yerinden kıpırdamayan kendini beğenmiş Dushku'ya takılır takılmaz patladı ve kalabalığın arasından sıyrılıp yaşlı adamın suratına doğru ilerledi.

"Kazandığınızı mı sanıyorsunuz? Nasıl bir cehennemi serbest bıraktığının farkında değilsin." Dushku cebinden keten bir mendil çıkardı ve gözlüklerini sildi,

Sanki Jude'un varlığı onları kirlenmiş gibi. "Kaybettiniz Bay Laurent. Yenilgiyi nezaketle kabul edin ve siz ve sizinkiler hayatta kaldığınız için şükredin. Bu çok daha kötü sonuçlanabilirdi."

Sert eller Jude-Daniel'in etrafında kilitlendi. "daha sonra, güvenlik kayıtlarını izledikten ve sorumlu olduğunu kanıtladıktan sonra ilgilenebiliriz. Şimdi kendi başının çaresine bakma zamanı."

Dushku hiçbir duygu belirtisi göstermedi.

Daniel Jude'u bir ambulansa sürükledi ve orada oksijen maskesine bağladı. Sonra Jude çevrede RYanne'ı ararken Daniel Brock'u kontrol etmeye gitti. Ondan bir iz yoktu.

"Esmer olan," dedi paniklememeye çalışarak.

"Meksikalı seksi kız mı? O iyi şekerim, sana söz veriyorum," diye cevap verdi sıhhiye eri. "Diğer herkes gibi o da kendi güvenliği için uzakta tutuluyor."

"Onu görmem gerek." Onun iyi olduğuna kendini ikna etmesi gerekiyordu. Maskeyi çıkardı ve araçtan atladı.

"Hey," diye seslendi doktor. "Kan basıncınız çok yüksek ve-" Sesi kalabalığın uğultusu ve su serpintisinin gürültüsü arasında kayboldu.

Jude, RYanne'ı Belle ve yavru kedilerin yanı sıra Daniel, Loner ve Brett Vandercamp ile birlikte buldu. Dördü de yavru kedilerin burun kanallarını temizlemek için bir çeşit emme aleti kullanarak harıl harıl çalışıyordu.

RYanne'ın yanakları renksizdi, alt dudağı şişmişti. Ön dişleri ortada iki küçük yara açmıştı. Bakışlarını kaldırdı, Jude'u gördü ve haykırdı. Göz açıp kapayınca kadar mesafeyi uçarak geçti. Kendini Jude'un kollarına attığında, Jude onu yakaladı ve gözleri yeniden alev alev yandı.

Lanet duman. Ne kadar zayıf olursa olsun, çarpmanın etkisiyle geriye doğru tökezledi ve bacağına keskin ağırlar saplandı.

"Özür dilerim, özür dilerim," diye atıldı. "Sen iyi misin? Her tarafın is içinde ve cildin! Zavallı cildin." Ona bakarken çenesi titriyordu. "Çok fazla kabarcık var."

"İyi olacağım." Birden fazla hortumdan su püskürtülürken alevlerin söndüğü bara baktı.

bir düşünce geldi: Bar yanarsa RYANNE artık bar sahibi olmayacaktı. Çekip gidebilir, yeni bir hayata başlayabilirdi.

Ne. Ne. Cehennem mi? RYANNE'nin geçim kaynağının yok hoş karşılayacak kadar önyargılı mıydı?

Her kabarcığı ve daha fazlasını hak ediyordu.

"Jude." Eli kalbinin üzerinde çırpındı. "Az önce... *gülümsedin* mi?"

Öyle mi dedi? Tek söylediği "Kediler hayatta ve iyi durumda" oldu. Gerçeğin ifadesi.

"Evet," diye cevap verdi, sesi artık düzdü, "ama kedilere bakmıyordun. Evime bakıyordunuz."

* * *

RYANNE, Jude'un cevap vermesine fırsat vermeden, "SEN YAPTIN," dedi. "Nadiren gülümsüyorsun. Tek bir gülümseme için bile seninle kavga etmem gerekiyor ama evim yanarken sen isteyerek, mutlulukla gülümsüyorsun. Alkol sattığım gerçeğinden nefret ediyorsun. Eminim beni becerdiğin için kendinden de nefret ediyorsundur."

Dushku'nun park yerinde Savannah'yı sattığını öğrendiği gece ona sözleri hatırladı.

Açıkçası, yanıp kül olmasını tercih ederim.

O. Onun barı. Şey, kesinlikle dileğini elde etmişti.

"Özür dilerim," dedi. "Bir anlık bir muhakeme hatasıydı. Bir anlık delilik."

Belki buna inanıyordu ama sadece kendini kandırıyordu.

O da kendini kandırmıştı. Son birkaç haftadır ondan uzak durmamıştı çünkü iki buçuk yıldır kendi kendine dayattığı bekârlığa bir yıkım topu olmuştu. Onu eksik bulduğu için uzak durmuştu. Sonunda gerçeği gördü. Jude için Tırmalama Karakolu her zaman dünyasının felaketi olacaktı. *Kadın* her zaman onun dünyasının felaketi olacaktı.

O kadar çok titriyordu ki sanki kriz geçirecekmiş gibi hissediyordu. En azından kedileri hayattaydı, bazıları diğerlerinden daha iyi durumdaydı. Jude -onları kurtaran ve ona ihanet eden- alevlerden sadece küçük yaralarla kurtulmuştu.

"Görünüşe bakılırsa," dedi, "itfaiyeciler yakında yangını söndürecekler. Belki bir kibrit çakmak istersiniz."

"Ryanne-"

"Hayır. Aileni öldüren çocuğa ben hizmet etmedim ama sen bana sorumlusu benmişim davranıyorsun." Hayatının önümüzdeki birkaç gerçekten bu adamla geçirebilir miydi?

Gözyaşları gözlerini yaktı.

"Ryanne," diye tekrarlayarak ona doğru uzandı.

"Hayır." Menzil dışına sıçradı. "Yapma. Ciddiyim." Burada olmaz, şimdi olmaz. Yıkılabilirdi ve Dushku'nun önünde yıkılmaktansa ölmeyi tercih ederdi. "Sonra konuşuruz." Belki yarın. Ya da gelecek ay. Ya da Roma'dan döndüğünde. Ya da hiçbir zaman. Acı dolu kilitli kutusu her an açılma tehdidi altındaydı.

Brett, "Belle ve bebeklerini kliniğime götürüyorum," diyerek onun dikkatini çekti. "Hepsini oksijen tüpüne koyacağım." Herkes gibi isle kaplı olan Loner'ı işaret etti. "Sen. Benimle gelebilir misin?"

Ryanne gidemez ve Jude'un tıbbi müdahaleye ihtiyacı var. Asistanım evde yatıyor."

Yalnız başını salladı, yardım etmeye hevesliydi. "Benden ne yapmamı istediğini söylemen yeterli."

"Sepeti sen taşı, ben malzemeleri taşıyım."

Gkisi koçarak ayrıldılar ve Ryanne de onları takip etmek istese de öksürürken Jude'un kolunu tuttu, neredeyse bir ciğerini .

"Tıbbi yardım alacaksın. İtiraz etme," diye tersledi adam ağzını açtığında.

Kadın onu ambulansa götürürken, ağzını kapattı. Tekrar açtı. Tekrar kapattı.

Brock bir sedyenin üzerinde oturuyordu, yüzünün alt yarısını şeffaf bir maske kaplıyordu. "Vay, vay." Kızıl saçlı bir sağlık görevlisi arkada koşuşturarak

başka bir maske. "Diğer seksi hastam geri dönmeye karar verdi. Bana doyamadın mı şekerim? Anlaşılabilir. Neredeyse hiç kimse yapamaz."

Jude, Ryanne'dan başka her yere bakarak Brock'un yanına doğru eğildi.

Red, RYanne'a "Üzgünüm tatlım ama bu ikisini Grapevine'deki acil kliniğine götürüyoruz ve senin için yerimiz yok," derken maskeyi Jude'un burnuna ve ağzına sabitledi. Bizi takip etmek zorundasınız."

"Hayır, burada kalıyoruz," dedi Jude. "Yetkililerle konuşana kadar buradan ayrılamayız."

Titremeleri şiddetlendi, RW Afflicter Scale'de on puan aldı. "Ben geride kalacağım, sen de gideceksin." Ayrı kalmaya ihtiyaçları vardı ve onun da düşünmek için zamana ihtiyacı vardı. Duyguları şu anda çok yüksek, çok hamdı.

"Hayır. Ben seninle kalıyorum." Doktorun itirazlarına rağmen maskeyi çıkardı.

"Evet," diye tersledi. "Maskeyi tak. Şimdi."

Aynı zamanda Red, "Zamanında iyileşmek istiyorsan, iyi bir çocuk gibi oksijen emeceksin. Aksi takdirde günlerce kış üstü yatar, ateşli kızınla tartışamazsın."

"Merak etmeyin. Ben onunla kalacağım." Daniel onun yanına yaklaştı ve bir kolunu omuzlarına attı. "Git," dedi doktora. "Çocuklarıma ihtiyaçları olan bakımı sağla."

Red, şoförle engelleyen cama vurdu ve kapıyı kapattı. RYanne'ın bakışları mümkün olan son saniyeye kadar Jude'un üzerinde kaldı. Ondan öfke fışkırıyordu. Hayır, öfke yeterince güçlü bir kelime değildi. *Öfke*. Neden?

Koşullar onu gitmeye zorladığı için mi... yoksa az önce bozduğu şeyi düzeltmeyeceğini fark ettiği için mi? Onun güvenini, evet, ama aynı zamanda aralarındaki kırılğan bağı da.

Aracın ışıkları yandı, siren çalmaya başladı. Araç Ambulans park yerinden ayrılıp yolda ilerlerken RYanne'ın dizlerinin bağı çözülmek üzereydi.

"O iyi olacak. Çok daha kötülerini atlattı." Daniel ona baktı, endişesi yüz hatlarını sıkılaştırıyordu. "Sen iyi olacak mısın? Oturabilmen için sana bir sandalye bulalım."

İmkânı yok. Dushku ve arkadaşları sokağın kendi taraflarına dönmüş da hâlâ onları izliyorlardı. Jude'dan mı korktular? "Yapacak çok şey var."

"Hanımefendi? Bu barın sahibi siz misiniz?" İşle kaplı bir itfaiyeci yaklaştı, bakışları ona odaklanmıştı.

"Evet." *Bunu yapabilirim*. "Size nasıl yardımcı olabilirim?"

"Duman dağılır dağılmaz," dedi İtfaiyeci, "hasarı kontrol edebilirsiniz, ama sanırım en kötüsünün lokalize olduğunu bilmek sizi memnun edecektir."

tek bir alan."

İçeri girmek için beklemek işkenceydi. En iyi arkadaşı, yani barı ölü müydü yoksa yaşıyor muydu?

Sonunda onay geldi ve kadın, rahatlama ve dehşet dalgaları arasında gidip gelerek içeri koştu. Tezgâhın değiştirilmesi gerekecekti ve içki stoku tarih olmuştu. Hayır, doğru değil. Tamamen . Bodrumda hâlâ büyük bir kaçak içki ve yerel kaynaklı bira zulası vardı.

Ofisinin ve dairesine çıkan merdivenlerin yeniden inşa edilmesi gerekecekti ama diğer her şeyin iyice temizlenmesi gerekiyordu. Duvarların, masa ve sandalyelerin çoğunu is kaplamıştı. Dans pistini bir kül tabakası kaplamıştı ama bar alanının dışındaki ahşap plakalar mükemmel durumdaydı.

Jude hayal kırıklığına uğrayacaktı. Dişlerini birbirine geçirdi.

Farklı erkekler ve kadınlar onunla konuştu. Sersemlemiş bir halde isimlerini unuttu. Sırtışını gizlemeye çalışmayan Memur Jim Rayburn ve kundaklama müfettişi hariç hepsinin adını unutmuştu. Sonuncusu ona nerede olduğuyla ilgili milyonlarca soru sordu ve belki de ona sanki suçluymuş gibi baktı. Her neyse. Gerçek ortaya çıkacaktı. Ve gerçekten de kimin ne düşündüğünü umursamayacak kadar şok olmuştu. Bir saatten kısa bir süre içinde tüm dünyası alt olmuştu.

Yapay zeka ona "Yangının kasten çıkarıldığına şüphe yok," dedi. "Bir soruşturma başlatılacak. Birine bunu yapması için para verildiyse ya da tek başına hareket ettiyse, gerçeği bulacağız. Eğer bana söylemek istediğin bir şey varsa, şimdi tam zamanı."

"Yangının kasıtlı olarak çıkarıldığını biliyorum ve Bay Dushku'nun birilerine para ödediğini tahmin edebiliyorum. Caddenin karşısında bir kulüp açmaya karar verdiğinden beri benim barımı istiyor. Jim Rayburn'e sor. Dushku'nun maaş bordrosunda olduğuna eminim."

Jim söylenirken, telefonunu bacağındaki kılıfından çıkardı, sonra itfaiyeciye ve Daniel'a gelen kutusuna gönderilen küçük güvenlik akışını gösterdi.

Tanrıya şükür Jude kamera konusunda ısrar etmişti.

Belki de gülümsemesini yanlış yorumlamıştı? Belki de yavru kedileri düşünüyordu.

Belki de yaptıklarını haklı çıkarmaya çalışan bir aptaldı.

Al'ın ifadesi biraz yumuşadı. "Bunun bir kopyasını istiyorum."

"Elbette. Tüm gün boyunca güvenlik beslemesi almanızı sağlayacağım," dedi Daniel ona.

"Çok minnettarım." Yapay zekâ Rynane'a odaklandı. "Eşyalarınızı toplamak isterseniz, memurlardan biri size eşlik edecektir. Soruşturma tamamlanana kadar refakatçi olmadan buraya giremeyeceğinizi söylediğim için üzgünüm. tamamlandı."

Gözyaşları bir an için görüşünü engelledi. "Hayır, teşekkürler." Her şey duman gibi kokuyordu ve ona sürekli olanları ve kaybettiklerini hatırlatıyordu.

"Ben iyi olacağım." İyi olacak mıydı?

Jude, kızlarla birlikte taktıkları tutunma çubuklarını bile kullanamamıştı.

Ugh. Asıl endişesi *bu* ? Yaptığı onca şeyden sonra mı? *Ne oldu?*

Benim sorunum mu var?

Adam kızın omzunu okşadı, garip ve başarısız bir teselli etme çabasıydı bu. Sonra onunla temasa geçeceğini söyleyip uzaklaştı ve onu hayatının enkazıyla tek başına baş başa bıraktı.

ON ALTINCI BÖLÜM

Sonraki birkaç hafta RYanne için bulanık geçti. Bir avuç dolusu yeni kıyafetler ve kedi ailesiyle birlikte Strawberry Inn'de bir odaya taşındı. Tüm küçük kedcikler kalıcı bir hasar görmeden kurtuldu ve yangını her zamankinden daha da alıngan davranmak için bir bahane olarak kullanan Belle de öyle. Neyse ki müşteriler arasında da ciddi bir yaralanma olmamıştı.

Birkaç gün önce RYanne sinir krizi geçirmişti. Kendini yalnız ve terk edilmiş hissederek, Earl'ün sihirli bir şekilde ortaya çıkıp onu kucaklamasını dileyerek, bir tür ebeveyn desteğine, *herhangi bir* ebeveyn desteğine ihtiyaç duyarak annesini aramıştı.

Çok büyük bir hata.

Konuşma kısa sürmüştü ama pek de tatlı değildi. Selma'ya olanları anlattıktan sonra annesi şöyle demişti: "Bu kılık değiştirmiş bir lütuf olabilir, *tatlım*. Artık Earl'ün gitmesine izin verebilirsin."

Earl'ü bırakmak mı? Asla! RYanne telefonu kapattı ve bir bebek gibi ağladı. Jude'u bulup kendini onun kollarına atmayı çok istemişti ama... o gülümseme. Zihninde oynayıp duruyordu, öfkenin derinlere kök salmasına izin veriyordu. Kalbinin içinde.

Gülümsemişti, barının yıkılmasından heyecan duymuştu. Memnuniyeti anlıktı, evet, ama bir saniye bile çok uzundu.

Yağmur yağdığında, bardaktan boşanırcasına yağıyordu. Garsonlardan biri, barın yeniden açılmasını beklemek istemeyerek işi bıraktı. *Şimdi* paraya ihtiyacı vardı ve RYanne bunu anlıyordu.

Sonra Sutter ona bir ültimatom verdi: *çalışmadığım halde bana ödeme yapmaya devam et ya da istifamı kabul et*. Yine anladı. İnsanların hayatta kalmak için paraya ihtiyacı vardı.

RYanne bir şartla herkese cebinden ödeme yapmaya karar verdi. Çalışanları, Tırmalama Karakolu'nun kapıları açılır açılmaz işe dönmeyi kabul eden bir sözleşme imzalamak zorundaydı. Herkes tereddüt etmeden imzalamıştı.

Şimdi evsizim, işsizim ve para kaybediyorum. Yaşasın ben.

Roma seyahatini iptal etmeyi düşünmüştü ama uçak biletleri ve villa için zaten ödeme yapılmıştı ve her ikisi de iade edilemezdi. Başka bir

kendi hatasıydı. Satın aldığı sırada, bir çıkış yolunun kadınlık toplarını kaybetmek için bir bahane olacağından korkmuştu. Düşündü: Ya Roma hayal ettiği kadar muhteşem değilse? Ya fantezileri daha iyiye? Ve evet, tamam, o zaman bile Jude'u arzulamıştı ve eğer Jude ona ilgi gösterirse kararlılığına ne olacağını merak etmişti.

Ben annem olmayacağım.

Ryanne'ın bin kez hatırlatmaya ihtiyacı olsaydı, kendine bin *bir* kez hatırlatırdı.

Jude onun gidişine gülümseyecek, ondan kurtulduğu için mutlu olacak mıydı?

Onu görmek için hastaneye gitmemiş, sadece kontrol etmek için aramıştı. Ertesi gün taburcu olmuş ve hana gelip kapısını ama kadın ona söylemiş. Kedilerin iyi olup olmadığını sormuş ve kadın iyi olduklarını onaylar onaylamaz da gitmiş.

Sonrasında, öfkelenmişti. *Sadece yavrularımla ilgileniyor, piç kurusu!* Hatta ertesi gün ve bir gün geri dönmüş, her seferinde kedilerin onu özleyip özlemediğini sormuştu.

Aslında, her an bir ziyarete daha gelebilirdi-

Kapısı çalındı.

"buradan, Jude." diye seslendi.

"Konuş benimle, Wade."

Yine mi soyadını kullanıyorsun? Pislik!

Arkasında her bir yavru kedi miyavladı. Onu gerçekten özlemişlerdi, hainler.

"Gerek yok," diye cevap verdi. "Evim yanarken sen . Biz bitti."

İşte. Kelimeleri yüksek sesle söylemişti. Resmileştirdi.

Sakın ağlama. Sakın ağlamaya kalkma.

Kilitli kutu neredeydi?

Bir şeyler, tıkırtı, itiş kakış.

"Ryanne."

Sesindeki acı...

Bir şeyler. "Kardeşlerin gibi ben de seni terk ettim ve sen ikinci bir şans vermiyorsun, unuttun mu? Yürü git." *Aman Tanrım.* Bunu gerçekten söylemiş miydi? En yüksek mertebeden bir cadıydı.

Gerilim dolu bir duraklama oldu. Sonra dedi ki, "Yalnızca senin ikinci bir şansın olabilir. Ne kadar bağışlayıcı olabildiğimi görüyor musun? Sen de dene. Affet beni.

Çünkü üzgünüm. Çok üzgünüm. Olanlardan dolayı mutlu değilim. Tepkimden utanıyorum. Keşke geri dönebilsem-"

"Ama yapamazsın. Sen geri dönemezsin, ben de dönemem. O gülümsemeyi görmezden gelemem."

Kapı kolu döndü. İzinsiz içeri girmeye mi çalışıyorsun? Kilit tutuldu.

"Kapıyı aç, Ryanne. Lütfen. Artık gülümsemiyorum." O yaralı dudaklardan bir yalvarış.

Bir sızı göğsünü kesip biçti. Kapıya doğru bir adım attı, durdu. Bir adım daha attı, durdu. *Diren!*

"Bana bir şey söyle, Jude. Lyndie gibi bir öğretmen olsaydım, benimle kısa süreli bir ilişki yerine uzun süreli bir ilişki ister miydin?" *Saçmalık, saçmalık.*

"Barlardan nefret ediyorsun ve bunu anlıyorum. Anlıyorum. Ama içten içe sevgine layık olmadığımı düşünüyorsun ve bunu anlamıyorum," dedi, sanki kalbinden tekrar tekrar bıçaklanıyormuş gibi hissederek. "Sadece... git başımdan!" *Eşyalar, eşyalar. EŞYA.* "Lütfen."

"En azından Belle ve yavru kedilerin beni özleyip özlemediğini söyle."

Miyav. Miyav. Miyav.

"Bilmiyorum," diye homurdandı. "Söylemediler."

Sonunda sessizlik. Sonra, uzaklaşırken ayak seslerinin ağır gümbürtüsü.

Bir yanı kapıdan hızla çıkıp bağırarak istiyordu: "Sana bir şans daha vereceğim. Bu sefer mahvetme." Gerçek şu ki, bazı çiftler yürür, bazıları yürümezdi. O ve Jude'un birlikte olmak için iki şansları vardı ve fena halde başarısız olmuşlardı. Bir şans daha vermenin ikisine de bir yararı olmayacaktı.

Bir şeyler, tıkırtı, itiş kakış.

Ertesi gün Glen Baker ona mesaj attı. Kız ona vermemiş olsa da numarasını almıştı. Bar için ve Jude nişan partisinde onları böldüğünde sergilediği davranış için özür diledi ve yardım etmek için yapabileceği bir şey olup olmadığını sordu.

Jude ders almalı: *Çıkmak istediğin bir kadına nasıl davranırsın?*

Mümkün olan en nazik şekilde Glen'e ama hayır dedi. Erkeksi bir arkadaş havasında değildi. Erkekler berbattı.

Romantizm yasağı geri döndü!

Kundaklama müfettişi bile onu hayal kırıklığına uğratmıştı. Video kayıtlarını incelemiş ve yangının bir kaza olduğuna karar vermiştir. Görünüşe göre bir müşteri

Tezgâhtar. Sutter sigara içmenin yasak olduğunu bildirmiş ve müşteri sigarayı en yakındaki çöp kutusuna atmıştır. Birkaç dakika içinde alevler patladı.

Ryanne'ın huzuru için her şey biraz fazla temiz ve düzenliydi. Ateş yakan patron kimdi? Kimliğini kameralardan saklayan bir şapka takmıştı. Ve Sutter onun yüzünü hatırlayamıyordu, çünkü müşteriye barın sigara içmeme politikasını anlattığı sırada, bir kız için yumruk yumruğa kavga etmeye yaklaşan iki müşteriyle daha ilgilenmişti.

Ayrıntılı bir tuzak mı? Yoksa Ryanne sadece Dushku'yu suçlamanın yollarını mı arıyordu?

En azından sigorta, binanın yeni başlayan onarım masraflarını karşılayacaktı. İnşaat işçileri altıda paydos edecekleri için Ryanne barı yedide açmaya karar vermişti. En azından barın dışındaki verandada, çünkü içki ruhsatı orada alkol satmasına izin veriyordu. Verandanın hemen arkasına müşterilerin dans edebileceği bir çadır kuracaktı. Sutter ve garsonu kalabalığın arasında dolaşacak, kutu atıştırmalıklar ve gazozlar satarak herkesin eğlenmesini sağlayacaktı. Müzik sağlamak için Power Trip, Brock'un şu anda inşa etmekte olduğu derme çatma bir kürsü üzerinde çalacaktı.

Jude yardım etmek için hiçbir şey yapmamıştı. Lockbox!

ama. Ne bekliyordu ki? Her fırsatta onu kendinden uzaklaştırdı.

Bu kadar kolay pes etmemeliydi.

Kolayca mı? Onu her gün ziyaret etmişti.

Evet, ama kapıyı kırması gerekirdi. Bir şey var!

Ugh. Karışık sinyaller alarmı. *Kararını ver, mi querida. Senin için savaştığını mı yoksa uzak durmasını mı istiyorsun?*

O...bilmiyordu.

Kapısı bir kez daha çalındı ve yavru kediler bir miyavlama korosu oluşturdu.

"Üzgünüm çocuklar ama o Jude değil." Masanın üzerindeki aynaya hızlı bir bakış attı. Saçlar taranmış-kontrol. Yanaklar pembe-kontrol. Allık kül rengi ciltte harikalar yaratabilirdi. Yine de yaptığı hiçbir makyaj gözlerinin altındaki koyu halkaları gizleyememişti.

Fark eder miydi? Etkilemesi gereken kimse yoktu.

Kıyafetler kontrol edildi. Dar bir tişört, yırtık kot ve savaş botları.

Kapı açıldığında Dorothea ve Lyndie içeriye süzıldüler, güzellik ve seksilik şahlanmıştı.

Dorothea yıllarca vücudundan nefret ettikten sonra nihayet kıvrımlarının gürlüğünü kucaklamaya karar vermişti. Parlak kırmızı elbisesi omuzlarından dizlerinin hemen altına kadar onu sarıyor, 50'lerin pinup'ları gibi görünmesini sağlıyordu.

Lyndie genellikle büyük boy hırkalar ve haki pantolonlar giyerdi, yani yem çuvalları.

-Erkeklerin beğenisini en baştan caydırmayı umuyordu. Çilek sarışını bu gece Rynne'inkine benzer bir kıyafet giymişti: dinini tahmin etmeye yetecek kadar dar.

"Bunu daha önce de söylediğimi biliyorum," diye söze başladı Rynne, "ama nişan partinizde dramımı açığa vurduğum için özür dilerim."

Dorothea ona sarıldıktan sonra kollarını kavradı ve onu salladı. "Party shmarty. Yangın senin hatan değildi ve -bunu itiraf etmek muhtemelen korkunç ama- bana ayrılmak için bir bahane verdi, ki bunu daha önce de yapmak istemiştin. parti bile başladı."

Rynne kollarını kızın etrafına dolayarak ona sıkıca sarıldı. "Dang, seni seviyorum. Son zamanlardaki davranışlarım için de özür dilerim." Sadece Jude'a . *Herkes*e öfkelenmişti.

"Ben de seni seviyorum. Ve endişelenme. Daniel ile yaşadığım dramı hatırlıyorum. Her zaman kutudaki en tatlı yer mantarı değildim."

Lyndie bir kolunu Rynne'a, diğerini Dorothea'ya doladı. "Siz de beni seviyorsunuz. Biliyorum, . Şimdi bize Jude'a neler olduğunu anlat, Rye."

Dorothea keyifle başını salladı. "Kapınıza kaç kez geldiğini fark etmediğimizi sanmayın. Polisi aramal mıyım yoksa ona bir anahtar mı vermeliyim emin olamadım."

Çaresizce yardım isteyen kadın sonunda neler olduğunu, Jude'un alevler barını yerken nasıl gülümsediğini itiraf etti. "Onu hayata döndürdüğümü söyledi. Ama ben her şeyimi kaybederken nasıl olur da benim hakkımda böyle hissedip gülümseyebilir?"

"Tamam, işte durumunuzun gerçekliği." Dorothea herkesi yatağa götürdü. Yavru kediler hemen kucaklarına atladı. "Bir barınız var ve ailesi bardan yeni çıkan sarhoş bir sürücü tarafından öldürüldü. Yangın sırasında içgüdüsel bir tepki verdi, muhtemelen bara duyduğu nefreti bara aktardı. sarhoş sürücü Tırmalama Direği'ne bıraktı. Bu olay sığın altında oldu.

O an -ah, kahretsin, oraya gittiğim için özür dilerim- duygularını işlemek. O zamandan beri her gün Tırmalama Karakolu'nda olduğunu biliyor muydunuz? Müfettişler ona izin verir vermez, kendi hasarı onarmak için inşaat ekipleriyle birlikte çalışmaya başladı."

Ne! Her gün barı kontrol ediyordu. Onu nasıl kaçırmış? Yaptığı şey hakkında neden ona hiçbir şey söylememişti?

Çünkü onunla konuşmayı reddettin, aptal.

" yüzden," dedi Lyndie, sesi nazik, çok nazikti, "eğer duyguları daha yeni yeni , hissettiği her şey onun için yenidir ve kafasını karıştırıyor olmalıdır."

Bu... . Kahretsin, arkadaşları haklıydı. Jude geçmiş travmalarıyla elinden geldiğince başa çalışıyordu. Bu sırada RYanne, kontrol edemediği bir tepki yüzünden onu cezalandırıyordu. Jude'un aldığı ve mesleğine duyduğu nefrete *rağmen* onunla bir ilişki kurma şansını yakaladı.

Yine de acısı keskinleşti ve neredeyse kilit kutusundan çıkıyordu. Gözyaşlarını geri kııptı ve Belle'e odaklanarak onun yumuşak kürkünü okşadı.

Dorothea ve Lyndie yavru kedileri sevdiler, onların maskaralıklarına güldüler. Tanrı'ya olsun, kedi ordusu artık bir *fare* ordusuna benzemiyordu. Kulakları nihayet dışarı çıkmıştı. Yürüyor, koşuyor ve hatta tırmanmaya başlıyorlardı.

Sonunda RYanne plana sadık kalmaya ve sevimli çocuğa bir isim vermeye karar verdi.

Jude'un önerdiği gibi jenerik isimler seçmek Lincoln West'in *Lords of the Underworld* video oyunundan sonra mürettebat. Tatlıların çok fazla kişiliği vardı ve Lordlar gibi alıngandılar. Böylece, onun üyeleri Kedigiller ailesinin isimleri artık William, Anya, Lucien, Cameo, Strider, Torin ve Paris'ti.

"Sanırım Torin ve William'a aşık oldum." Lyndie her iki erkeği de göğsüne bastırdı. "Aralarında en yaramaz olanları onlar."

Çok doğru. "Kısırlaştırıldıktan sonra birkaç hafta içinde yeni bir ev için hazır olacaklar." Ve , Jude belki de haklı olabilirdi. RYanne her yavru kediyi kucağına alıp, "*Benim!*" diye bağırarak istiyordu.

Ama yapmazdı. Elde ettiği ödülü arkadaşlarıyla paylaşabilirdi. Aslında Anya ve Strider'ı Dorothea'ya vermeye söz vermişti bile.

Dün Dorothea'nın pitbulları Adonis ve Echo kedilerin kokusunu alıp kapıdan içeri daldıklarında RYanne bir kan banyosu bekliyordu.

Bunun yerine, köpekler yavru kedilere şefkat ve ilgiyle yaklaştı, yüzlerini yaladı ve sevimli yavruların üzerlerinde gezinmesine izin verdi.

Ryanne su ve yemek kaplarını kontrol ederek her şeyin olduğundan emin oldu. "Gitmeye hazır mısınız?" Arkadaşlarının da gelmesini istememişti. Çünkü gerçekten de tüm gece Dushku'ya kocaman bir "eff you" demekti. Ya da şimdi ona dediği gibi Douche Canoe'ya. Ya *mantrum* atarsa?

Piç kuru su onu tekrar görmeye gelmiş, sanki masum bir Pazar okulu öğretmeniymiş gibi gülümseyerek yaklaşmaya cesaret etmişti. Son zamanlarda yaşadığı tüm sıkıntılara rağmen, yirmi beş bin doları seve seve alabileceğini söylemişti.

İlk teklifinden daha az dolar.

Öfkeli olduğunu söylemek, okyanusun sadece bir gözyaşı damlası olduğunu söylemek gibiydi.

Onu reddetmişti ve o da hışımına çekip gitmişti.

Düşmüş ama kırılmadım. Kırılmış.

Bu kelime kafasının içinde yankılandı. Bir zamanlar Jude *kendini* kırılmış olarak görüyordu.

Hâlâ mı?

"Ben hazırım." Lyndie kısa eteğinin kenarını çekiştirdi. "Sanırım. Belki de üstümü değiştirmeliyim?"

Dorothea öğretmenin başının üstüne hafifçe vurdu. "Hazırdan da öte. Sigara içiyorsun!" Yanaklarının rengi soldu. "Yani iyi anlamda sigara içiyorum, bar yakma anlamında değil." Başını öne eğdi. "Hayatının en kötü gecesinden bahsedip duruyorum. Özür dilerim, Ryanne."

"Saçmalama." Ryanne bir elini havada salladı. "O yapıyor sigaraya bak."

Çift ona gülümsedi ve o da giderek artan dehşetine rağmen gülümsemelerine karşılık vermek için kendini zorladı.

Bu harika kadınların herhangi bir tehlike altında olduğunu düşünmek onu hasta ediyordu ama ikisi de ısrar etmişti.

Jude ortaya çıkacak mıydı? Gelirse nasıl tepki ? Daha iyi bir soru: *Gelmezse* nasıl tepki verirdi?

* * *

JUDE gölgede kaldı ve arkadaki verandada toplanan küçük kalabalığa bira ve kaçak içki servisi yapan Ryanne'ye bakmamaya çalıştı

Tırmalama Direği'nin. Denedi ve başarısız oldu.

Stratejik olarak yerleştirilmiş halojenler geceyi aydınlatıyor ve onun üzerine dökülüyordu. Kuzguni bukleler, abanoz ipeğinden görkemli bir düşüşle sırtından aşağı akıyordu. Bir müşteriyle konuşurken kan kırmızısı dudakları yukarı kıvrıldı ve gözlerine ulaşmayan bir gülümseme ortaya çıktı. Giydiği beyaz gömlek, o kadar masum ve tatlıydı ki, adamın onun içinde iki kez körüklediği vahşilikle çatışıyordu.

Gözlerinin altında koyu halkalar vardı. Belli ki uyumamıştı, kendisine uzatılan kötü elden duygusal olarak kurtulamamıştı. Suçluluk duygusu onu kuşatmıştı.

Onunla birlikte olmalı, uyuması onu seksle *yormalıydı*. Ama kadın onunla hiçbir şey yapmak istemediğini açıkça belirtmişti. Ve onu suçlayamazdı. Bir an için, Tırmalama Direği'nin sonunu gördüğünü düşünerek mutlu olmuştu.

Ryanne gibi bir kadın için fazla kafadan kontak.

Ayrı zamanın onu uyuşturacağını ve bir sonraki adımına karar vermesine yardımcı olacağını ummuştı ama yine de onu kollarına almak için yanıp tutuşuyordu. Bugün, yarın... sonsuza kadar? Hayır. Kesinlikle hayır. Onu tatmak, ona dokunmak, onun terk edilmiş çığlıklarını duymak için yanıp tutuşuyordu, ta ki o Roma'ya gidene kadar, hepsi bu.

Aptal! Şimdiden onu bacağına özlediğinden daha çok özlemişti. *Onu*, sadece seksi değil. Onun zekâsını ve gülüşünü özledi. İlgisini ve alakasını. Küstahlığını.

Kahretsin, onun şımarıklığını özlemişti.

Kız bir okyanus uzaktayken nasıl başa çıkacaktı?

Üç gün önce şehre inmiş ve bileğine bir çilek dövmesi yaptırmıştı. Artık sürekli onu hatırlatan bir şey taşıyordu; hatıralar hiç yoktan iyiydi.

Bu gece, deri bir kelepçe çileği saklıyordu. Bu konudaki sorulara cevap vermek istemiyordu.

Telefonu çaldı ama mesajı kimin gönderdiğini anlamak için ekrana bakmasına gerek kalmadı. Carrie onunla iletişim halindeydi, yeni hayatını merak ediyordu. Hatta ailelerine yeniden katılması için onu Midland'a dönmeye davet etmişti.

Ryanne'a baktı, kırılgan bir aura fark etti ve irkildi. Belki de Teksas'a dönmek o kadar da kötü bir fikir değildi.

Elbette, Dushku hayatına devam edene ya da yardımla ölene kadar beklemek zorundaydı.

Sam Amca'nın ona öğrettiği becerileri kullanma dürtüsü neredeyse karşı konulmaz olmuştu. Ayrıca barın içindeki tamirata da bitirmesi gerekiyordu. Sökmüş ve

duvardaki ve zemindeki hasarlı ahşabı değiştirdi, ancak yeni merdiveni gerekiyordu.

Jude, RYanne'ın kişisel banyosundaki tutunma barlarını fark ettiğinde, farklı duygulara kapılarak dizlerinin üzerine çökmüştü. Onunla çıkmayı kabul etmeden önce bile, duşunu rahatça kullanabilmesi için düzenlemeleri yapmıştı.

Eğer dikkatli olmazsa, onun tatlı kalbini zaten kırmış olduğundan daha fazla kıracaktı. O zaman kendisiyle nasıl yaşayabilirdi?

Bakışları taradı. Birini mi arıyordu? Onu geçip geri döndü. Bir saniye ile bir sonraki saniye arasında, kendisine bir tren çarpmış gibi hissetti. Farkındalık, damarlarında herhangi bir uyuşturucu kadar güçlü bir şekilde köpürdü. Sonra azap yüz hatlarını büktü. *Sonra* ifadesi karardı.

Neredeyse dizlerinin üzerine çöküp yalvaracaktı. *Beni dondurma, kurabiyem.*

O da onun gibi uyuşmuş muydu?

Bembeyaz RYanne Wade'in derin dondurucuda hapsediği fikri onu mahvetmişti.

Bir müşteri uzun tırnaklı parmaklarını RYanne'ın yüzüne doğru şaklatarak onun üzerindeki hakimiyetini kırdı.

"Jude? Bay Laurent?"

Tanıdık ses geldi. Topuklarının üzerinde döndü... Savannah'yı sadece birkaç saat önce Brock'un kurulmasına yardım ettiği çadırın hemen ötesinde dururken buldu. Gözlerinden birinin etrafındaki deride rengârenk morluklar vardı ve boynunda el şeklinde mavi-siyah bir iz vardı.

"Ben... Bana yardım edeceğini ," diye fısıldadı, ayaklarına bakarak. "Sana izin vermeye hazırım."

Koruyucu içgüdüleri çiçek açtı, onları görmezden geldi. Ona güvenilebileceğinden emin değildi. Bu Dushku tarafından kurulmuş bir tuzak olabilirdi.

Dikkatli ol. "Fikrini ne değiştirdi?"

Kollarını ortasına doladı. "Oğlum ellerinde. Thomas. Martin'in oğlu Filip Dushku ile çıkmıştım. Hamile kaldığımda birlikte yaşamaya başladık. Sonra Filip hapse girdi ve ben Thomas'ı Martin'in evinde doğurdum. O... I... Martin Thomas'ı benden aldı. Oğlumu her sabah bir kez görebilmek karşılığında onun için çalışmaya razı oldum.

Bugün tatlı küçük oğlum bana tokat attı. Martin'in elinde öğrendiği şeyler..." Sarsıntılı bir hareketle gözyaşlarını sildi. "Filip'in

Gelecek yıl serbest bırakılacaktı ve ben de dayanabilirim düşündüm. Artık bir önemi yok."

Filip'in onu kurtaracağını düşünmüştü ve şimdi, başka pek çok erkekle birlikte olduğu için, Filip'in ondan elini eteğini çekeceğini mi sanıyordu?

"Filip beni istese bile," dedi, "onu bir daha asla istemeyeceğim." Acı bir kahkaha. "Eminim Martin'in planı başından beri buydu. Ben sadece... Ben sadece oğlumu istiyorum.

Bana yardım edebilir misin? Ona karşı koyan tanıdığım tek kişi sensin."

Çocuğun annesi miydi? "Neden polise gitmiyorsun?" Jude ona güvenebilse de güvenemese de onu gönderemezdi. Harekete geçmek zorundaydı.

"Şaka mı yapıyorsun? Daha önce bu yola başvurmadığımı mı sanıyorsun? Martin insanlara rüşvet vermekte ya da yetkili kişilere şantaj yapmak için yeterli pisliği ortaya çıkarmakta harikadır."

Jude buna sorgusuz sualsiz inandı. "Seni başka bir kasabaya yerleştirebilirim, bu arada ben-"

"Hayır." Başını sallarken sarı bukleleri yanaklarına çarptı. "Oğlumu almadan gitmiyorum."

"araştırın," diyerek sözlerini . Çocuğun ona ait olduğundan, bunun torununa zarar vererek Dushku'ya zarar vermek için bir olmadığından yüzde yüz emin . "Cevapları bulmama yardım et. Gerçek adın Savannah mı? Soyadın ne? Nerelisin? Çocuğu nereye götürdün, hangi eyalete?"

"Evet, gerçek adım Savannah. Soyadım White. Dallas, Teksaslıyım ve Thomas'ı Martin'in evinde doğurdum. Doğuma yardımcı olması için bir ebeye para verdi. Adını bilmiyorum."

Savannah White. Tanrı'ya şükür artık bir başlangıç noktası vardı. "Benimle gel." Elini uzattı. "Bana anlattığın her şey , bir sonraki hamlemizi birlikte düşünürüz."

Ağzı açıldı, kapandı. Tekrar başını salladı ve bir adım geri çekildi. "Sana , oğlumu almadan gitmiyorum. Sen bana inanana kadar Martin'le kalacağım. Sadece... sana söylediklerimi kimseye söyleme, tamam mı? Ne kadar az kişi bilirse, hayatta kalma şansım o kadar artar. Tamam mı?"

Kolu yanına düştü. "Ayrıntıları araştırmama yardım edecek adamlar ve Rianne dışında kimseyle paylaşmayacağım." O da yardım etmek istiyordu.

"Yemin et," diye ısrar etti

Savannah. "Yemin ederim. Söz veriyorum."

Rahatlama solgun yanaklarına renk kattı ve bir numara saydı. "Benim... müdavimlerimden biri bana bir cep telefonu verdi." Ses tonundan tiksinti ve utanç döküldü.

"olan şeyi alır almaz sana mesaj atacağım ve çıkışını planlayacağız."

"Thomas'la birlikte."

"Thomas'la birlikte," diye kabul etti.

Gözlerini kapattı, bir damla gözyaşı yanağından aşağı süzüldü. Sonra onunla yüzleşti, sert maske tekrar yerine oturdu. "Teşekkür ederim. Ve tam ifşa ruhu içinde, eğer seni ya da oğlumu, hatta kendimi korumak söz konusu olursa, arkadaşlarına çiçek göndereceğimden emin olabilirsiniz."

"Anlaşıldı ve kabul edildi."

* * *

SAVANNAH!

Ryanne sarışını gördü. Bütün akşam surat asarak Ryanne'ın huzurunu kaçıran Jude'la konuşuyordu. Bakışları onu her bulduğunda, acısını kilitli kutunun içinde tutmak için mücadele ediyordu.

Şimdi Sutter'dan sorumluluğu almasını istedi ve hemen oraya koştu. Jude'un yanına vardığında Savannah gitmişti.

Ahh! O ve Jude yalnızdı, aralarında gölgelerden başka bir şey yoktu.

"Merhaba," dedi, ses tonunda her türlü hüznün vardı.

Üzüntü mü? Buna hakkı yoktu! Bunu ona ve onlara yapmıştı.

Yavaşça onunla yüzleşti. Onu yakından görünce, yorgunluk yüz hatlarını kararttı, kilitli kutu sallanmaya başladı, her şey dışarı çıkmak istiyordu.

Hayır. Kesinlikle olmaz. Bu adam ona dünyaları vaat etmiş ve aynı gün içinde gülümseyerek dünyasını *yıkılmıştı*.

"Şu anda burada olamam." Bu çok fazlaydı ve o hâlâ çok hamdı. Uzaklaşmaya çalıştı ama adam onun pazusuna yapışarak onu durdurdu.

Kadın kurtulmaya çalıştığında, adam elini daha da . "Lütfen

Ryanne. Konuş benimle. Açıklamama izin ver."

"Bırakın gideyim."

Sanki bırakırsa onu bir daha asla göremeyeceğinden korkuyormuş gibi elini tekrar sıktı. "Bunu düzeltebilirim. Sadece bana bir şans vermelisin."

"Neden zahmet ediyorsun? Ben sadece kısa süreli bir ilişkiyim."

"Sen *sadece* bir şey değilsin," dedi ve ona bir adım daha yaklaştı.

Yardım için bağırabılırdı. Yıllar önce öğrendiği kendini savunma hareketlerini kullanabilirdi. Evet, olabilirdi. Ama kilitli kutu , acısı aktı, doldurdu, *boğdu*. Jude'un sebep olduğu acı. Earl'ün ölümünün ve annesinin onu terk etmesinin neden olduğu acı. Çocukluğundan kalma acılar, üstesinden geldiğini sandığı şeyler.

Tıpkı bunun gibi. Kontrolünü kaybetti ve insandan hayvani bir haykırıyla yumruklarını Jude'un göğsüne indirdi. Bir kez olsun kendini onun gazabından korumaya çalışmadı. Kendini daha da savunmasız hale getirdi, kollarını onun beline doladı ve ona sarıldı - daha yakın - bazen yavru kedilere miyavladığı gibi ona miyavladı.

Eğer biri yaklaşmaya çalışırsa, Jude onları el sallayarak uzaklaştırırdı.

Sonunda RYanne'ın gücü tükendi. Yorgunluktan iç ona yaslandı ve bağıını onun boynunun çukuruna yasladı.

Parmaklarını kızın saçlarında gezdirdi. "Özür dilerim. Çok üzgünüm. Ben . Her şey yoluna girecek."

"Gülümsediğin için seni affediyorum, Jude. Ama..." Her kelime artık çiğ olan boğazını tırmalıyordu. "Verdiğin zararı onarabileceğini sanmıyorum. Birlikte olabileceğimizi sanmıyorum."

Sertleşmesine rağmen ses tonu nazik kaldı. "Fikrini değiştireceğim."

Keşke. "Bunu yapmayalım. Seninle tartışmaktan yoruldum. Bana karşı bir sıcak bir soğuk tavrından yoruldum. Ben sadece... yoruldum."

"Özür dilerim," diye tekrarladı. Saçlarının uçlarıyla oynadı. "Sana yemin , eğer bana bir şans daha verirsen, artık ne sıcak ne de soğuk olacağım. Sadece ateşli olacağım."

Söylemesi kolay, yapması zor. Ayrıca, söz verdiği için onunla kalmasını istemiyordu; onunla birlikte olmak istemesini, ona hayranlık duymasını ve saygı duymasını *istiyordu*.

"Neden zahmet ediyorsun?" dedi, sesi de bir o kadar nazikti. "Zaman tükeniyor. Ayrıca, ben çok fazla veriyorum, sen ise çok az veriyorsun." "Sana verebileceğim her şeyi veriyorum."

"Biliyorum." Ama bu yeterli değildi. Artık yetmiyordu. "Benden ne istiyorsun? Tam olarak ne?"

Bunu bilmiyordu. Hepsi mi, hiçbiri mi? Kalp şu anda ölü bir kadının elinde mi?

"Tek bildiğim çok farklı olduğumuz," dedi, kendinden nefret ederek, ondan nefret ederek. Bu acıttı. Hem de çok acıtiyordu. "Farklı şeyler istiyoruz ve bu değil. Ayrı ayrı başarısız değiliz, sadece birlikte başarısızız."

"Hayır. Buna inanmıyorum." Lacivert mavileri parıldıyordu. "Sensiz olmak cehennemin en kötüsüydü. Seninleyken kendimi geçmişine yenilmiş bir adam gibi hissetmiyorum. Geleceği olan bir adam gibi hissediyorum."

Güzel sözler. "Keşke sana inanabilseydim." Onun göğsüne sarılmayı her şeyden çok istemesine rağmen, doğruldu ve geri adım attı... daha özgür? Daha hafif? "Sana vurduğum için özür dilerim."

". Bunu hak ettim."

"Hayır, ." *Git hadi. Şimdi git.* "Pekala. Bu bir veda."

Kalbi kaburgalarına çarpan Rynane, onun teklifini kabul edip ikisinin de geleceğini mahvetmek gibi aptalca bir şey yapmadan önce görev yerine doğru yürüdü.

ON YEDİNCİ BÖLÜM

Sonraki iki hafta olaysız geçti.

Ryanne Tırmalama Direği'ndeki onarımlar konusunda Jude'la iletişim halindeydi. Birbirlerine karşı dostça davranıyorlardı ve bu kalp kırıcı olsa da güzeldi.

Daha önce sahip oldukları şeyleri özlemişti. Seks ve kahkahalar. *Komünyon. Birlikte olmamamız benim hatam.* Bir şans daha istedi ve kız onu reddetti. Doğru kararı vermiş miydi?

Kişisel bir şey konuşmaktan kaçındılar ama Savannah hakkında birçok kez görüştüler. Görünüşe göre Savannah'nın Jude'a postaladığı bir oğlu varmış. Hamileliğinin fotoğraflarının yanı sıra Filip'in ilk hapse girdiğinde ona yazdığı ve çocuğu sorduğu mektuplar.

Dushku çocuğu hayatı boyunca rehin tutmuştu ve Savannah şimdi yardım istiyordu, yardıma ihtiyacı vardı. Korkunç bir şekilde kullanılmış ve istismar edilmişti, küçük oğlu bir canavar tarafından büyütülmüştü. Bir şeyler yapılması gerekiyordu.

Jude dün gece geç saatlerde Savannah'yı aramış ve ikisi bir plan yapmıştı. Bu sabah Savannah ve Thomas'ın birlikte olacakları saatte Dushku'nun evine gelecekti. Adam dikkat dağıtacak ve kız da çocukla birlikte kaçacaktı. Daniel ve Brock, Dushku'nun evinin hemen dışında, adamın güvenlik kameralarının menzili dışında bekliyor olacak ve ikiliye şehre kadar eşlik edeceklerdi. LPH Koruma onları güvenli bir eve götürecek ve yeni kimlikler için çalışacaktır.

Eğer Jude yaralanırsa.

Ryanne'ın midesi bulandı. Ordudayken çok daha tehlikeli durumlarla karşılaşmıştı. Bundan da sıyrılıp çıkacaktı.

İç çekerek, Çilek Hanı'ndaki odasından çıkmadan önce kedileri sevdi ve öptü. Mutlu olmalıydı. Yıllarca süren acıların açtığı yaralar sonunda kabuk bağlamıştı. Hepsi Jude sayesinde. Çünkü her şeye rağmen, ona ihtiyacı olduğunda yanında olmuştu. Çünkü o parçalanırken onu yakınında tutmuş, korumuştur. Yine de...

Onu bir aylığına bile olsa terk etme düşüncesi yeni bir acıya neden oldu.

Annem gibi davranmayacağım. Hayatımı duygusal olarak uzak bir adamın ihtiyaçlarını karşılayarak geçirmeyeceğim.

Ryanne kararlı bir şekilde Dorothea'yla buluşmak için lobiye yöneldi. Bir mucize eseri, arkadaşı onu sabahın köründe kalkıp koşuya çıkmaya ikna etmiş, egzersizin Ryanne'in zihnini ve kalbini temizleyeceğini ya da buna benzer saçmalık vaat etmişti.

"Yoga pantolonu giyerken nasıl seks gibi görünebiliyorsun?"

Dorothea ellerini kalçalarına dayamış, gerginliğini gülümsemesinin ardına saklamaya çalışıyordu. Daniel ile kavga mı etmişti? "Beş kilo ağırlığında Bir kiloluk bir ambalajın içine doldurulmuş sosis eti."

Ryanne gözlerini devirdi. "Güneş ışığı gibi görünüyorsun. Ben ise ölüm." Yangından beri iyi uyuyamamıştı. Ne zaman gözlerini kapasa Jude'un alevlerin içine doğru koştuğunu görüyor, aynı çaresizlik duygusunu hissediyordu,

Aynı gece içinde erkeğini, kedilerini ve işini kaybedip kaybetmeyeceğini merak ediyordu.

"Güneş ışığı mı? Sayı! Şimdi benimle flört etmeyi bırak ve gel."

İlk iki milde Ryanne ona ayak uydurabildi. Üçüncü milde terden sıırılsıklam olmuş, nefes nefese kalmış ve hırıltılı soluyordu. Toprak bir yolun ortasında durdu, ellerini dizlerine dayamak için eğildi.

"Bekle," diye seslenmeyi başardı. "Hastane... ölüyorum... kalp krizi."

Gülen Dorothea geri çekildi ve olduğu yerde koşmaya başladı. Nefesleri eşitti, alnında sadece bir ter pırıltısı vardı.

Ryanne, "Sen insan olamazsın," diye homurdandı ve arkadaşı bir kahkaha daha .

Ancak kahkahası uzun sürmedi, Ryanne'in daha önce fark ettiği gerginlik geri döndü. "Tamam, sana bir şey söylemem gerekiyor, ama lütfen, lütfen, lütfen sakın ol, tamam mı? Sana ne zaman söyleyeceğimden emin değildim, bu yüzden handan uzaklaşana kadar beklemeye karar verdim ve birilerinin görmesinden veya duymasından korkmadan istediğin şekilde tepki verebilirsin."

Paniğe kapıldı. Midesinde asit çalkalanıyor, bulantı dalgaları neredeyse onu boğuyordu. "Ne oldu? Neyin var? Söyle bana!"

"Siz lobiye inmeden hemen önce Daniel'dan bir mesaj aldım.

Çadır..." Dorothea'nın yanaklarından renk sızdı ve onu mum gibi bıraktı.

"Dün gece siz kapandıktan bir süre sonra, birisi çadırınızı parçaladı ve otoparkınızı darmadağın ederek çakılları dev bir çamur birikintisine dönüştürdü."

Yani, bu gece ya da başka bir gece bir süre daha açamayacaktı. Muhtemelen uzun bir süre. Çadırsız da çalışabilirdi ama müşterilerine çamur içinde hizmet veremezdi. Kimse ilişki peşinde koşarken kirlenmek istemezdi.

Dushku. Suçlu oydu.

"Çok ama çok üzgünüm Ryanne."

Gözyaşları gözlerini yaktı ve cam kırıkları aside katılır gibi oldu, mide bulantısı-

Orada, toprak yolda, midesindekileri kustu. Bir bardak su ve bir muz.

Dorothea endişeli bir çığlık atarak onun yanına koştu. "Oh, Ryanne. Yapabileceğim bir şey varsa..."

Ryanne defalarca Dushku'nun el altından saldırılarına karşı koymuş ve galip gelmişti. Ama bu ona ne kazandırmıştı? Bir başka yıkıcı darbe.

Neden savaşmaya devam etti? Neden pes etmiyor, teslim olmuyor ve kendini bir yenilgiden daha kurtarmıyor?

"Eve gitmek istiyorum," diye fısıldadı. Ama bir evi yoktu, değil mi? Dushku'yla olan savaşı ona geçici olarak bir daire ve kalıcı olarak da en sevdiği eşyalarından bazılarını kaybettirmişti. Duman kokusu çoğu mobilyadan temizlenebilirdi belki, umarım, ama kırık vazolar ve yamulmuş tablolar onarılamazdı.

Arkadaşı ayağa kalkmasına yardım etti ama duygusal karmaşa çok güçlü geldi ve midesi yine itiraz etti. Hana geri dönecek gücü bulamadan bir kez daha kustu.

Kasaba meydanına vardıklarında kasaba sakinleri kıpırdanıyor, iş yerlerini açıyorlardı. Virgil Porter ve Anthony Rodriguez çoktan Style Me Tender'ın dışında her zamanki gibi dama oynuyordu. Her iki adam da gülümseyip el salladıktan sonra ayağa kalktı ve onun kırılğan durumunu fark edince yaklaştı.

"Zavallı Bayan Wade," dedi Anthony. "Sıcak çarpmalarından birini mi yaşadınız?"

"Hayır. Bu kızın başı dertte," dedi Virgil. "Bize sorunun ne olduğunu söyleyin, biz de hemen halledelim."

"Teşekkürler çocuklar, ama dinlenmem gerek," diye mırıldandı.

Sonunda o ve Dorothea hanın girişine ulaştılar. Dorothea kapıları açtı ve Ryanne ayaklarını sürüyerek içeri girdi... annesi tezgâhta bekliyordu, Daniel Porter'la flört ediyordu, ayaklarının dibinde bir bavul vardı.

* * *

JUDE, Dushku malikanesinin önüne park etti. Blueberry Hill'deki en iyi mülk. Elli beş dönümlük bir yaban mersini çiftliği ve sekiz bin metrekarelik bir antebellum malikânesi. Silahlı korumalar balkonda yürüyordu, Anton ve Dennis de aralarında.

Jude'un girişteki güvenlik kapısında yirmi dakika geçirdiği düşünülürse, Tırmalama Noktası'nda dövdüğü çift onun varlığından çoktan haberdar edilmişti. Her iki erkek de yarı otomatik silahlarını ona doğrultmak için durdu.

Devam et. Vur beni.

En kötü ne olabilirdi? Ölürdü.

Ölüm büyük bir mesele değildi. Kendi hatası olmaksızın, sonunda ailesine katılacaktı. Son birkaç haftadır içinde bulunduğu duygusal durumu göz önüne alırsak, huzuru kullanabilirdi.

Asla pes etmeyeceğim.

Çenesinde bir kas sıçradı. *Yaşamak için savaş.* RYANNE'ı Dushku'yla baş etmesi için yalnız bırakamazdı, bırakmayacaktı.

Her şey plana uygun giderse Savannah ve Thomas önümüzdeki yarım saat içinde güvende olacaklardı. Dushku'nun oyun kitabını ona karşı kullanan Jude, bu sabah erkenden araziye gizlice girip yabanmersini tarlalarını ateşe vererek dikkat dağıtmıştı. Kısasa kısas. Başka bir gün olsa, suçluluk duygusu onu öldürürdü. Bugün, Dushku RYANNE'ın çadırını parçalamış ve park yerini mahvetmişti.

-Jude tek bir itirazda bulunmadan kibriti fırlatmıştı.

Yangın söndürülmüştü ama duman hâlâ havayı kaplıyordu ve Savannah ile Thomas için mükemmel bir siper oluşturuyordu. Dahası, Dushku'nun adamlarının çoğu hâlâ hasarı hafifletmek için tarlalardaydı.

Jude kamyonetinden indiğinde Dushku ön kapıyı açtı ve verandanın merdivenlerinden indi. Her zamanki kendini beğenmiş gülümsemesinin yerini sert bir kaş çatma almıştı. "Jude Laurent. Bu ziyareti neye borçluyum?"

Oyun başlasın. "RYANNE'ın mülküne verdiği zarar hakkında konuşmak istiyorum." "Bir suçu itiraf etmem için beni kandırmayı mı umuyorsun? Tel mi? Çok kötü. Ben masumum." Dushku elini kruvaze takım elbisesine bastırdı. "Eğer onun kötü şansından faydalanacaksam, yüreğini ferah tutsun. Hayatta ve iyi olması gerçek bir mucize. Ve eğer

Akıllı olsaydı, işler daha kötüye gitmeden barı satardı. Ya başına başka bir trajedi gelirse?"

Sakin. Sabit.

Siktir . *Onu öldüreceğim.* Jude'un görüşünü öfke kapladı. Bu adam nefes aldığı sürece Jude'un başının belası olacaktı. Kadınlara, çocuklara ya da *hayata* saygısı yoktu; onunla anlaşmak imkânsızdı.

Jude tek bir vuruşla kesebilirdi. Bu sırada bir kurşun yağmuruna tutulursa, vurulur. Yaralı bile olsa kamyonetine atlayıp kapıdan geçerken lastik yakabilirdi. Daha kötülerini de atlatmıştı.

Unutmayın, *cinayetten hapisteyseniz kimseye yardım edemezsiniz.*

Doğru. Ağırlığını topuklarına verdi ve olduğu yerde kaldı. "Henüz denginle tanışmadın - gerçek şu ki, ben senin liginin çok dışındayım."

Dushku rahatsız olmadan kaşlarını kaldırdı. "Öyle mi?"

"Sana daha önce de anlatmaya çalıştım ama anlamadın. Rianne Wade'in peşinden gitmeye karar verdiğinde hayatının en büyük hatasını yaptın. O olmadan seni bitirmekte özgür olacağım, sonuçları ne olursa olsun. Uğruna yaşayacak başka bir şeyim yok. Ve bensiz, arkadaşlarım seni bitirmekte özgür hissedecekler, sonuçlarına lanet olsun. İntikamlarını ciddiye alıyorlar. Her iki şekilde de, sen berbat."

Jude ilk kez yaşlı adamın gözlerinde bir korku parıltısı fark etti. "Brock onu görüyor. Ona doğru geliyor." Tanıdık bir ses fısıldadı Jude'un kulağındaki parça aracılığıyla. Daniel hem Jude'u hem de görünüşe göre Savannah'yı fark etmiş olan Brock'u takip ediyordu.

Gülümsedi.

"Ne?" Dushku talep etti.

Ön kapı aniden açıldı. Anton her adımında tehditkâr bir edayla dışarı çıktı. "Nerede o? Savannah nerede?"

"Sen neden ?" Dushku'nun alnı şaşkınlıkla kırıştı. "Onu yirmi dakika önce gördüm."

Onu son gördüğünde Jude güvenlik kapısına henüz ulaşmıştı. Her şey plana göre ilerliyordu.

"O ve çocuk kayıp. Odasında değiller." Anton burun deliklerini saldırmak üzere olan bir boğa gibi açtı ve Jude'a odaklandı. "Nerede o? Söyle yoksa ben-"

Kısa ve sarsıntılı bir hareketle Dushku sessizlik için elini kaldırdı. "Evi aradınız mı?"

"Hepsi değil," diye itiraf etti Anton, ses tonu sertti.

"Çok uzağa gitmiş olamaz. Gidin. Her odayı arayın, fırtına sığınacağını bile." Dushku diğer iki muhafızı işaret etti. "Siz, çevredeki ormanı arayın."

Bakışlarını Jude'un üzerine dikerek, "Bu işle bir ilgin olduğunu biliyorum," diye homurdandı.

"Ben mi? Sana karşı çıkmak mı?" Jude kaşlarını kaldırdı. "Neden cesaret edeyim ki?"

Dushku ona yaklaştı, sonra durdu, burun delikleri alevlendi. Fiziksel bir tartışmada kaybedeceğini mi fark etmişti? "Bay Laurent'i içeri götürelim. "Bay Laurent'i içeri alalım.

...sohbetimize devam edelim."

Muhafızlar ona doğru yürürken Jude gülümsedi ve küçük kulağındaki cihaz. "Şu anda bana dokunmak isteyeceğini sanmıyorum. Tek bildiğin, Strawberry Valley şerifinin Bluetooth'u elimde, her kelimeyi dinliyor olduğunu." Dinlemiyordu; Daniel vardı, o da sessizleşmişti.

Jude kamyonetine tırmanırken Dushku çenesini . Bakışları rakibinin üzerinde kaldı. *Sen ve ben, daha işimiz bitmedi.*

Yaşlı adam *öfkelen*di.

Jude arabayı yavaşça sürdü. Kapıyı geçip dikiz aynasından Dushku'yu izlerken Daniel tekrar konuştu.

"Bize ihanet etti. Brock onunla buluşmak için ormana gitti ama onu ve çocuğu başka birinin arabasına binip hızla uzaklaşırken izledi. Plakayı göremedi, bu yüzden arabanın sahibini kontrol etmemizin bir yolu yok."

Sonunda, Jude'a güvenmemiş miydi? Yoksa *onu* bir araç olarak mı kullanmıştı? Dikkatini dağıtmak mı? Belki de ona cep telefonunu veren dönmüştür.

Kendi adına bir hataydı ama Jude'un artık bu konuda yapabileceği bir şey yoktu. "Bu arada," diye ekledi Daniel, "Ryanne bütün sabah kusup durdu, ve bu küçük dondurmanın üstüne, annesi hana gelip sorun çıkardı."

Ryanne...hasta...

Bir virüs mü? Yoksa daha kötü bir şey mi? Dushku yine mi saldırmıştı?

"Yola çıkıyorum." Panikle savaşıyan Jude gaza bastı ve Strawberry Inn'e doğru hızla ilerledi.

ON SEKİZİNCİ BÖLÜM

Şu anda bununla başa çıkamam, diye düşündü RYanne.

Yatakta yatıyordu, yavru kediler vücudunu tırmalama direği olarak kullanırken alnına serin bir bez örtülmüştü ve ah, ironi.

Her şey bir yana, Jude Dushku'nun evinde Savannah'ya yardım ediyordu. Farkına varır varmaz RYanne yeniden kusmaya başladı. Tehlikedeydi ve ona yardım etmek için yapabileceği hiçbir şey yoktu. Sadece beklemek zorundaydı.

Şimdi onu odasına takip eden annesi "arayı kapatmak" istiyordu.

Selma bir gün bile yaşlanmamıştı. Uzun siyah saçlarında hiçbir ak izi yoktu ve kusursuz zeytin teninde sadece çizgiler vardı. Koyu renk gözleri şehvetli bir eğime sahipti ve dudakları binlerce zevk vaat ediyordu.

Kaç tane Strawberry Valley erkeği onun için oynar?

"*Canım,*" dedi Selma yatağın kenarına oturarak. Sanki yıllardır RYanne'ı görmezden gelmemiş ve ilişkileri artık paramparça değilmiş gibi.

"Size nasıl yardımcı olabilirim?"

"Gidebilirsin. Şimdi daha iyi hissediyorum ama biraz dinlensem iyi olacak."

"Kesinlikle daha iyi hissetmiyorsun. Bunu sana söylemekten nefret ediyorum bebeğim ama biri seni bir kulübenin arkasına götürüp vurmuş gibi görünüyorsun."

Duygusal olarak mı? *Tam isabet.* RYanne elindeki bezi komodinin üzerine atıp doğruldu, William ve Cameo'yu nazikçe okşarken annesine dik dik baktı.

"Neden buradasın? Beni evlatlıktan reddettin, unuttun mu?"

Yanakları utançtan kızaran Selma, "Seni evlatlıktan reddettim çünkü bana ihanet ettin, o adamı kendi kanından ve canından birine tercih ettin. Ama Seni affettim. Artık hayatımıza devam edebiliriz."

O adam. Earl. Tanıdığı en iyi insan. "Ya onun hakkında saygılı konuş ya da benimle hiç konuşma. Anlaştık mı?"

Selma'nın yanaklarındaki renk derinleşti ve rahatsız bir şekilde kıpırdandı. "Özür dilerim, *cariño*. İyi misin? Daha iyi misin?" RYanne başını sallayınca sırtıttı. "Beni aradığında çok heyecanlandığımı itiraf etmeliyim."

Çok az, çok geç. Selma onu evlatlıktan reddettiğinde RYanne hıçkırığa hıçkırığa ağlamıştı. Yas tutmuştu. Sonra Earl'ün yardımıyla kendini toparladı ve yaşamayı öğrendi.

Annesi olmadan.

"Sadece... git . *Lütfen*. Sonra konuşuruz, tamam mı?" Mide bulantısı nihayet hafiflemişti ama ağlama isteği artmıştı. Bu onun hayatıydı. İşler ne kadar kötü giderse gitsin, her zaman daha kötüsü olabilirdi.

"Te he extrañado, cariño." Seni özledim, tatlım.

"Bu yüzden mi beni aradın, mesaj attın ve o kadar çok mektup yazdın?" diye tersledi.

Yumuşak bir iç çekiş. "İncindim ve kıskandım, hepsi bu. O Earl'ü beni sevdiğinden çok daha fazla seviyordun."

"Bunu şimdi yapmak zorunda mıyız?" Yapması gereken bir seçim vardı. Yenilgiyi kabul ederek Scratching Post'u Dushku'ya satmak ve normal bir işe girmek ya da sorunlara aldırmadan barı açmanın yolunu bulmak. "Yalnız , düşünmeye ihtiyacım var. Bar tamirat nedeniyle kapalı, bu yüzden verandada açıyorum ama

park yeri artık bir çamur gölü."

"Ohhh. Erkekleri soyunmaya ve çamur güreşi yapmaya davet etmelisin. Bunu görmek için iyi para öderdim. Ben de bir erkeğin bunu görmem için iyi para ödemesine izin verirdim." Tabii ki annesi insanları görmek için para ödeyecekti-Ryanne'in aklında olası bir çözüm belirdi. Çamur güreşi. Ya da daha iyisi, yağlı güreş. Yağlı güreş çamurdan daha seksiydi ve insanların yağlı güreşini izlemek müşterilere kirlenmek için iyi bir neden verecekti.

Oynamak için öde.

Yerin üzerine muşamba serebilirlerdi. Biraz çamur yüzeye çıkabilirdi ama azı çoğundan daha iyiydi. Ya da hem çamur hem de yağlı güreş yapabilir, dev plastik havuzları istediği maddeyle doldurabilir ve "dövüşçülerden" maç başına on dolar alabilirdi. Artı bir de giriş ücreti! Düşünmek için yiyecek.

Eğer biri yaralanıp dava açarsa.

Bir zamanlar Earl'ün mekanik bir boğası vardı. Boğaya binmek için müşterilerin barı her türlü sorumluluktan muaf tutan bir feragatname imzalamaları ve bunu tek bir içki bile içmeden önce imzalamaları gerekiyordu. O da aynısını yapabiliyordu.

"Teşekkür ," dedi ve Jude'u aramak için telefonuna uzandı. Öğrendiğinde ne kadar heyecanlanacaktı-

Heyecanlanır mıydı?

Omuzları çöktü, gözleri . "*Gerçekten* gitmen gerek Selma." "Selma mı? Ben senin sevgili annemim. Beni aramalısın-"

"Sohbet edecek zamanım yok. Yapmam gereken bir ton planlama var."
Yavru kedilere dikkat ederek ayağa fırladı ve çırpınan Selma'yı çıkışa doğru itti.

Kapıyı açtığında Jude'un kendisine doğru geldiğini gördü ve kalbi küt küt atmaya başladı. Tanrı'ya şükürler olsun! Hayattaydı ve yaralanmamış görünüyordu.

Adam onun önünde durdu, bakışları çarpıştı, kahverengi maviye karşı. Endişe yüz hatlarını sıkılaştırdı ve kum sarısı saç tutamları, sanki bir iki tutam koparmaya çalışmış gibi sivri uçlar halinde dışarı çıktı.

"İyi misin?" diye sordu. "Daniel bana kustüğünü söyledi. Dushku'nun-" Sesi çatallaştı.

Ne yapmış olabilir? Onu zehirlemiş mi? Ve Jude onun sağlığı için endişelenmiş miydi? "Hayır, iyiyim," diye güvence verdi ona, sesi nazikti. "Savannah ve Jude nasıl? çocuk?"

"İyi olduğuna emin misin?" diye ısrar etti.

"Evet."

Rahatlama yüz ifadesini aydınlattı. "Savannah konusunda emin değilim. Başka biriyle gitmeyi tercih etti."

Ne! Neden? "Dushku'dan uzak olduğu sürece mutluyum sanırım."

"Savannah kim? Dushku kim?" Selma yüzünü yelpazelerken Jude'a baktı. "Peki sen kimsin, *hermoso*?"

"Hayır! Kesinlikle olmaz. Flört etme," diye bağırdı Rynne. Onunla değil. "O *sonsuza dek* yasak bölge." "Yasak" demenin annesine hiçbir yararı olmamıştı.

"Ne?" Selma kaşlarını oynattı. "Bekâırım, hâlâ ve bir erkeğin-"

"Dur. Sadece dur." Lütfen. "Benim yarım yamalak saniyelerimi istemezsin, tamam mı?" Oh, kahretsin! Bunu gerçekten söylemiş miydi? Jude'a özür dileyen bir bakış attı.

Alınmış görünmüyordu. Aslında birkaç uzun an boyunca Selma'yı inceledi ve gözleri küçük yarıklara dönüştü. Öfkeden mi yoksa cazibeden mi?

Tabii ki annesini çekici buluyordu. Kim bulmazdı ki?

"Oh! Anlat bakalım, bebeğim. Nasıldı?" Selma omuzlarını birbirine vurdu. "Dökül bakalım. Her santimi örtülüyken başla, çıplak ve bitkinen bitir."

Annesine Jude'un muhteşem yatak odası bahsetmek mi? Gag!

Rynne kadını koridorda Jude'un yanına doğru nazikçe itti. İkisi birlikte iyi görünüyorlardı. Dişlerini gıcırdattı. "Kapıyı ben açacağım."

Scratching Post yarın akşam." Biraz planlama yaptıktan ve avukatıyla konuştuktan sonra hafta sonuna kadar beklemeyi tercih de, kasabanın otoparkına ne olduğu konusundaki cehaletinden faydalanmak zorundaydı. İnsanlar onun için üzölmek yerine, bu karmaşayı bilerek yarattığını düşünebilirdi. Eğlenmek için. "Eğer uğramaya karar verirseniz Kirlenmekten çekinmeyeceğiniz kıyafetler. Bu gece yağlı ve/veya çamur güreşi olacak."

"Benim fikrimi mi kullanıyorsun?" Selma sırtıttı ve alkışladı. "Gördün *mü*, *cariño*. Çok iyi bir takım olduk!"

Jude bu fırsatı değerlendirerek odaya girdi ve Selma'nın şaşkın yüzüne kapıyı kapatarak hızlıca veda etti. "Yağ ve/veya çamur güreşi mi?" RYanne'a bir kaşını kaldırdı, sonra da yatağa doğru yürüyüp onu kucakladı ve sevdi yavru kediler.

, onun sesini duymadan çok uzun zaman geçirmişti. Şimdi ses tonunun boğukluğu kulaklarını okşuyordu ve yavru kediler gibi mırlamak istiyordu.

Ve ne muhteşem bir görüntü . Kırılgan kedigillerden bir alfa erkeğı. Daha da kötüsü, kokusu odaya sinmiş, RYanne'ı sarhoş etmiş, vücudunun özlemle sıkışmasına neden olmuştu. Kanı ısındı ve kemikleri yavaş yavaş sıvılaşmaya başladı. Sadece onun neden olabileceğı bir reaksiyon.

Güçlü kal. "Yağlı ve çamurlu güreşlerle mi yoksa sadece barımın hayatta kalmasıyla mı sorunun var?"

İrkildi. "Gölümsediğim için beni affettiğini sanıyordum."

Vardı. Gerçekten yapmıştı. Tekrar saldırdığı için kendinden utanarak, "Haklısın. Özür dilerim. Davranışım için hiçbir mazeretim yok. Sahip olduğum tüm bahaneler dışında. Annem, milyonlarca kez kusmam ve Dushku'nun bana karşı son komplosu."

"Affedildin. Ve sana söz veriyorum RYanne, evinin ya da geçim kaynağının yok olmasını *asla* istemem. Bana başka hiçbir konuda güvenemiyorsan, en azından bu konuda güven."

Kollarına atlama, ona tutunma ve asla bırakmama dürtüsü onu bombardımana tuttu. Göğsünü kum torbası olarak kullanma dürtüsü de onu takip etti. Geçen sefer ne kadar hafif ve özgür hissetmişti. Dizlerinin üzerine çöküp ağlama dürtüsü - gülmek yok, ağlamak yok - en son geldi ve oyalandı.

Onun *nesi* vardı?

Hiç bu kadar duygusal olmamıştı. Jude çok tatlıydı, onun için çok endişeleniyordu.

Ona romantik bir şekilde direnmeye karar verdiğine göre, direnmeye başlasa iyi olacaktı. Sadece kolay olduğunda değil, özellikle zor olduğunda... çok harika bir şekilde zor olduğunda.

Fermuarına mı bakıyorsun? Kötü, Rianne. Kötü!

Kötü Jude. O sinek büyüdü... ve büyüdü...

"Barınızın başarılı olmasını istiyorum," dedi, sesi artık dumanlı ve çakıllı çıkıyordu, "ve bence yağlı güreş harika bir fikir. Ama sen hastaydın. Yatakta olman gerekirdi, büyük bir etkinlik planlaman değil."

"Hastaydım. Gördüğünüz gibi daha iyi hissediyorum." Depresyon ve yenilgi onu aşağı çekmeden, enerjisi geri geldi ve midesi tamamen rahatladı. "Ve denetlemem gereken çok fazla planlama var, bu yüzden..."

"Yardım edeceğim. Bana ne istediğini söyle, ben de halledeyim. Sen de dinlen." O konuşurken, yavru kedileri ikişer banyoya taşıdı. Bugün hafifçe topallıyordu ve bu onun yüreğini burkuyordu.

"Ne yapıyorsun?" Rianne sordu. "Bizi biraz yalnız bırakıyorsun."

Yutkundu. "Çünkü kediciklerin dedikodumuzu yapmasından korkuyorsun. konuşabilir miyiz?" Yalnız ya da kalabalık, fark etmezdi. Bugün hiçbir şey . Muhtemelen.

"Çünkü onların masum gözlerini bozmak istemiyorum."

"Lütfen beni öldürmeyi düşündüğünü söyle." Bununla savaşılabildi. Eğer onu öperse...

"Bazı insanlar zevki bir silah olarak görüyor."

Çubukta kaka!

"Tek yapman gereken bana direnmek," dedi, "o zaman duracağım." İşte bu. Sorun da buydu. *Yapabilir miydi?*

"Farklı şeyler istiyoruz, Jude."

"Birbirimizi istiyoruz Rianne." Belle bebeklerine katıldığında, banyo kapısını kapattı ve Rianne'a yaklaştı. Nefesi kesildi ve geri çekildi. Çıkış onun geri çekilmesini engelledi. Kalbi daha sert, daha hızlı atmaya başladı ve hava farkındalıkla çatırdadı.

Sadece bir fısıltı uzaklığında, "Bedenim her gün, her an seninkini arzuluyor. Seninki benimkini arzuluyor mu?"

Ses tonundaki umut ve kalp kırıklığı kadının içini paramparça etti. *Diren!* "Aşermek her zaman bizim için iyi değildir."

Utanmadan devam etti. "Bana hep çilekli keki hatırlatıyorsun. Şehirdeki en lezzetli ikram sensin." Adam yanağını kızınkine yaklaştırdı, sakalları kızın hassas tenini gıdıklıyordu. "Dünyadaki."

Yumuşama...

Neşelen. Güçlü ol. Rianne onu itmek için ... ama sonunda parmaklarını gömleğinin yakasına geçirdi. Adam nefis derecede kaslı, sert ve ateşliydi, Rianne ise zayıf ve muhtaçtı, omurgasında titremeler vardı.

Nefes nefese onun bakışlarıyla karşılaştı. Onu sevindirecek şekilde, o da nefes nefese kalmıştı.

"Benim sana ihtiyacım var Rianne, senin de bana. Bunu kanıtlamam için bana bir şans ver." "Yapmamalıyız..."

"Oh, . Yapmalıyız."

Sevgi sözcükleri her zamanki gibi dizlerinin bağını çözmüştü ama adamın kullandığı düzensiz ton... saf, katıksız arzu.

Kal. Güçlü. "Ben istedim... Yani, . Bekliyordum... Argh!"

Her neyse. Denedi ve başarısız oldu. Şimdi zevk alacaktı. "Dayanamıyorum Sen," diye itiraf etti ve zafer onun lacivertlerini safire çevirdi. "Ama bu son kez. Bu bir veda." İkisi için de kapanış.

Şimdi gözleri karardı. "Bu bir veda değil. Sana asla elveda demeyeceğim. Bu merhaba." Kız itiraz edemedi, adamın dudakları çarptı ve dili kızın ağzının içine girdi.

Ona karşı eridi, onu karşıladı, sanki hayatı buna bağlıymış gibi onu öptü. Ve bir bakıma öyleydi de. Bu bir vedaydı. Ona ne kadar acı verse de, arkadaş olarak daha iyi olacaklardı.

Onun tatlı tadı duyularını istila etti. Hayır, sadece istila etmedi. Ele geçirdi. Saf bir saldırganlık, fetihçi bir savaşçı, kadınına sahip olmaya kararlıydı. Onun ödülü.

Ben onun kadını ya da ödülü değilim. Constance'ım. Constance her zaman öyle olacak. Ama burada, şimdi, bu kısa, çalıntı an için Rianne'a ait olacaktı. "Durma," diye mırıldandı.

Daha fazla teşvike gerek duymadı, pantolonunun belini yırttı, sıırılsıklam külotuyla birlikte malzemeyi bacaklarından aşağı itti. Dizlerinin üzerinde onu yuttu, saygı ya da yalvarış ya da her ikisini birden sunarak ondan inilti üstüne inilti çekti. İnlemelere aynı şekilde karşılık verdi.

Bacakları titriyor, tırnakları adamın kafa derisine batıyor, adamın dili onu sadece zevkin önemli olduğu çılgın bir duruma sokuyordu. Göğüsleriyle oynamak, meme uçlarını koparmak ve onu çok daha fazla çıldırtmak için uzandı. Kadın tam parçalanmak üzereyken, adam durdu ve ayağa kalktı.

Argh! "Jude!"

"Henüz değil." Kot pantolonunu yırtarak açtı ve iç çamaşırını testislerinin altına iterek devasa ereksiyonunu serbest bıraktı.

Bacaklarının arasında yeni bir uyarılma seli birikti. Onu kaldırdı, ayak bileklerini belinin arkasına kilitlemeye zorladı...

Ve sonra onu tekrar öptü, dudaklarında kendi tadını almasına izin verdi. Sonra, oh, sonra, onun içine çarptı.

Zevk onu tüketti; hayatının en yoğun orgazmı. Onu yıktı ve yeniden inşa etti. Dudaklarından inlemeler ve miyavlamalar dökülüyordu, adeta bir şarkı gibi. Bu sefer bir şey farklıydı... bir şey... ne? *Düşünemiyorum*. Adam onun içine girip çıktıkça, daha sert, daha hızlı, çığlık atmamak için boynu ile omzu arasındaki ipi ısırmak zorunda kaldı.

Orgazm birikmeye devam etti... ve birikmeye... ta ki bir saniye içinde patlayana kadar.

Kadın adamın boyunu sıkıp gevşetirken, Jude da ona katıldı, adını haykırdı, homurdandı, sonra içine fişkirirken ona karşı titredi.

Omuzları çöktü ve ona doğru eğilerek onu duvara daha bastırdı. Kalbi onunkiyle senkronize bir şekilde atıyor, nefes alış verişleri birbirine karışıyordu.

Uzun bir süre ikisi de konuşmadı. Anı mahvetmekten çok mu korktular?

Bacakları titredi ve sonunda aşağıya, aşağıya kaydı. Ayakları yere bastığında hüznün dalgaları üzerine çöktü. Bu gerçekten de Jude'la son kez birlikte oluşu muydu?

Adam doğruldu, ondan uzaklaştı, teması kesti ve kadın sonunda neyin farklı olduğunu anladı. Prezervatif takmamıştı. İlk kez korunma konusunda aşırı dikkatli davranmamıştı.

Belki de ilişkilerini bir sonraki aşamaya taşımaya hazırды.

Ne yapıyorsun sen? Dur! Bu düşünce tarzı onu sadece başka bir başarısızlığa sürükler.

"Hala aktif olan küçük yüzücüleriniz için endişelenmenize gerek yok." Bu sabah doğum kontrol hapını atmış olmasına rağmen,

regl olmuştu. zamankinden daha hafif ve daha kısa sürmüştü ama yine de bir regl dönemi idi.

Sanki lateks bariyeri unuttuğunu yeni fark etmiş gibi bir nefes çekti.

Gördün mü! Hazır değildi.

"Burada seninle kalmak istiyorum," dedi giysilerini düzeltirken, "ama gitmemi söylersen giderim."

Başa çıkamayacak kadar savunmasızdı. Titreyerek giyindi. "Ben... evet. Git." *Kal.* "Yalnız kalmak istiyorum. Anlayışınız için teşekkür ederim."

"Ryanne."

"Hayır." Onu koridora iterken istenmeyen gözyaşları gözlerini yaktı. "Güle güle, Jude."

Kapıyı kapatırken, bakışları mümkün olan son ana kadar onun üzerinde kaldı, yüz hatları solgunlaştı ve kalbinden geriye kalanları kırdı. Sonunda onun "Merhaba Ryanne" diye fısıldadığını duyduğunu sandı.

ON DOKUZUNCU BÖLÜM

Tezahüratlar geceyi yankılandırdı. Üç rakip kasaba nihai hesaplaşma için bir araya gelmişti. Strawberry Valley, Blueberry Hill ve Grapevine. Üç farklı plastik havuzda vatandaşlar birbirlerine petrol savaşları için meydan okudular. Diğerleri izledi.

Jude protezini çamur ve yağdan korumak için özel bir bot giymişti. Kenarda durmuş, biri taşkınlık yaparsa ya da Dushku saldırırsa harekete geçmeye hazırды. Adam Savannah ve Thomas yüzünden öfkeden kuduruyor olmalıydı, RYanne'ın dahiyane planından bahsetmeye bile gerek yoktu. Gerçek bir Limonlardan limonata hikayesi.

Jude'un bildiği kadarıyla Tırmalama Direği hiç bu kadar kalabalık olmamıştı. Daniel'ın nişan partisinde neredeyse RYanne'a numarasını verecek olan Glen Baker bile gelmişti.

Jude onun geçmişini araştırmıştı. Glen'in RYannea itiraf ettiği gibi, yakın zamanda işini kaybetmişti. Ona söylemediği bir şey vardı: Şirketten hırsızlık yaptığı için soruşturuluyordu.

Yapışkan parmaklarını RYanne'a yaklaştırırsa onları kaybedecekti. Sutter ve garsonlar kalabalıkla ilgilenirken, "atıştırmalık uzmanı" Caroline Mills elinde bir sepetle dolaşılıyor ve plastiğe sarılı sandviçler satıyordu.

Jude, RYanne ve onun başarısı için mutluydu. Sadece kendisi için mutlu değildi.

Onunla akıllara durgunluk veren, unutulmaz bir seks yapmıştı, tıpkı yeni bir hapa ihtiyaç duyan bir keş gibi. Uzun zamandır çok acı çekmişti; kadın ona coşku vermişti.

-Sonra coşkuyu aldı. Şimdi seğiriyordu. *Çaresizdi.*

Onu her gün görmek ve onu öpme, dokunma ve sarılma özgürlüğüne sahip olmamak, göğsüne bıçak yemekten daha kötüydü.

Merhaba.

Güle güle.

Sadece kendini kandırıyordu. RYanne onu istiyor olabilirdi ama onu istemiyordu. Roller tersine dönmüştü. Bir zamanlar onun kendisine duyduğu çekimle savaştığı gibi, RYanne da ona duyduğu çekimle savaşıyordu.

Bundan nefret ediyordu ama ne ki? İlişkilerine onarılamayacak kadar zarar vermişti.

Midland'a dönmesi daha iyi olacaktı. Çilek Vadisi uzun süreli bir eziyetten başka bir şey sunmuyordu. RYanne başka bir adamla çıkmaya karar verdiği gün ne olacaktı? Hapis cezası, işte bu.

Karar verildi. Dushku'nun icabına bakar bakmaz, Jude Teksas'a geri dönecekti. Carrie ve Russ memnun olacaktı.

Daniel ve Brock üzülecekti ama anlayacaklardı.

"O halkalardan birinin içinde olmalısın, koca ." Selma ona doğru yaklaştı ve mükemmel bir şekilde alınmış kaşlarını oynattı. "En kirli işlerini görmek isterdim.

hareket eder."

Onunla flört mü ediyorsun? *Şaka yapıyor olmalısın.* Güzel bir kadındı ve RYanne'ın doğuştan gelen duygusallığını nereden aldığını görebiliyordu ama Selma'ya yapmak istediği tek şey onu sarsmaktı. Tek çocuğuna daha iyi bakmalıydı.

Sanki yargılayacak yerim varmış gibi.

"Lütfen bana asılmayın hanımefendi. Kızınızla çıkıyorum."

Yüzüne bir parmak salladı. "Sakın bana hanımefendi demeye kalkma. Ben gencim.

Canlı."

"Ve inkar içinde."

"Her neyse. Kız arkadaşımla yaptığın cinsel kaçamakları biliyorum. Ama bana şunu söyle, maço adam. İkiniz birlikte değilken eğlenmenizi yasakladı mı?"

Tam bu sırada ringdeki biri seslendi: "Botlarım çamur içinde ve kışımnda yağ var. Hepsini çıkarmak için lastik bir hortum gerekecek."

"Bahaneler, bahaneler," diye bağırdı bir başkası. " edin. Sadece küçük bir arka kapı eylemi umuyorsunuz."

Kıs kıs gülüşmeler ve kahkahalar geceyi yarararak birbirine karıştı.

"Dün gece annene arka kapı aksiyonu yaşattım," diye cevap verdi. "Ama bunun *küçük bir yanı* yoktu."

Şimdi de bağırp çağırıyorlar.

"Eğlenmekle ilgilenmiyorum," dedi Jude sonunda Selma'ya. "Kızınızı çok kötü adamlardan korumak için buradayım."

Gülümsedi. "RYanne'ın iyiliğini önemsiyormuş gibi davranma. Senin tipini biliyorum ve daha iyisini de biliyorum. Bıkana kadar onu yatağında istiyorsun. onu."

Dişleri birbirine sürtünürken çenesi ağrıyordu. "Bir erkek RYanne Wade' bıkamaz. Bağımlısı olur." Ve bu gerçektir.

Selma sanki daha önce hiç bu kadar gülünç sözler duymamış gibi ona bakakaldı. "Eğer bu doğruysa, neden kızımınla çıkıyor *gibi* yapıyorsun da onunla gerçekten ? Neden parmağına yüzük takmadın? Neden kızım Sana her baktığında sefil mi oluyor?"

"Hayatı için bir planı var ve ben bunun bir parçası değilim."

Eğer isterse onunla seyahat eder miydi? Emin değildi. Küçük kızları olmadan dünyayı görme düşüncesi onu parçalıyordu. Ama RYanne'sız bir hayat fikri öyle.

Hayat mı? Uzun vadeli bir bağlılık gibi mi?

Buna hazır mıydı? RYanne'ın istediği buydu. En azından şüpheleniyordu. Söylediği bazı şeyler.

Farklı şeyler istiyoruz. Bundan iki kez bahsetmişti. Adam geçici bir ilişki istiyordu. Kadın kalıcı bir ilişki mi istiyordu?

Neden zahmet ediyorsunuz? Zaman . Yine, onun kendisiyle daha fazla zaman geçirmek isteyip istemediğini merak etmek zorundaydı.

"Kısa süreli ilişkilerinden" en son bahsettiğinde ses tonu hüzünlüydü.

"Planlar şamanlar." Selma onun önüne geçerek yanağını okşadı. "Senin hakkında dedikodular duydum. Ailesi ve bacağı olmayan huysuz dul adam. Zavallı sen. Boo-hoo. Kendine acımak için çok zaman harcıyorsun, değil mi?"

Öfke onu haşladı. Onu ruhen, bedenlen ve zihnen değiştiren travmalardan ne kadar da kolay bahsetmişti. "Yas tutuyorum," diye tersledi.

"Lütfen, oğlum. Korkuyorsun."

Öfke yerini hiddete bıraktı, damarlarında hızla önüne çıkan her şeyi yakıp kavurdu. Kara duman zihnini dolduruyor gibiydi. "Beni tanıımıyorsun. *Bir bok bilmiyorsun.*"

"Lütfen. Aydınlat beni o zaman."

Onunla bir an daha ilgilenmeyi reddederek dudaklarını birbirine bastırdı ve sessiz kalarak uzaklara baktı. O mu? Üstesinden gelemediği Korku mu? Hayır. Kesinlikle hayır.

Olabilir.

Kahretsin, hayır. Ailesini kaybetmenin yasını tutuyordu, bu kadının anlayamayacağı bir şeydi bu.

"Senin gibi bir adamla evlendim, biliyorsun," dedi, kışkırttığı canavar hakkında hiçbir fikri yoktu. Ya da sadece umursamıyordu. "Her gün kalbimi kırdı ve onu en kötü düşmanıma bile istemezdim. Belki Edna Mills'in başına gelmesini isterdim. Bir zamanlar komşuyduk ve kocasını çalmaya çalışacağımı düşündüğü için Caroline'ın RYanne'la oynamasına izin vermemişti. Sanki onun sığır filetosuyla bir şey yapmak istermişim gibi. Ben A sınıfı fileto yedim."

"RYanne'nin erkek arkadaşlarıyla yattın. Sana tam olarak ayrımcı diyemem."

"O çocuklarla kesinlikle yatmadım. Seks *teklif* ederek onları test ettim. Arada bir fark var. Asla devam etmek gibi bir niyetim yoktu. Sadece kızıma sadık kalacaklarından emin olmak istedim. Ve tahmin edin ne oldu?

Sadık kalmayacaklardı. Ama RYanne'nin bana inanmayacağını biliyordum. Ta ki ihanetlerini kendi gözleriyle görene kadar. Çok fazla güveniyordu." Artık kimseye güvenmiyordu. "Bana yaptığın bu mu? Beni sınamak mı?"

Bir sonraki gülümsemesi ısırıklıydı. "Bil diye söylüyorum, eğer küçük kızımı incitirsen taşaklarını keser ve küpe olarak takarım." Sonunda, yürüyüp gitti.

"Onu önemsiyormuş gibi davranma," diye seslendi. "Çocukken onu tam olarak koruyamadın. Bunca yıl onu görmezden geldikten sonra şimdi onu koruyabileceğini düşündüren ne?"

Kaskatı kesilmişti, durdu ve omzunun üzerinden ona baktı. "Belki iyi bir anne değildim ama geçmişini telafi etmeye kararlıyım. Duyduğum her şeye göre RYanne için iyi olmuşsun. Gördüğüm kadarıyla o hâlâ seni istiyor. Ama siz iki çılgın çocuğun sonsuza dek mutlu olabilmesi için fiziksel arzudan daha fazlası gerekecek."

Sonsuza kadar mutlu.

Sonsuza kadar.

Selma'nın işi bitmemişti. "Earl'ü tüm kalbiyle severdi ve sen bana onu hatırlatıyorsun. Doğmuş en huysuz piç. Ona tutkal gibi yapışmışken, senden kaçıyor. Nedenini merak ediyorum."

Sonraki bir saat boyunca Selma'nın sözleri Jude'u rahatsız etti. RYanne neden Earl'ü, "doğmuş en huysuz piçi" sevmişti? Neden Jude'la değil de onunla kalmıştı?

Bir keresinde *Earl'ün emniyet ve güvenlik* söylemişti.

Güvenlik. Güvenlik. Jude'un sunduğu da tam olarak buydu. Peki neden onu kendine bağlamakta bu kadar zorlanıyordu?

Yine de, Jude sadece geçici bir süre için yarım ölçü ve emniyet sunmuşsa, basmakalıp sözlerden başka bir şey sunmamıştı. Onlarınki gibi bir ilişkide, olduğu her şeyi, her şeyi ve sonsuza dek sunmalıydı, yoksa çekip gitmesi daha iyi olurdu.

*Sonsuza kadar. Sonsuza kadar
mutlu. Hayat. Uzun vadeli bir
bağlılık.*

Belki de Selma delinin tekiydi ve kızı hakkında hiçbir şey bilmiyordu. Ama Jude'un da hiçbir şey bilmediği açıktı.

Uzun bir süre etrafındaki çiftleri izledi. Bazıları el ele tutuşmuştu. Diğerleri birlikte güldü. Birkaçı tutkulu bakışlar paylaştı. Daha azı şu ya da bu konuda tartıştı, ama hepsi birleşik bir cephe sundu. İki kişi bir kişi yaptı. Kıskançlık ona sarıldı, uzun zamandır kayıp bir sevgili gibi onu okşadı. Constance'la da böyle bağı vardı ve onu her gün özlüyordu. Ama gerçek şu ki, onun

kayıp artık o kadar acı vermiyor.

Ryanne ne kadar eziyet ettiyse, bir o kadar da rahatlamasına yardımcı olmuştu.

Brock ve Daniel onu fark ettiler ve sanki vahşi bir hayvanı evcilleştirmeye çalışıyorlarmış gibi temkinli bir şekilde yaklaştılar.

"Tamam, yeter," dedi Brock. "Bu şekilde devam edemezsin. Kız arkadaşını istiyorsun, git ve onu al."

"Mutlu olmak için bir şansın var," dedi Daniel. "Kız arkadaşına sarılmak varken neden mutsuzluğuna sarılasın ki?"

Jiletler parçalıyor gibiydi. Bu adamlar iyi niyetliydi. Onun için en iyisini istiyorlardı ama eski Jude'u da hatırlıyorlardı. Gülümseyen ve şakalar yapan, yıldızlara bakıp rahatlayan adam.

Aynı yıldızların onun kızlarına baktığı gerçeğini.

Constance için olduğu gibi Ryanne için de aynı adam olabilmeyi diledi. Ne zaman izinli olarak eve gelse, Constance için sürpriz yemekler hazırlardı. Ona hediyeler vermişti. Bir keresinde boncuklu bir

Bir televizyon programında yastık ve yeniden yaratmıştı. Sayısız kez, mahallelerinde yaşayan yaşlı bir kadın olan baş düşmanının bahçesinden çiçekler kesmişti.

Ryanne için hiç nazik ya da romantik bir şey yapmamıştı ve bu düşünce onu aniden rahatsız etti. O bir ödüldü ve öyle muamele görmeyi hak ediyordu.

Neden onun için savaşmayı bırakmıştı? Onu kazanmak imkansız değilse bile zor olacağı için mi? Ne olmuş yani? Çünkü farklı şeyler istiyorlardı.

şeyler? Ne istediğini biliyor muydu?

Denemeyi bırakın ve başarısız olmaya başlayın.

Aslında, *yapmayı* bırakın ve başarısız olmaya başlayın. Denemek kimseye bir şey kazandırmaz, sadece deneyen kişiye kötü bir iş yapması için binlerce bahane verir. Jude yapmaya devam ederse -mücadele- tekrar yaralanma riski vardı. Bu yüzden. Lanet olsun.

Neyi? Ne olursa olsun acı çekiyordu. Kaybedecek neyi vardı ki?

Yakın zamanda Midland'a geri dönmesi gerekmiyordu, hatta hiç gerekmiyordu. Ve RYanne henüz Roma'ya gitmemişti. Onunla aşk yaşamak için hâlâ zaman vardı.

İçinde bir heyecan kıvılcımı yandı. RYanne'ın ona mesaj atıp kendisiyle bir şeyler yapmasını istediği onca zamanı düşündü. Bir keresinde ona söylediği sözleri düşündü. *Sonunda birlikte eğlendik.*

Yani. Onunla eğlenmeyi arzuluyordu. Onu eğlendirmek için hiçbir girişimde bulunmamıştı ama bu değişecekti. Bu gece.

"Onun peşinden gideceğim. Eğer onu kazanamazsam, bu dövüşmeyi bıraktığım için olmayacak."

"Tam zamanında." Daniel onun omzunu sıvazladı.

Brock, Lyndie'ye bakmakla o kadar meşguldü ki Jude'a daha fazla dikkat edemedi. Lyndie bir halojen ışığın altında durmuş, Jude'un hiç tanımadığı bir adamla konuşuyordu. En azından yüz yüze. Ama Dorothea adamı tanıyordu. Jonathan Hillcrest. Strawberry Valley Lisesi'nde bir öğretmen. Birkaç ay önce Daniel, Jude'dan güzel han sahibinin ilişkide olduğu herkesin geçmişini araştırmasını istemişti.

Jude arkadaşının omzunu sıvazlayarak, "Kendi tavsiyeni , seni aptal," dedi. Sonra ödülünü kazanmaya kararlı bir şekilde harekete geçti.

* * *

"Bir erkeğin bana Jude Laurent'in baktığı gibi baktığı günü *HAYAL EDİYORUM* Jonathan Hillcrest uzaklaşır uzaklaşmaz Lyndie, "Sen," dedi. Bir elini kalbinin üzerine bastırdı ve iç çekti.

Tatlı kız, RYanne'la birlikte verandada kalıp havlu, gazoz, bira ve CockaMoon satmayı tercih etmişti. RYanne, otoparkında da alkol satmasına izin verecek bir catering onayı almış olsa da, lisansının parametrelerine sadık kalmaya ve kendi sınırları içinde satış yapmaya karar vermişti.

Tırmalama Direği'nin sınırları, yani iç ve dış kat planı. Dushku etraftayken tedbirli olmak üzülmekten iyidir.

"Bana nasıl bakıyor?" *Beni istiyormuş gibi mi?* Sıradaki adamdan beş dolar alıp ona bir bira uzatırken RYanne'ı bir titreme aldı.

"Brock'un sana bakma şekli mi?"

"Brock... O yapmaz. dağıtmaya çalışmayı bırak. Jude sana yıldızlardan daha parlakmışsın gibi bakıyor."

Gerçekten mi?

Onunla yüzleşme. Onunla yüzleşmeye cüret etme. Bir daha olmaz. Ne zaman gizlice baksa, adam ona özlem ve pişmanlık, açlık ve çaresizlik karışımı bir duyguyla bakıyordu ve aynı hisler *onun* içinde de yükseliyordu.

Bu çılgınlık sona ermeliydi.

Belki de tekrar veda etmesi gerekiyordu?

Hayır, kesinlikle hayır. Onu istiyor olabilirdi ama hiçbir şey değişmemişti. Onunla ne kadar çok zaman geçirirse, ayrıldıklarında o kadar çok acı çekecekti. Yani, artık merhaba/elveda yok. Artık Jude yok, nokta.

Oha! Çok ileri gidiyorsun. Bu geceki şenliklerde ona yardım etmişti. Hevesli ve yorulmak bilmeyen biriydi, hiç şikâyet etmeden istediği her şeyi yapmıştı.

Yani, daha fazla Jude, ama daha fazla merhaba/iyi günler yok. Soğuk hindi gibi davranacak, onun cinsel çekiciliğine diğer bağımlılıklara davrandığı gibi davranacaktı. Elbette, muhtemelen yoksunluk dönemine katlanmak zorunda kalacaktı. Titremeler, sebepsiz huysuzluklar, hatta belki daha fazla kusma. Bu sabah yine hastalanmıştı ama sıcak, buharlı bir duş aldığımda mide ağrıları azalmıştı.

"Uh-oh," dedi Lyndie. "Geliyor."

Baharatlı romun kokusu bilincine ulaştığında RYanne bir iniltiyi yuttu. "Sakın gitme-"

"İkinize biraz zaman vereceğim. Üzgünüm, değilim," dedi arkadaşı ve ona bir öpücük kondurup aceleyle uzaklaştı.

Hain!

Jude Laurent'ın güzelliğine zihinsel olarak hazırlanmak için elinden gelen her şeyi yapan RYanne döndü.

Hazırlıklı değildi.

Sarı saçları engebeli yüzünün etrafında karışık dalgalar halinde sarkıyordu ve çenesindeki altın rengi kirli sakal ışıktaki parlardı. Siyah bir tişört giymişti. kasları mükemmel bir erkek erkeğe sergileniyordu. Yırtık kotu bacaklarına yapışmıştı.

Mavi lastik çizmeler dizlerinin üzerine kadar uzanıyor ve protezine çamur ya da yağ sızması için sıkıca bağlanıyordu.

Yutkundu. "Selam, Jude."

"Merhaba, kurabiyem."

Yine Shortcake. Ve neden onun yaralı dudaklarından dökülen *merhaba* kelimesinin sonsuza dek onu ürperteceğini fark etmemişti?

"Bu arada, ben kovboyu tercih ederim," dedi.

Çok yazık. Ona kovboy demişti çünkü gün batımına kadar onunla gitmeyi planlıyordu. "Sana Jude diyorum, o kadar."

"Anlıyorum. Benden övülen kişi olarak bahsetmeyi tercih ediyorsun."

Daha önce nadiren sergilediği kuru mizahı en iyi haliyle ortaya koydu ve kız homurdanmasını kesmek zorunda kaldı.

"Sana neden kurabiye dediğimi biliyor musun?" Adam ona yakın durmuş, kulağına fısıldayabilmek için başını eğmişti. Hizmet ettiği müşterilerden hiçbirinin birbirlerine ne söylediklerinden haberi yoktu.

"Çünkü çilek gibi kokuyor ve tadıyorum," diye mırıldandı, kalbi çarpıyordu.

"Çünkü kurabiye krema sürüldüğünde daha tatlı olur."

Gözleri irileşti. Tanrı aşkına, Jude Laurent'ın az önce onun tahrik oluşuna gönderme yapmış olmasına imkân yoktu.

"Kremini *gerçekten* beğendim," diye mırıldandı.

Vardı. Gerçekten yapmıştı. Zevkten yanakları kızardı. Ayrıca ona istemesine gerek olmayan bir iltifat da etmişti. Hem de öyle edepsiz bir iltifat ki, neredeyse kemiklerini eritecekti.

"Daha önce söylediğimi kastetmiştim. Birlikte iyi çalışmıyor muyuz?" Şimdi de soru mu?

"Sorduğunuz için teşekkürler. Var ve bunu kanıtlamak için bir şans istiyorum. Uzun süreli erkek arkadaşın olarak."

Erkek arkadaş mı? Uzun süreli mi? Kalbi düzensiz bir şekilde atarken kelimeler kafasının içinde yankılandı. "Sen bir pod insanı mısın? Jude'uma ne oldu?"

Göz kapakları bir anda kapandı. "Jude'un mu?"

Kızarıklık şimşek hızıyla yayıldı. "Kapa . Sadece bir dil sürçmesiydi, o kadar."

"Dilini bana doğru kaydırman hep hoşuma gitmiştir. *Çok* hoşuma gitti. Bu arada," diye ekledi, kızın cevap vermesine ya da bir su birikintisi içinde erimesine fırsat vermeden

Goo. "Meydan okumanı kabul ediyorum."

Reflekslerinin engelleyebileceğinden daha hızlı hareket eden adam, onu bir patates çuvalı gibi omzuna attı.

Ryanne ciyakladı ve bir tür erotik şoka girerek yumruklarını adamın sırtına vurdu. "Beni hemen şimdi yere bırakıyorsun, seni Neandertal."

Seksi dev. "Çalışıyorum."

"Brock'a işaret ettim. İçecekleri ve havluları o satacak." Jude kalabalığın arasından manevralar yaparak ilerlemeye devam etti. Havuzlardan birine ulaştığında, "Herkes dışarı!" diye bağırdı.

Yeni bir korusu çınladı. Kedi sesleri ve ısıklar yankılandı. İnsanlar aradı:

"Onu ıslat, Jude!"

"Yeni kurallar, tüm kıyafetler çıkarılmalı!"

"onu, Bayan Ryanne. Kızlar hükmeder ve erkeklerin ağzı sulanır."

Bu sesi tanıdı. Yalnız. Şimdi Brett'in yarı zamanlı asistanı olarak çalışıyordu ve bu gece desteğini göstermek için gelmişti.

"Jude," diye Ryanne. "Sakın buna cüret etme. Eğer yaparsan, bizzat ben-"

Omuz silkerek onu yağın içine attı. Kalın balçık gömleğinin ve pantolonunun üzerine sızdı, hızla malzemeyi ıslattı ve cildini ıslattı.

Çırpınıyordu,

Ayağa kalkmaya çalıştı, kaydı, dengesini sağlamayı başardı, sonra Jude gülümsediğinde tekrar kaydı. Poposu yere çarptığında ciğerlerindeki nefes patladı.

Jude güldü, gerçekten güldü.

Adamın gazabından kaçmasını istemeyen kadın hemen harekete geçerek iki kaşık yağı adama fırlattı. Madde yüzüne sıçradı ve damladı göğsüne. Bir, iki kez tükürdü, sonra ona sahte bir bakış fırlattı ama lacivertleri eğlenceyle parlıyordu.

Önce bir kahkaha. Şimdi de gerçek bir mutluluk. Kimdi bu adam?

Sensiz olmak cehennemden en kötüsüydü.

Havuza tırmandı ama Ryanne ona kendini toparlaması için zaman vermedi. Yerde kalarak masumca kirpiklerini kırıştırdı ve hınzırca bir gülümsemeyle bacağını savurarak ayak bileklerini birbirine vurdu. Adam kışının üstüne yuvarlandı ve tam onun yanına düştü.

Atlayıp kaçmalı ve asla arkasına bakmamalıydı. Bu Jude'du ve bir araya geldiklerinde kötü şeyler oluyordu... çok kötü, yaramaz şeyler. Ama onu *bir* konuda yenmeliydi.

Havuzun dışından korku dolu nefes sesleri geliyordu.

"Ryanne bizim Jude'u tekmeledi mi?" diye seslendi biri. "Onun engelli olduğunu bilmiyor mu?"

"O hepinizden daha büyük ve daha güçlü," diye karşılık verdi Ryanne.

Jude ona gülümsedi. Çekincesiz bir gülümseme. *Işıltılı* bir gülümseme. Kızın içi eridi.

Diren!

"Sırf bunun için," dedi, "kazanmana izin vermeyi düşüneceğim." Öyle mi, öyle mi?

Ryanne bir şekilde sabit kalarak ayağa kalktı ve ona doğru yürüdü. Adam başının üzerinden uzanıp gömleğini çıkardı ve Ryanne'ın fantezilerinde sonsuza dek yıldız olacak bir göğüs ortaya çıktı. Kadın seyirciler tezahürat yaptı. Ryanne bocalarken

-ve tamam, evet, onu süzdü- deri bilek kelepçelerinden birini çıkardı ve altındaki çilek dövmesini ortaya çıkardı.

"Sana bunu göstermeyecektim ama..." Omuz silkti. "Bir erkek cephaneliğinde ne kadar silah varsa hepsini kullanmalı."

Nefesi kesildi. Bir çilek. Kasaba için değil... ama onun için?

Beni önemsiyor!

"Bayıldım," diye fısıldadı.

"Güzel." Sırılsıklam gömleğini bir kırbaç gibi kullanarak kolunu savurdu. Kırbacın ucu kadının bileğine dolandı ve bir nefes daha almasına neden oldu. Çekerek onu kendisine daha da yaklaştırmaya zorladı. Bir anda kızın bileklerini bağlamış ve boynuna dolamıştı.

Kız ne yaptığını anlamaya vakit bulamadan, adam onu aşağı itti. Kadının üzerine eğilerek avucunu şakağının yanına , iki, üç kez vurdu ve her tarafa yağ sıçrattı.

"Çıktı," diye bağırdı, sonra ona bir gülümseme daha hediye etti.

Şerefe. Bir spiker, "Ding, ding, . Bir kazananımız var. Jude Laurent, millet!"

"Jude, bana bu hareketi öğretmelisin," diye yalvardı Cooter Bowright.

Ryanne güzel esirine ters ters baktı. "Kazanmama izin vereceğini sanıyordum."

"Hayır, kazanmana izin vermeyi *düşüneceğimi* söyledim. Bunu düşündüm, ve bunun

kötü bir fikir olabilir. Zaten çok güzel ve çok otoritersin. Bu karışıma ukalalığı eklememize gerek yok."

Cidden. Kimdi bu adam?

Her kimse, değerli bir ders öğrenmesi gerekiyordu. Boğayla uğraşırsan, boynuzlarını alırsın.

Ryanne, her ikisinin de yağla kaplı olduğu düşünülduğünde kolay bir iş olan bacaklarını vücutlarının arasına kaydırıp ve ayaklarını Jude'un göğsünde düzleştirdi.

Kontrolü sağlamak için bileklerini tutarak bacaklarını düz bir şekilde tekmeledi ve onu başının üzerinden uçurdu. Ancak o zaman serbest bıraktı, arkasından sırt üstü yere düştüğünde güldü. Dizlerinin üzerine çöktü ve onun üzerinde süründü.

Bir, iki, üç, elini şakağının yanına vurarak yüzüne yağ sıçrattı.

"O dışarıda," dedi sırtarak.

Önce ona bakakaldı. Bu kadar sinsi hareketleri olmasına ve omurgasının hâlâ sağlam olmasına şaşırılmıştı. Sonra güldü. Tam bir kahkaha, hiçbir şeyi saklamadan. Gözlerinin kenarları kırıştı ve tüm göğsü gümbürdedi. O çok güzeldi, mutluluğu simgeleyen bir sanat eseri gibiydi. Tamamen sersemlemiş bir halde onun üzerinde kaldı. O her zaman seksi ve güzeldi ama şimdi aynı zamanda... yıkıcıydı.

Bakışları onunkilerle buluştu ve kahkahası solsa da gülümsemesi kaldı.

"Teşekkür ederim. Hiç böyle gülmemiştim... hiç."

"Yani Constance ile böyle gülmediniz mi?" Soru ağzından çıkar çıkmaz dudağını ısırıp ve kelimeleri geri alabilmeyi diledi.

En ufak bir tereddütten sonra çenesini kaşıyarak cevap : "Şey, beni hiç dövmedi."

"Hey! Seni dövmedim."

"Onunla olan ilişkim seninle olan ilişkimden farklıydı," diye devam etti. "Çok genç yaşta ebeveyn olduk, dikkatimizin büyük kısmını çocuklarımıza adadık. Sen ve ben sadece *eğleniyoruz*."

Çenesi düştü, farkına vardığı şey ona bir beyzbol sopası şiddetiyle çarptı. Jude Laurent karısıyla ilgili kişisel bilgileri hiç çekinmeden ve pişmanlık duymadan paylaşmıştı. Ryanne'la eğlendiğini de itiraf etmişti.

Yanağına yumuşak, tatlı bir öpücük kondurdu. "Bana veda etmek ister misin? Senin yöntemi sevmeye başladım." Kız bir an için karşılık olarak ona bir öpücük daha verdi. "Sen benim için önemlisin, ufaklık. Sen ve ben... aynı şeyi istiyoruz ve ben bunu kanıtlayacağım."

YİRMİNCİ BÖLÜM

Ertesi gün öğlene kadar Jude yatağında bir yuva kurmuştu. İhtiyacı olan her şey sarmıştı. Yastıklar. Su şişeleri. Bardan aldığı bir paket elle kesilmiş cips. Bebek kitabı. Kalem. Dizüstü bilgisayar. Evindeydi. Gerçek evi. Brock'la paylaştığı ama son zamanlarda çok nadiren ziyaret ettiği, bunun yerine gecelerini Strawberry Inn'de geçirmeyi tercih ettiği, duvarlarla ayrılmış olsalar bile Rianne'ın yanında olabileceği ev.

Dün gece, onunla yağlı güreş yaptıktan sonra, Rianne'a söylediği her şeyi düşünmesi için zaman tanımak üzere kulübeye dönmüştü. Çünkü o bir centilmendi. Bazen. Ve hayattan çok uzun zamandır saklandığı için.

Bütün gece dönüp durmuş, aklı karmakarışık olmuştu. Sonunda ne yapması gerektiğini biliyordu.

Bugün şeytanlarını öldürecek ve Rianne'ın ihtiyaç duyduğu adam olacaktı.

Yatak başlığına yaslanmıştı, dizüstü bilgisayar solundaydı, bardan gelen yayın sürekli çalıyordu - her şey durgun ve sessizdi. Carrie'nin ona gönderdiği bebek kitabı kucağında duruyordu. Sayfaları bir kez çevirmişti bile ama Constance'ın altında ne yazdığını okumadan her fotoğrafa göz atarak hızlıca yaptı.

bir şekilde hayatta kalmıştı.

Şimdi sayfaları yavaşça çeviriyor, her kelimeyi okuyor, inceliyordu. her resmin en ince ayrıntısına kadar. Aslında, Constance ve kızların bir resmine bir saatten fazla bir süre boyunca buğulu gözlerle bakmıştı. Güzel karısı gümüşü beyaz saçları ve bir tutam çiliyle kutsanmıştı ve her ikisinden de nefret ederdi. Çocukken kendisiyle acımasızca dalga geçilmiş, Hayalet Kız ve Çil Surat diye çağırılmıştı. Jude onun ipeksi bukleleri arasında gezdirmeye ve dilini çillerinin üzerinde gezdirmeye bayılırdı.

Sevimli bir şekilde kısa boylu ve doğal olarak inceydi, o kadar narindi ki bazen güçlü bir rüzgarın onu devireceğinden şüphelenirdi. Onunla kıyaslandığında kendini dev gibi ama aynı zamanda yenilmez hissetmişti. Onu korumak ve savunmak bir onur ve ayrıcalıktı.

Bakışlarını kızlara kaydırmadan önce parmağını fotoğrafın üzerinde gezdirdi, kolunun uzunluğunu izledi. Saçları onunkiler gibiydi, hafif dalgalı kum sarısı, ama gözleri Constance'inkiler gibiydi, zümrüt gibi yeşil. Resimde üç yaşındaydılar, hayat, sevgi ve kahkaha doluydular. Prenses ve erkek fatma, bir bütünün iki yarısı.

Başlıkta şöyle yazıyordu: Babam yurtdışında ve kızların doğum günü partisini kaçırmak zorunda kaldı. Bedenen orada olamasa da ruhen orada olmayı başardı.

Constance'ın elinde Jude'un doğum günü şapkası takmış bir fotoğrafı vardı. Fotoğrafı bastırmış, kartona yapıştırmış ve resmini kesmiş, sonra ayaklarını bir buzlu şeker çubuğuna tutturmuş ve hepsini eve postalamıştı. Uzakta olmaktan, önemli olayları kaçırmaktan nasıl da nefret ediyordu. Bazı geceler suçluluk duygusuyla uyuyamazdı.

Bir sonraki sayfaya geçti; kızlarla birlikte çekilmiş bir fotoğraf. Bailey ve Hailey doktorculuk oynarken o kucağında plastik bir oyuncak bebek taşıyor, bebekte kızarıklık olup olmadığını kontrol ediyor ve ona su, yani ilaç veriyordu.

Bu başlıkta şöyle yazıyordu: **Kontrol zamanı!**

Yeni doğan bebeklerini kucağına aldığını, el ve ayak parmaklarını saydığını ve yeni tıraş ettiği çenesini tombul bebek yanaklarına sürttüğünü hatırlıyordu. Kızlar cennet gibi kokuyorlardı... ta ki bezlerini kirletene kadar. Sonra cehennem gibi kokmuşlardı.

Jude kıkırdadı ve Virgil'in haklı olduğunu bir kez daha kabul etti. O yapmazdı Constance ve kızlarla geçirdiği yıllardan, daha sonra çekeceği acı ve ıstıraptan için vazgeçmiş olabilir. Herhangi bir nedenle değil. Sevgilisi ve küçük tatlılarıyla geçirdiği her saniyeye değer veriyordu.

Ama çok geçmeden kahkahaları hıçkırıklara dönüştü. Hayat böyle . Babaların çocuklarını kaybetmemesi gerekiyordu. Kocaların eşlerini kaybetmemesi gerekiyordu. Peki neden ikisini de kaybetmişti? Basit bir Kötü şans mı? Kader mi? Hayır. Kesinlikle hayır. Kader, öğrenci birliğini bara gitmeye, çok içmeye ve eve arabayla dönmeye zorlamamıştı. Kader Constance'ı gece arabaya binip nereye gittiklerini kim bilebilirdi. Sadece tahmin edebiliyordu. İki kız da soğuk algınlığından muzdaripti. İlaçları bitmiş olmalıydı ve bebek bakıcısı olmayan Constance, daha fazlasını almak için iki kızı da yanında götürmekten başka çaresi olmadığını düşünmüştü.

Ölümlerinden beri hissettiği aynı acı bir kez daha göğsünü yardı ama bu kez o kadar keskin değildi ve acı uzun sürmedi. O

seçimler yüzünden ailesini kaybetti. Frat Boy tarafından yapılan seçim. Bu Constance tarafından yapılan seçim. Her karar önemliydi, çünkü geçmişi değiştirmek mümkün değildi.

Bugnm ve geleceğimi değiştirebilirim. Ryanne ile sonsuza dek yaşayabilirdi.

Ailesini kaybetmesi onu çok kötü etkilemişti. İki buçuk yıl boyunca öylece kalmıştı. Ryanne'ın yardımıyla, sonunda ayakta duracak gücü bulmuştu.

Bunun ne zaman ve nasıl olduğundan emin değildi ama bir noktada yükselmişti. Artık yenilmiş değil, daha iyisi için savaşmaya hazırdı. Artık umutsuz değil, umutluydu. Yeniden bir amacı vardı. Ryanne Nicole Wade ile bir hayat.

Onu mutlu edebilirdi. Ve karşılığında, o da *onu* mutlu edebilirdi.

Kimi kandırıyordu? Constance'a hiç benzememesine rağmen onu *şimdiden* mutlu ediyordu. Utangaç değil, cesurdu. Kırılgan değil, gclyd. Onu yere serecek kadar gclyd. Bastırılmış değil, . arpık mizah anlayışı kendisinininkiyle mkemmek bir uyum içindeydi, artık yeniden bir mizah anlayışı *vardı*.

Onsuz yaşayamazdı.

Carrie ve Russ'a asla Teksas'a taşınmayacağını söylemek zorundaydı. Strawberry Valley'de kalacak ve sonsuza dek mutlu olmak için savaşacaktı.

Kapısı çalındı ve sesi yatak odasında yankılandı. "Hey. İçerideki maymuna şaplak mı atıyorsun?" Brock seslendi.

Jude homurdanarak yataktan kalktı ve bebek kitabını çekmeceye yerleştirmek için masasına gitti. "Maymun şaplağı yok. Kornealarınızı yakmadan içeri girebilirsiniz."

Arkadaşı içeri girdi, gözlerinin altında koyu halkalar ve çenesinde bir haftalık siyah sakal . Her zamanki gibi geniş bir gülümseme vardı ama uzun zamandır ilk kez bu gülümseme gerçek görünüyordu.

"Ne?" Jude hemen şüphelenerek sordu. Hiç kimse Brock kadar çarpık bir mizah anlayışına sahip olamazdı. "Ne yaptın sen?"

"şimdiye kadarki en iyi şey. Dizlerinin zerine çöküp şimdiye kadar olduğun, olacağın ve *olabileceğin* en iyi arkadaş olduğum için. Daniel'ı utandırdım ve bunu ona söylemeni bekliyorum."

Jude sert ifadesini korumak için mücadele etti. "Ne yaptın sen?" diye tekrarladı.

"ABD genelinde en iyi ekipleri çağırdı ve en iyi teklifleri sundu. Hızlı ve kaliteli iş için müstehcen miktarlarda para. Dün gece yağlı güreşler biter bitmez işe başladık. Siz ve ekipleriniz işin büyük kısmını zaten yapmıştınız, ancak biz park alanını temizleyip yepyeni bir park alanı yaratabildik. Kırmızı tuğlalı, sarı tuğlalı bir yolu var - detaylar şu anda önemli değil, kendiniz göreceksiniz. Her neyse. Şimdiye kadar gördüğünüz en havalı otopark. Ayrıca, barın içindeki onarımları bitirdik. Ekipler bütün gece ve sabah çalıştılar. Aslında daha yeni bitirdik."

Ayağının üzerinde sallanırken kaşları birbirine çarptı. Protezini yerine sabitlememişti. "Kamera kayıtlarını izliyordum. Kimse yok-"

"hackledim, çünkü sana sürpriz yapmak istedim," dedi Brock, sırtı genişleyerek. "Ryanne yarın akşam harç kuruduktan sonra açabilir. Hadi bakalım. Daniel'ı utandırdığımı söyle."

Arkadaşının yaptığı şeyin gerçekliği kafasına dank başlamıştı. Son iki buçuk yıl boyunca yas tutmuş, kederlenmiş ve arkadaşlarını sevmesine rağmen onlara karşı huysuz ve aksi davranmıştı. Yine de onu çok sevmişlerdi. Ona yardım ettiler.

Jude öne atılarak kollarını Brock'a doladı ve adamı ayı gibi kucaklayarak esir aldı. "Teşekkür ederim."

"Önemli bir şey değil," dedi Brock, Jude'a bir can simidine tutunur gibi sarılırken bile. Ayrıldıklarında, Jude arkadaşının gözünün köşesinde bir damla yaş parıldadığına yemin edebilirdi. "Sadece süper kahramanların yaptığını yapıyorum. Dushku'nun ciddi sonuçları olmadan bir bok yapamayacağından emin olmak için etrafı saran bir ordu adamım bile var."

En düşük seviyelerden en yüksek seviyelere.

İyi bir arkadaş, binlerce tanıdıktan daha değerliydi. "Sana tapıyorum dostum, ama Ryanne bu yüzden benim yerime seninle çıkmaya karar verirse, canını kurtarmak için kaçsan iyi edersin."

Brock kaşlarını oynattı, ürkütücü ev sahibi çarşafların arasında kiranın ödenmesini talep etmek için buradaydı. "Başından beri beni seçmemesine şaşırdım. Bu yüzü gördün, değil mi?" Yanaklarını sıvazladı. "Her kadının en çılgın rüyası."

"Bunu gördüm. Bu yüzden en başından beri seni seçmediğime şaşırdım."

"Biliyorum, doğru."

"Ryanne onarımlardan haberdar mı?" Jude sordu.

"Henüz bilmiyor."

Güzeldi. Onunla birlikte olmak, yüzündeki ifadeye tanık olmak istiyordu.

"Onu almadan önce yapmam gereken birkaç iş var."

"Ah, dostum. Sana kız arkadaşınla nasıl aşk yaşayacağını söylemek istemem ama takılmamı istediğinden emin misin? Gördüğünde kotunu kremleyecek-"

"Sana sarılmaktan ve aynı gün içinde yumruk atmaktan korkmuyorum. Ama evet, bizimle geliyorsun." Eğer adam tek başına gelirse, kız onunla gitmeyebilirdi. Dün geceki şenlik sırasında ateşkes ilan etmiş olabilirlerdi ama kadınının -kız arkadaşının- onu geri kabul etmesi için önünde uzun bir yol vardı.

* * *

RYANNE BOCALADI.

Yirmi beş dakika önce Jude ve Brock Strawberry Inn'e gelmişlerdi. Gözlerini bağlamışlar ve onu Tırmalama 'ne götürmüşlerdi. Brock'un cipinin arkasına oturmuştu, Jude ona yaslanmıştı, vücut ısısı onu sarıyor, tahrik edici kokusu burnuna geliyordu.

Ellerini kendine saklamak zor olmuştu.

olduğunu merak etmişti. Kapısını açtığı anda, adam sırtıyordu. Sırtıyor! Jude Laurent, dudaklarının kenarları kalkık, Düz beyaz dişleri göz kamaştırıcı bir şekilde sergileniyordu. Hiç bu kadar seksi görünmemişti. Ve sanki sırtışı yeterince kafa karıştırıcı değilmiş gibi, heyecan yayıyordu.

Şimdi Ryanne lezzetli bir biftekli sandviçin ortasında durmuş, bir yanda Brock, diğer yanda kendisi, önündeki güzelliğe bakıyordu. Tırmalama Yeri değişmişti. Dışarıdaki park yerinde kırmızı tuğlalar ve ön kapıya giden sarı tuğlalı bir yol bulunuyordu. İçeride, el yapımı çelik kafesler her bir pencereyi kaplıyordu. Döşeme tahtaları ve duvarlar da değiştirilmişti. Kıvrımlı maun şeritler artık bar boyunca müşterilerin oturabileceği el oyması köşeler oluşturmak için uzanıyordu.

Arkada biri Earl'ün mekanik boğasını diriltmiş.

Kartpostalları yanıp kül olduğundan beri, birisi -muhtemelenude- dünyanın dört bir yanından çekilmiş fotoğrafları çerçeveletmişti. Mısır'daki piramitler. A

Hindistan'da bir tapınak. Hawaii'de bir dağa benzeyen bir şey. Şimdiye kadar gördüğü en mavi suyun üzerine inşa edilmiş kulübeler. Zambiya'daki Victoria Şelaleleri. Amazon Nehri. Çin'deki Gökkuşaklı Dağları.

Banyoların kapıları artık sade ve kullanışlı değil, özenle yapılmış demir parmaklıklarla süslüydü. Dairesine çıkan merdivenler artık cıltlı ahşap değil, pembe damarlı mermerdi.

Değişiklikler için çok fazla çalışma yapılmıştı. Çok fazla zaman ve para.

Gözyaşları gözlerinin arkasını yaktı. Son zamanlarda o kadar sık, o kadar çok şey için ağlamıştı ki, kendini aptal gibi hissetmeye başlamıştı ama bu... bu... söyleyecek hiçbir sözü yoktu.

Jude barın arkasındaki resimlere doğru yürüdü ve bir tanesinin bardağına dokundu. Kızın nefesi kesildi. Çerçevenin içinde Jude'un onu omzunda taşıdığı ve bir yağ havuzuna doğru gittiği bir resim vardı. Birisi telefonuyla fotoğraf çekmiş olmalıydı. Halojen ışıklar memnun gülümsemesinin her nüansını ortaya çıkarıyordu.

Onu taşıırken sırtmış mıydı?

"Bu benim favorim," dedi. "Beğenmediysen indirebilirsin.

Anlayışla karşılarım. Yeni bir tane koyacağım ama ." "I..." Hâlâ söyleyecek bir şeyi yoktu.

"Para konusunu açmayı aklından bile geçirme," dedi Brock ona, sesi Judeun duyamayacağı kadar alçak sesle. "Oğlumu güldürdün. Dünyadaki hiçbir hediye bunun üstüne çıkamaz."

Gözyaşlarından biri kaçarak yanağından aşağı süzüldü. Dün gece hiç uyumamıştı. Jude'un onu yağ havuzunda bırakmadan önce verdiği yumuşak, nazik öpücüğü hatırlayarak bir o yana bir bu yana dönüp durmuştu.

"Onu seviyorsun," dedi sonunda sesini bularak.

"Seviyorum. Sen seviyor musun?"

Bilmiyordu ama bir erkeğe hiç bu kadar saplantılı olmamıştı. Bir insan tarafından hiç bu kadar düğümlememiş ya da kafası hiç bu kadar karışmamıştı. *Onu* seviyor *muydu*? Sevmesini istiyor muydu?

Her zaman onun iki yönü olduğunu düşünmüştü: buz gibi soğuk ve tutku dolu ateşli. Üçüncü yönünü, şefkatli ve romantik yönünü nadiren görmüştü. Ama... o öğrendiğinde hangi yönünü görecekti...

Sadece . Söyle. Söyle.

Hamile olduğunu öğrendiğinde. Belki de. Muhtemelen.

Sadece bir saat önce tekrar hastalanmıştı. Birkaç tuzlu kraker yedikten sonra mide bulantısı geçmişti. Kafasında şüpheler dönmeye başlamıştı. İlk kez seks yapmalarının üzerinden yaklaşık altı hafta geçmişti ve Hamilelik ihtimali astronomikti ama imkansız değildi. Prezervatif yırtılmıştı ve doğum kontrolü başarısız olmuş olabilirdi. Vazektomisi henüz küçük askerlerinin yürüyüşünü sonlandırmamıştı.

Çocukken geniş bir ailesi olsun isterdi. Şimdi mi? O da değil. Hayatını seviyordu. Ama çocuklarının olması fikri onu biraz eritmişti.

Bu gece bir test yapacaktı. Negatif çıkarsa, harika. Rahat bir nefes alacaktı. Öyle değil mi? Tabii ki. Kesinlikle. O zorunda olmazdı Geleceğini yeniden değerlendirmek ya da Jude'a istediği hayatın kirazı gibi patladığını söylemek.

Eğer pozitif olsaydı.

İçinde farklı duygular . En önde? Heyecan ve korku karışımı. Çoğunlukla korku. Jude kesinlikle ama kesinlikle çocuk istemiyordu. Vazektomisi bunun kanıtıydı.

Adam onun yanına döndüğünde kadının içi titredi. "Bu arada," dedi. "Banyonuzdaki tutunma barlarını gördüm. Orada birkaç tamirat gerekti ama kalmalarını sağladım."

Onunla tekrar duş almak istediğini söylemenin dolambaçlı bir yolu mu?

Kalbi yeni bir amaçla çarpıyordu ve son birkaç haftadır ona nasıl direndiğinden emin değildi. Özellikle dün, onunla uzun vadeli bir ilişki istediğini ilan ettiğinde.

"Defol buradan," dedi Brock'a, ona doğru bakma zahmetine katlanmadan.

Brock güldü ve onun omzunu sıvazladı, sonra da iyi bir çocuk gibi binadan çıktı. Kapı arkasından kapandığı anda, Jude onu kucakladı. Sanki uçup gidecek bir balonmuş gibi tutundu.

Gözlerinin derinliklerine baktı, onu olduğu yerde köklendirdi, metaline bir mıknatıs gibi yapıştı. "Seninle olmak istiyorum, şimdi ve her zaman. Bir ya da iki ay yeterince uzun değil. Bir ömrün de yeterince uzun olacağını sanmıyorum. Her şeyi tekrar tekrar berbat ettiğimi biliyorum. Mesafeyi aşamayacağımızı düşündüğünü biliyorum. Ve eğer dünkü adam olsaydım, sana katılırdım. Ama ben yeniyim. Sen beni yeni yaptın. Senin için, seninle her şeyi yapabilirim."

Gözleri ve nefesi kesildi. Ve adam daha bitirmemişti bile!

"Geçmişimle ilgili bir sorunuz varsa sorun. *Herhangi bir şey* sorun," diye ekledi. "Cevaplayacağım. Eğer dünyayı gezmek istiyorsan, git. Döndüğünde burada olacağım. Sen yokken barına göz kulak olacağım. Ona zarar gelmesine izin vermeyeceğim."

Sanki sözleri yetmiyormuş gibi, ona bir bakış attı...

Bunu daha önce hiç görmemişti. Ne ondan, ne de başkasından. Arsız bir hayranlıkla karışık bir şefkat zenginliği. Bu adam onun için yanıp *tutuşuyordu*.

Titremeler dizlerine yerleşti ve dik durmak yoğun bir çaba gerektirdi. Belki... belki bir bebek o kadar da kötü bir şey olmazdı? Belki . Belki mutlu bile olurdu? Ne de olsa adam az önce ona evlenme *teklif* etmişti.

Tabii bir bebek her şeyi mahvetmezse?

Hayır, tabii ki . *Şimdi ve daima* demişti. Ne olursa olsun, onunla sonsuza dek birlikte olmak istiyordu.

"Tam olarak ne diyorsun?" diye sordu yumuşak bir sesle. "Evlenmek mi istiyorsun?"

İrkildi, çok az ama fark edilecek kadar. "Bir daha evlenmek emin değilim ama bu fikre de kapalı değilim. Seni hayatımda ve evimde istediğimi biliyorum, ben de seninkinde bir yerim olsun istiyorum."

"Birlikte mi yaşayacağız?"

Başını salladı. ", evet. Bir zamanlar uzun vadeli bir şeyle ilgilenmediğini söylediğini biliyorum ama umarım fikrini değiştirmişsindir."

Ağızındaki nem kurudu. Dudaklarını yaladı, onun bir sekizliği karşısında şaşırmıştı. "Peki ya çocuklar? Hiç evlat edinmek isteyecek misin-"

Başını salladı ve cümlesini tamamlayamadan onu durdurdu. "Çocuklar asla benim geleceğimin bir parçası olmayacak. Sen ne kadar seyahat etmek istesen de, ben senin geleceğinde de olmayacaklarını düşündüm... umdum.... Eğer bir aile kurmak istersen bunu anlayışla karşılarım ve sonsuza dek yollarımızı ayırabiliriz." Sesi her kelimede biraz daha sertleşiyordu. "Ama Rianne, ben yollarımızı ayırmak istemiyorum. Seni hiç istemediğim kadar çok istiyorum. herhangi bir şey."

Yine dudaklarını yaladı. "Bunların hepsi çok yeni. Ne söyleyeceğimi bilemiyorum." Ve bu yalın gerçektir.

"Bunu düşüneneğini söyle. *Lütfen*. Seni mutlu edebileceğimi biliyorum. Hayır, aslında başka bir şey söyleme," diye aceleyle ekledi, kadın ona bir şey söylemek için ağzını açtığında... ne söyleyeceğinden emin değildi. "Sen düşünürken, ben senin peşinden geliyorum." Kadının parmak eklemlerini dudaklarına götürdü ve her birini öptü. "İlişkimizin ilk bölümünü benimle romantizm yaşayarak geçirdin. Şimdi sıra bende."

YİRMİ BİRİNCİ BÖLÜM

RYANNE, yeni inşa edilmiş dairesinde tuvaletinin kapağına oturmuş, elinde hamilelik testi tutuyordu. Bir dakika kırk altı saniye içinde ve gerçek onu özgür kılacaktı... ya da Jude ile filizlenmekte olan ilişkisini sonsuza dek bitirecekti.

Sözünü tutmuştu. Ona kur yapmaya başlamıştı.

Dün, *şimdi ve her zaman seninle olmak istiyorum* bombasını patlattıktan sonra, onu hana geri götürmüş ve iki kişilik romantik bir öğle yemeğinin odasında beklemesini sağlamıştı. Yemek yemişler, yavru kedileri sevmişler ve Constance ile geçirdiği yılları anlatmıştı. Kızları hakkında bile konuşmuştu. Bir ya da iki kez tıkanmıştı ama çoğunlukla onların çocukluk maskaralıklarına gülmüştü. "Salonculuk" oynamak ve birbirlerinin saçlarını kesmek. Duvarları kalıcı kalemle boyamaları. Constance'ın kıyafetlerini yırtarak kendi "yüksek moda çizgilerini" tasarlamaları.

Ryanne'ı bir kez daha şefkatli bir öpücükle bırakmış, onu yatağa atmaya çalışmamıştı ama Ryanne onu arzuladığını biliyordu. Fermuarının arkasındaki mavi kurdeleli ödüllü domuz onu ele vermişti. Ve o da onu arzulamıştı. Acı çekmişti. Yanmıştı.

Hâlâ acıyor ve yanıyordu! Onu her zamankinden daha çok istiyordu ama aynı zamanda aralarının düzelmesini de istiyordu.

Bu sabah kapısında bir hediye kutusu bulmuştu. İçinde oyun istasyonu için ikinci bir kumanda vardı. Beraberindeki notta şöyle yazıyordu: *Seninle oynamayı çok isterim. Kaybeden soyunur. Kazanan soyunur.*

Bir yanı eski, asık suratlı Jude'u arzuluyordu ama vay canına, diğer yanı yeni, baştan çıkarıcı Jude'a hayrandı. Ama yine de onunla kalıcı bir ilişkiyi kabul etmekte direndi. Ya araları bozulursa ve henüz Yine mi? Duyguları *bir kez daha o benimle, o benimle değil, oh, bekle, o benimle* döngüsünü kaldıramazdı. Özellikle de hayatının hiç bu kadar karmaşık ya da kaotik olmadığını düşünürsek.

Scratching Post'un büyük açılışı bu akşamdı ve bugün erken saatlerde annesi, "Tahmin et ne oldu? Sizin için çalışacağım! Senin en iyi garsonun olacağım, *cariño*, söz veriyorum. Bütün erkekler benim için çıldıracak.

Üniformamı giyersem bütün paralarını harcayacaklar." Konuşurken payetli bir sütyen ve süper kısa bir şort tutmuştu.

"Selma," dedi RYanne iç çekerek. "Çalışanlarım beyaz düğme ve kot pantolon giyerler."

"Fark ettim, bu yüzden bundan sonra personel üniformasından ben sorumlu olacağım. Ve personel! Endişelenme, bebeğim. Bana kelimelerle teşekkür etmene gerek yok. Bana zam yaparak teşekkür et."

Sonunda RYanne annesinin "isteğine" boyun eğmişti. Selma çamur güreşi fikriyle barı kurtarmıştı ve hatta gelecekteki etkinlikler için de fikirleri vardı. Mekanik boğalı bir kapalı rodeo. Köpük partisi. Parlayan çubuk partisi.

Aslında, fikirlerinin çoğu çılgın partileri içeriyordu.

RYanne'ın banyosunda bir kapı yankılandı. "şey var mı?" Dorothea banyonun kapısından sordu.

"Öğrenmek için can atıyoruz," dedi Lyndie.

Küçük kasabada yaşayan RYanne, yerel dedikoduculara haber vermeden hamilelik testi yaptırmak için gerekli düzenlemeleri yapmak zorundaydı. Yani, arkadaşlarına güvenmek zorunda kalmıştı. Dorothea ve Lyndie arabayla şehre inmiş, RYanne'ın handa kalmasına, defalarca kusmasına ve barın yeniden açılmasını planlamasına izin vermişlerdi.

Kızlar odasında bekliyorlardı, muhtemelen yerde volta atıyorlardı.

Derin nefes al... ver... Yeterince zaman geçmişti elbette. RYanne çubuğa baktı ve-

Şok onu yumruklarken nefesi kesildi. Bir asit seli anında midesine hücum etti ve ayağa fırlayarak testi düşürdü. Tuvalet kapağını açtı ve yeni bir kusma turuna başladı. Arkadaşları onun öğürdüğünü duydular ve yanına koşmak için odaya girdiler.

Dorothea saçını tuttu ve Lyndie testi eline aldı.

"Oh, RYanne," dedi Lyndie kısa süre sonra dalgalanan geniş bir gülümsemeyle. "Senin adına sevindim mi? Tebrikler mi?"

"Olumlu mu?" Dorothea zıplayarak ve alkışlayarak sordu. "Teyze olacağız!"

Lyndie başıyla onayladı ve Dorothea ona , "Evet, kesinlikle, yüzde yüz. Onun adına çok mutluyuz."

RYanne arkadaşının sesinde hafif bir kıskançlık sezdi ve kendi kıcını tekmelemek istedi. Dorothea bir kez hamile kalmıştı ama

beşinci merdivenlerden düşmüştü. Ölü doğan küçük kıza Rose Holly adını vermişti. Artık üreme organları başka bir çocuk sahibi olamayacak kadar yara almıştı.

Ryanne sifonu çekip kalçalarının üzerine çöktü ve titreyen eliyle ağzını sildi. Serin hava nemli tenini öptü, aynı anda hem üşümüş hem de aşırı ısınmış hissetmesine neden oldu.

"Nasıl?" diye mırıldandı. Nasıl hamile kalmıştı? Nasıl olmuştu da onun küçük Yüzücüler ve onun küçük kuluçkacısı, iki (görünüşte) yenilmez engele rağmen birbirlerini buldular mı?

Bir bebeğim olacak. Mucize
bir bebek.

Jude'un bebeği.

Jude'un kesinlikle ama kesinlikle istemediği bir bebek.

Ya babasının annesinden istediği gibi ondan kürtaj yaptırmasını isterse?

Ryanne hiç düşünmeden tepki verdi, ellerini düz karnına bastırdı.

Asla! Bir bebek sahibi olmayı planlamamış olabilir ve yakın zamanda bir bebek isteyip istemediğini bilmiyor olabilir ve evet, tamam, bir bebek onu mahvedebilir. planları vardı, ama çocuğu tüm varlığıyla seviyordu.

Sadece Jude'un bebeği değil, benim bebeğim.

Bir şok daha yaşadı. Bu kadar kısa sürede bu kadar güçlü hissetmesi, büyük bir aile isteyen küçük kızın aslında hiç ölmediğini kanıtlıyordu.

Önceleri, Selma ne zaman çocuklu bir adamla çıksa, Ryanne sevinçten havalara uçar, oyun arkadaşı olacağı için heyecanlanırdı. Bu oyun arkadaşlarının hepsi nazik değildi, ama olanlara da bayılmıştı. Selma ne zaman yeni bir adama geçse, Ryanne çocuklarla bağını koparmış ve bu acı vermişti; sonunda ailesinin yeni üyeleriyle bağ izin vermeyi bırakmıştı.

Kimse çocuğunu ondan alamazdı. Hiç sahip olmadığı türden bir anne olacaktı. Koruyucu. Sevecen. *İlgili.*

Ve bir saniye geri çekil. Yanlış anlamıştı. Bebek planlarını mahvetmeyecekti. Ryanne hamileyken seyahat edebilirdi ve daha sonra, belki aynı tarzda olmasa da, yedekte bir çocukla seyahat edebilirdi.

Jude onun dönüşünü beklemek istediğini söylemişti. Gerçeği öğrendiğinde hâlâ onu *-onları-* beklemek miydi?

Belki de onlarla seyahat *etmek* isterdi.

Hayal kurmaya devam et. Gözyaşları yanaklarından aşağı döküldü. Ona söylemek zorundaydı, bunu ondan saklayamazdı. Romantik hareketleri duracak mıydı?

Çubuğa kakayı unutun, çubuğa işeyin!

Ona aşık olmuştu, değil mi? Zayıflatıcı acıların, ailesini ve bir uzvunu kaybetmenin üstesinden gelen, mesleğini küçümsemediği halde ihtiyacı olan bir kadına yardım eden cesur askere aşık olmuştu. RYanne ona bekâretini bu yüzden vermişti, kendisine bu kadar kötü davrandıktan sonra onunla yüzden yatmıştı. Barı yanarken ona gülümsedikten sonra neden onu geri almayı düşünmüştü.

"Jude kızlarını kaybetti," diye fısıldadı, sesi . "Bir daha asla çocuk sahibi olmamak konusunda kararlı."

"Hayır, başka bir çocuğu daha *kaybetmekten* korkuyor. Arada fark var." Dorothea çömeldi ve kızın saçlarını okşadı, yüz hatları ciddiye. "Acı zamanla azalır, ama kontrol edilmezse korku daha da büyür."

Ve RYanne onun yerine korkusuyla savaşılamazdı. Kimse yapamazdı. Bunu kendi başına yapmak zorundaydı.

Yapabilir mi?

* * *

Scratching Post'un yeniden açıldığı haberi yayılmıştı ve

Bar ağzına kadar doluydu, insanlar mekanik boğaya binmek için girerken havada heyecan çatırdıyordu.

RYanne içkilerin sorumluluğunu Sutter'a verdi ve Selma'yı masalarla, daha doğrusu erkeklerle durdurmaya çalışmadı. RYanne, Caroline'la birlikte mutfakta kalıp kırmızı biber soslu küp biftek ve peynirli sandviçler yaptı. Büyük bir açılış her zamankinden daha büyük yiyecekler gerektiriyordu.

Ayrıca mutfakta olmayı da seviyordu. Barın arkasındaki duvarlarda asılı olan ve Jude'un düşünceliliğini sürekli hatırlatan fotoğraflardan kaçınıyordu. Ve tamam, tamam, Jude'un kendisinden de saklanmak istiyordu. Sadece kısa bir süre için. Ona bebekten bahsedecekti, kesinlikle, kesinlikle... sonra. Sadece, onun düşünceliliğinin sona ermesine hazır değildi. Onun ilgisini ve şefkatini kaybetmek onu mahvedecekti. Artık ona hayranlıkla değil, küçümseyerek bakacaktı. Artık onu kendine çekmeyecek, daha da uzağa itecekti.

"Neyin var senin?" Caroline ağzına bir zeytin attı. "Barın açık ve her zamankinden daha iyi ama sen kusacak gibi görünüyorsun."

kan her an akabilir."

"Birincisi, iğrenç. İkincisi, çalışan değerlendirmen az önce en iyi durumdan kovulma olasılığı en yüksek duruma geçti."

"Evet, doğru. Ya gezegendeki en kötü şansa sahipsiniz ya da lanetlisiniz. Kavgalar, yangınlar ve çamur selleri, aman Tanrım. Başka birinin bu iş için imza atacağından şüpheliyim."

Evet. Haksız değildi. Ryanne, Dushku'nun bundan sonra ne yapacağını merak ediyordu.

Boğuk ayak sesleri. Caroline'dan bir nefes. Ryanne kaskatı kesildi, korkunç bir şey bekliyordu, çünkü neden olmasındı. Her şey çok gidiyordu. Döndü-

Ve saçları dağınık, çenesi kirli sakalla tozlanmış, gülümseyen bir Jude'la yüz yüze geldi. Yırtık kot pantolon ve savaş botları giymiş, bir bileğine deri bir kelepçe takmış ve diğer bileğindeki çilek dövmesini gururla ortaya çıkarmıştı. Bu onun her zamanki kıyafetiydi. Tek fark, bu geceki tişörtünde The Scratching Post yazıyor olmasıydı.

Bir barı destekliyordu... çünkü o barın sahibiydi.

"Merhaba güzelim," dedi.

Ağzınla ve ellerinle merhaba demeni ve lezzetli hamleler yapmanı tercih ederim.

Ahh! O şimdiye kadar tanıştığı en iyi adamdı ve onun hayatını mahvetmek üzereydi ve yine de onu çıplak düşünmekten kendini alamıyordu, ki bu berbat bir şeydi

Çünkü zaten çıplak değildi ve ondan daha fazlasını istiyordu, daha fazlasına ihtiyacı vardı ve kahretsin, kendi kafasının içinde gevezelik ediyordu. Gözyaşları gözlerini yaktı. Gözyaşlarından nasıl da nefret ediyordu. Son zamanlarda çok sık geliyorlardı.

Gülümsemesi düştü. Caroline'a gitmesi için ve o tuğlalara vurur vurmaz Ryanne'ı göğsüne çekmek için mesafeyi kapattı. "Ne oldu? yanlış mı?"

Bunu ne kadar ertelerse, ona söylemek o kadar zorlaşacaktı. Belki de muhtemelen gitmesine izin vermek zorunda kalacaktı...

"Jude, ben... sana bir şey söylemeliyim." Ellerini birbirine kenetledi, avuç içleri nemliydi.

Kızın yanaklarını avuçlayarak bakışlarını onunkilerde sabit tutmaya zorladı.

"Yaptın mı

Biri seni incitti mi?" Ses tonunda öfke kaynıyordu. Korkunç bir öfke. Eğer biri ona zarar verdiyse, o kişi ölecekti.

"Ben iyiyim." Sayılır. Yutkundu. *Yap şunu. Söyle.* "İlk seks yaptığımız zamanı hatırlıyor musun?"

Kaşlarını çattı ama başını salladı. "İlk seferimizle ilgili *her şeyi* hatırlıyorum. Ne kadar sıkı ve . Tadın ne kadar tatlıydı." Başparmakları elmacık kemiklerinin yükselişini okşadı. "Neden? Tekrar yapmak mı istiyorsun? Söz veriyorum daha sonra buralarda olacağım."

Daha seksi olabilir miydi?

"Hayır. Yani, evet, bunu isterdim ama konuşmanın amacı bu değil. Prezervatifin nasıl kırıldığını hatırlıyor musun?"

Kaşları çatıldı, parmakları hareketsizleşti. "Bu konuşmanın amacı *ne*?"

Söyle. SÖYLE. "Nasıl olduğunu bilmiyorum. Yani, biliyorum ama her türlü önlemi aldık, her şeyi doğru yaptık. Olmaması gerekiyordu ama bir şekilde oldu."

"Ryanne," diye bağırdı. Sarsıntılar içinde yuvarlandı ve onu kadına doğru salladı. "Seni yanlış anladığımdan eminim. Ne demek istiyorsun? Benim için açıkla."

"Ben... ben... hamileyim," diye fısıldadı. "Bu sabah test yaptım."

Kolları ondan uzaklaştı ve iki adım geriye tökezledi. Yanaklarının rengi solmuştu. "Test yanlıştı. Yanlış olmak zorundaydı."

"Her sabah hastalanıyorum." Hâlâ ve nedenini bilmiyordu. "Regl oldum ya da olduğumu sandım. Normalden daha hafifti. *Çok* daha hafif. Görünüşe göre bu erken de olabiliyormuş."

"Bir bebek." Başını iki yana salladı. "Ben baba olamam. Vasektomi yaptırdım."

Oh, hayır, yapmadı! "Yüzücülerinizin işlemiden yaklaşık iki ay sonra aktif kalacağını söylemişsiniz ve biz seks yaptık-ne? A bir hafta sonra? Ve bazen hap başarısız olur. Bu oldu. Bu bir mucize. *Bu bebek* bir mucize. Bizim bebeğimiz."

"Ben... Yapamam..."

"Eğer bana inanmıyorsan, git yükünü kontrol ettir." Sesi her kelimeyle birlikte yükseliyordu. "Ama ben hamileyim ve bebek senin."

"Benim olduğunu biliyorum. Ben demiyordum ki... Sadece şok oldum ve...bunu kafamda oturtmakta zorlanıyorum."

"Eğer bunu benim planladığımı düşünüyorsan..."

"mi?" diye sordu şimdi, gözleri kısılmıştı.

"Hayır! Amacım dünyayı başıma gezmekti, beni sürekli terk eden adamlarla bir aile kurmak değil."

Omuzları çöktü ve bir an için tamamen kederli görünüyordu. Sonra omurgası sanki çelikle kaynaşmış gibi dikleşti. "Çok geç değil... sabah şehre gidebiliriz... sen-"

Ryanne ona bir tokat attı. Başı yana savruldu, alt dudağının kenarında bir damla kan birikti. Onu duygusal sınırlarının ötesine itmiş ve anne ayı içgüdülerini uyandırmıştı. *Yavrumu korumalıyım.*

"Oraya gideceğini *biliyordum*," diye tükürdü, "ama olmak için dua ettim." Ağzını açtı.

"Eskiden ülkemizi koruduğuna inanamıyorum. Bir rahmi bile koruyamıyorsun!" Orada öylece durmuş, nefes nefese adama bakarken, ellerini yumruk yapmıştı.

kırıklığı, içinde kaynayan öfkeyle karıştı. "Sana babamın annemin beni aldırmasını istediğini söylemiştim. Onu dinleseydi ne olurdu? Benimle asla tanışamazdın. İstedğin şey bu mu?

Jude mu? Ryanne yok, bebek yok. Aile yok, acı yok."

Sanki kadın ona ikinci kez tokat atmış gibi irkildi.

Derin nefes al, ver. *Bunun kolay olmayacağını biliyordu.* "Bak. Haberi iyi karşılamayı beklemiyordum ve neden üzgün olduğunu anlıyorum."

Yüz ifadesi sertleşti. "Hayır, Ryanne. Anlamıyorsun." Ses tonu da sertleşti. "Anlaman mümkün değil."

"Sevdiği birini kaybeden tek kişi sen değilsin," diye usulca hatırlattı ona.

"Evet, ama çocuğunu kaybeden tek kişi benim."

"Ama yine de tam da bunu yapmamı istiyorsun - çocuğumu kaybetmemi."

Bir kez daha irkildi. Elini göğsüne bastırıp bir adım daha gerilerken neredeyse vahşi görünüyordu. "Özür dilerim. Gerçekten üzgünüm. Hâlâ seninle olmak ama başa çıkamam..." Karnına doğru bir el salladı. "Yapamam işte."

Acı, çok fazla . Kalbinde bir hançer. "Bu mı yani? İşimiz bitti mi?"

"Sana göre işimiz çoktan bitmişti."

"Sana göre, *şimdi ve her zaman* sahip olacaktık çünkü benden bir daha asla vazgeçmeyecektin."

Yine irkildi. Bu gece yumruklarını çekmiyordu. Yapamazdı. Onun geleceği, *bebeğinin* geleceği tehlikede idi.

"Ben...bilmiyorum. Düşünmem lazım. Senin bunu düşünecek zamanın oldu, benim olmadı. O yüzden bana birkaç gün ver, tamam mı? *Lütfen.*" Bunu söyledikten sonra

Topukladı ve mutfaktan çıktı, onu yalnız bıraktı -bir daha asla yapmayacağına söz verdiği bir şey.

BÖLÜM YIRMI İKİ

JUDE sanki dönüp dolaşıp aynı yere gelmiş gibi hissediyordu. En düşük seviyeden en yüksek seviyeye sadece bir kez değil, iki kez çıkmıştı ve şimdi en düşük seviyeden bile daha düşük seviyedeydi. Çünkü evet, bir şekilde daha derine inmişti.

Kamyoneticinden tökezleyerek çıktı ve dizlerinin üzerine çöktü. Bunu daha önce de yapmıştı, RYanne güzelliğı ve cazibesiyle onu baştan çıkarmaya başladıktan kısa bir süre sonra. Kontrolden çıkmakta olan hayatının rezilliğı hakkında söylenip durmuştu.

İşlerin daha da kötüye gidebileceğini nereden bilebilirdi?

Geçmişinin çamurundan yeni yeni çıkmaya başlamıştı. İyileşmeye başlamıştı, hatta mizah anları bile bulmuştu, keder araya giremiyordu.

Şimdi ise keder, Constance ve kızların öldüğü günkü kadar güçlü bir ustura gibi göğsündeydi. Bu jilet kalbini paramparça etmiş, geliştirmeyi başardığı tüm umutların yavaş yavaş kanamasına neden olmuştu.

RYanne onun çocuğına hamileydi. Onun bebeğine. Kaçınılmaz olarak seveceğı bir bebek.

Milyonlarca farklı şekilde kaybedebileceğı bir bebek.

Ölümün durdurulamayacak kadar güçlü olduğunu hep biliyordu ama hayatın da öyle olduğundan hiç şüphelenmemişti.

Bu nasıl olmuş olabilir? Her türlü önlemi almışlardı.

Kendini RYanne'a açmaya, günlerinin geri onunla geçirmeye hazırды. Ama bir bebek -günün yirmi dört saati, haftanın yedi günü koruyamayacağı bir bebek...

Korku kalbini yakaladı ve sıktı. Kaçamadığı bir mengene gibi. Boğazında dikenler büyüyor, almayı başardığı her nefesi kesiyor ve onu soluk soluğı bırakıyordu. Bir çocuğun daha kaybından sağ çıkamayacaktı. Sonunda, ne mutlu ki, Constance'a verdiği sözü bozacak ve pes edecekti.

Artık sadece kırık değil. Bükülmüş. Paramparça.

Lastikler gıcırdarken kulakları seğırdi. Bir arabanın kapısı açıldı, çarparak kapandı.

Aceleci ayak sesleri yere vuruyordu. Dönmedi, onu kimin rahatsız ettiğini umursamadı. Umursamadı - ta ki biri yanına düşüp güçlü kollarıyla onu sarıncaya kadar. Brock. Brock onun için gelmişti.

"Ryanne söyledi," dedi arkadaşı. "Özür dilerim. Üzgünüm dostum."

Jude ona sarıldı, paylaştıkları bağ için çok minnettardı. Kandan daha güçlü bir bağ. Brock her onun kardeşiydi ve bir mucize eseri, adam Jude'un acısının en kötüsünü emmiş gibi görünüyordu ve hiç kimsenin yeni ve değerli bir hayatın mucizesi için özür dilemek zorunda kalmaması gerektiğini anlayacak kadar bilinçli olmasını sağladı.

Constance ona hamilelik testini gösterdiğinde yaşadığı sevinci hatırladı. Nasıl güldüklerini, birbirlerine sarıldıklarını, gece boyunca olası isimler hakkında konuştuklarını, bebeğin hangi özelliklere sahip olacağını tahmin ettiklerini hatırladı. Ryanne'la bunların hiçbirini yapmamıştı. Onu terslemiş, hırlamış, korkunç suçlamalarda bulunmuş, sonra da onu bu vahşi duygu akışıyla kendi başına baş etmeye bırakmıştı.

"Bir bebek," diye .

"Evet. Bence tarihteki en güçlü sperm sizde," diye cevap verdi Brock, ses tonu kuruydu. "Kabul , askerleriniz insan olmaya kararlı."

Jude bir kahkaha attı, bu durumdan mizah çıkarabilmesine şaşırmıştı. Sonunda arkadaşını serbest bıraktı ve tekrar çimlere uzanarak gece gökyüzüne baktı. Işığı gizleyecek bulutlar olmadığından, yıldızlar pırıl pırıl parlıyordu. siyah kadife bir yatakta elmaslar.

"Yine amca olacağım. Bu sefer bana B Amca denmesini istiyorum. Bekle. Hayır. Bro Amca daha iyi bir isim." Brock bir an düşündü ve başını salladı. "Evet. Kazanan bu. Ve tamam, tamam, eğer bu sefer öne çıkıp baba olmamı istiyorsan, o el bombasının üzerine atlayacağım. Ryanne'ın benimle birlikte olma düşüncesi."

Jude arkadaşının göğsüne dirsek atarak onu susturdu.

Brock kıkırdayarak kesinlikle bir çürük oluşacak olan noktayı ovuşturdu. "Virgil'in sana söylediği şey..."

"Evet." Constance, Bailey ve Hailey ile bir geçmişe sahip olmak için hayal edilebilecek en kötü geleceğe katlanacağını zaten biliyordu. Aynı şey Ryanne ve bebeği için de geçerli miydi? *Onların* bebeği.

Yarın Ryanne'yi kaybetse, onunla geçirdiği zaman için pişman olur muydu? O mu? Düşünmeye gerek yok. Hayır. Kesinlikle yok. Ona tekrar nasıl gülebileceğini göstermişti. Ölmüş ruhuna yeni bir hayat üflemişti.

Peki ya bebekleri? Çocuklarıyla geçirdiği tek bir saniyeden bile pişmanlık mıydı?

Tabii ki hayır.

Parmakları çimlerin arasından geçerek soğuk, sert toprağa ulaştı. Neden Kötü bir şey olmamışken çocuğun olası ölümü hakkında kendine işkence etmek? Dünyanın bu bölgesindeki çocukların çoğu bebeklik ve ergenlik dönemlerini atlatmış, uzun ve üretken hayatlar yaşamaya devam etmiştir. Neden her şey yoluna girecekmiş gibi şu anla ilgilenmiyordu? Bu arada Rianne ve bebeği her türlü tehditten koruyabilirdi. Gerekirse hayatıyla.

Koruyucu içgüdüleri kabardı, neredeyse bedeninin kontrol edemeyeceği kadar güçlüydü.

Rianne ve bebek benim. Benim olanı korurum.

Bedeli ne olursa olsun.

Kararını vermişti. Önünde zor zamanlar olduğunu bilmesine rağmen, Rianne yanındayken her şeyle yüzleşebilirdi. Bu onu geri kazanmak anlamına geliyordu, eğer, ve ya da aması yoktu.

Artık işleri ağırdan almak yok. Şu andan itibaren, sanki ameliyatla bağlanmış gibi onun yanından ayrılmayacaktı.

* * *

"HADI EVLENELİM."

Yumuşak bir sesle söylenen bu sözler Rianne'ın kafasında yankılandı. Bütün gece yepyeni yatağında dönüp durmuş, Jude'un acısını ve annesinin salvosunu düşünerek işkence çekmişti.

Jude'a yaptığın itirafı duymadan edemedim çünkü

Kulak misafiri. Büyükanne olmak için çok gencim, cariño. Sana hiçbir şey öğretmedim mi? Bir erkek böyle elde tutulmaz. Güven bana.

Bunu bilerek yapmadım, Rianne tersledi.

Selma iç geçirdi. *Üzgünüm ama bu senin için iyi bitmeyecek. Bir koşucu seçtin.*

Belle ve yavru kediler bile Rianne'ı sakinleştirememişti ama sonunda, öğleye doğru yorgunluk çökmüş ve Rianne uykuya dalmıştı. Gözlerini açtığı anda, bebeğinin babasını yatağının yanında durmuş, ona bakarken bulmuştu... evlenmek mi istiyordu?

Midesi çalkalanarak ayağa fırladı ve banyoya koşarak midesindekileri kustu. Jude onu takip etti ve Saçını geriye attı, nazik bir jestti ve takdir etti. Ama bu artık onun taşaklarını koparmak istemediği anlamına .

Ne kadar zayıflamış olursa olsun, kusmuk nefesi ya da ne kadar hasta görüldüğü umurunda değildi. Sifonu çekti ve nemli şakağını dün gece temizlediği oturağa dayadı, bunun olacağını biliyordu. Kusma kısmı, Jude kısmı değil.

Perdelerdeki bir aralıktan küçük banyoya giren ışık, gözlerinin ve ağzının etrafındaki sert çizgileri belirginleştiriyordu. Kendisi de uyumakta biraz zorlanmıştı, değil mi?

"Sana da günaydın," diye mırıldandı.

Sessizce banyoda dolaşarak bir bez parçası topladı ve ıslattı. Alnını ve ağzının kenarlarını temizledikten sonra çıktı... elinde bir bardak su ve iki tuzlu krakerle geri döndü.

"Teşekkürler." Suyu yudumlarken ve krakerleri kemirirken midesi yatışmaya başladı.

Onun önünde oturuyordu, yüz ifadesi kararlılıkla gerilmişti. Sonunda konuştu. "Seninle ilgili haberleri paylaştığında kötü tepki verdiğim için üzgünüm... Özür dilerim. Constance'ı ve ikizleri kaybettim ve seni kaybetme düşüncesi ve..." Başını iki yana salladı.

Artık *bebek* kelimesini bile söyleyemiyor muydu? "Beni kaybetme düşüncesi seni mahvetti, bu yüzden tabii ki kaçtın... böylece beni kaybettin. Görünüşe göre mükemmel bir plan."

"Hiçbir zaman kulübedeki en keskin alet olduğumu iddia etmedim. Hadi evlenelim," diye tekrarladı.

Kızgınlık yerini öfkeye bıraktı. "Dün benden yeterince hızlı uzaklaşamadın. Şimdi de hamile olduğum için benimle evlenmek istiyorsun. Sen Bunun ne kadar aşağılayıcı olduğunu biliyor musun?" Ne kadar ruh kırıcı. Tek başına yeterince iyi değildi. Artık onun çocuğunu doğuracağına göre, onun soyadını paylaşabilirdi.

"Fikrimi değiştirmeme izin yok mu? Ve bilmeni isterim ki. *Senin için*. Bebek bir... bonus."

Sanki iki hece de bir odun öğütücüsünden geçirilmiş gibi *bonus* kelimesini gıcırdatmıştı. "Bak. Seninle olan ilişkiyi bitirmek istemiyorum-" *Benim yok mu?* "Ama bir bağlılık için acele etmeye gerek yok."

"Biz zaten ," diye homurdandı.

"Hayır, bebek konusunda çıldırmamış kendimizi adanmış *olacaktık*."

"Ryanne-" Elini yüzünde gezdirdi. "Ben bir hata yaptım. Varlığımın her zerresiyle pişmanlık duyduğum bir hata."

Güçlü ol. Ona karşı koy. Aksi takdirde kendini büyük bir kalp acısına hazırlamış olacaktı.

"Senin o çok romantik teklifine hayır demiyorum." *Demiyor muyum?* "Ama evet de demiyorum." *Daha iyi.* "Düşünmek için zamana ihtiyacım var, tıpkı senin gibi."

Uzun bir süre geçtikten sonra başını salladı, başını tek ve sert bir şekilde eğdi. "İstedğin kadar zaman ayır. Düşün." Gözlerinde hesaplı bir parıltı belirdi. "Bu arada, ben evlenene kadar seks yapmayacaksın."

Ne! "Başka bir yerde bulabileceğim seksle bana *şantaj* mı yapıyorsun?"

"Hayır, sana seksle ultimatoom veriyorum. Ve sen bir başkasına dönmeyeceksin

başka bir şey. Denerseniz, adam, her kimse, hastanelik olur."

Kanun kaçağı geri

döndü. Dizler,

zayıflıyor.

"Tehditler savururken," diye ekledi, "altın için de gidebilirim. Barda çalışmayı bırakmanı istiyorum."

Bu da ne! "Afedersiniz?"

"Sadece kısa bir süre için. Dushku artık bir tehdit olmaktan çıktığında yeniden başlayabilirsin. Ayrıca, burada yaşamayı istemiyorum. Benim yanıma taşınacaksın, seni ve çocuğumuzu güvende tutabileceğim bir yere."

Yani geçim kaynağından ve evinden vazgeçmesini mi istiyor, hayır, bekliyordu? "Hayatta olmaz. Çalışacağım ve burada kalacağım. Ve tahmin et ne oldu? Artık evlilik teklifini düşünmeme gerek yok. Cevabım hayır, hayır, bin kere . Emirlerini al ve onları it, Jude Laurent."

Yılmadı ve etkilenmedi. "Senin güvenliğin benim için önemli, RYanne Wade-soon-to-be-Laurent. Eğer sen benim yanıma taşınmazsan, ben senin yanına taşınırım."

Adamın inatçı olduğunu biliyordu ama ama! Bu son derece saçmaydı. "Benim yanıma taşınmaya öylece karar veremezsin," dedi, kelimeler sıkılmış dişlerinin arasından zorlanarak.

Ryanne Laurent.

Ryanne Nicole Laurent.

RNL.

Ahh! Aklı bile ona karşıydı!

"Yapabilirim. Yaptım. Yapacağım," dedi. "Eğer kilitleri değiştirirsen, içeri girerim."

Onu azarlamak için ağzını açtı ama sonra vazgeçti. Diğer konularda onunla savaşımayı planlarken neden bu konuda onunla savaştı ki? Ayrıca, onu seks için de kullanabilirdi - çünkü evet, eğer onu yatağında isterse

onun yatağında son bulacaktı. Bu arada, onun da kendince bazı talepleri olacaktı. Mesela yemeklerini pişirecek, çamaşırlarını yıkayacak ve kendisine yer vermeyi reddettiği için onu cezalandırmak amacıyla yapmamayı tercih ettiği diğer işleri yapacaktı.

Ve tamam, evet, onun etrafında olması güzel olabilirdi. Karnında küçük bir Laurent yatıyordu ve o küçük sümüklüyü zaten seviyordu. Neden onun iyiliği için bu durumdan en iyi şekilde yararlanmasını ki?

"Roma'ya kadar bana eşlik ısrar edecek misin?" diye sordu meraktan ve arzudan. Onunla seyahat etmek *istiyordu*.

Gözünün altında bir kas sıçradı. "Hâlâ bir uçağa atlayıp dünyanın yarısını dolaşmayı mı planlıyorsun?"

"Şimdilik. Daha sonra, *tüm* dünyayı dolaşıyor olacağım. Bu hayal ölmedi."

Gözünün altındaki kas *gerçekten de* sıçradı. "Birkaç hafta var İlk seyahatiniz için ayrılmanız planlanmadan önce. Detayları konuşmak için vaktimiz var."

Öyle, değil mi?

Önce öğrenmesi gereken birkaç zor ders vardı. "Bir şeyi açıklığa kavuşturalım kovboy." Gücü yerine geldi ve doğrulup oturdu. "Hamilelik hormonları taşaklarımın küçülmesine neden olmadı. Benim yerime karar veremeyeceksin. Asla. Denemeye devam edersen, sana vermeyi reddedeceğim bir şans daha için bana yalvarabileceğinden daha hızlı bir şekilde seni kaldırıma atarım."

Onu sonsuza kadar inceledi, lacivert bakışları onu delip geçti. Tam da "Earl'ü neden bu kadar çok sevdin? Neden annenle kalmak yerine onun yanına taşındın?"

Üvey babasını düşünmesine ne sebep olmuştu?

"Erkekleri için değişmesinden, onları mutlu etmek için benim de değişmemi beklemesinden nefret ediyordum. Earl kendim olmama izin verdi. Neden? Ne önemi var ki?"

Sanki az önce evrenin gizemlerini açıklamış gibi başını salladı. Sonra ayağa kalktı ve ona yardım etti. "Eşyalarımı toplamak için kulübeye gidiyorum. Birkaç saat içinde dönerim."

Aman . "*Bugün* mü taşınyorsun?" "*Bugün.*"

* * *

SÖZÜNÜ TUTAN Jude o gün RYanne'ın dairesine taşındı. Dolabın yarısını, şifonyerin çekmecelerinin yarısını almış ve kendi banyo malzemelerini onunkilerle karıştırmıştı. Eşyalarını yerleştirmesine yardım ederken, karısının notları ve çocuklarının resimleriyle dolu bir bebek defteri bulmuştu.

Jude onu elinde kitapla fark ettiğinde odadan çıkıp gitmişti.

Ama ona kitabı kaldırmasını emretmemişti, yani ilerleme kaydetmişti.

Adam onu el pençe divan bekledi, o da bu ilgiyi içine çekti. Sırtın mı ağrıyor? Sorun değil. Jude ona masaj yaptı. Hasta mısın? Sıkı tutun. Jude bir kase tavuklu şehriye çorbasını ısıtabilir. Kum kabının temizlenmesi mi gerekiyor? Jude yardıma koşuyor.

Onunla video oyunları oynadı, kıyafetlerini yıkadı, yatağını yaptı ve yerleri süpürdü. Bir kez bile şikayet etmedi. Yapmadığı tek şey bebek hakkında konuşmaktı. Ya da onunla seks yapmak. Kadın onu milyonlarca kez baştan çıkarmaya çalışmış, apartmanda neredeyse hiçbir şey giymeden dolaşmıştı. En fazla uyurken ona sarılmıştı.

Geceleri yatak odasında yerde uyuyor, oturma odasındaki kanepeye geçmeyi reddediyordu. Tatlı adam ona yakın olmak istiyordu. Ve ona işkence etmek.

Bazı günler onu tokatlamak istiyordu. Diğer günler ona sarılmak istiyordu.

Zavallı adam korkuya yenik düşmüştü ama her ne kadar aksini dilemeye devam de onun için savaşamazdı.

Barı açma zamanı geldiğinde, ona tutkal gibi yapıştı. Gölgelede dolaşıyor, her zaman yakınında duruyor, ona yaklaşmaya cüret eden herkese ters ters bakıyordu. Müşterilerini, hatta bir zamanlar erkek arkadaşından "bizim Jude" diye söz eden müdavimlerini bile kaybetmişti. Davranışları herkesi strese sokuyor ve bahşişler yok olmaya başlıyordu.

giderse beş parasız kalacaktı ve Douche Canoe'nun parmağını bile kıpırdatmasına gerek kalmayacaktı.

Dushku'dan bahsetmişken, ona karşı başka bir hamle yapmamıştı. Pes mi etmişti?

Öyle miydi?

Jude'un vücudunun sıcaklığını özlemişti. Onun vücudunu hissetmeyi. Onun öpücüğünü ve dokunuşunu özlemişti. Onun sahipliğini.

Şu anda bile içinde bir siren şarkısı gibi arzu uğulduyordu. Eğer yakında rahatlamazsa, kendiliğinden yanacaktı.

"Bu bakışı biliyorum." Selma elindeki tepsiyi barın üzerine bıraktı ve Jude'un tavrına rağmen Rynanne'ı işinde tutan dekoltesini mükemmel bir şekilde sergilemek için dirsekler. "Senin birileriyle yatman lazım, bebeğim. Şu eşofmanlı adamı görüyor musun? Bence seni rahatsız eden şey için mükemmel bir ilaç o."

Rynanne'ın arkasında duran Jude kaskatı kesildi. "Onu rahatsız eden şeyin ilacı benim."

"Beni rahatsız eden şeyin *sebebi* sensin." Annesine, "Bunu düşüneceğim." dedi. *Düşün ve çöpe at.*

Jude'dan alçak bir hırıltı duyuldu. Hak ettiğini buldu!

Bir molaya ihtiyacı vardı, çenesini kaldırdı ve ofisine doğru yürüdü. Evrak işleriyle biraz stres atma zamanı.

Masada otururken Selma aceleyle içeri girdi. Jude içeri girmeye çalıştığında kapıyı suratına çarptı ve "Biraz kız kıza vakit geçirmemiz lazım. Git ve müşterilerle ilgilenmek. Ve flört ederdim."

Mırıldanmalar. Ayak sesleri.

Selma masanın önündeki tek sandalyeye oturdu. "Konuş benimle, bebeğim. Erkeğini sevdiğini biliyorum. Peki neden ona bu kadar zorluk çıkarıyorsun? zaman?"

"Çünkü." Annesine içini dökmesine imkân yoktu. Bu konuyu Dorothea ya da Lyndie'yle bile konuşmamıştı. İyi nedenlerden dolayı.

Dorothea bebekle ilgili tutumu yüzünden Jude'a kızabilirdi. Lyndie'nin de kendi sorunları vardı. Birkaç gün önce panik atak geçirmişti. yıllar sonra ilk kez. Rynanne duyar duymaz onun yanına koşmuştu ve arkadaşı sakinleşmiş olsa da onda ve kendisinde bir şeyler değişmişti. Bir şeyler ters gidiyordu. Ama cevaplar için bastırmak sadece arkadaşını daha da kötüleştirdi.

"Çünkü neden?" Selma ısrar etti. "Ona güvenmiyor musun? İzin de içini rahatlatayım. Onu baştan çıkarmaya çalıştım ama tepkisi senin eski erkek arkadaşlarına hiç benzemiyordu." "Baştan çıkarmak" ve "erkek arkadaşlar" kelimelerini havada bıraktı. "O çocukları hatırlıyor musun?"

"Delirdin mi sen? Tabii ki hatırlıyorum. Jude'u baştan çıkarmaya çalıştım da ne demek?" Rynanne yarınki gazetenin manşetini görebiliyordu: Hamile Kız Annesini Mektup Açacağıyla Öldürdü!

"Merak etme. Jude hayır dedi ve ben hiç bu kadar gurur duymamıştım. Bundan bahsetmemesine şaşırdım."

Şaşırmamıştı. Onu gereksiz acılardan kurtarmayı ummuştu. *Beni hep korurdu. Bunu hiç denemeyen annemin aksine.* "Lisedeki seksi kızlarına, seninle evlenmek istediğimi söylediğimde hayır diyeceklerini umuyordum. dünyalarını salladım," diye devam etti Selma. "Ne yazık ki, beni karşı konulmaz buldular, iki zamanlı *piçler*."

Ryanne masanın kenarını kavradı, beyaz parmak eklemleri derisinden çıkmakla tehdit . "Geçmiş umurumda değil. Jude'a asıldınız mı?"

"Dinlemiyor musun? Yaptım, ama sadece bir test olarak. Ona asla , tıpkı diğerlerine dokunmadığım gibi."

Bekle. "Yani... erkek arkadaşlarımla yatmadın mı?" "Hayır! İğrenç!"

Derin nefes al... ver...

Geçmişini düşündü, görüntüler zihninde oynayıyordu. Erkek arkadaşı Bir yatakta çıplak. Selma, kısa etekli bir bluz giymiş, onun bileklerini yatak direğine bağlamakla meşguldü. Ryanne içeri girdi. Çocuk bağırırken Selma ise sakın ama üzgün ve biraz da memnun bir şekilde orada duruyordu.

Ryanne onun sadece orgazm olduğunu düşünmüş ve kızgın, iğrenmiş ve ihanete uğramış hissederek kaçmıştı. Selma onu kovalamış ve şöyle demişti: "Özür dilerim tatlım. Ama çok inatçısın. Gerçeği kendi gözlerinle görmek gerektiğini biliyordum."

Alay etti ve bu konuda daha fazla bir şey dinlemeyi .

Erkek arkadaş 2'ye hızlıca geçelim. Selma bir kez daha kısa bir üst ve kısa bir etek giymişti. Adam onun önünde seksi olmayan bir striptiz yaparken o da oturma odasındaki kanepeye uzanmıştı.

Ryanne eve girmiş ve bakışları Selma'nın kollarıyla kilitlenmişti. Tıpkı daha önce olduğu gibi, annesi üzüntü saçıyordu. Sadece, memnuniyetin yerini yüksek dozda bir rahatlama mı almıştı?

Bu sefer Ryanne olduğu yerde kalmış ve adamı dışarı atmıştı. Selma kollarını havaya kaldırarak, "Neden bu kadar çok ezik seçip beni buna zorluyorsunuz?" dedi.

"Seni zorlamak mı? Ha!" Ryanne incinmiş bir halde kendini bir odaya kilitledi ve sabaha kadar konu kapandı ve bir daha da açılmadı.

Şimdi farkındalık göğsüne yerleşti, biraz sıcak, biraz rahat.

Ryanne ilk kez annesinin iddialarına inanmıştı. Ve tamam, evet, Selma'nın eski aşklarına evlenme teklif etmesi bile berbat bir şeydi ama kadının çarpık tarzına göre Selma yardım etmişti. Ve onun çalışmasını izleyen Ryanne daha önce hiç fark etmediği bir şeyi fark : gizli bir dürüstlük çekirdeği.

Öte yandan, Jude'un çok belirgin bir ahlaki pusulası vardı. İyi, hayır, *harika* bir adamdı.

Evrak işlerini unut. Titrek bacakları üzerinde ayağa kalktı, masanın etrafından dolaştı, annesinin yanından süzülerek geçti ve Jude'un son kavanozu boşalttığı bara girdi.

Bir bardağa kaçak içki.

O aslında... değil, imkansız... ama görüntü aynı kaldı.

Bir müşteriye alkol servisi yapıyordu.

Bu da ne! O sadece Ryanne'ı ve onun kurumunu korumuyordu.

Alkol satışına aktif olarak katılıyordu. Onun için. Çünkü önemsiyordu.

Güzel, kalp kırıcı, kalp onarıcı adam. *Bana bir çatal sapla, ben bittim.*

Kollarını adamın beline doladı ve sıktı.

Döndü, gözleri umutla açılmıştı. "Buna ne sebep oldu?"

"Senden hoşlanıyorum." Elini sıktı, bileğine kazınmış çileği kaldırdı ve öptü. "Hem de çok."

Ağzının kenarları seğirdi. "Ben de senden hoşlanıyorum, bücür."

"Güzel. Şimdi bu iş hallolduğuna göre..." Bir adım geri çekilmeden önce parmak eklemlerini adamın çenesindeki kirli sakalın üzerinde gezdirdi. "Sen çalışmaya devam et. Ben bodrumdan bir kavanoz daha kaçak içki getireyim."

Kadın içki raflarının arasına gizlenmiş kapı koluna uzanırken, adam hiçbir itirazda bulunmadı. Girişe doğru ilerlerken tavandan sarkan ipi çekti. Karanlık koridora ışık doldu,

beton basamakları aydınlatıyordu. Aşağı hava daha serin ve nemli oluyordu. En altta raflar cam kavanozlarla kaplıydı. Bu kavanozların bazıları ağzına kadar doluydu, diğerleri ise boştu.

Tam bir tane kaldırdı ama biri bileğine yapışarak onu durdurdu.

Jude! Avucundaki nasırlar kadının omurgasından aşağıya doğru ürperti

gönderdi. "*Ben taşıyım,*" dedi. "*Ağır eşyaları taşımamalısın.*" "Bir keresinde koca bir kutu kaçak içkiyi yukarı taşımak zorunda kaldığımı hatırlıyorum.

tek başıma bodrum katına indim. Senden yardım istedim ve sen de bana

seni test ediyordu."

"Ahmağın tekiydim. Neyse ki beni daha iyi eğittin." "Ya da hamile olduğum için benim için endişeleniyorsun." "O da var."

"Çok kötü, çok üzücü. Tek bir kavanozu idare edebilirim."

"Yapabileceğini biliyorum." Bakışları onunkilere kaydı, aralarında elektrik akımları yayıldı. "Ama ben buradayım."

İşte... baştan çıkarılmaya hazır...

"Kesinlikle ." Serbest eliyle parmak uçlarını adamın kaslı göğsünde gezdirdi ve pantolonunun beline ulaşana kadar durmadı. "Kendini daha iyi kullanıp beni orgazm etmeye ne dersin? Sadece hızlı bir

Bir tane mi? O zaman annemin tavsiyesine uyup eşofman giyen adamın peşinden gitmek zorunda kalmam."

Her şeye rağmen Jude ile bir gelecek istiyordu.

Nefesini içine çekti ve bir adım daha yaklaşarak onu duvara yasladı. "Sabah evlenebileceğimizi kabul edersen sana güzel ve yavaş bir orgazm yaşatacağım." Aşağı, aşağı eğildi. Alt dişlerinin arasına aldı, neredeyse şehvetten yanacaktı.

"Tek yapman gereken evet demek, gerisini ben hallederim."

BÖLÜM YIRMI ÜÇ

AÇLIK Jude'un içini kemiriyordu. Vücudu ihtiyaçtan titriyordu. Ryanne önünde duruyordu, saçları zarif yüzünü çevreleyen koyu, ipeksi bir buluttu. Zengin kahverengi gözleri uyarılmışlıkla parlıyordu. Hamilelik zeytin rengi tenine ışıltılı bir parlaklık vermişti. O sadece hayatının bir parçası değil, hayatının ta kendisiydi.

Her geçen gün ona olan arzusu artıyordu.

Onu kazanma kararlılığı her geçen gün daha da artıyordu.

Her geçen gün daha da fazla nefes alma sebebi oluyordu.

"Evet de," diye fısıldadı, dudakları onunkilerin üzerinde geziniyordu. Kolu beline dolandı ve onu tuttu. Tutuşu da nazik değildi; daha çok olduğu yerde kalması için bir talep gibiydi. "*Lütfen* evet de."

Sarsıntılar onu ona karşı sarstı. "Kabul ediyorum, biraz istiyorum," dedi, "ve bu benim için çok büyük bir şey. Bunu planlamamıştım, seni planlamamıştım ama sanırım koca-eş olayını kabul edebilirim. Belki. Muhtemelen. Etrafımda olman hoşuma gitti ve yasal olarak bana hizmet etmen gerektiği fikri kesinlikle hoşuma gidiyor."

Parladı-

"Ama," diye ekledi ve adamın ruh hali karardı. "Cevabım hayır ve sen beni ve bebeği kaybetme korkusunu yenene kadar da hayır olarak kalacak."

Bir anlık soğuk. "Seni kaybetmekten korktuğumu sana düşündüren nedir?"

"Jude, gittiğim her yerde beni takip ediyorsun. Korku strestir ve stres sağlığınıza için kötüdür."

"Belki de yürürken kışını izlemek hoşuma gidiyordur."

"Belki mi? Ha! Kesinlikle. Ama 7/24 stresli olduğunu inkâr ." Hayır, edemezdi. "Korkularım var, evet, ama senin de var."

"Ne? Ben mi? Ben mi? Hayır."

"Kimliğini kaybetmekten, bir erkek için değişmekten korkuyorsun."

"BEN... BEN..." Yanaklarındaki renk soldu.

"İnkâr etmeye çalışmayın. Bu doğru. Aramızdaki tek fark senin korkunun benim hayatıma mal olmayacağı. Ama ya seni hayal kırıklığına uğrattıysam? Ya seni güvende tutamazsam? Bacağımın bir kısmı eksik ve-"

Kaşlarını çatarak onu sarsmak için omuzlarını kavradı. "Sen tanıdığım en güçlü adamsın. Ve belki de haklısın. Belki de kendimi kaybetmekten korkuyorum. Ama her halükarda, kendi başımın çaresine bakabileceğimi fark ettim."

"Yapabileceğini biliyorum. Aksi takdirde sana aşık olma riskini göze alabileceğimi sanmıyorum."

Gözleri genişledi ve şaşkınlık pencerelerine dönüştü. "Bana aşık mı oldun? Yani, tabii ki. Bana aşık oldun ve kalbin gökkuşakları ve tek boynuzlu at gözyaşları. Bu çok açık." Omzundaki görünmez bir parçasını fırçaladı. "Ama bu kelimeleri ilk kez söylüyorsun."

"Kelimelere ihtiyacın var mı?" "*Senin* var mı?" diye meydan okudu.

Belki de hiçbir şeye ihtiyaç duymadığı kadar. "İhtiyacım var."

Ona karşı erimiş olsa da, kendisinin de ona aşık olduğunu söylemedi. Sadece adamın omuzlarındaki tutuşunu sıkılaştırdı, yerinde kalmasını sağlamak için tırnaklarını gömleğine geçirdi. Sanki bir daha onun yanından ayrılacakmış gibi.

"Korkuyla savaş," dedi, "ve beni alabilirsin."

Beni alabilirsin.

İçindeki açlık, ziyafete hazır bir çatal ve bıçağı birbirine sürttü. "Seni *şimdi* istiyorum. Benimle evleneceğini söyle."

"Şartlarımı belirledim. Ya hep ya hiç."

İnatçı kadın. "Affedilmek için yalvarmanın bu terimler arasında olmadığını fark ettim. Geçmişte yaptığım her şey için beni temize mi çıkardınız?"

"Beni yanlış anlama. Büyük hata yaptın. Hem de defalarca." Adam ona ters ters bakarken ekledi: "Ama sen benim çocuğumun babasısın ve sana karşı kin beslemek ters etki yaratır. Yani, bir bebekle ne yapılacağı hakkında hiçbir fikrim yok. Senin var. Bana yardım edebilirsin."

Çocuk ve *bebek* kelimelerini duymak daha kolay hale geliyordu.

"Korkuyla nasıl savaşabilirim?" Yollarındaki tek engel olsaydı, üstesinden gelirdi. Hayatını bu kadınla geçirmek için her şeyin üstesinden gelirdi.

Onun ikilemini düşündü, boş çıktı. "Ordudayken, tehlikeli görevlere gitmek zorunda kaldığınızda korkuyla nasıl savaşınız?"

"Elimdeki göreve odaklandım. Kurtarmak. Öldürmeye. Ya da her ikisine. Ama sonra, düşmanımı ve hedefimi tanıdım. Senin için herkes düşman. Her şey.

seni benden almak için bekleyen bir kaza. Benim amacım seni herkesten ve her şeyden korumak."

İç çekti. "Hayatta her şey olur ve sonunda sadece almadığımız şanslar için pişmanlık duyarız. Endişeleriniz arttığında, olumsuzluklardan kaçarak onları beslemeyin.

senaryoları kafanızdan geçirin, kendinizi başka bir şey düşünmeye zorlayın. İyi bir şey. Cesaretin için seni nasıl ödüllendirebileceğim gibi..."

"Kulağa hoş geliyor." Burnunun ucunu onunkine sürttü. "Daniel'la da konuşacağım. Belki onun da birkaç sırrı vardır." Çocukken annesini kaybetmiş, birçok arkadaşının ve askerin patlamalardan, düşman ateşinden ve hatta dost ateşinden öldüğünü görmüş olan adam bir zamanlar benzer korkular yaşamıştı. Dorothea ile geleceği için bir şekilde üstesinden gelmişti.

"Bebeğim." Selma'nın sesi mahzende yankılandı. "Yukarı gelmek isteyebilirsin. Seni ve güzel oğlunu görmek isteyen biri var. Onu senin ofisine yerleştirdim. Acele etsen iyi olur, çünkü beş parmaklı indirimli bir tipe benziyor."

Güzel çocuk mu?

"Geliyorum," diye Rynanne.

Henüz değil ama olacaktı. "Korkularımı nasıl yeneceğimi bulacağım," diye fısıldadı ona, "ve sonra benim olacaksın." Onu öptü, acımasız bir dudak buluşması. Dudakların *kısa* bir buluşması, çok kısa, onu üst kata götürmek için elini tutmadan önce.

Nefes nefese kalması onu hem gülümsetiyor hem de inletiyordu. Yerde uyuyarak bir gece daha hayatta kalabileceğinden emin değildi.

, Jude ofise ilk giren oldu, bir eli belindeki kılıflı . Kısa bir süre geri çekildi.

Savannah. Savannah ve siyah saçlı küçük bir çocuk. Thomas.

Sarışın kadın masanın önünde volta atarken yüzü kül rengi olmuştu. Oğlu onu bir masa sandalyesinden izliyor, dönüyor, dönüyordu.

"Savannah," soluk soluğa bağırdı Rynanne, etrafından dolanarak. "Ne oldu? Sorun nedir?"

Savannah ellerini sıktı. "Sadece her şey."

"Sen de kimsin? diye sordu çocuk asil bir ses tonuyla, sanki dünya onun keyfi için varmış gibi.

Savannah'dan bir inilti. "Thomas, lütfen. Cehennem hoş bir kelime değil.

Tamam mı?" "Sen benim patronum değilsin." Çocuk ona tükürdü ve kız

irkildi. "Cehennem,

Cehennem, cehennem."

"Özür dilerim," dedi Jude'a. "Seninle gelmeliydim ama sana güvenilebileceğimden emin değildim. Ben sadece... Çok şey yaşadım ve beni şehirden çıkarması için bir müşteriye para ödemeye karar verdim. Beni sevdiğini iddia etti ama tek istediği... Her neyse, Martin peşimdeydi ve neredeyse beni yakalıyordu." Alt dudağını çiğneyerek yaklaştı ve fısıldadı, "Beni cezalandırmak, öldürmek ve Thomas'ı kendine saklamak istiyor. Başka nereye gideceğimi bilemedim."

"Burada, bizimle kalabilirsin," dedi RYanne ona. "Dushku'ya yakın olacağını biliyorum ve bu ideal değil, ama güvenliğimiz birinci sınıf."

Savannah'nın varlığı RYanne ve bebeği tehlikeye atabilirdi.

Zaten tehlikede. Doğru, ama bu Dushku'ya saldırmak için bir neden *daha* verir.

Jude'un nabızı hızlandı ve göğsü yandı. Savaşması gereken korku onu ele geçirdi ve az önce çok büyük bir sınavdan geçemediğini biliyordu. Ama şimdi ve burada, umurunda değildi. RYanne'ın güvenliği söz konusu olduğunda pazarlık yapmayacak ya da içgüdülerini ikinci plana atmayacaktı.

"Brock'la birlikte kulübede kalabilir," dedi. "Orada da güvenlik aynı derecede sıkı ve girip çıkan müşterilere maruz kalmayacak ya da Dushku'nun çalışma alanındaki insanlar tarafından görülmeyecek."

O konuşurken Savannah başını salladı. "Evet. Kulübe. Orada kalacağız."

RYanne da başını sallayarak onu şaşırttı.

Adam ona bakakalmış olmalı, çünkü kadın "Ne? Ben daha iyi bir plan duyduğumda anlarım" dedi.

Onu öpmemek imkânsızdı. Ağzını onunkine bastırıp bir an, sadece bir an oyalandığında yanaklarında sıcak bir kızarıklık oluştu. Savannah gözlerinde çiğ bir kıskançlıkla onu izledi ve Thomas öğürüyormuş gibi yaptı.

"Brock'u alacağım ve arka çıkacağız." Ofisten çıktı, RYanne'ın elini mümkün olan son saniyeye kadar tuttukten sonra arkadaşını bulmak için kulübe doğru yürüdü.

Brock arka tarafta, gölgelerle örtülü bir masada oturuyordu. Boş bira şişeleri masasını kirletiyordu. Kafasını tıraş etmeyi bırakmıştı, şimdi bir kadın parmaklarıyla tararken saç telleri sivri uçlar halinde dışarı çıkıyordu. Gözleri kan çanağına dönmüştü ve her zamanki gülümsemesinden eser yoktu.

Jude bu sabah erkenden ailesinden haber aldığını biliyordu. Çiftin ruh halini karartmak gibi bir huyu vardı. Tam olarak bir şok değil. Ondaki bir çocuk olarak bahsediyorlardı.

hayal kırıklığına uğrattı ve onu geri dönüp aile işini devralmaya itti.

Şu anda bara bakmakla meşguldü... Dorothea ve Daniel'la birlikte oturan ve Selma içkileri karıştırırken gülen Lyndie'ye.

Korkuyla mücadele eden sadece Daniel ve ben değiliz.

Bir adam Lyndie'ye yaklaştığında Brock ayağa fırladı, kucağındaki kadın doğrulmak ya da düşmek zorunda kaldı.

Jude araya girdi ve arkadaşı adına özür dileyerek onu yoluna gönderdi. Brock'a "Yardıma ihtiyacım var," dedi.

Arkadaşı hiç tereddüt etmeden ona odaklandı. "Tabii ki."

Ofise giderken olanları anlattı. Brock saniyeler içinde huysuz bir sivilden sert bir askere dönüştü. Her türlü karanlık eylemi yapabilecek bir adam. Jude bu dönüşüme binlerce kez tanık olmuştu ve eğitim sırasında erkeğe yönelmesinin nedenlerinden biri de buydu.

Sevgi sevgiyi çağırırdı.

Savannah Thomas'ı kucağına almış, kalçasına yaslamıştı. Şimdi volta Rianne'dı.

"Savannah, bu Brock. Brock, Savannah."

Thomas Brock'a fincan tabağı kadar geniş gözlerle baktı. " olmuşsun."

"Çok fazla brokoli yiyorum," diye mırıldandı Brock.

"Burada kal," dedi Jude Rianne'a. Daniel ona göz kulak olacaktı. "Olmaz.

Asla olmaz." Başını salladı, siyah saçları yanaklarını okşuyordu.

"Ben de seninle geliyorum."

Earl ne yapardı?

Jude onunla tartışmak istese de aptal çenesini kapatmaya ve Rianne'ın en iyi olduğunu düşündüğü şeyi yapmasına izin vermeye karar verdi - korkuyla savaşmak, çocuğunun annesine güvenmek.

Kapıya doğru el sallayarak, onun önden giden Brock'u takip etmesini işaret .

Rianne çenesini kaldırarak kolunu sarışının beline doladı ve birlikte odadan çıkıp kamyonetini park ettiği arka sokağın girişine doğru ilerlediler.

Dışarıda, serin gece havası onun üzerinde dolaşıyordu. Rüzgar ılık çaldı.

Sokak boştu. Genellikle evsiz erkekler ve kadınlar Rianne'ın artık yemek servisi yapmasını beklerdi.

Endişe boynuna battı, savaş içgüdüleri alevlendi. Brock'a da batmış olmalı; sustu.

Sonra bir silah sesi duydu.

"Yere yat!" diye bağırdı Brock'la birlikte.

Jude, Rianne, Savannah ve Thomas'ı yere iterken Brock diğer yöne doğru atılarak yarı otomatik silahını çıkardı.

Bir el silah sesi duyuldu ve keskin bir acı Jude'un pazısını kesti. Sıcak sıvı kolundan aşağı döküldü. Havada dönerek yere indiğinde darbenin büyük kısmını aldı. Sonra döndü ve Rianne'ı vücudunun altına sıkıştırdı.

Brock ayağa fırladı ve kovalamaya başladı. Jude'un kolundaki acıya rağmen kadın ve çocuğu bir köşeye itti ve 44'avucuna aldı. Savannah ağlıyordu ama Rianne sessiz ve solgundu. Thomas sanki bir oyun oynuyorlarmış gibi gülümsüyordu.

Oyun yok. Bu ölüm kalım meselesiydi.

Jude'un yarasının yerine bakarak hedefin Rianne ya da Savannah olduğundan şüphelendi.

Kadınları yoldan çekmeseydi.

Kurşun Rianne'a isabet edebilirdi. Onu ve bebeği kaybedebilirdi. Bebeği! Bebek nasıldı?

"Kanaman var," diye soluk soluğa bağırdı Rianne. "Jude, vurulmuşsun."

"Sadece bir ." Aradaki farkı bilecek kadar çok vurulmuş ve sıyrılmıştı.

"Nasılslın?"

"Tamam, ben iyiyim ama... kanaman var," diye tekrarladı. "Bu bir şey değil. İyi olduğuna emin misin?"

Korkusu bulaşıcı olduğunu kanıtlamış olmalıydı. Artık sadece solgun değil, bembeyazdı. "Neden? Benim bilmediğim bir şey mi biliyorsun? Darbe bebeğe zarar verebilir mi?"

Küfür eden Brock geri döndü ve onu cevap vermek zorunda kalmaktan kurtardı. "Tetikçi kaçtı." Silahını kınına soktu ve her zaman taşıdığı küçük el fenerini çekti. "Sen şanslısın. Sadece bir sıyrık."

"Sana söylemiştim," dedi Rianne'a.

"Onu hastaneye götürün," diye bağırdı. "Ve beni de! Hemen. Bu saniye."

Jude'un protezinin üst kısmı dizinin alt tarafına iyice batmış, Rianne kollarının arasındayken ayağa kalkmıştı. "Onu şehre götürüyorum," dedi Brock'a. Ve sonra... Dushku'nun işini sonsuza dek bitirmenin zamanı gelmiş olabilirdi. Adamı uyarmıştı. Rianne'a zarar ver ve bedelini öde.

"Beni yere bırak." emri verdi, belli ki ona zarar verme riskini göze alamayacak kadar onun iyiliğini düşünüyordu. "Lütfen. Ben yürüyeceğim."

"Ben diğlerleriyle ilgilenirim," dedi Brock. "Sen git." Jude aceleyle kamyonu gitti.

"Jude," dedi Rynne, başını onun göğsüne yaslayarak, parmakları gömleğine dolanmıştı. "Dürüst ol. Bebeğe bir şey olduğunu mu düşünüyorsun?"

Sesini engelledi, onu rahatlatamadı - kendini rahatlatamadı.

Onu hastaneye götürün, nedenini sonra dinlersiniz.

YIRMI DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

RYANNE duştaki bankın üzerine tünemişti, üzerine sıcak su yağıyordu. Yalnızdı. Bu iyi bir şeydi. Aynı hem Jude'un boğazını yumruklamak hem de ona sarılmak istiyordu. Kalbinin çırpınışı durmamıştı; bu organ ona kanatları kırılmış bir kelebeği hatırlatıyordu.

Bu gece ultrasona girmişti. İlk ultrasonu. Korkulu ebeveynlere bebeklerinin hayatta ve iyi olduğuna dair güvence vermek için aceleye getirilmiş bir işti. Her anından nefret etmiş ve korkmuştu - ta ki sonunda kalp atışı güçlü ve emin bir şekilde bulunana kadar.

Jude'un korkusu onunkini beslemişti ve tersi de doğruydu. Ve sonrasında, rahatlamış olmasına rağmen yine de gergindi, çünkü Jude ultrason sonrasında tıbbi müdahaleyi reddetmişti.

Ya beklerken kan kaybından ölseydi?

Titreyerek dizlerini göğsüne çekti, kollarını bacaklarına doladı ve alnını dizlerine dayadı. Ne korkunç bir geceydi.

Cinayete teşebbüs. Jude yaralandı. Bir zamanlar her gün yaşadığı tadına baktı.

Hayır, yaşamadı. Bu şekilde yaşayamazdı, korku kalbinde çimentolanmış, aşılmaz bir duvar oluşturmuş ve zihninde her şeyi parçalıyordu.

Neşeli anılar ve sadece umutsuzluk bırakarak. O sadece var oldu.

Hastaneden ayrıldıktan sonra Blueberry Hill Polis Şefi ve Strawberry Valley Polis Şerifi ile görüşmüşlerdi. Her iki adam da gerçekten üzgün görünüyordu ve vurulma olayını araştıracaklarına söz vermişlerdi ama bir şey bulunacağından şüpheliydi. Dushku gibi adamlar izlerini nasıl örteceklerini bilirlerdi.

Farklı gerçekler onu bombardımana tutarken gözyaşları yanaklarını yaktı.

Jude onun için bir kurşun yemişti ve kimse cezalandırılmayacaktı.

En azından bebeğinin kalp atışları güçlüydü.

Jude ölebilirdi.

Bebeği bir pirinç tanesi büyüklüğündeydi.

Dushku cinayet işleyebilecek biriydi. Ya Jude'u öldürmeye karar verdiyse? Bebeği?

Jude onun kocası değildi, bu yüzden yarasının dikilmesi için özel bir odaya götürüldüğünde doktorlar ve hemşireler ona herhangi bir bilgi vermemişlerdi.

Bebegi bir göz kırpmasıyla diğeri arasında yok olabilirdi ve bunu durdurmak için yapabileceği hiçbir şey olmazdı.

Ugh! Bir ileri bir geri düşünceler ona kamçı etkisi yapıyordu. Ve gerçekten de bu, Jude'un her gün yaşadığı-var olduğu-işkencenin bir başka yardımcısıydı.

Eğer bu yolda devam ederse.

Onu sadece yıkım bekliyordu.

Korkuyla savaşmak ve onu yenmek zorundaydı. Sadece Rianne için değil, artık değil, kendisi için. Korku sağlıklı değildi. Zihinsel, duygusal ya da fiziksel olarak. Kendini erken bir mezara koyacak, hayatı acı ve pişmanlıkla dolacaktı.

Ama ona nasıl yardım edebilirdi ki? Canavarla o kadar uzun süre birlikte yaşamıştı ki, onsuz kendini tanıyamayabilirdi.

Dahası, bu gece sorunu daha da kötüleştirmişti. Eve dönerken onunla neredeyse hiç konuşmamış, ona aynı soruyu üç kez sormuştu. *İyi misin?*

Kabin kapısı açıldı. Jude içeri uzandı ve suyu kapattı. "Hadi seni kurulayalım." Elini uzattı ve ayağa kalkmasına yardım etti. Etrafına bir havlu sararken bakışları omzunun üzerinden ayrılmadı. "Belle ile lordlarının ve lordiçelerinin güneş odasında uyuduğunu bilmek seni mutlu edecektir."

Üstsüzdü, kolunda bir bandaj vardı ve üzerinde sadece bir çift boxer külot vardı. Saçlarını sıktıktan sonra tişörtlerinden birini başına geçirdi ve kollarını nazikçe deliklerden içeri soktu.

Sessiz ama vahşi bir gerilim yayarak onu yatağa taşıdı. "Ben pek hafif sayılmam ve kolun-" diye başladı. "İyi. Sadece biraz ağrıyor. Ve sen de hafif birisin."

Adam geri çekildiğinde, yarasına dikkat ederek kolunu çekiştirdi ve onu yanına yatmaya çağırdı. "Bu gece benimle kal," diye yalvardı. "Lütfen."

Bir duraklama. Gözünün altındaki kaslarda bir seğirme. Sonra elini kaldırdı. protez ve ona doğru kıvrıldı. Bir dakika diğerine karışırken, üzerindeki gerginliğin boşalmasını bekledi.

Olmadı.

"Konuş benimle," diye yalvardı. "Seni neyin rahatsız ettiğini söyle."

"Kafamın içinde vurulma anını tekrar edip duruyorum. Ne kadar yaklaştığını... Seni ne kadar çabuk kaybedebilirdim."

"Ama kaybetmedin."

"Onu öldürmek istiyorum," diye itiraf etti. "Hayır. Eğer kilit altında olsaydın-"

"Yakalanmayacağım. Sana söz veriyorum, kimse cesedi bulamayacak."

"Hayır. Sadece özgürlüğünü değil, kalbini de riske atacaksın." Kazdı tırnaklarını onun göğsüne geçirdi. "Ayrıca, başka biri kolayca yükselir ve Dushku'nun yerini alır."

"Ryanne-"

"Hayır, artık Dushku hakkında konuşmak istemiyorum." Jude'u istedi. Ültimatı yok. Bu andan başka bir an düşünmüyordu. "Öp beni. Bu gece olanları unuttur bana." *İzin ver ben de senin için aynısını yapayım.*

Başka bir yönlendirmeye ihtiyacı yoktu. Hayvani bir iniltiyle dudaklarını onunkilerin üzerine eğdi, dili giriş arıyordu. Hayır, giriş *talep ediyordu*. Onu hararet ve sıcaklıkla öptü, hiçbir şey geri çekilmedi.

Tutkusunu serbest bırakmıştı. "Bana erkek arkadaşın olduğumu söyle. Söyle. En azından bu kadarını kabul et."

Ona duyduğu aşk onu tüketti. Aşk ve ihtiyaç. Son birkaç gündür onsuz olmak cehennem azabı gibiydi. Şimdi ateşi vardı ve ilacı da ondaydı. Jude mükemmel miydi? Hayır. Kendi paylarına düşen sorunları olacak mıydı? Muhtemelen. Onsuz yaşamak istiyor muydu? Asla. Onun için mükemmel miydi? Kesinlikle.

"Sen benim erkek arkadaşımsın, Jude Laurent."

Acımasız bir memnuniyet yüzündeki kasları sıkılaştırdı. "Ve sen, Ryanne Wade, benim kız arkadaşımsın."

İri elleri göğüslerini yoğurdu. Meme uçları onun için büzülürken, başparmaklarını ağrıyan tepelerin üzerinde gezdirdi, dokunuşu neredeyse çaresizdi. Ama sonra, onun dokunuşu da aynıydı. Belki daha da fazla. *Neredeyse onu kaybediyordu.*

Onun her santimini aynı anda okşamaya, tadını çıkarmaya ve damgalamaya çalıştı; başarısız oldu ama onun burada olduğunu, iyi olduğunu ve birlikte olduklarını yeniden teyit ederken her saniyenin tadını çıkardı.

Şimdi ve her zaman mı?

Tişörtünün üzerinden meme uçlarını emerek vücudunda bir yol çizdi, sonra pamuğu sıyırdı ve göbeğini dilledi. Külotu olmadığı için

Onu engellemek için bir parmağını kızın içine soktu ve kızdan bir mutluluk çılgılığı kopardı.

"Bacaklarını aç," diye homurdandı. " böyle. Daha geniş. Seni bir kez daha tatmalıyım."

Serin hava kızın içten gelen ateşiyle buluştu ve kız ürperdi. Yine aşağıya doğru bir yol öptü... aşağıya... başı uyluklarının arasında geziniyordu. nefesi onu çıldırtıcı bir çılgınlığa sürüklüyordu.

"Jude." Sırtını eğdi ve kalçalarını kaldırarak adamın ağzını üzerine bastırmaya çalıştı. "Yap şunu. Lütfen."

Bir saniye geçti, iki. Bekleyişin ıstırap ona olan ihtiyacını daha da arttırdı.

"Tatlı seviyorum." Eğilip lambayı yaktığında yatak eğildi. Işık ikisinin de üzerine yayıldı.

Güzel Jude. Artık lacivert değil siyah olan gözbebeklerinde vahşi bir zevk parıldıyordu. Dudaklarını ikiye bölen yara izi onun acımasız çekiciliğini daha da artırıyor, ona gücünü ve engeller olursa olsun hayatta kalma isteğini hatırlatıyordu. Göğsündeki kaslar şişkinleşmiş, çizik izleriyle kaplanmıştı.

"Çok güzel," dedi, sesi kalındı ve sonra kalçalarının arasını yaladı.

Kolları havaya kalkarken, parmakları yatak başlığının etrafında kıvrılırken yarı inilti, yarı çılgılık gibi bir ses çıktı. Omurgası kemerli, binlerce Titremeler bir anda içinden geçiyordu. Kadın ona karşı kıvranıp serbest bırakılması için tutarsızca yalvarana kadar onu yuttu. Sonra parmakları da oyuna katıldı. Önce biri, sonra diğeri. Diliyle, o hınzır, harika diliyle birlikte çalıştılar.

"Bunu seviyorsun," diye homurdandı. "Hiç bu kadar ıslak olmamıştın."

Adam onu tekrar yaladığı an, tam o saniye, kadın bir roket gibi fırladı. Orgazm onu parçaladı, titremeleri yatağı salladı. Kadın yatağın üzerine yığılıp gevşerken, adamın devasa uzunluğunu içinde kaydırmasını bekledi. Adam onun yerine yan tarafına yuvarlandı.

Kadın adamın üzerine tırmanıp onu serbest bırakmaya hazırlanırken nefes alış birbirine karıştı.

"Hayır," diye homurdandı, elleri kızın belinde, onu hareketsiz tutuyordu.

"Söylediğimde ciddiydim. Benimle evlenmeyi kabul edene kadar seks yok."

Onu *kendi* mahrum bırakmayı mı düşünüyordu? "Oral seks demektir," belirtti.

", başka şekilde ifade edeyim. Benimle evlenmeyi kabul edene kadar *penetrasyon* yok." "Emin misin?" Kadın göğüslerini avuçladı ve adamın bakışları birden alçaldı.

meme uçlarına perçinlenmişti. "Parmakların içime girerken hiç sorun yaşamadı-"

"Parmaklarımın ne yaptığını biliyorum." Dişlerini göstererek onu sıkıca kavradı. Alnında ter parlıyordu ve yanaklarını tutku ateşi sarmıştı. Bu adam onu istiyordu. Hem de çok istiyordu. Bu bilgi onu heyecanlandırdı.

"Şey. Mavi toplar ciddi bir durum. Eminim her yıl en az bir erkeğin hayatına mal ." En utangaç gülümsemesiyle adamın vücudundan aşağı doğru eğildi, iç çamaşırını testislerinin altına sıkıştırdı ve ağzını ereksiyonun parlayan başının üzerinde gezdirdi. "Evliliği beklemeyi tercih ediyorsanız, beni istediğiniz zaman durduraktan çekinmeyin..."

Alnında bir damar zonkladı. Gergin bir ses onu terk ederken elleri çarşafı yumrukladı.

"Bunu bir *lütfe*n olarak kabul ediyorum, *sevgili Rianne, devam et*," dedi ve onu yuttu.

* * *

JUDE bütün gece ve sabahın ilk ışıklarına kadar uyuyan Rianne'ı yaralanmamış kolunun kıvrımlarında tuttu. Güneş ışığı pencere perdelerinin arasından sızıyor ama yatağa ulaşmıyordu. Dinlenemiyordu, zihni çok karışık, bir sabah kalkıp Uyandığında ihtiyacı olan her şeye sahip olduğundan emin olmak için birkaç kez. Bir bardak su ve bir avuç tuzlu kraker; ayrıca kendi başına banyoya giremeyecek kadar hasta olması ihtimaline karşı protezini de yeniden takmıştı.

Dushku konusunda ne yapacaktı?

Rianne haklıydı. Onun yerini başka biri -daha kötü biri- alırsa onu öldürmek hiçbir işe yaramayacaktı.

Jude ilk başta Savannah'nın ona kurup kurmadığını merak etmişti. *Eğer iş bana ya da sana kalırsa, sevdiklerine çiçek gönderirim*. Sonra akıllandı. Oğlunu çok severdi ve onu asla tehlikeli bir duruma sokmak istemezdi.

Rianne kıpırdanmaya başladığında, Jude duygularını zihinsel bir duvarın arkasına sakladı, zor bir başarıydı ama az önce başardı. Bunu görevler için birçok kez yapmıştı ve gerçeklere odaklanmasını sağlıyordu. Bu kez sorularına bir yanıt bulması gerekiyordu: Neden? Dushku neden Savannah'nın hayatına böyle alenen kastetmeyi tercih etmişti? Neden onu takip etmemiş, kulübeye gizlice girip onu vurmamıştı?

o uyurken? Belki Brock ya da Jude suçu üstlenmiş olabilir.

Dushku'dan başka biri onun ölmesini mi istiyordu?

Jude'un bildiği kadarıyla başka düşmanı yoktu.

Dushku'çalışanlarından biri patronunun sorununu ortadan kaldırmayı kendine görev mi edinmişti?

Mümkün ama olası değil. İtaatsizliğin sonuçları çok ağır olmalı.

Belki de Dushku mantığından ziyade duygularıyla hareket etmişti?

Fikir doğruydum ama bu Savannah'nın

Thomas yaşlı adamın sınırlarını zorlamıştı. Belki de çocuğu gerçekten seviyordu. Yine de neden çocuğun kazara yaralanması riskini alsın ki?

Ryanne gerinirken yumuşak bir iç geçirdi, vücudu Jude'unkine sürtünüyordu. Hava dişlerinin arasından tısladı. Dün gece en sevdiği şekerliş gibi onun aletini emerek onu kurutmuştu. Her saniyesinden zevk almıştı ama yine de vücudunun onun içine gömölme, onu doldurma ve damgalama ihtiyacını reddetmek onu... hassaslaştırmıştı.

"Günaydın," diye mırıldandı, kirpikleri titreyerek açılmıştı. Adam onunkini sıyırırken

parmaklarını omurgasındaki çıkıntıların üzerinde gezdirirken, dudaklarının tatlı bir gülümseme oynayıyordu.

Her gün, her saniye bu kadının güzelliğı artıyordu.

Ve biri neredeyse onu benden alıyordu.

Duyguları aceleyle ördüğü duvarı aştı, o kadar hızlı ve açgözlölükleri ona bir zamanlar bir filmde gördüğü zombileri hatırlattı; onlar Zombiler, her biri bir merdivenin basamağı gibi birbirinin üzerine çıkmış, sonunda biri duvarın tepesine ulaşmış ve *tüm* zombiler dökölmüşü. Uygun bir benzetme. Duyguları ölümden dirilmişti. Tüm korku, tüm dehşet, tüm öfke. Her biri, öncekinden daha güçlü bir şekilde ona akın etti;

Belki de demir pompalıyor ve steroid kullanıyorlardı. Genç hayatında pek çok şey kaybetmişti ama Ryanne ve çocukları bu listeye eklenmeyecekti; ne tür önlemler almak zorunda kalırsa kalsın.

"Nasıl hissediyorsun?" diye sordu.

"Şaşırtıcı derecede iyi. Midem sakinleşti." Kolunu adamın göğsüne doladı ve çenesini elinin üstüne koydu. "Ama seninki değil, değil mi? Yine çok heyecanlandın."

Sessizlik ona gerçekten daha iyi hizmet ederdi.

"Başka bir dil darbesine ihtiyacın var mı kovboy? Ya da belki beni sabah gezintisine çıkarmak istersin?"

Kanında kaynayan arzu şimdi kaynamaya başlamıştı. *Diren!* Evlilik onun için çok önemliydi. Kadının sorusunu duymazdan gelerek -kısmen- "Konuşalım, birbirimizi daha iyi tanıyalım," dedi.

Bir sırtış. "Pekala. Ne bilmek istiyorsun?"

Her şeyi. "Eğer bir gün boyunca biriyle hayatınızı değiş tokuş edebilseydiniz, kimi seçerdiniz?"

Gülmeden önce kaşları şaşkınlıkla kırıştı. "Neden biriyle yer değiştirmek isteyeyim ki? Kimseye bana baktığın gibi bakmıyorsun."

Daha sıcak kayıyor.

Onun şakağını öptü, dudaklarına sahip olma dürtüsüne zar zor direndi. "Sana nasıl karşı koyabildim ki?"

"Bilmiyorum. Bu hayatın en büyük gizemlerinden biri. Peki ya sen? Kiminle yer değiştirmek isterdiniz?"

"Sanırım... sen. Kendimi tekrar tekrar baştan çıkarırdım."

Homurdandı. "Senden zaten hoşlanmıyor olsaydım, şimdi başlardım."

Sevmiyordu. Neredeyse onu sevdiğini mi söyleyecekti?

"Sıradaki soru," dedi. Onun hakkında ne kadar çok şey öğrenirse, o kadar çok -Onu da severdi. "Hayatınızın geri kalanını ıssız bir adada geçirmek zorunda olsaydınız ve yanınıza sadece üç erkek alabilseydiniz, kimi seçerdiniz? Biri kitaptan, biri filmde, biri de gerçek hayattan olmalı."

Yüzüne yavaş bir gülümseme yayıldı. "Benim hayali erkeğim Jill Monroe'nun *Çıplak Peşinde*'deki Owen Perkins olurdu. O benim beyaz perdem olurdu

Kitap Lifetime filmine dönüştürüldüğünden beri çok seksi. Ve benim gerçek hayattaki erkeğim... hmm... bir bakalım... düşünüyüm..."

Jude onun tokatladı. "Birincisi, bu Owen denen adamın nesi bu kadar özel ki ondan iki tane istiyorsun ve ikincisi, gerçek hayattakini düşünmek zorunda mısın? Ciddi misin?"

"Birincisi, Owen seksi bir itfaiyeci ve yaptığı işi yeni takdir ediyorum. Ayrıca kelepçeleri çok iyi kullanıyor, bu da takdir etmeye başladığım başka bir şey. Seni sonsuza dek bu yatağa hapsetmek istiyorum. İkincisi, *sanırım* gerçek hayattaki kahramanım olarak seni seçerdim."

"Tahmin mi ediyorsun? Umarım kelepçe konusunda ciddisinizdir çünkü bir çift alacağım."

Kıkırdadı, göğsünün ağrımasına neden olan sevimli bir kız kıkırdaması.

Komodinin üzerindeki telefon aniden çaldı ve Scratching Post'tan gelen güvenlik mesajının az önce gelen kutusuna düştüğünü haber verdi. Birlikte kaskatı kesildiler, tüm aşk ve seks düşünceleri yok oldu.

Cep telefonunu kaydırды ve ne bulacağından korkarak videoyu açtı.

Başka bir yangın mı? Başka bir silahlı adam mı?

Onun yerine, kayınvalidesinin ön kapıyı çalmasını izledi.

BÖLÜM YIRMI BEŞ

RYANNE nasıl oldu da neredeyse vurulmayı istemeye başladı?

Kolay: Jude'un eski kayınvalideleri Russ ve Carrie Jones'un gelişi.

Jude güvenlik kayıtlarını kontrol ettikten sonra aceleyle giyindi ve RYanne'dan da aynısını yapmasını *rica* etti. *Kıçını kaldır, ufaklık. Gözümün önünden ayrılmanı istemiyorum.*

Dantel bir bluz ve yırtık olmayan bir kot pantolon giymiş, en iyi şekilde görünmek isterken merakına yenik düşmüş ve kendi isteğiyle Jude'u aşağıya kadar takip etmişti.

İlk tanışma yapıldı. Sadece isimler. Sonra çift ona yaltaklandı, yaralanması için endişelendi ve her ayrıntıyı öğrenmek istedi.

"Dün geceki mesajın beni çok korkuttu," dedi Carrie. "Biri seni vurmuş ama dedikodu duyarsak endişelenmemizi istemiyorsun, çünkü sen iyisin. Ama biz endişeliyiz. Daha fazla bilgiye ihtiyacımız var Jude. Bu sabah ilk iş arabaya atladık. Arkadaşın Brock bize nerede kaldığını söyledi, işte buradayız."

Ona vurulma olayıyla ilgili milyonlarca soru yönelttiler ve tatmin olduklarında -neden ya da kim olduğu hakkında bir şey söylemediği için biraz hayal kırıklığına uğramış olsalar da- ona hayatını sordular. RYanne arka planda durmuş, Carrie ona her tuhaf bakış attığında barın arkasına saklanmak istemişti, *"Sen de kimsin ve neden hâlâ buradasın?"* gibi.

Bu insanlar kızlarını ve torunlarını kaybetmişlerdi. Jude'un yeni bir aile bulduğunu öğrendiklerinde mutlu olmayacaklardı. RYanne asla Constance'ın yerini alamazdı.

Jude sadece arkadaşlarıyla başladığı güvenlik işinden ve RYanne'ı kasabadaki yeni kötü adamdan nasıl koruduğundan bahsederek en basit cevapları verdi. Carrie ancak o zaman rahatladı.

Hayır. Jude ve RYanne'ın çıktığını öğrense mutlu olmazdı.

Belki de aileyi yeniden bir araya gelmeleriyle baş başa bırakıp sıvışmalıyım. Bu şekilde Jude bir ilişkisi olduğunu itiraf etmeye kalkışmaz ve istemeden de olsa çifti incitmez.

Ön kapı aniden açıldı ve Jude silahına uzandı. Selma içeri girdiğinde rahatladı, her ne kadar yüz ifadesi çok sert olsa da. "Kızımın vurulmasıyla ilgili duyduğum şey de ne?"

Ryanne, "Ben vurulmadım, Jude ," diye cevap verdi.

"Oh. Pekala." Selma alnını sildi, *bu* evrensel bir *rahatlama* işaretiydi.

"Eminim iyidir. Bir mermiyi kadar lezzetli kasları var." Bugün boncuklu bir atlet ve bir çift kısa şort giymişti.

bacakları muhteşem bir şekilde sergileniyordu. Elli iki yaşında olmasına rağmen yirmili yaşlarındaki çoğu kadından daha iyi görünüyordu. "Kim varmış burada?"

Jude derin nefes aldı, yavaşça verdi. Belli ki ne olduğundan şüphelenmişti. Ryanne biliyordu: Selma bu iyi insanları birkaç dikkatsiz sözle mahvedebilirdi. Ryanne'la çıktıklarını itiraf etmezse, gerçek daha az nazik başka yollarla ortaya .

"Selma, kayınvalidemle tanış. Carrie, Russ, bu Selma, Ryanne'ın annesi." Onu yanına çağırmak için kolunu uzattı. "Ryanne ve ben çıkıyoruz."

Bundan kurtuluş olmadığını gören Ryanne isteksizce onun elini tuttu ve yanına gitti.

Carrie'nin yüzü kızardı. "Ben... Ben senin biriyle çıktığını fark etmemiştim." Selma'nın yaşlarında görünüyordu ama hayat ona o kadar nazik davranmamıştı. Keder onu yaşlandırmıştı, Sevdiklerinin kaybı yüzündeki her çizgide belirgindi. Gözlerindeki çaresizlikle Jude'a odaklandı. "Kasabaya geleli çok uzun zaman olmadı. Acele bir ilişkiye girmek konusunda endişelenmiyor musun? Peki ya Teksas'a dönme planının ne olacak?"

Ryanne'ın nefesi kesildi. "Teksas mı?" Taşınmak için plan mı yapmıştı?

"Strawberry Valley'de kalıyorum," dedi Jude, Ryanne'ın elini öperek. "Ve çıkmaktan daha fazlasını yapıyorlar." Selma ellerini Ryanne'ın ellerinin üzerine koydu.

kalçalar. "Neredeyse nişanlandılar. Jude benim kızın fırınına bir çörek koydu." Carrie sarsıldı; Russ ağzı açık kaldı.

Ryanne inledi, yerin açılıp onu yutmasını diledi. Bu. Kaçınmayı umduğu şey buydu.

Jude'un hakkını yemeyelim, bu ani açıklamayı iyi ; kayınvalidesinden özür dileyerek Ryanne'ı aşağılamadı ve Selma'ya bağırmadı. "Yeni öğrendik."

Russ önce şoktan kurtuldu. Uzun boylu, zayıf ve sevimli adam Jude'un elini sıktı. "Tebrikler evlat. Bir afet seçmişsin."

Carrie şimdi hırıltılı bir sesle hırkasının yakasını çekiştiriyordu. "Ama şehre geleli çok olmadı," diye tekrarladı.

Selma gülerek Russ'ın karnına dirsek attı. "Sadece bir gece sürer. Öyle değil mi yakışıklı?"

"Kesinlikle öyle," dedi Russ gerçek bir sırıtışla. "Bu bir kutlama gerektiriyor."

Cidden. Bu kadın penisi olan herkesi etkileyebilir.

"Coni'miz yeniden mutlu olduğunu bilse çok sevinirdi, Jude." Carrie'nin duruşu değişti, sertleşti ve dikkatini Rianne'a çevirdi. "Çok iyi bir kızdı, herkese karşı nazıktı. Öğretmendi, biliyorsun. Öğrencileri onu çok severdi."

Rianne, "Onu tanıdıkları için kutsanmışlardı," dedi. "Jude'un hayatını kesinlikle en iyi şekilde zenginleştirdi."

Carrie çantasının askısını düzeltti. "Ne iş yapıyorsun Rianne?" "Barın sahibiyim." *Schlepp içiyor.*

"Oh. Anlıyorum."

Rianne Jude'un elini sıktı. "yoksa Selma'yı çalıp mutfağa gireceğim, böylece bu geceki köpük partisini planlayabiliriz."

Jude da onu sıkarak verdi. "Lütfen gitme," dedi. "İçeride kal."

Merhaba, korku. Yüzeyden asla uzaklaşmaz.

",," dedi, bir taviz vererek. "Ama hiçbir koşulda Chips Ahoy olmadan dönmeyin!"

"Yapmayacağım." *Teşekkür ederim*, diye mırıldandı.

sallayarak Carrie ve Russ'a veda etti ve annesini mutfağa sürükledi.

* * *

Daniel, Rianne'a göz kulak olmak için Tırmalama Karakolu'na varır varmaz, Jude, Russ ve Carrie'yi yemeğe götürdü. Strawberry Valley'nin kasaba meydanında bulunan Two Farms'ta aceleyle yenilen yemekte Rianne hakkındaki soruları geçiştirmek için elinden geleni yaptı. Bugün kayınvalidesini incitmişti. İstemeden, evet, ama incitmişti. ve bu ona hiç iyi gelmedi.

Yine gerçeği planlamıştı ama bilgiyi yavaş yavaş vermek istemişti, bomba gibi patlatmak değil.

Ryanne'ın ikilemini anladığını fark ettiği an, ona ne kadar derinden aşık olduğunu artık inkâr edemezdi.

Öğle yemeğinden sonra Russ ve Carrie'yi Strawberry Inn'e götürdü, çünkü birkaç gün kalmaya karar vermişlerdi.

Hayal kırıklığına uğradıklarını anlamıştı. Constance tek çocuktı ve Jude onlara kalan tek şeydi. Onun hayatına devam etmesi, yeni bir aile kurması onları yıkmış olmalıydı. Ama Ryanne'ın gitmesine izin vermedi. Hayır. Şimdi, asla. Bir şekilde Carrie ve Russ'ın sadece yeni bir aile kurmadığını, onların ailesine de katıldığını anlamalarını .

Çifti kapılarına kadar geçirdi ama vedalaştıktan sonra gitmek için döndüğünde Carrie onun bileğini tuttu. "Endişeliyim, Jude. Kızlarını değiştirmek için Ryanne denen kişiyi hamile mi bıraktın?"

Yıllar sonra ilk kez canı bira çekti. "O benim çocuğumun annesi olacak," dedi ve Carrie'nin yüzü kızardı. "Lütfen onun hakkında saygı duyuyorum."

Yanaklarının rengi soldu ama başını salladı. "Haklısın. Özür dilerim."

"Hayır," diye cevapladı sonunda. "Hamileliği bilerek yapmadım." Ama olmuştu ve bunu değiştiremezdi. "Constance'ın yerini almaya çalışmıyorum. Yapamam, ayrıca yapmak da istemiyorum. O benim bir parçam ve kalbimde her zaman özel bir yeri olacak. Ama fark ettim ki Burada olmayan birine tutunurken, burada olan başka birine tutunmaya çalışmak imkânsız. Olması gerekeni bırakıp Ryanne ile olabilecek olana tutunmak zorundaydım."

"Ben sadece... Bence bunu iyice düşünmelisin. Coni ile evlendiğinde 18 yaşındaydın. Şimdi uzun süreli bir ilişkiye mi atlıyorsun?"

Artık yeniden biriyle çıkmaya hazır olduğuna göre... ne bileyim... sahaya falan çıkman gerekmez mi? Yuva kurduğuna pişman olmayacağından emin olman gerekmez mi?" Sanki başka herhangi bir kadın Ryanne ile kıyaslanabilirmiş gibi.

İlk andan itibaren onu saplantı haline getirmiş ve ele geçirmişti, bir şekilde acısının en kötüsünü almış ve ona her sabah uyanması için bir sebep veriyordu. Ona zevk vermiş, kederini silmişti.

Ve gerçekten, sahada oynamıştı. Bunu bir daha yapmaya hiç niyeti yoktu. Brock'u ve onunla yatan diğer askerleri izlemişti. İsteyen herkes; yabancı kadınları tavlama mutlu etmemişti. Sadece daha mutsuz etmişti.

"Onu seviyorum," dedi ve bir şimşek çakması şiddetiyle bu ifadenin doğruluğunu fark etti. Bunun hakkında düşünmesine gerek yoktu. Aşk oradaydı, içinde bir ışıktı. Parlak bir umut ışığı.

Ryanne Wade'i varlığının her zerresiyle seviyordu ve yavaşça ya da nazıkçe düşmemişti. Bir uçurumdan atlamış ve hızlanarak düşmüş, kalbinin kırılğan kalıntılarını ona emanet etmişti.

Onu hayattan daha çok seviyordu. Zekasını, şımarık ağzını ve anlat-anlat- olduğu gibi. Onun seks kedisi oyunculuğunu ve onun için sergilediği cesur tutkuyu sevdi.

Carrie geri adım attı ama onun tatmin olmaktan çok uzak olduğundan şüpheleniyordu. "Özür dilerim," dedi. "Fark etmemiştim..."

Ona sarıldı ve yanağından öptü. "Bu gece Scratching Post'ta çalışacağım ama sabah gelip seni kahvaltıya götürebilirim. O zaman konuşuruz, tamam mı?"

Gözlerini ondan kaçırdı ve başını salladı. Russ'a hoşça kal dedi ve markete gidip bir ya da on iki paket çikolatalı kurabiye almak üzere yola çıktı.

Bu arada Brock'tan bir mesaj . Bu kızın adı Savannah "Vanna" White, benimki de Brock "Rock" Hudson. Bu beni korkutuyor. Bunun dışında, burada her şey yolunda.

Jude bara döndüğünde, Blueberry Hill'den iki memurun yanı sıra Strawberry Valley'den iki memurun dün geceki saldırıdan kalan mermi ve kovanı ararken yetki konusunda tartıştıklarını gördü. Onları işleriyle baş başa bırakıp içeri girdi.

Jude hâlâ Dushku konusunda ne yapacağına karar verememişti.

Doğrudan cinayet masadan kalktığı için seçenekleri sınırlıydı. Tehditler yeterli olmamıştı. Ateşe ateşle karşılık vermek sadece daha fazla şiddetin habercisiydi.

Yangına suyla müdahale edin.

Geçmişte suçlularla uğraştığı için, Dushku'nun tek bir şeye tepki vereceğini hissediyordu: kazanmak için planladığı her kuruşu kaybetmek. Ek bir bonus olarak, eğer parası yoksa hiç kimse yerini almak için yükselmezdi. Kazan-kazan. Sorun çözüldü.

Selma mutfakta oyalanıyordu. Jude onun gizlice geçip daireye yöneldi. Koridora ulaşır ulaşmaz bir ağlama sesi duydu.

Kapıyı kırıp girdiğinde RYanne'ı oturma odasında yerde oturmuş, yavru kedilerden birini göğsüne bastırmış, hıçkırır hıçkırır ağlarken buldu.

"Ne oldu?" diye kükreyerek ona doğru koştu.

Cumbalı pencerenin önünde volta atan Daniel, avuçlarını açarak ellerini havaya kaldırdı. "Ben sadece Dorothea'nın iki kediye evlat edinme heyecanından bahsettim. Sonra sular durulmadı."

Hamilelik hormonlarından olmalı. Bundan nce RYanne hiç ağlamamıştı. Ve bu iyi bir şey olabilir. Diğer her şeyde olduğu gibi ağlıyordu: tüm varlığıyla. Yüzünü kırmızı lekeler kaplamıştı, gözleri şişmişti, burnu akıyor ve omuzları titriyordu.

"Yavru kedilerimi çok özleyeceğim ve tek yapmak istediğim Chips Ahoy! yemekti ama sonuncusunu yedim ve sen yeni bir paketle burada değildin ve bir paket çikolata yemeyi düşündüm ama onlar aynı değil ve ben de aynısını istiyorum ve sence lordlar ve lordetler onlar gittiğinde beni zlerler mi ve ya depresyona girerlerse?" Sniffle, sniffle.

Söylediklerini anlaması biraz zaman aldı ama anladığında da hemen onu ikna etmeye çalıştı. "Tüm yavrular bizde kalabilir, aşkım. Hatta bu konuda ısrar ediyorum."

"Saçmalama," dedi burnunu çekerken. "Dorothea ve Lyndie'ye yavru kedi sözü verdim, bu yüzden yavru kedileri olacak."

"Eyalet genelindeki barınaklarda bir sürü yavru kedi var. Kim demiş birilerine yavru kedilerimizi vermek zorundayız diye?" Bu kadına karşı şefkatle dolup taşan adam saçlarını okşadı, şakaklarını öptü. "Ayrıca, daha fazla kurabiye getirdim. Gördün mü?"

"Neden bana kurabiye getirdin? Lanet , Jude! Ya şişmanlarsam ve beni istemeyi bırakırsan?"

"Ne kadar çok kazanırsan, o kadar çok sevicek tarafın olur." Kız onun aşk mesleğine hazır olmayabilirdi ve onu korkutmak istemiyordu. Ya da bir tanığı olmasını. Ama az önce ona *aşk* demişti. Daha dikkatli olmalıydı. "Söz veriyorum, seni istemekten asla vazgeçmeyeceğim."

Kadın adama doğru eğildi ve adamın hoşuna gidecek şekilde gözyaşları yerini içten bir kıkırdamaya bıraktı. "Aşır tepki verdiğim için özür dilerim. Son zamanlarda neyim var bilmiyorum. Bildiğim bir şey var. reğini pişiriyorum. Ayrıca sana sümüklü ağladığım için de özür dilerim. Ne kadar utanç verici."

Kahretsin, bu kadını tüm kalbiyle seviyordu ve onun her zaman mutlu olmasını istiyordu. *Onu kaybedemezdi. Asla.* "Bu gece yatakta geçirip osuracağım. Sonra da

eşit ol."

"Tamam, artık resmileşti. Beni iğrendiriyorsunuz," dedi Daniel, açıkça gülmemeye çalışarak.

Ryanne, Jude'a kirpiklerini kırptırmadan önce ona çift kuşlu bir selam verdi. "Bu çok hoş olurdu, teşekkür ederim. Bu arada, umarım kurabiyeler konusunda şaka yapmıyordun. Kesinlikle bir takasa varım. Senin kurabiyelerine karşılık benimkiler."

Bir kahkaha attı. Aptal, harika kadın.

O günkü görevleri değişti. Daniel'dan kurtulmak, Ryanne'in içine girmek.

Hayır, hayır. Oyunun sonunu gözden kaçırmamalıyız. Geçici zevkten önce ömür boyu bağlılık. Akıllara durgunluk veren zevklerden bile.

Doğrulmadan önce kızın şakağına bir öpücük daha kondurdu. "Daniel ile bu gecenin güvenliği hakkında konuşmam gerekiyor." Diğer şeylerin yanı sıra. "Alt kattaki ofisinizi kullanmamızın bir sakıncası var mı?"

"Git, ," dedi, kapıya el salladı ve en yeni kurabiye yırttı. "Artık seninle uğraşamayacak kadar meşgulüm." Ağzından kırıntılar döküldü. "Ama sakın benim için endişelenmeye kalkma. Bu yüzyılda bir ara sevişmek istiyorum."

Daniel eliyle ağzını kapattı ama adam aptal gibi kıkırdamayı kesmedi.

Jude arkadaşını alt kata götürürken sessiz kaldı. Hiçbir kameranın konuşmalarını Ryanne'a ya da başka birine aktaramayacağı ofisine girdiklerinde, Daniel'ın Dushku'nun hesaplarını boşaltma konusundaki düşüncelerini sordu.

"Yapılabilir. Yasadışı ama yapılabilir. Eğer bu hesaplar temizlenmeden önce planlarımızdan haberdar olursa, cehennem ateşini serbest bırakacaktır."

"Yasal konular hakkında endişelenmiyorum. Kimse yanlış bir şey yaptığımızı kanıtlayamaz. Dahası, parayı kendimiz için almayacağız. Her kuruşunu seks köleliğine karşı mücadele eden bir kuruluşa vereceğiz." Ve bu arada, Ryanne'ı uzun vadede koruyarak Dushku'dan sonsuza kadar kurtulabilecekti.

Uzun vadeden bahsetmişken...

Masanın önünde volta atarken ensesine masaj yaptı. "Bir dakikalığına Dushku'yu unut. Bir zamanlar Dorothea'yı da anneni ve pek çok arkadaşımızı kaybettiğin gibi korkuyordun. Nasıl durdun?"

"Korkmayı

bırak..." Kırpılmış

bir baş sallama.

"İlk başta yapmadım. Sonunda ikisine birden sahip olamayacağımı anladım. Dorothea'yı ve korkuyu bir arada tutamazdım. Denediğimde, onu delirttim. Ve kendimi!"

"Ben de aynı şeyi fark ettim," diye itiraf etti, "ama bunun bana bir faydası olmadı. İkimizi de delirtme aşamasındayım." Ve bu ironik değil miydi? Tek yapmak istediği onu yakınında tutmaktı ama sözleri ve hareketleriyle sadece onu kendinden uzaklaştırıyordu.

"Şimdi dostum, kaliteli bir karar vermek zorundasın. Her an senden alınabilecek olmasına rağmen onunla kal ya da gitmesine izin ver. İkimiz de neye karar vereceğinizi bildiğimize göre, bir sonraki bölüme geçebiliriz. Düşünceleriniz gerçekliğinizi belirler. Bir şey hakkında düşünürseniz, çok geçmeden duygularınız da onu takip eder. Her gün seçimler yaparsınız ve bu seçimler geleceğimizi belirler. En küçük kararın bile büyük bir etkisi olabilir. Kelebek etkisi. Düşünceler ve eylemler enerji dalgaları yaratır. Enerji de hareket yaratır. Bu yüzden korkuya düşman gibi davranmaya başlayın, bir gün duygularınız ve diğer her şey size yetişecektir."

"Korku düşmandır." RYanne ile ilişkisinin önündeki tek engel buydu. "Ama ona şekilde nasıl davranacağımı henüz kavrayamadım."

"Her seferinde bir düşünceyi öldürerek başlayın."

"Ve?" Daha fazlasına ihtiyacı vardı, anında mucizevi bir tedavi istiyordu.

"Zihninizi başka bir şey düşünmeye zorlayın. İyi bir şey. Kadının hakkında, belki. Gülümsemesini."

Başka bir deyişle, anında mucizevi bir tedavi yok. "RYanne da aynı şeyi önerdi. Şimdiye kadar başarısız oldum."

"Belki de çok nazik davranıyorsun. Korku çirkin yüzünü her gösterdiğinde, size yapmamanızı söylediği şeyi yaparak onu kanlı bir hamur haline getirin."

BÖLÜM YİRMİ ALTI

KOVBOY: ?

Ryanne: Neden bilmek istiyorsun? Benimle açık saçık seks yapabilmek için mi?

Kovboy: Wade.

Aw! Geceyi benimle geçirdin ve hala adımı hatırlıyorsun. Tek boynuzlu at olmalısın.

Kovboy: Seni bulacağım.

Ryanne: Zor gibi. mi? Sert mi? Seni orgazm etmemi talep etmeyi mi planlıyorsun? Eminim . Asıl soru : Ellerimi mi, ağzımı mı yoksa vücudumu mu kullanmamı istiyorsun?

Başka mesaj gelmedi ve Ryanne gülümsedi. Jude'la dalga geçmek gününün en önemli olayı haline gelmişti.

Bu ve Brock'un ona Savannah ve Thomas hakkında gönderdiği güncellemeler.

Brock: Çocuk az önce buz gibi bir biraya ihtiyacı olduğunu bağırdı. Buna nasıl cevap vermem gerekiyor?

Brock: Vanna uzaktan kumandayı saklamış, bu yüzden kanalı değiştiremiyorum. Elbiseye Evet De'yi izliyor. Umarım Dushku beni öldürmesi için birini gönderir.

Bir keresinde Savannah kendi mesajını göndermek için onun telefonunu çaldı.

Brock: Ben Savannah. Jude'u bu akşam için ayırmanın bir yolu var mı? Erkeğini çalmak istemiyorum, yemin ederim. Sanki bu mümkünmüş gibi! Sana bakışı, erkekleri tanırım ve onun

Hepsi senin. Ama bu seksle ilgili değil. Sadece onu Brock the Cock'tan daha çok seviyorum. (Ama Brock berbat!

Keşke Jude korkusunun üstesinden gelebilseydi!

Ryanne: Onu bağışlayabilirim, ama beni kaybetmekten korkuyor ve gözünün önünden ayrılmama izin vermiyor. Bu beni deli ediyor. Erkekleri tanıdığını söylüyorsun, ne yapmalıyım?

Brock: Kızım, endişelenmen gereken zaman, seni gözünün önünde tutmaya dayanamadığı zamandır.

İyi bir noktaya değindin.

Mutfak kapıları aniden açıldı, Jude onu görünce ters ters bakarak içeri girerken kapının arkasından gelen kahkahalar ve yüzlerce farklı konuşma kulaklarına hücum etti.

"Sinir bozucusun," diye .

"Hayır, ben preorgazmikim. Ve sen de öylesin. Bu yüzden bu kadar sinirlisin."

Bir sonraki adımında tökezledi ama hemen kendini düzeltti. Yayıdığı gerginlik bir anda değışti, stresten açlığa dönüştü.

Kına yakmamak için elinden geleni yaparak pastırma, jalapeño ve jöleli sandviçler için gerekli malzemeleri sıraya dizdi. Atıştırmalıklar yerine yemek servisi yapmak son etkinlikte büyük ilgi görmüştü, o yüzden bu devam etmeye karar vermişti. Caroline ona yardım ediyordu ama uçarı kız on dakika önce beş dakikalık bir mola vermiş ve henüz dönmemişti.

"Korkuyla savaş nasıl ?" diye sordu. "Geliyor," dedi

Jude.

"Ne yazık ki bu gece gelen *tek* şey bu." Dün geceki aşk bir sapmaydı. Adam hâlâ "teklifine" evet diyene kadar ona direnmeye kararlıydı ve kadın da hâlâ korkusunu yenene kadar direnmeye kararlıydı.

Bu korkunun her zamankinden daha bulaşıcı olduğu kanıtlanmıştı; onu da ele geçirmeye çalışıyordu. Ya silahlı adam geri gelirse?

Ancak Ryanne zihninin en kötü senaryo oyununu oynamasına izin reddetti - kesinlikle reddetti. Endişe mutluluğu ve sakinliği yok ediyordu ve her ikisi de Jude ve bebeğin onun mutlu ve sakin olmasına ihtiyacı vardı.

"Söylediğim her şeyi bir imaya dönüştürmek zorunda mısınız?" diye homurdandı.

"Evet. Ne diyebilirim ki? Bu benim süper gücüm. Ve eğer düzenli olarak sevişiyor olsaydın, bundan heyecan duyardın."

Homurdanarak kendine limonsuz bir bardak su doldurdu ve tezgâhın ucundaki sandalyeye çökerek dizüstü bilgisayarını kurdu. Harika. Mutfak artık onun yeni çalışma alanı olmuştu.

Tırmalama Karakolu'nu içeride ve dışarıda korumaları için Strawberry Polis Departmanı'ndan memurlar tutmuştu. Dushku ona karşı bir hamle daha yaparsa, büyük bir sürprizle karşılaşacaktı. Ve gerçekten, Rianne onu bekleyebilirse, en iyi çabalarına rağmen başarılı olursa, belki sonunda pes eder ve yoluna devam ederdi.

En azından bir kız umut edebilirdi.

"Gecenin kalanında benden uzak durursan," dedi, "bana mesaj atmazsan ya da beni kameradan , evliliğe hazır olduğuna inanacağım."

Başını ekrandan kaldırmadı. "Dushku gittiğinde bile senden ayrı bir gece geçirmek istemeyeceğim. Bana başka bir görev ver."

İnatçı adam. "Her zaman bir tehdit olacaktır. Bir virüs. Bakteri. Kötü sürücüler. Yanlış giden bir soygun."

Adamın "Sen ve çocuğumuz ölürseniz, ben de ölürüm" gibi bir şeyler mırıldandığını düşündü. "Jude," dedi ayağını yere vurarak. "Bu sözlerinde ciddi olsan iyi edersin.

mecazi olarak çünkü-"

"Biraz huzur ve sessizliğe ihtiyacım var, Wade." *Yaz, yaz, yaz.*

"Çalışıyorum."

Gözlerini devirdi. "Yeni bir müşterin mi var?"

"Sen benim tek müşterimsin. Ekibin geri kalanı diğerleriyle ilgileniyor. Tarafından

Bu arada, artık paranızı kabul etmiyorum. Güvenliğiniz artık ücretsiz."

Ne! " olmaz! Sen bir işyeri işletiyorsun ve bana ve Rianne Jr.'a bakacaksan para kazanmalısın."

Sonunda yukarı baktı. Tek kaşını kaldırdı. "Yani diyorsun ki para kazanmak için paranızı mı harcıyorsunuz?"

"Ticaret böyle işler. Ayrıca, su için bana iki dolar elli sent borcun var."

Burnunun kemerini sıktı, omuzları çöktü. Zavallı adam.

Hiç bu kadar yorgun görünmemişti. "Parayı seyahatin yerine bebek için kullan. Sorun çözüldü."

Caroline aceleyle mutfaka girdi ve ne diyeceğini bilemediği için cevap veremedi. "Özür dilerim, özür dilerim. Bu kadar uzun sürmesini istemezdim."

Gömleğinin düğmeleri artık aynı hizada değildi ve saçları at kuyruğundan çıkıp kızarmış yüzüne dolanmıştı.

Ryanne şimdi Jude gibi homurdanarak ona, "Kendi vaktinde öpüş," dedi.

Neden onun seyahati için para harcamasını istemiyordu? Onunla şehirde kalmasını mı istiyordu?

Onunla şehirde kalmak istiyor muydu?

Hayır! Annem gibi olmayacağım. Hiçbir erkek, onun erkeği bile, hayallerini yaşamasına engel olamaz. Jude onunla gelmek isterse, harika. Gelmezse, tamam.

Lütfen, lütfen benimle gelmek iste.

Çubukta kaka! Tekrar ağlamaya başlamasa iyi olur.

"Yapacağım." Caroline Ryanne'ın yanına gitti ve jalapeño jölesini devraldı. "Kendimi , özür dilerim. Uzun zaman oldu, ne demek istediğimi anlıyorsunuzdur."

"Kim bu adam?" Ryanne sordu.

"Liseye beraber gittiğimiz biri. Glen Baker. Onu hatırlıyor musun?"

"Hatırlıyorum. İş buldu mu?"

Jude'un dikkati dizüstü bilgisayarında kalırken, aniden her türlü memnuniyeti yaydı, açıkça Glen başka birini bulduğu için mutluydu.

"ama nerede olduğunu söylemiyor," dedi Caroline. "Deneme amaçlı çalışıyor ve uğursuzluk getirmek istemiyor."

Jude mırıldandı, "Aptal."

"Bay Laurent'a aldırmayın," dedi Ryanne. "Eğer bir beyefendi olsaydı, bizi rahat bırakırdı."

Caroline'ın dudaklarının kenarları yukarı doğru kıvrıldı. "Tatlım, bir erkeğin odadan çıkmasını istiyorsan tamponlardan, adet kramplarından ya da mayadan bahsetmeye başlamalısın."

Jude kaçmaktan çok gülümseyecek gibi görünüyordu.

"Şimdi," dedi Caroline, "neden biraz ara vermiyorsun? çalışıyorsun." "Sadece daha sonra sert oynayabilmek için. Yakında Roma'ya gideceğim," dedi. Gerektiğinden biraz daha fazla hacimle.

"O zaman çok çalışıyorum." Caroline suratını astı. "Çilek Vadisi'ndeki herkes dışarıda köpüklerle eğlenirken biz burada sıkışıp kaldık.

Burada sandviç yapıyorum."

"Sandviç yapmak ve para kazanmak. Ve bilginiz olsun, para kazanmak eğlenceden daha önemlidir." Jude'un hatırı için bir kez daha sesinin tonunu yükseltti.

Onu görmezden geldi. Ya da öyle davrandı.

Garsonlardan biri kapıdan kafasını uzattı. "Bir sipariş daha var. Vandercamp ve yardımcısı için yemek nerede? Huzursuzlanmaya başladılar."

"Buyurun." Caroline iki tabağı hızla ona doğru uzattı.

Jude'un iyi olup olmadığından emin olmak için bakışlarının sürekli kendisini aradığını bilen RYANNE, bebek için para yorumundan dolayı ona işkence etmeye karar verdi ve her fırsatta göğüslerini Jude'a değdirerek etrafını temizledi.

Gerginliği katına çıktı ve nefesi kesildi, aralarındaki hava aniden çatırdadı.

Karnındaki kaslar kasıldı, bacaklarının arasında sıcaklık birikti.

Sütyeninin altında, meme uçları boncuk boncuk olmuş ve bir dokunuş için can atıyordu. Onun . Sadece onun dokunuşu.

Bir planın geri tepmesi hakkında konuşun! Sonunda *kendine* işkence etmeye başlamıştı. Bu uzun bir gece olacaktı.

* * *

JUDE, birbiri ardına müşterilerle görüşen RYANNE'ı takip etti. Gölgede kalmasına rağmen yine de herkesi rahatsız etmeyi başarıyordu. O yaklaştığında insanlar gülmeyi, köpük püskürtmeyi ve içmeyi bırakıyordu. Konuşmalar kesildi.

RYANNE omzunun üzerinden ona ölüm bakışları fırlatmaya devam etti ama o geri adım reddetti. Gergindi, bacağı ağrıyordu ve vücudu hazırды. Onun kollarına *ihtiyacı* vardı ama onu yakınında tutmakla yetinmek zorundaydı.

Daha da kötüsü, uyandığında onu er ya da geç kaybedeceği hissine kapılmıştı ve geçen her saatle birlikte bu uğursuz his daha da artmıştı.

Kahretsin, bu hissin kaynağını biliyordu ve o da biliyordu. Başka ne olabilir ki? Korku. Bir zamanlar eski bir dost gibi davrandığı düşmanı.

Korku çirkin her gösterdiğinde, size yapmamanızı söylediği şeyi yaparak onu kanlı bir hamur haline getirin.

Daniel'ın sözleri Jude'un zihninde sürekli tekrarlanıyordu. Korku ona RYanne'ı plastik baloncuklara sarmasını, Tırmalama Direği'nin içine kilitlemesini ve asla ayrılmasına izin vermemesini söylüyordu. Hatta onun seyahat etmesini engellemenin yollarını bile düşünmeye başlamıştı. Ya uçak düşerse? Ya kaçırılırsa ya da tecavüze uğrarsa?

Argh! Kafasını duvara vurmak istedi. Tam tersini yapmak zorundaydı - balonlu ambalaj yok, bara kilitlemek yok, Oklahoma'da kalmasını emretmek yok.

Kahretsin. Roma'ya gitmekte ısrar etseydi, o da onunla gitmekte ısrar ederdi. Bunu daha önce de önerirdi ama kızları olmadan seyahatlerin anılarıyla yüzleşmek istememişti ve aslında RYanne'ı gitmekten tamamen vazgeçirmeyi .

Kalsa da gitse de anılarıyla yüzleşmesi gerekiyordu.

"Bana daha yapıştırsan kovboy, beni boğacaksın. Ve müşteriler! Planladığım parayı harcamayı bıraktılar. benim için harcayabilesin diye şifonyerin üzerine bıraktım."

Kadının sesindeki bıkkınlığı duydu, geri çekilmesi gerektiğini biliyordu. Sonra onun adıyla bir tezahürat patlak verdi-RYanne, *RYanne, RYanne*. İnsanlar onun grupta şarkı söylemesini istiyordu.

Geri çekilmek bir seçenek olmaktan çıkmıştı. İlgi odağı olacaktı ve savunmasızdı, kalkanı ya da savunması yoktu.

"Sahnedan uzak dur," diye emretti. "Burada kal. Güvende olduğun yerde."

"Asla ve . Sana olan hayranlığım koşulsuz olabilir ama Öfke başka bir hikaye. Ben bunu yapıyorum. Sen herkesi rahatsız ettin, şimdi ben de onları mutlu etmeliyim." Gülümsedi ve kalabalığa başını salladı.

Kadın kürsüye doğru yöneldiğinde, adam bileğinden tutarak onu çok uzaklaşmadan durdurdu. Tek bir çekiş ve kız ona doğru bastırıldı.

"Bunu yapma," dedi, ilahiler arasında duyulabilmek için doğrudan kulağına konuşarak. Onu yerinde daha iyi tutmak için kolunu beline doladı, parmakları mükemmel kıcının üzerinde kıvrıldı. "Yukarıda kolay bir hedef olacaksın." Tehlikeyi nasıl göz ardı edebilirdi?

Arkasına yaslanarak onun yüzünü inceledi ve gördüğü her şey ruh halini daha da kararttı. Değerli elleriyle yüzünü çerçeveledi ve parmak uçlarında yükselerek doğrudan kulağına konuştu. "Burada hayatımı kendi istediğim gibi yaşayamayacağım. Tıpkı senin gibi korkuya teslim olacağım."

Kalbi kaburgalarına çarparak gümbürdüyor, kemiklerini atlatıyordu. Acı... Ggsndeki sızı.

Lanet olsun! Dünyanın en inatçı kadınına nasıl ulaşacaktı? "Bu konuda akıllı ol. Güvende kal." Ya Dushku'nun adamlarından biri kalabalığın arasına saklanmış, silahlı ve Savannah'nın kaçmasına yardım ettiği için onu öldürmeye hazır mı? "Lütfen, kurabiyem."

Sevgi sözcüğünü kullanması şu anda bir manipülasyon taktiği olarak sınıflandırılabilirdi ama umurunda değildi.

İlk kez yumuşamadı. "Bu konuşmayı daha önce de yaptık Jude ve bunu bir daha seyircilerin önünde yapmamayı tercih ederim." ok renkli flaş ışıkları kızın üzerine döküldü, kayboldu, sonra tekrar üzerine döküldü ve ölümlü erkekler için fazla saf olan güzelliğini ortaya çıkardı. "şimdi bırak gideyim."

"Asla!"

Bu ateşli tepki yumuşatsa da yatıştırmadı. Bir "Böyle devam edersen pişman " dedi.

Ggs meydan okurcasına eğildi, eli kıçından aşağı kayarak yanağını kavradı. "Beni istediğin kadar terk etmekle tehdit et, ama seni mezara taşıtmaktansa çekip gitmeni izlemeyi tercih ederim."

"Seni terk etmekle tehdit etmiyordum, seni aptal adam ve böyle düşünmen beni aşağıladı. Beni bundan daha iyi tanıyor olmalısın."

Adam kızardı ama yine de onu tutmaya devam etti.

"Savaş bununla kovboy. Benim için. *Bizim* için."

Bir anlık dürüstlükle, "Yapabileceğimi sanmıyorum," diye mırıldandı. Kızın hayatı onun için kendi hayatından daha önemliydi.

" mı geçiyorsun? ?" geriye kalanlar da yok oldu. "O zaman gidip kendini becerebilirsin, çünkü ben yapmayacağım!" Kalabalığa bir kez daha gülümsedi - gözlerine ulaşmayan bir gülümsemeydi bu- ondan kurtuldu, yanından geçti ve sahneye doğru yürüdü.

Tüm gözler ona odaklandı, tezahüratlar sonunda tezahüratlar ınlarken . Jude, kızın peşinden gitmemek ve onu sahneden srklememek için ayaklarını yere vurmak zorunda kaldı.

Mikrofona geçtiğinde, grup arkasına yayıldı. Saniyeler içinde yumuşak bir balad havayı doldurdu ve onu viski ve duman sesi takip etti. Korkuyla olan savaş o anda sona erdi ve dev öldürüldü. En azından . Jude donup kalmıştı, tamamen şaşkındı. Onu duymuştu

Daha önce şarkı söylemişti ama sesinin ne kadar şehvetli olduğunu unutmuştu. Ne kadar şehvetli... ve karşı konulmaz. Her kelimedede kalp kırıklığı ve özlem, umut ve pişmanlık vardı ve kalp kırıklığı ve pişmanlığa neden olanın Dushku değil, *kendisi* olduğunu ruhunun derinliklerinde biliyordu.

Jude'un omuzları . Onunla işleri berbat etmeye devam ediyordu. İşleri hiç yoluna koyabilecek miydi?

Yapmak zorunda kalacaktı çünkü alternatifine tahammül edemezdi. Onsuz bir hayata.

Belki de sakinmiş gibi davranmaya başlardı?

Vay be. Sahte mi? Onun nesi vardı? Çocuğunun annesine yalan söylemeyi gerçekten düşünür müydü?

Hayır. Kesinlikle olmaz. O kadar alçalmayı reddetti.

Korku bir engeldi, hatırladın mı? Engeller aşılabılır.

Savaş bununla, demişti RYanne.

Yapabileceğimi sanmıyorum, diye ama *kendine* yalan söylemişti.

Yapabilirdi. Yapabilirdi. Gerekirse ölene kadar savaşacaktı ama kazanacaktı. Teslim olmak bir seçenek değildi, asla bir seçenek olmayacaktı.

Onunla konuşması gerekiyordu ama sahneden indiğinde geride durmaya ve sonunda ona biraz nefes aldirmaya karar verdi. Uzak durmak zordu, ama bunu yaptı, kalabalığı devriye gezdi, sıra dışı bir şey ya da birini aradı.

Sonunda Tırmalama Direği'nin kapanma vakti gelmişti. Dağılan kalabalığın arasında Carrie ve Russ'ı gördü ve aradaki mesafeyi kapattı. "Selam. Bu gece sizi görmeyi beklemiyordum."

Carrie ona sarıldı, tanıdık parfümü onu sardı. Bir an için zihni düğün gününe geri döndü. *Küçük kızıma iyi bak, Jude.*

Yapacağım. Her zaman.

O zaman her zaman sana borçlu olacağım.

"Sabah kahvaltı yapacağımızı söylediğini biliyorum ama seninle bu gece konuşmayı gerçekten umuyordum." Sesinde bir titreme vardı. "Eğer çok meşgul değil?"

Konuşmanın RYanne'ı terk etmesi için bir tavsiye içereceğinden şüpheleniyordu. *Bu asla* . "Yapamam. Özür dilerim. RYanne'la işleri berbat ettim ve bunu düzeltmek zorundayım." Bir şekilde. Önce o geldi. Şu andan itibaren, her zaman önce o gelecekti.

Carrie onu şaşırtarak yarı üzgün, yarı özür dileyen bir gülümsemeye, "Sorun değil ama ben buradayım, sen buradasın, o yüzden ben de söyleyeceklerimi söyleyeceğim. Hayatının geri kalanında benim harika ama vefat etmiş kızıma takılıp kalmanı istemiyorum ve böyle davrandığım için özür dilerim. O yüzden tatlı RYanne'ına her ne yaptıysan özür dilediğini söyle, çünkü ikimiz de hatalı olduğumu biliyoruz. Sen bir erkeksin ve bazen beyninize yeterince oksijen gitmiyor."

Bu destek onu kesinlikle şaşkına çevirdi ve "Ona söyleyeceğim" diye mırıldandı. Yine de başka bir özürün işleri düzelterekinden şüpheliydi. "Seni seviyorum, biliyorsun."

"Ben de seni seviyorum. Sen iyi kalpli, iyi bir çocuksun ve ben de yeniden büyükanne olmayı dört gözle bekliyorum. Bizi daha fazla karanlıkta bırakma, tamam mı? Hayatının bir parçası olmak istiyoruz."

"Sen... Anne."

Ona , ikinci bir deri gibi taşıdığı kederin bir kısmı aniden yok oldu.

Russ da ona sarılmak için öne çıktı. "Yolda bir bebeğin var. Neden daha mutlu değilsin?"

"Mutlu olamayacak kadar endişeliydim," diye dürüstçe cevap verdi. "Ne hakkında?"

"Yaşam ve ölüm." Çoğunlukla ölüm.

"Evlat, ölüm olmadan hayat olmaz. Bir noktada hepimizin başına gelir. Sadece sen hala hayattayken seninkinin gerçekleştiğini görmekten nefret ediyorum."

Judeun ona verecek bir cevabı yoktu, çünkü az önce enayi yumruğu yemişti. Hayatınızdan zevk almak, başkalarını mutsuz etmek yerine mutlu etmek için zaman ayırmadıysanız, yaşamaya değer bir hayatınız var mıydı?

Çift kapıya doğru yönelirken o da barı taradı ve sonunda RYanne'ı buldu. Özlem ve pişmanlık duygularıyla göğsünü sıktı. Gözlerinin altındaki koyu halkalara rağmen hayat doluydu, hayal edemeyeceği kadar güzeldi. Kendisinin ve korkusunun neden olduğu karanlık halkalar.

Bir daha asla.

O ve çalışanları yerdeki köpüğü temizliyorlardı.

"Siz ," dedi çalışanlara. RYanne ile sohbet ettikten sonra işini kendisi bitirecekti.

Adamları binadan çıkarken kadın sertleşti ama ona karşı . Tüm kilitleri kontrol etti ve alarmı çalıştırdı. O zaman

İşini bitirdiğinde gölgede kalıp bir süre kadının çalışmasını izledi. Kızın hareketleri sarsıntılıydı, kızın rahatsızlığı her halinden belli oluyordu. mekanik boğaya eyer taktı ve üzerine yepyeni bir örtü bağladı.

Jude kararlı bir şekilde ona doğru adım attı. "Özür dilerim. Sana o şekilde davranmaya hakkım yoktu."

"Bu sözlerin bir versiyonunu daha önce duymuştum." Alnını eyere dayadı, sırtı ona dönüktü. "Senden ayrılmıyorum Jude, ama biraz zamana ihtiyacım var. Çok fazla boşluğa."

Her şeye rağmen onu kaybedeceğim.

Hayır! Hayır! Kahretsin, hayır.

Öfke kükreyerek canlandı. Kaybettikleri ve acı çektikleri için öfke. Aptalca davranışları için öfke. Değer verdiği kadını incittiği onca zaman için öfke.

Tek bir kıvılcım orman yangını başlatabilir.

Bu kıvılcımlar yayıldı, büyüdü, ısındı. Bir saniye Jude olduğu yerde durdu, Belki de sakinliğin resmiydi, bir sonraki sefer patladı, duvarı tekrar tekrar yumrukladı, yumruğu hızla ateş ediyordu.

Tahta, gücün altında ezildi. Kıymıklar yağdı. Etrafında kalın bir sıva bulutu oluştu. Umurunda değildi. Bugün Rynne'in peşine düşmüştü, geçmişinden acı çeken bir yırtıcıydı. Tabii ki ondan istiyordu. O da kendinden uzaklaşmak istiyordu!

İçindeki öfke, keder, üzüntü ve endişe sonunda boşalana ve onu boş bırakana kadar yumrukladı ve hırladı. Doldurulması gereken bir kap.

Eskiler gitti, yeniler geldi.

Nefes nefese kalmıştı, elleri kanıyordu ve acı... zihinsel olmaktan ziyade fizikseldi ve bu yüzden kontrol edilebilirdi.

Topuklarının üzerinde döndü, ancak o zaman az önce onun barındaki - evindeki- bir duvarı yıktığını fark etti. Midesi bulandı. Artık ondan korkuyor muydu?

"Rynne-" Bakışları onunkilerle buluştuğunda, bir kez daha zorunda kaldı. Kadın onu merak ve rahatlama dolu gözlerle izledi.

"Daha iyi hissediyor musun?" diye sordu.

"İstiyorum." Zihni duygulardan arındığında geriye sadece gerçek kalmıştı. Rynne'in hayatı için korkmamıştı, tam olarak değil. Onsuz hayatının nasıl olacağından korkuyordu.

Ölüm olmadan yaşam olmaz. noktada hepimizin başına gelir. Sadece sen hala hayattayken seninkinin olmasını görmekten nefret ediyorum.

Russ haklıydı. Jude, herkesin neşesini yiyen, yürüyen bir ölü .

Korku size sadece zarar verir. Umut sizi kurtaracaktır.

Ryanne da haklıydı. Jude onu her şeyden koruyamazdı.

Dünyada kötü şeyler oluyordu. Söylediği gibi, onu her şey öldürebilirdi; bir virüs, bir araba kazası, Dushku'dan başka biri. İnsanlar kötü şeyler yaptı. kararlar ve kötülük vardı.

Jude her zaman en kötüsünü bekleseydi, bu kısa sürede kendi kendini gerçekleştiren bir kehanet haline gelir miydi?

Kesinlikle. İlişkilerini şimdiden nereye götürdüğüne bir bakın. Onu kaybetmekten korkarak, sadece onu uzaklaştırmayı başarmıştı.

Bugünün uzayı yarının vedasıydı.

Korkusundan kurtulmak, artık onu korumak için elinden gelen her şeyi yapamayacağı anlamına mı geliyordu? Hayır. Kesinlikle hayır. Yapabilirdi. Yapmalı da. Korkuyu bırakmaya karar vermişti, beyninin bütün bir lobunu koparmaya değil. Ama aynı zamanda kendisi için en iyi kararları vermesi konusunda ona güvenmeliydi, bu da olabileceklerin karanlığına bakmayı bırakıp olanın içindeki ışığı aramaya başlaması gerektiği anlamına geliyordu.

Neydi o, şimdi ve burada ona sahipti. İkisine de eziyet etmeye devam etmek yerine zamanını onun tadını çıkararak geçirmeliydi.

Düşünceleriniz gerçekliğinizi belirler. Bir şey hakkında düşünürseniz, çok geçmeden duygularınız da onu takip eder. Her gün seçimler yaparsınız ve bu seçimler geleceğinizi belirler. En küçük kararın bile büyük bir etkisi olabilir. Kelebek etkisi. Düşünceler ve eylemler enerji dalgaları yaratır. Enerji hareket yaratır. Bu yüzden korkuya düşman gibi davranmaya başlayın, bir gün duygularınız ve diğer her şey size yetişecektir.

Ne olursa olsun, onun kendisine verdiği mutluluğu yaşamak için kendine izin vermeliydi.

Asla pes etmeyeceğim... Ryanne.

Kalbi göğsünün içinde teklerken bile, "Boşluğa ihtiyacın yok. Ben değiştim ve bundan sonra her şey farklı olacak, yemin ederim. Sonunda korkuyla nasıl savaşağımı biliyorum."

Omuzlarındaki kaslar kasılırken bile o zengin, koyu gözlerde umut parıldıyordu. Bahse girerim iki ayrı yöne doğru . "Senin adına mutluyum, Jude. Gerçekten öyle. Ama sen bunu

sadece beni tutmak için ve gördüğümüz gibi bu ikimiz için de iyi sonuç vermiyor."

"Bunu senin için yapmıyorum, yani sadece senin için değil, kendim için de yapıyorum. Bir saniye daha korkuyla yaşamayı reddediyorum. Seninle yaşamayı tercih ederim."

Umut parladı ama sanki onun iddialarına çok fazla inanmak *istemiyormuş* gibi korkuyla karıştı. Ona doğru bir adım daha attı; kadın olduğu yerde kaldı. Adam yılmadan devam etti, ta ki onu mekanik boğaya doğru bastırana kadar.

Küçük nefesler onu terk etti.

Dudaklarını yaladı. "Bununla nasıl savaşıyorsun?"

"*Yapmayacağım. Şimdi savaşıyorum.* Her seferinde bir gün. Her seferinde bir düşünce.

Sana cam gibi davranmaktan bıktım. sonra kendi kaçak içki kavanozlarını taşıyabilirsin."

Adamın umduğu gibi homurdandı.

"etmek istiyorsan ederiz," diye devam etti. "Tabii yalnız seyahat etmeyi tercih etmezsen?"

Küçük bir nefes nefese . "Benimle gelmek ister misin?"

"Sadece istekli değil, mutlu bir şekilde. Ve eğer barda şarkı söylemek istersen Yarın ya da öbür gece, itiraz etmeyeceğim. Şehirde ayak işlerini istersen, seni durdurmaya çalışmayacağım."

"Dushku hala bir tehdit olsa bile mi?"

"Yine de. Şu andan itibaren mükemmel söylemiyorum, çünkü gidersen seni gölgeleyebilirim ve *gölgeleyebilirim* derken bunu kast ediyorum, ama daha iyi olacağım."

Gözleri genişledi, derinliklerinde farklı duygular oynaşıyordu. Daha fazla umut. Daha az korku. Heyecan. Uyarılma. Kendi mutluluğu. Vücudu onunkine karşı yumuşadı. Gerçekten de eridi ve göğsüne vurma isteğini bastırmak zorunda kaldı. Korkuyla savaştığının ödülü bu olsaydı -kızın gönüllü teslimiyeti-hayatının geri kalanında savaş alanında kalmaktan memnuniyet duyardı.

"Evet," dedi sonunda, sanki az önce tüm hayallerini gerçekleştirmiş gibi gülümseyerek.

rüyalar gerçek olur. "Karın olma onurunu sana bahşedeceğim."

Memnuniyet onu tepeden tırnağa ısıtsa da, bu kabul onu şok etti. "Çok haklısın. Ama bu gece ikimiz

Şerefsiz. O yüzden donuna kadar soyun ve boğanın üzerine çık, ufaklık. Sana kötü, çok kötü şeyler yapacağım."

BÖLÜM YIRMI YEDİ

RYANNE'İN TÜYLERİ DİKEN DİKEN OLDU. Kötü, kötü şeyler mi? Evet, lütfen. Bütün akşam Jude'un izniyle uyarılma, öfke ve belirsizlik arasında gidip gelmişti. Şimdi uyarılma savaşı kazanmış, onu tüketmişti.

Bu adam doğuştan bir fatih, eğitilmiş bir baştan ve bu ilişkiye her şeyini veriyordu, hiçbir şeyi esirgemiyordu. Belki kalbi hariç. Onu seviyor muydu? Sevmeliydi. Onu elinde tutmak için ne kadar mücadele ettiğine bir bakın.

"Hala bana emir mi veriyorsun, kovboy? İyi haberlerim var. Bu seferki hoşuma gitti."

Arzuyla titreyerek külotuna kadar soyundu ve boğanın üzerine atladı.

Bakışları onun üzerinde geziniyor, onu ısıtıyordu. "Arkanı dön, yüzünü diğer tarafa çevir."

"Efendim, evet, efendim." Emredildiği gibi döndü ve boğanın üzerinde geriye doğru oturdu.

Telefonuna bir şeyler yazdı, iç çamaşırlarına kadar soyundu ve nefis kokusu onu saran kadının önüne tırmandı.

Birkaç düğmeye basınca makine sarsılarak harekete geçti ve neredeyse onu fırlatacaktı. İkisinin de telefonunda boğanın kontrolleriyle olan bir uygulama vardı.

"Jude," dedi gülerek.

"Merak etme. Düşmene izin vermeyeceğim." Kolları etrafında dolandı, onu yerinde tuttu. Onu ait olduğu yerde, ona karşı tutuyordu. "Bütün gece beni gezdirmem için yalvardın ve ben de seni gezdireceğim."

Kadından bir kahkaha daha yükseldi. "Birileri nasıl ima edileceğini öğrenmiş. Senin üzerinde çok kötü bir etkim oldu." Boğa tepinmeye ve sallanmaya devam ederken, "Peki ya kameralar?" dedi.

"Kimse bizi göremez. Yayın şu anda sadece benim telefonuma aktarılıyor."

"Yani videoyu daha sonra izleyebilecek miyiz?"

"Aynen öyle."

"Ne kadar da ." En gülümsemesini takınarak avuçlarını adamın göğsünde düzleştirdi. Kalp atışları hızlandı, organı onun dokunuşunu karşılamak için neredeyse zıplıyordu. "Bil diye söylüyorum, yüzük istiyorum."

" yaptıracaksın. Muhtemelen bir tane de dövme. Dünya senin benim olduğunu bilecek."

Yine uygulamadaki bir dizi düğmeye basarak bu kez boğayı yavaşlattı.

Lacivert gözleri parladı, safir gibi ışıldadı, alnını omzuna dayadığında nefesinin sıcaklığı göğüslerinin üzerinde dolaşarak tüylerini diken diken etti.

Bu adamı seviyordu. Onu varlığının her zerresiyle seviyordu. Gerçeği çoktan fark etmişti ama o zamandan beri aşkı büyümüştü. Onun her parçasını seviyordu.

"Günümün en önemli anı," diye mırıldandı, "Buz Adam Jude'un benim için eridiği andır, sadece benim için." Ve oh, kahretsin, hafif ileri geri hareket onu tahrik ediyordu, sert deri bacaklarının arasına sürtünüyordu. İçinden bir inilti kaçtı.

Başını kaldırdı, dikkati kadının çarpan nabzında sabitlendi. Hızırca bir gülümseme takındı. "Şeytani planımın işe yaradığını görüyorum. Şimdi, her günün senin favorin olmasına hazırlan."

Ooh la la. "Şeytani planın nedir, hmm?"

Öne doğru eğildi, dişleriyle kulak memesini sıyırdı. Göz açıp kapayınca kadar aralarındaki iletişimin tonu değişti, mizah azaldı ve geriye sadece uyarılmanın tatlı yanması kaldı.

"Seni benim için yalvartıyorum," dedi.

Boğa eğildi ve kızıdan bir inilti daha çıktı. "Henüz yalvarmadım." "Aptal kurabiye. Yalvaracaksın."

Adam göğüslerini avuçlayıp yoğurdukça, boğa yavaşça, çok yavaşça ileri geri sallanmaya devam ettikçe beklenti onu sardı.

"Seni çok uzun zamandır istiyordum." Meme uçlarıyla oynadı, beyaz şimşekler kadının göbeğine doğru çaktı. "Şimdi sana sahip olacağım."

"Ama biz henüz evli değiliz." *Protesto mu? Cidden mi?* Dilini dudaklarında gezdirdi. "Ryanne Laurent olana kadar beklemeye ne oldu?"

"Seni seviyorum, adın ne olursa . Bu gece, bu kadar yeter." Şok. Şaşkınlık.

Merak. Her bir duygu sel olup aktı. Adam onu seviyordu. Jude Walker Laurent onu seviyordu.

Kendini kaybederek kollarını ona doladı. "Ben de seni seviyorum. Hem de çok."

"Öyle olsa iyi olur." Ağzı onunkinin üzerine eğildi, onu uyuşturdu, tadı bir şişe viski kadar sarhoş ediciydi. Bir aciliyet hissi onu ele geçirmiş olsa da Jude etmiyor, sanki her saniyenin tadını çıkarıyormuş gibi dili onunkiyle yuvarlanıyordu. Kadın onu ne kadar hızlandırmaya çalışsa da, tırmalasa da, ısırsa da, ereksiyonunun sert uzunluğuna çılgınca sürtünse de, Jude o yavaş, sabit tempoyu sürdürdü.

Hava ısındı, alnında, kürek kemiklerinin arasında ve Jude'un teninin onunkine değdiği her yerde boncuk boncuk terler belirdi. Sonunda kadın Jude'un yavaşça baştan çıkarmasına boyun eğdiğinde, Jude elini göğüslerinin arasına soktu ve onu geriye doğru itti.

"kadar uzan," diye . "Benim şehvetli lezzetler büfem olacaksın."

"Kötü... romantik... Buz Adam'a ne oldu?" "Ateş Kraliçesi ile tanıştı."

Sırtını boğanın boynuna dayamış ve kalçalarını Jude'unkilerin üzerine açmış olan kızın vücudu Jude'un her türlü kaprisine karşı tamamen savunmasızdı. Önce meme uçlarıyla oynadı, içindeki ateşi körükledi. Sonra onu sürükledi Parmak uçlarını karnının hâlâ düz olan düzleminde gezdirdi. Sonra, oh, sonra, külotunun dış hatlarını . Belini, yanlarını... ortadaki dikişi.

Ryanne inleyerek kıvrandı, daha fazlasını, vermek zorunda olduğu her şeyi aradı, dokunuşunda, sevdiği bu adamda kayboldu. Güvendiği bu adamda. Bu noktaya gelmek zor olmuş olabilirdi ama yaşadıkları sınavlar ve denemeler birbirlerine duydukları ihtiyacı daha da güçlendirmişti. Geçmişin karanlığı geleceğin aydınlığıyla gölgelenmiş, kopmaz bir bağ kurulmuştu.

"Jude... benim kovboyum."

Parmaklarından biri külotunu sıyırıp içine girdi. Dişlerinin arasındaki hava tısladı, adamın enfes hissi kontrolünden geriye kalanları yok etti. Kalçaları kalkarak onu daha derine gönderdi.

"Çok ıslak. Çok sıkı," diye övdü. İkinci bir parmağını soktu, sadece ona olan ihtiyacını daha da artırdı. Asla söndürülemeyecek bir ihtiyaç. "Çok benim."

Boğa hâlâ sallanmaya devam ediyor, Jude parmaklarının itişini boğanın durgun ritmine uyduruyordu. Zevk ıstıraba, ıstırap zevke dönüştü. Tek yapabildiği tadını çıkarmaktı.

"Her gün, binlerce farklı şekilde, beni mahvediyorsun, aşkım. Sen benim dünyamsın."

Yavaş tempoya rağmen, hızlı ve acımasız bir orgazm onu parçaladı. Hareketleri, sözleri - çok fazla! Kadın geçtiğini tavana haykırırken, iç duvarları kasılırken, Jude onu oturma pozisyonuna çekti. Zevkten güçsüz düşerek ona doğru yığılmak yerine, hızlandı.

Ona ihtiyacım var. Hepsine. Şimdi.

" gir." RYanne iç çamaşırını yolundan itti, şaftı serbest kaldı. Baş şimdiden nemle parlıyordu. Çaresiz, kendini elinden geldiğince yukarı kaldırdı, külotunu yoldan çekti ve onu girişinde dengeledi. "Lütfen. Yalvarıyorum."

Jude onu belinden tutarak tabana kadar batmasını engelledi. "Senin içinde olmaktan daha çok tercih bir yer ama oraya varmak için acele etmeyeceğim."

Bakışları onunkilere kilitlenmiş, elleri onun poposunda ve tırnakları omuzlarında, boğayla birlikte hareket etmeye devam etti ve her seferinde bir işkence santimi ona girdi. Sonunda, mutluluk içinde onun üzerine oturana kadar saatler geçmiş gibiydi. Ve oh-oh! Adam kadının içindeki hassas bir noktaya dokunmuş ve

ve ruhunda doyumsuz bir sızı.

Tekrar ve tekrar ve tekrar kalçalarını saat yönünün tersine hareket ettirdi. Bir kez bile hızını artırmadı. Sürtünme! Sıcaklık! Kadın haykırdı. Göğsü onunkiyile aynı hizadaydı, ter etli bir kaymaya neden oluyordu. Adam alevdi, o da kibrit. Birlikte yandılar.

Hayatının en romantik anıydı, adamın ona olan aşkı da arzusu kadar . İkisi bir olmuştu ve bu bilgi onu giderek uçurumun kenarına itiyordu.

"Neredeyse... orada," dedi soluk soluğa nefesler arasında, sonra alt dudaklarını dişlerinin arasında gezdirdi. "Lütfen. Lütfen!"

O da nefes nefese kalmıştı. Güzel, yaralı parmakları belinin etrafında ateşten bir yol izledi, külotunun üzerinden kayd ve küçük sinir demeti onun uyarılmasıyla ıslanmıştı.

RYanne patladı, ona karşı titredi, çılgılık attı, tüm varlığı azgın bir zevk ve tatmin fırtınasına kapıldı.

"Geldiğini *hissede biliyorum*," diye homurdandı Jude. Jude'un hamleleri arttı, ta ki Jude onun adını haykırana ve kendini onun içine bırakana kadar.

* * *

SÖZÜNÜ TUTAN Jude, RYANNE'nın her hareketini izlemeyi bıraktı. Sonraki birkaç gün boyunca, o ve Daniel Dushku'nun altın küpünü bulmak için farklı paravan şirketlerin ve sahte şirketlerin kayıtlarını başarısız bir şekilde tararken, tam bir panik atak geçirmeden Scratching Post'tan bile ayrılmıştı. Tabii yine de telefonundan güvenliği izliyordu.

Planlandığı gibi Carrie ve Russ'la kahvaltı etmiş ve onlara RYANNE'la nişanlandığını söylediğinde sevinçlerini dile getirmişlerdi. Carrie onu suçluluk ya da korku duymadan ilerlemesi için cesaretlendirmişti. Russ, gözlerindeki ışıltının geri döndüğünü görmenin ne kadar harika olduğundan bahsetti.

Vedalaşmışlardı ve o da ziyaret edeceğine söz vermişti. Çocuğu dünyadaki en iyi büyükanne ve büyükbabaya sahip olacaktı.

Bugün Tırmalama Direği'nden farklı bir nedenle ayrılmıştı. Tamamen kendine ait bir sebep. Şehirdeki bir dövme dükkanında dört saatten fazla zaman geçirmiş ve RYANNE için göğsüne bir sürpriz kazımıştı. Ona bir de yüzük almıştı. A

Bir tarafında dört küçük pırlanta bulunan büyük bir merkez inci; her bir pırlanta platin içine yerleştirilmiş ve ucunda küçük kanca var, bu da yüzüğü bir kedi pençesine benzetiyor.

Sıra dışı, evet, ama RYANNE gibi. Şimdi gülümsemesini durduramıyordu.

Hayat güzeldi ve her şey plana uygun giderse daha da güzelleşecekti.

* * *

RYANNE, Caroline ile birlikte mutfakta çalışıyor, barın bir sonraki etkinliği için kurabiye ve pastalar hazırlıyordu. Parlayan çubuk partisi. Yenilebilir bir şeyler bulmuştu.

Karanlıkta parlayan krema ve bu gece tuzlu yerine tatlı ikramlar yapmaya karar verdim.

Caroline, Glen Baker hakkında konuşurken -Beni öptüğünde yıldızları görüyorum, ama ne zaman daha fazlasını denesem beni durduruyor ve yemin kusacakmış gibi görünüyor, ama yanılıyorum, doğru, yapamaz Kusacakmış gibi görünüyor çünkü benden hoşlanıyor, yoksa neden bana çıkma teklif etsin ki, oh, biliyor musun, bahse girerim yeni işidir, iyi performans göstermenin tüm stresi başka bir performans türü üzerinde aşırı strese neden olur, eğer

Ryanne Jude'u özlememeye çalıştı. Onun her zaman yanında olmasından cidden şikayetçi miydi?

Berbatım.

Adam onun hayatında eksik olan yapboz parçasıydı. Ve onu seviyordu. Gelmiş geçmiş en iyi adam onu olduğu gibi seviyordu. Her gece onun vücuduna tapıyor, onunla dalga geçiyor, onunla ilgileniyor ve onunla daha fazla gün, ay ve yıl geçirmek için sabırsızlanıyordu.

"Glen?" Caroline söyledi.

"Peki ya o?" Cevap gelmeyince Ryanne başını kaldırdı ve kaşları çatık çalışanına baktı.

"Burada ne yapıyorsun?" Caroline, Ryanne'in arkasından bakarak sordu. Glen mi? Burada mı?

Kafası karışan Ryanne döndü... ve Glen'i birkaç adım ötede dururken buldu. Solgun ve ağdalıydı, alnında ter lekeleri vardı, giysileri kir içindeydi. Bir ayağından diğerine sallanırken ellerini arkasına koymuştu.

Dorothea'nın partisinde onunla flört eden, güvenen ama mücadele eden iş adamı bu değildi. Bu tamamen başka biriydi.

Daha iyi bir soru: "İçeri nasıl girdin?" Bar açık değildi, bu yüzden tüm kapılar kilitliydi. Jude çıkmadan önce iki kez kontrol etmişti ve muhtemelen telefonundan da binlerce kez kontrol etmişti. Yetkisiz bir erkeğin içeri girdiğini bilmesi gerekiyordu.

"Özür dilerim," dedi Glen, Ryanne'a bakarak. "Hiç param yoktu ve sürü yasal sorunum vardı."

"Bunun ne alakası var-"

"Bana kendi şirketimi kuracak kadar para teklif etti ve *hakkımdaki* zimmete para geçirme suçlamalarının düşmesini sağladı," diye araya girdi Glen, yüzünde acı çeken bir ifadeyle. "Tek yapmam gereken o fahişeden kurtulmak ve bir daha işe burnunu sokarsan aynısının başına geleceğini anlamayı sağlamaktı ama her şeyi berbat ettim ve... Hapse giremem Ryanne."

Bu durumda mantıklı olan tek bir "erkek" vardı. Dushku. Kalbi küt küt atmaya başladı. "Her ne yapmak için buradaysan-"

"Özür dilerim," diye tekrarladı, öne doğru adım atarak. Adam kolunu uzattı ve kadın adamın elindeki Colt .44'ü gördü.

Caroline inledi. "Bunu nasıl yaparsın Glen? Bana söylemiştin-" "Kapa çeneni," diye tersledi. "Sadece kapa çeneni. Bu yeterince zor zaten."

Ryanne titreyen çalışanın önüne geçip onu geri çekmeye çalıştı ama tezgh onu durdurdu. Caroline birleşik bir cephe oluşturmak için onun yanına geçti.

"Glen," dedi Ryanne. "Bunu düşünmen gerek, tamam mı? Sadece yeni yasal sorunlara davetiye ıkartıyorsun."

"Anlamıyorsunuz. Artık benim sahibim o. Eğer dediklerini yapmazsam..."

Onunla konuşmak yok. Not edildi. "Sana yardım edeceğim. Jude sana yardım edecek ama Caroline ve benim bu mutfaktan çıkmamıza izin verirsen."

"Kendine bile yardım edemiyorsun," diye tükürdü. Yardım teklif etmek yok.

Çok iyi. Ryanne , kendi silahını aldı ve doğruldu. Ama çok geç kalmıştı.

Kadın nişan alamadan, adam Colt'un kabzasını şakağına dayadı. Başının içinde bir acı patladı ve sonra dünya karardı.

YIRMI SEKİZİNCİ BÖLÜM

Tüm vücudunu saran KÜÇÜK bir ağrı onu uyandırdı ya da belki de şakağındaki ısrarlı zonklamaydı.

Ryanne bir iniltiyle gözlerini kırıştırarak açtı. Puslu bir görüş, bir bulanıklık. Ne halt ? Sabah bulantısı mı?

Mümkün. Midesi asit ve çiviye benzeyen zehirli bir karışımla çalkalanıyordu.

Jude onu yatağına mı götürmüştü? Kulakları seğirdi, ayak seslerini ve boğuk sesleri algıladı. İmkani yok. Jude'un onu dairelerindeki insanlar.

Göz kırp, göz kırp, göz kırp. Sonunda görüşü netleşmeye başladı. Yukarı uzandı, daha doğrusu uzanmaya çalıştı. Elleri sıkışmıştı.

Sıkıştın mı?

Çırpındı ve metal şingirtılarının sesi duyuldu. Zincirler mi? Elleri arkadan bağlıydı ama metalle değil. Plastik,

Belki. Plastik bir zincire bağlıydı, zincirin diğer ucu uzaktaki duvara sabitlenmişti, bu da ona etrafta dolaşması için alan sağlıyordu ama alanı terk etmesi için yeterli değildi.

Çırpınışlarını artırırken, gözlerine ılık ve ıslak bir şey damladı. Kan mı?

Neden-

Anılar, onları tutan duvarı yıkıp geçti. Glen onun barına gizlice girmişti. Ona tabancayla vurmuş ve bayıltmıştı.

Sarsılarak doğruldu. Baş dönmesi şiddetle bastırdı ve Eğer inişini durduran büyük bir tahta sandık olmasaydı yere yığılacaktı. Ona dayanmaya çalıştığında, hâlâ arkadan bağlı olan kolları işbirliği yapmayı reddetti. Plastik fermuarlı bağlar.

Kalbi çılgınca çarpıyordu. Bir depoda mıydı? Bina bir futbol sahası uzunluğunda olabilirdi.

Her taraf kutularla doluydu ve bir tarafa en az beş araba park edilmişti - bir Hummer, iki Jeep ve iki kamyonet. Köşede, katlanabilir bir masanın üzerinde kâğıtlar ve çeşitli ofis malzemeleri dağınık halde duruyordu. Orada

Yakındaki diğer odalar, her birini yarım duvarla çevreliyordu. Toz havada dönüyordu.

Glen onu Tırmalama Karakolu'ndan kendisi mi çıkarmıştı, yoksa Dushku'nun adamlarından yardım mı almıştı? Caroline neredeydi?

Caroline!

Birkaç metre ötede, baygın arkadaşı kirli bir beton zeminde yatıyordu. RYanne gibi onun da elleri bir zincire dolanmış fermuarlı bir bağla arkadan bağlanmıştı. Şakağında bir çürük ve düğüm vardı.

Ne kadar zaman ? Jude yayında neler olduğunu görmüş olmalıydı. Belki de Glen'i takip etmişti ve her an kapıdan içeri uçabilirdi.

Ayak sesleri daha da yükseldi, sesler artık o kadar boğuk değildi.

RYanne onu harekete geçiren aciliyet duygusuyla silahına uzanmak için çabaladı. Lanet olsun! Botundaki kılıf boştu. Üzerinde başka silah yoktu.

Mümkün olduğunca sessiz bir şekilde Caroline'ın yanına gitti ve dünyanın en garip üst aramasını yaptı. Üzerinde silah da yoktu.

Kız gözlerini kırıştırarak açarken acı dolu bir inleme duydu. Sonra nefesi kesildi ve doğruldu. "Glen," dedi. "Çok özür dilerim. Hiçbir fikrim yoktu-"

"Şşşt." Caroline dudaklarını birbirine bastırdığında RYanne, "Glen bara nasıl girdi?" diye fısıldadı.

Utanc yanaklarını kızarttı. "Dün gece ben moladayken ara sokakta öpüştük. Geç kalmamın sebebi oydu. Şifreyi girerken beni olmalı."

Yani ikisi de tam onun planına göre oynamışlardı. Tamam, her neyse. olmuştu. Şimdi Glen geri gelmeden önce bağlarını koparmanın ve gizlice kaçmanın bir yolunu bulmaları gerekiyordu.

"Burada kalamayız," dedi olabildiğince sessiz bir şekilde. Sesler o kadar yakındı ki kelimeleri neredeyse ayırt edilebiliyordu. Ayağa kalktı ve zincirin yere çarpmamasına dikkat ederek masaya doğru koştu. Kalemler, kurşun kalemler ve lastik bantlar. Her şeyden birkaç tane aldı.

Eğer yapabilseydi, zincirdeki kilitleri açardı. Yapamazsakalemler ve kurşun kalemler hançer görevi görebilirdi. Lastik bantlar... Henüz emin değildi ama üzölmektense tedbirli olmak daha iyiydi.

Sonra Caroline'ın yanına döndü. Coot'un karısıyla ilgili hikâyesini hatırlayarak fermuarını çözmeye çalıştı. Başarısız oldu. Bekle. Ne yapmıştı? Tam olarak mı? *Haydi, haydi. Düşün! Paniğin düşüncelerini gölgelemesine izin verme.*

Kollarını sürükledi-

İki adam yarım duvarın etrafında dolanıyordu. Glen ve Cigarette, bir zamanlar Savannah'yı Strawberry Vadisi'nde dolaştıran kaslı dev. Cigarette Kendini beğenmiş bir gülümseme takınmıştı ve elinde 44'lük vardı. Tam olarak *Ryanne'ın* 44'lüğü. Sedef kabzasını tanıdı.

Glen ellerini ovuşturdu. Caroline ve Ryanne'ın yanına koşarak önden gitti. "Özür dilerim. Ara sokaktaki çatışmadan sonra kasabayı terk etmeliydiniz. Size zarar vermek istememiştim."

Cabron!

"Piç kurusu," diye tükürdü Caroline ona. "Umarım o küçücük penisine et yiyen bir bakteri bulaşır!"

Cigarette güldü. "Çok alıngan. Ondan hoşlanıyorum."

Ona bakma şekli... Ryanne ürperdi.

Glen'e ters ters bakarak, "Jude'u vuran *sen* misin?" diye sordu. Herkesin dikkati ona döndü.

Bebeğine neredeyse zarar verecek olan kişi Glen'di. Daha önce ateş itiraf etmişti ama gerçek henüz kristalleşmemişti. Şimdi yerinde kalabilmek ve yumruklarını Glen'in suratına indirmemek için her şeyini ortaya koyması gerekiyordu.

"Yani sen bir suçlu ve berbat bir öpüşen misin?" Caroline alaycı bir ifadeyle konuştu. "Annemi dinlemeliydim. Sen iki bok etmezsin ve bir kıkırdama."

"Pekâlâ hanımlar. Eğlenceli zamanlar erdi." Cigarette silahını kaldırdı, Ryanne'a . "İşte olacaklar. Jude'u arayacağız. Eğer o ikinizin hayatta kalmasını istiyorsa, bize Savannah ve Thomas'ı getirecek. O zamana kadar çenenizi kapalı tutacaksınız. Anladınız mı?"

Ryanne başını sallarken içinden korku titremeleri geçti. Caroline tısladı.

Cigarette, Ryanne'ın gözlerinin içine baktı. "Eğer Dushku yolda olmasaydı, sen ve ben biraz eğlenebilirdik. Ama şanslısın ki emir emirdir ve sana zarar verilmeyecek... henüz."

O uzaklaştı ve Glen de onu takip etti.

"Ne yapacağız şimdi?" Adamlar köşede gözden kaybolur kaybolmaz Caroline fısıldadı. "Gitmemize izin vermeyecekler, hatta Jude

Ticaret. Çok gördük. Biz... olacağız..." İnledi, cesareti onu terk etti.

Öncelikle, Jude takas yapmayacaktı. Savannah'nın zarar görmesine izin vermezdi. İkincisi, RYanne'ın tatlı bebeği tehlikedeysen kalmasına imkân yoktu.

"Jude gelmeden önce kaçmalıyız," dedi sessizce. "Beni takip et, tamam mı?"

Hiç vakit kaybetmeden vücudunu bükte, kollarını bacaklarının altından geçirirken neredeyse omuzlarını yuvalarından çıkaracaktı. Elleri önündeyken Coot'un meşhur hareketini kolayca yaptı; bağı ellerini başının üzerine kaldırdı ve kollarını hızla aşağıya doğru salladı.

Dirsekleri kalçalarını geçecek şekilde açılmış, ellerini birbirinden ayırıyordu-ah! Bağlar kopmadı. Tekrar denedi, sonra tekrar ve sonunda başarıya ulaştı, plastik yırtıldı, zincir yere düştü, işe yaramazdı.

Caroline da aynısını yapmayı başardı ve RYanne onu ayağa sürükledi.

Eğer dışarı çıkabilirlerse, bundan kurtulabilirlerdi. Ancak binanın içinde ilerlerken, kutuların arkasına saklanırken, arabalarda anahtar olup olmadığını kontrol ederken, o sadece içeride daha derine inmeyi başardı.

Thud!

Kulağı seğirdi. Bir kapı mı çarptı? Öyle olmalıydı! O halde çıkışa yakındılar ama yeterince yakın değillerdi. Caroline'la birlikte iki kutunun arasına sıkıştıklarında RYanne'ın kalbi kaburgalarına öyle yüksek sesle çarpıyordu ki, birinin onu fark etmeden önce duymasından korktu.

Çarpan ayak sesleri kaydedildi. Birden fazla kişi yaklaşıyordu. "Anlat bana." Dushku'nun sesi çınladı, son derece otokratikti.

Cigarette durumu açıklarken ayak seslerinin şiddeti azaldı. RYanne önündeki kutunun üzerinden baktı, ancak eğilmek zorunda kaldı. İki muhafız geride kalmıştı. En az elli metre solunda durmuşlardı, kapının yanında mı?

Caroline titredi ve bir elini ağzına bastırdı. Birbirlerine baktılar, bekliyorlardı, bundan sonra ne olacağından korkuyorlardı.

"Neredeler?" Dushku bağırdı. "Bulun onları!"

Muhafızlar ileri atıldılar ama bir dizi patlama sesi duyunca durdular.

"Efendim," diye içlerinden biri. "Aradığınız adam burada." Jude mu?

Hayır, , hayır. Sebepsiz yere aslanın inine girmiş olur!

* * *

JUDE, Blueberry Hill'in eteklerinde bulunan eski çelik fabrikasının girişine yaklaşırken öfkesini zorlukla kontrol altına almıştı. Tırmalama Direği'ne ulaştığında, bir öpücük umuduyla RYanne'ı aramaya koyulmuştu. Onun yerine bir kan sıçraması bulmuştu.

Güvenlik kayıtlarını deli gibi izliyordu, saplantılı ve ele geçirilmişti. Tam korkuyu bir kenara bıraktığını kanıtlamaya ve RYanne'a biraz nefes aldirmaya karar vermişti ki Dushku saldırdı.

İroni taş gibi bir kaltaktı.

Jude güvenlik kayıtlarını dinlerken panik yapmamaya çalışmıştı. Sonra Glen Baker'ın arka kapıdan girmek için doğru kodu kullandığını görmüştü. Jude'un davetsiz misafir konusunda uyarılmamasının nedeni buydu. *Sonra* da o piçin RYanne ve Caroline'a tabancayla vuruşunu izlemişti.

Bilinmeyen bir numaradan gelen mesajda bu adres ve Savannah ile çocuğu getirin mesajı vardı ve silahsız olarak gelmişti. Gönderenin kimliğini anlamak için bir numaraya ihtiyacı yoktu. Bu, Dushku'nun Thomas'ı geri alma ve Savannah, RYanne ve Caroline'ı öldürüp Jude'u suçlama şansıydı.

Adam Jude'un üzüntüsünün muhakemesini gölgeleyeceğine güveniyordu.

İki gün önce olurdu. Bugün ise tam tersi oldu. Öfkesine ve evet, hatta korku bombardımanına rağmen, Jude keskinliğini korudu. Açıklık. *Ne pahasına olursa olsun RYanne'ı ve bebeği kurtaracaktı.* Kendisini buraya kadar takip eden Daniel ve Brock'la temasa geçmiş, Savannah ve Thomas'ı Strawberry Valley'nin dürüst Şerif Lintz'ine bırakmıştı.

Jude'un kulağında küçük bir verici vardı ve bu sayede arkadaşları onun etrafında olup bitenleri duyabiliyor ve yanıt verebiliyordu.

Alabileceğim her türlü yardıma ihtiyacım var.

Jude emredildiği gibi silahsız gelmişti, ilk anda üstünün aranacağından emindi. Ama önemli değildi. Bu savaşı kazanmak için silaha ihtiyacı yoktu. RYanne'ın sağlığından emin olur olmaz saldıracaktı ve Dushku ile adamlarının her biri etkisiz hale getirilinceye kadar da durmayacaktı.

"Seni gözüme kestirdim," diye fısıldadı Brock'un sesi kulağına.

"Aynen öyle," dedi Daniel.

"Bana Dushku'nun parasını bulduğunu söyle." Jude'a koz lazımdı ve şimdi lazımdı.

Daniel'in iç çekişi çıtırdadı. "Sen içeri girene kadar bitmiş olur."

"Öyle olsa iyi olur." RYanne'ın hayatı buna bağlıydı.

Jude büyük metal kapılara yaklaşırken derin bir nefes aldı, tuttu... bıraktı.

Yumruğunu kaldırdı ve kapıyı çaldı.

Solunda, bir TIR için yeterince büyük bir garaj kapısı kalkmaya başladı. İki silahlı koruma üzerine çullandı ve üstünü aradı. Görür görmez vurulmadığına biraz şaşırmişti, ki bunu bekliyordu.

Gömleğinin altına çelik yelek giymişti. Kevlar kafasından vurulursa ona yardım etmeyecekti ama göğsünden vurulursa hayati organlarını koruyacaktı.

"Kevlar mı?" Erkeklerden biri güldü.

"En azından temiz," dedi diğeri.

Onu ileri doğru ittiler. Ayağı takıldı, bacağı ağırlığını taşımaya hazır değildi. İrade gücüyle dik durmayı başardı.

Dushku, Anton, Dennis ve Glen Baker birkaç metre ileride bekliyorlardı. Memur Jim Rayburn de öyle. *Biliyordum*. Kutular, kasalar ve metal depolama üniteleri dekor görevi görüyordu.

Dushku gözlerine ulaşmayan bir gülümsemeyle gülümsedi. nedense, sevinmiyordu. Aslında tedirgin görünüyordu. "Savannah ve çocuk nerede?"

"RYanne ve Caroline nerede?" Jude tersledi. "Yaşadıklarına dair kanıt istiyorum.

Şimdi."

BÖLÜM YIRMI DOKUZ

RYANNE bir sıkıntı çığığı attı. Jude buradaydı ama silahsızdı, tehlike her an etrafını sarıyordu. Jim Rayburn de buradaydı. Blueberry Hill Polisi'nin bir memuru olarak, bugünkü olaylarla ilgili onun sözlerine herkesten çok inanılacaktı. Dahası, kimsenin onun bir çeteye bağı olduğına dair hikâyeler anlatmasını istemezdi. Jude, Rianne ve Caroline'ın öldürölmesini isterdi, değı mi?

Rianne yerinden fırlayıp "İşte " diye bağırmayı o kadar çok istiyordu ki. Yüreğı hoplayarak dudaklarını birbirine bastırdı ve kutuların üzerinden baktı.

Jude onun için hiç bu kadar güzel olmamıştı. Sert yüz hatları gerginlikten gerilmişti ve teni her an yırtılacakmış gibi görünüyordu. Ondandırkarlılık yayılıyordu. Kum rengi saçları diken olmuş, gözlerinde vahşi bir parıltı, dudaklarında sert bir çizgi vardı.

O anda, onun kendisini kurtarmak için her şeyi, kesinlikle her şeyi yapacağını biliyordu. Geçemeyeceğı hiçbir çizgi yoktu. Onunla birlikte Caroline olduğı yerde kalmalıydı. Eğer dikkatini dağıtır ya da diğelerini ürkütürlerse, vurulabilirdi. Kendisi ve bebeğı de öyle! Jude'un dikkatini gizlice çekmeli, ona iyi olduğunu ve Caroline'la birlikte gizlice kaçabileceklerini söylemeliydi... bir şekilde.

"Yaşam kanıtı," dedi Dushku, ses tonunda sadece ufak bir tedirginlik vardı. "Pekâlâ."

Adam, Caroline'la nerede oldukları hakkında hiçbir fikri yokken nasıl yaşam kanıtı sunacaktı?

Caroline onun elini sıkarak kutunun üzerinden bakmayı bırakmasını istedi.

"Kızları getirin." Dushku parmaklarını şıklattı ve Snake koşarak uzaklaştı, yarım duvarlardan birinin etrafında kayboldu. "İtiraf etmeliyim ki gelmene biraz şaşırdım. Bunun nasıl biteceğini biliyor olmalıydın."

Rianne'ın midesi isyan etmekle tehdit ediyordu. Ölümünden ne kadar kolay söz ediyordu. "İstedini elde edene kadar kadınları hayatta tutacağını biliyordum.

Daha sonra Rianne, Caroline ve Savannah'yı, sonra da kendimi öldüreceğim, değı mi? Zaten dünyanın duyacağı hikâye de bu."

"Hayır, Bay Laurent. Söz verdiğim gibi Rianne'nızın yaşamasına izin vereceğim. Ben bir canavar değilim," diye cevap verdi Dushku. "Ayrıca, o güzel bir parça. Ondan faydalan."

Jude o güne kadar gördüğü en soğuk, en acımasız gülümsemeyi takındı. "Bir haklısın. Savaşımız bugün sona erecek." Tüm nezaketini yitirmiş, insanlığı elinden alınmıştı. "Seni öldüreceğim."

Dushku güldü.

Rianne'ın herkesin dikkatini başka yöne çekmesi gerekiyordu, hemen şimdi. Çaldığı malzemelere baktı, zihni dönüp duruyordu. Herkesin dikkatini çekmeden kollarını kaldıramayacağını düşünürsek, sadece bir kalem ya da kurşun kalem fırlatmak işe yaramayacaktı.

Aklına bir fikir geldi ve umutla, olabildiğince sessiz bir şekilde çalışmaya başladı.

Ne yapıyorsun? Caroline mırıldandı.

Coot'un meşhur yaylı tüfeğini birleştirmeye çalışırken, "*Göreceksin*," diye mırıldandı.

"Büyük hayal kırıklığına uğrayacaksın," dedi Dushku. "Ben her zaman istediğimi alırım ve senin kanının yerime dökülmesini istiyorum. Sen ve seninkiler değerinizden daha fazla sorun yarattınız."

"Surat mı asıyorsun?"

"Bu senin hatan, biliyorsun. Tanıştığımız gün zayıflığını gösterdin. Başkasına duyduğun sevgi seni *her zaman* yapılması gerekeni yapmaktan alıkoyacaktır. Eğer başarılı olmak istiyorsan, kendine dikkat etmelisin."

"Hayal kırıklığına uğrayacak olan sensin." Jude bir adım öne çıktı. "Aşk bir erkeği daha güçlü yapar. Ona üzerinde durabileceği sağlam bir temel verir. Aşk, seçimlerindeki tahminleri ortadan kaldırır ve yolunu netleştirir."

Ne kadar güzel sözler. Rianne ona sarılmak istedi.

Jude bir adım attığında, Dushku hariç herkes ona silah doğrulttu.

"Yeterince yakın," diye tersledi Dushku, belli ki Jude'un korkusuzluğundan rahatsız olmuştu.

Jude bir kez daha gülümsedi, bu seferki kendini beğenmiş bir gülümsemeydi.

"Banka hesaplarınızı kontrol edin.

Beş parasız keşfetmek üzeresin, tek kuruşun yok." Dushku güldü. "Pek sayılmaz."

"Beni tanı mıyorsun, o yüzden sana ipucu vereyim. Ben asla blöf yapmam. Devam et, kontrol et. Ve doğruyu söylediğimi anladığında, Rianne ve

Caroline git. Aksi takdirde tek kuruş bile göremezsın." Bakışları muhafızların üzerinde gezindi. "Ve siz de para alamayacaksınız."

Bir an geçti, gerginlik havada çatırdıyordu. Sonra, "Bana bir dizüstü bilgisayar getir.

Şimdi!"

Cigarette aceleyle çıktı.

. İki muhafız başka bir yerde meşgulken arbaleti kullanmak için daha iyi bir zaman olamazdı. Ama Ryanne titriyordu, adrenalin ona güç verirken aynı zamanda çevikliğini de bozuyordu ve Cigarette dizüstü bilgisayarla dönmeden önce silahın yapımını bitiremedi.

Dushku'nun parmakları klavyeye vurdu. Adam sertleşti, sonra da Dushku'nun şimdiye kadar duyduğu en karanlık küfürler dizisini haykırdı. "Param nerede?"

Jude'a doğrultulmuş silahların horozları çekilmişti.

Ryanne sonunda arbaleti bitirdi. Şimdi ya da asla. Nişan aldı ve bir el ateş etti. Kalem bir sıra kutunun yanından süzüldü ve uzaktaki bir duvara çarptı. Dushku, Glen, Jim ve Cigarette döndüler. Jude bir an bile tereddüt etmeden harekete geçti, dönerek arkasında duran muhafızın tuttuğu silahın yakaladı. Diğer eliyle adamın bileğine yumruk atarak kendisini vuruş menzilinden çıkardı ve aynı zamanda adam silahı bıraktı.

Boom! Boom! Boom! Boom! Boom! Boom!

Jude muhafızları, Jim'i ve Cigarette'i peş peşe vurdu; Dushku' karşı Jim ve Cigarette'i seçtiğini biliyordu çünkü kendi silahları vardı. Dört erkek de birbirlerinden milisaniyeler sonra yere yığıldı, kendi atışlarını yapamadılar.

Jude muhafızları ve Cigarette'i kalbinden vurmuş olsa da Jim'in omzunu incitmiş, düşerken düşürdüğü silahı alıp kaldırmasını engellemişti. Jude'un bütün bu hareketleri kasıtlı yaptığından şüpheleniyordu. O yetenekli bir askeri kahramandı ve nişan aldığı şey hareket etse bile onu ıskalamazdı.

Ryanne daha önce hiç bir ölüme tanık olmamıştı ve bu adamlar kötü ve çirkin *olsalar* da -kötü ve çirkin olmuşlardı- yine de insandılar ve onların ölümünü izlemek gerçeküstü ve korkunçtu ve midesini bulandırıyordu.

En büyük tehditleri ortadan kaldıran Jude, Jim'in silahını daha uzağa fırlattı ve solgun ve titreyen Dushku'ya odaklandı.

"Kızlar nerede?" Jude sordu.

"Silahınızı indirin, Bay Laurent." Dushku öfkesini ya da korkusunu gizleyemiyordu. "Bu konuyu konuşalım. Depoda başka adamlarım da var. Her an bu tarafa doğru gelebilirler ve eğer bana nişan alırsanız seni dışarı çıkarır. Bayan Wade'i bir daha asla göremeyeceksin."

Glen dizlerinin üzerine çöktü, gözyaşları yanaklarından süzülüyordu. Hapisten kurtulmak için yaptığı onca korkunç şeyden sonra, bugün yaptıklarının ona zimmetine para geçirmekten alacağı cezadan çok daha fazlasını kazandırdığını anlamalıydı.

"Nerede. Nerede. Kızlar. Kızlar?" Jude ısrar etti.

"Buradayız." Kendisine edilmeyeceğinden emin olmak için kısa bir duraksamadan sonra RYanne bacakları titreyerek ayağa kalktı. "Bağlarımızdan kaçtık ve saklanıyorduk. Zarar görmedik."

Caroline el sallamak için kolunu kaldırırken vücudunun geri kalan kısmını kutuların arkasına sakladı.

Jude'dan acıklı bir rahatlama, Dushku'dan ise öfke yayıldı.

"Kutuların güvenliğinden ayrılmadan kapıya ulaşabilir misin?" Jude RYanne ile konuşmasına rağmen dikkati hedefinde sabit kalmıştı.

"Yapamayız," dedi, gitmeleri gereken rotayı inceledikten sonra. "O zaman olduğun yerde kal, tamam mı? Daniel'dan sonra size eşlik edeceğim ve Brock binada başka kimsenin olmadığından emin ol."

O daha cevap veremeden Yılan duvarın arkasından gizlice baktı ve gelişigüzel nişan alarak çılgınca bir dizi seri atış yaptı - Jude'a. Atışlardan biri ona isabet etti.

"Hayır!" diye bağırdı adam yere yığılırken. Dehşet ona öyle şiddetli bir yumruk attı ki nefesi kesildi, ikinci bir çığlık boğazında acımasızca can verdi.

Kimse kıpırdayamadan iki el daha ateş edildi, ama devrilen Snake oldu; alnından akan kan vücudunun etrafında birikti. hareketsiz vücut.

Bir ölüm daha, ama bu sefer hiç sempati duymuyordu. Daniel ve Brock arkasından hızla yaklaştılar, hatta bile çıktılar, silahlarını kalan tehditlere doğrultmuşlardı. Çamur ikisini de tepeden tırnağa kapladı.

Jude inleyerek doğruldu ve kulakları çınliyormuş gibi başını salladı. Çılgınca göğsünü sıvazladı ama ellerine kan bulaşmadı. O bir Zarar görmemiş mi?

Teşekkür ederim, Tanrım! Teşekkür ederim, teşekkür ederim, teşekkür ederim!

"Dışarı çıkmak güvenli," diye duyurdu Daniel. "Diğer adamları hallettik. Geldiğimizi hiç görmediler."

Ryanne bir rahatlama çılgılığıyla erkeğine doğru koştu. Yolun yarısında zayıflamış dizlerinin üzerine çöktü ve patinaj yaptı. Kollarını ona doladı ve dünyanın geri kalanını hızla gözden kaybetti.

"İyi misin? Lütfen bana iyi olduğunu söyle kovboy, aklımı kaçırmadan önce." "İyiyim, aşkım. Kevlar giyiyor." Onu daha da yaklaştırdı. ona karşı. Titremeler onu ileri geri sallıyordu ve en kötüsü sona erdiği için adrenalininin düştüğünü anladı. "Sen mi?"

"Çelik yelek giymiyorum ama iyiyim." Yumruklarını adamın omuzlarına vururken gözleri doldu ve yanaklarından yaşlar süzüldü. "Bunu çantaya koymuştum, seni aptal adam. Zincirimden kaçtım, kapıya doğru gizlice gidiyordum. Neden geldin ve hayatını riske attın?"

"Sensiz bir hayatım yok." "Seni öldürebilirlerdi."

"Ama yapmadılar ve şimdi savaş bitti. Para olmadan kimse Dushku'nun yerini almak istemeyecektir."

"Ya para geri alınırsa?"

"İmkansız. Zaten farklı hayır kurumlarına dağıtıldı." "İntikam-"

"Bu da bir sorun olmayacak. Çok fazla düşmanı var. Hapishanede bir hafta bile dayanamaz. Sonunda güvendesin. Savannah da. Savaş sona erdi," diye tekrarladı. "Dushku'yla ve kendimle. Korku kazanmadı. *Korku kazanmadı.*"

Ona tekrar sarıldı, şimdi ya da hiçbir zaman bırakmak istemiyordu. "Seninle gurur duyuyorum ve seni seviyorum. Seni çok seviyorum."

"Ben de seni seviyorum." Onun şakağını, yanağını öptü. Dudaklarından. Sonra birbirlerinin gözlerinin içine baktılar, güzel bir kavuşmanın tadını çıkardılar.

Dünyanın geri kalanı tekrar odaklanana kadar saniyeler, dakikalar, bir sonsuzluk geçti. Daniel perişan haldeki Caroline'ı teselli etmeye çalışırken bir yandan da 911 operatörüyle mi konuşuyordu? olmalı. Durumu açıklıyordu. Jim, Glen ve Dushku burunlarını duvara dayamışlardı.

Brock volta atıyordu. Jude ona Jim'in de sorun olmayacağını söyledi. Adamlar güvenlik kayıtlarına girip onun Dushku'yla ilişkisini kanıtlayacaklardı. tutamayacağı sözler verdi.

Bir süre sonra polisler geldi, özellikle Jim'in başına karşısında şok olmuşlardı. Sonra sağlık görevlileri geldi. Üniformalı kadın ve erkekler depoyu . Resimler çekildi, ifadeler alındı ve tutuklamalar yapıldı.

Ryanne, Jude ve Caroline dışarıdaki bir ambulansa ve hayati fonksiyonları kontrol edildi. Güneş parlıyordu ve otoparkta farklı araçların çok renkli ışıkları yanıp sönüyordu.

Jude gömleğini ve yeleğini çıkardı, üzerindeki iki siyah ve mavi düğüm ortaya çıktı.

göğsü. Eskisinden biraz daha farklı görünen bir göğüs ve yaralanma yüzünden değil. Ancak nedeni aklına gelmedi.

En azından ona temiz raporu verildi. O ve Caroline da öyle.

"Eve gitmeye hazır mısın, aşkım?" Jude şimdi onun önünde çömelmiş, elleriyle yanaklarını kavırıyordu.

"Evet, lütfen."

Kamyonetinde başını onun omzuna yasladı. "Daniel'la tanışıp arkadaş olmanıza çok sevindim. Eğer olmasaydınız, hiç bir araya gelemeyebilirdik."

"Koşullar ne olursa olsun birlikte olacağımıza inanıyorum. Kabul edelim aşkım, sen benim olmak için yaratılmışsın. Birbirine aşık olma ihtimali düşük iki insan -ölmeyi dileyen bir adam ve hayat dolu bir kadın- başka nasıl bir araya gelebilirdi ki?"

* * *

Sıcak, buharlı bir duştan sonra Jude, Ryanne'ı yatağa taşıdı ve onu baştan çıkarmak için hiçbir şey yapmadan ona sarıldı. Şu anda ona sarılmak, onu okşamak *her şey* demektir. Kalbini kazanan kadına sarıldı. Ona ailesinin ölümünün hayatının habercisi olmadığını öğreten kadına.

Constance'a ve kızlara olan sevgisi her zaman onunla olacaktı. Aşk asla ölmedi. Aşk devam etti. Şimdi yeniden sevmek için ikinci bir şansı vardı ve bunun bir anını bile boşa harcamayacaktı.

"Korkuların yeniden su yüzüne çıkmaya mı çalışıyor?" Ryanne sordu, sesi sersem gibiydi. "Azıcık bile değil. Onları kilit altına aldım ve bir daha asla tekrar kaçabildin. Bugün bağlarınızı kopardınız, bir gangsterden saklandınız ve onun adamlarının dikkatini dağıttınız, hayatta kalmak için çok kötü ihtimallerin üstesinden geldiniz. Sen bir

Savaşçı, her zaman bir savaşçı ve ne olursa olsun her zaman senin sevgine sahip olacağım."

Onun göğsünü öptü ve nefesi kesildi. "Aman Tanrım! Sonunda neyin farklı olduğunu anladım, seni sevgili adam. Adımı kalp ve hançerlerin etrafında bir daire şeklinde dövme yaptırmışsın."

"Bundan daha fazlası," dedi sırtarak.

Adamın göğsünü inceledi. "Ve bir pankart...?"

"Bebeğimizin adı için."

Gözlerinde yeni bir yığın yaş birikti. "Jude." "Sana sürpriz yapmak istedim."

"Kovboy, sadece şaşırmadım, onurlandım ve alçakgönüllülük gösterdim. Ve tahrik oldum! Hiç bu kadar seksi görünmemiştin."

Ona gülümsedi, yüzündeki bir tutam saçı şefkatle düzeltti. "Bu gelecek mi? Çantada keklik, aşkım. Sonsuza dek mutlu olacağımız garanti."

EPİLOG

Yasal olarak evlenmeden bir dakika daha geçirmeye dayanamayan RYanne, Strawberry Inn'de düzenlenen küçük, gayri resmi bir törenle kocasıyla evlendi. Kadın daracık kırmızı bir elbise giymişti -çünkü neden olmasın- ve adam da ince çizgili bir takım elbise ve kravat takmıştı.

Dorothea ve Lyndie onun nedimesi oldular ve annesi onu evlendirdi. Daniel ve Brock Jude'un yanındaydı, Carrie ve Russ da öyle.

RYanne bu anıyı sonsuza dek yaşatacaktı. Birlikte olmak için o kadar çok şeyin üstesinden gelmişlerdi ki, hiçbir şeyin onları ayıramayacağına gerçekten inanıyordu ve bundan büyük bir huzur duyuyordu.

Törenden sonra, o ve Jude Roma gezisini dünyanın en iyi balayı olarak kullanmaya karar verdiler. İlk başta bu için zor oldu, çünkü İtalya'ya en son seyahat Constance ve ikizlerle birlikte olmuştu. Ama günler geçtikçe, kızlarla ilgili hikâyeler paylaşmaya başlamıştı.

Ruhen buradayım.

RYanne ve Jude, şimdi deniz kenarına demirlemiş bir hamakta sallanıyorlardı. Villalarının terası ay ışığı ve suyla yıkanıyor. Serin bir esinti çam, kil ve nemli çimen kokularını sürüklüyordu.

"İki buçuk haftadır buradayız," dedi. "Evini özlediğini biliyorum."

"Sen varsın. Ben iyiyim."

"Evet, ama dönmeye hazırsın. Bunu kabul et."

"Aşkım, istersen yolculuğa bir ay daha ekleyebiliriz."

Argh! "Gerçekten tereyağımı çalkalıyorsun ve çöreklerimi yağıyorsun, kovboy. Böyle hissedenden tek kişi olmak istemezdim ama . Eve, kedilerimizin yanına dönmeye hazırım." Çocukluk hayalini yaşamak hayal ettiğinden daha iyiydi ama her zaman umduğu kadar eğlenceli de değildi. Uçuşları sırasında binlerce kez işemek zorunda kalmaları berbattı. Bütün makarna ve dondurmaları kusmak da pek eğlenceli olmamıştı.

Ayrıca, geniş aileleri olan kediler onları özlüyor olmalıydı. O ve Jude yedi yavruyu ve anne Belle'i yanlarında tutmaya karar vermişlerdi. Yıllar boyunca yeterince kayıp vermişlerdi. Bunu yapmalarına gerek yoktu.

artık acı çekmeyecekti. RYanne, Dorothea ve Lyndie'ye iki yıl boyunca Her biri yavru kedi olan arkadaşlarının yakındaki bir barınakta yeni aile üyelerini bulmaları için evlat edinme ücretlerini ödemişti. Kazan-kazan.

"Brock kedilere bakacağına söz verdi, tatlım. Onlar iyi."

"Evet, ama kedi bebek kitaplarınız ne olacak?" Jude yavru kedilerin her biri için birer tane hazırlıyordu. "Ya Paris ilk kez buzdolabına tırmanırsa ve biz bunu kaçırsak? Ya Anya ve Cameo yine kavga ederlerse ve biz onları desteklemek için orada olmazsak?"

"Brock-"

"Sürekli diğer amcıklar tarafından dikkatin dağıtılıyor. Biliyorum."

Jude bir kahkaha attı. "Bunu söylediğine inanamıyorum." "Ne?"

Bu doğru!"

"Peki ya dünyayı gezme hayalin?" diye sordu.

"Değişmedi. Değişti ama daha iyisi için. Bir zamanlar dünyayı tek başıma görmek istiyordum, çünkü bir erkeğe güvenip onu yanıma alabileceğimi bilmiyordum. İyi bir evin ne kadar özel olabileceğini de bilmiyordum, ama şimdi biliyorum ve özlüyorum. Beni yanlış anlamayın. Hâlâ kocam ve bebeğimiz yanımdayken her ülkeyi ve eyaleti ziyaret etmek istiyorum. Birlikte harika anılar biriktirmemizi istiyorum ama her seferinde sadece bir ya da iki hafta. Biz

Görülecek yerleri görebilir, atmosferi yaşayabilir, tüm yemekleri yiyebilir ve sürekli ev özlemi çekiyormuşum gibi hissetmeden Tırmalama Karakolu'na dönebilirim."

Eli karnının üzerine yerleşti. "Küçük mucize Laurent dünyayı görmekten keyif alacak. Hailey ve Bailey'nin Constance ve benim onları götürdüğümüz yerleri sevdiklerini biliyorum. Kendilerini her zaman büyük bir maceradaymış gibi hissettiler."

Bugünlerde ilk ailesinden rahatlıkla bahsediyordu ve bu RYanne'ın kalbini heyecanlandırıyordu. O kızlar her zaman onun bir parçası olacaktı ve RYanne ona verdikleri sevgi ve olmasına yardım ettikleri adam için her zaman minnettar olacaktı.

Onun güzel, yaralı ağzının köşesini öptü. Ay ışığında bile onun yüz hatlarındaki vahşiliği seçebiliyordu... gözlerindeki aç parıltıyı. Asla doymak bilmeyen bir açlık. Her zaman onu istiyordu ve her zaman bedeni aynı şekilde karşılık veriyordu, güvenini ve kalbini kazanan bu adam için açlık çekiyordu.

"Birlikte pek çok harika anı biriktireceğiz," dedi. "Bu muhteşem bir başlangıç."

Kaçırılmasından bu yana geçen haftalarda pek çok şey olmuştu. Dushku çok sayıda suçla itham edilmişti ve beş parasız olduğu için ne gösterişli avukatlara ne de onu serbest için yargıca para ödeyebilecek durumdaydı. İhanet ettiği ve şantaj yaptığı adamlarla birlikte ömür boyu hapis yatacaktı. Glen Baker ve Jim Rayburn de çeşitli suçlamalarla tutuklanmıştı. Jude'un söz verdiği gibi, Dushku'nun deposundaki güvenlik kayıtları Jim'in suçlu olduğunu kanıtlamıştı.

Ryanne artık daha rahat nefes alabilirdi, Lyndie de öyle. Jim artık sorun çıkarmayacaktı.

Savannah ve oğlu resmen Strawberry Valley'e taşınmıştı. O da şimdi handa hizmetçi olarak çalışıyordu. Thomas'ın babası hapisten çıktığında ne yapacağını kimse bilmiyordu.

"Ayrıca," dedi Ryanne, eve erken gitme konusundaki konuşmalarına dönerek. "Tırmalama Karakolu'ndaki yeni görevine başlamak istemiyor musun? Patronunun gerçek bir ejderha kadın olduğunu duydum."

"O ejderha kadını nasıl mırıldatacağımı bilmem iyi bir şey. Ama yeni görevim tam olarak nedir?"

Dün gece yatakta birbirlerine sarılmış yatarlarken *Jude*'un umutları ve hayalleri hakkında sohbet etmişlerdi. Barın güvenliğinden sorumlu olmaya devam etmek, sarhoş sürücülerin direksiyon başına geçmemesini sağlamak istiyordu. Ayrıca vazektomisini tersine çevirtmeyi planlıyordu, böylece bir gün ailelerini . Bu gerçek onu çok memnun etmişti. Verecek çok sevgileri vardı.

"Şey," dedi, "yeni gece güvenlik ekibimizi yönetmenin yanı sıra, Günde en az bir kez beni memnun ettiğinden emin olmalısın ve bunu kolaylaştırmak için tişörtünü çıkararak çalışmalısın, böylece istediğim zaman göğsüne hayran olabilirim."

"Şartlarınız kabul edilebilir. Uçuşlarımızı değiştireceğim," dedi. "Ama yarın geri dönmüyoruz. Erken ayrıldığınız için pişman olmanızı istemem. Roma'ya iki, hayır, üç gün daha vereceksin. Hâlâ görmediğiniz yerler var."

"Sevişmediğimiz yerleri kastediyorsun." "Aynen öyle.

Ama gelecekte daha kısa seyahatler planlayacağız."

"Kulağa adil geliyor, ey bilge kişi. Ama zavallı Selma. Tırmalama Karakolu'ndan o sorumluydu ve kontrolü erkenden bırakmaktan nefret edecek. Ve zavallı Brock. Dairemizden bir an önce taşınmak zorunda kalacağı için hiç mutlu olmayacak."

"Ben olsam onun için endişelenmezdim. Eminim Lyndie onun dikkatini bir şekilde dağıtacaktır. Her zaman öyle yapar."

Çok doğru. Ryanne bu iki çılgın çocuğun sorunlarını çözüp çıkmaya bağımlılarını istiyordu; belli ki birbirlerini istiyorlardı. "Neden ona çıkma teklif etmedi?"

"Ondan korktuğu gerçeği dışında mı?" "Evet."

"Eski Junior League üyesi, değil mi?"

"Mmm-hmm."

"İşte bu yüzden. Ya da nedenlerden biri. Ailesinin seveceği neredeyse her şeye sahip."

"Neredeyse mi?"

"Boşanması. Bunun için ona bok atarlardı. Eğer onu eve getirirse tabii. Ki bunu asla yapmazdı. Onu canlı canlı yerler ve koruyucu içgüdüleri kabırır. Her zamanki gibi şiddetli tepki ve muhtemelen kızın ödünü koparırdı."

"Peki ailesinin nesi var?"

"On bin metrekairelik bir evde, yaptığınız ve söylediğiniz her şeye kusur bulan iki kişi ve asla yanlış bir şey yapmayan bir ağabeyle yaşadığınızı düşünün. İnsanlardan saklanacak çok yeriniz olurdu ama onların onaylamamasının açısından saklanacak yeriniz olmazdı."

Ouch. "Böylece Brock, çocukken alamadığı bir geceliğine de olsa bulmak için farklı kadınların peşine düşer."

"Kısmen. Seks onun ve benim konuştuğumuz bir şey değil, ama sanırım Brock bir kadınla ne kadar az zaman geçirirse, kadın hakkında o kadar az şey öğrenir, dolayısıyla hoşlanmayacağı o kadar az şey olur ve Brock'un onu dünyasının sarsılmış olduğu anısıyla terk etmesine izin verir. Ayrıca, TSSB farklı kişilerde farklı şekillerde ortaya çıkar ve Brock'un kendisini sevemediği için etrafındaki insanları kısa bir süreliğine de olsa kendisine aşık etmek için ne gerekiyorsa yaptığını fark ettim." Jude tembel tembel saçlarının uçlarını okşadı. "En azından benim fikrim bu. Yanılıyor olabilirim."

Brock Lyndie'nin peşinden gitmeye karar verirse, elleri dolu olacaktı, bu kesindi. Ve tam tersi!

Belki Ryanne onlardan birini itebilirdi? Lyndie'nin umutsuzca istismardan uzak bir ilişki yaşamaya, panik ataklarıyla savaşmasına yardım edecek kadar güçlü bir erkekle birlikte olmaya, aynı zamanda korkmuş küçük kızını yatıştırmaya ihtiyacı vardı.

İçindeki kız. Babasının ve eski kocasının inanmasına izin verdiğinden daha değerli olduğunu bilmek. Onun bir hazine olduğunu anlamak ve-

Hayır. Kötü RYanne. Çöpçatanlık yok. Brock bağlanacak biri değildi. Eğer Lyndie'nin kalbini kıracaksa, RYanne'ın da onun yüzünü kırması gerekecekti.

Ancak reddedilmeyeyle dolu geçmişinin üstesinden gelebilmesi için kabul ve sevgi dolu bir ilişki yaşamaya ihtiyacı vardı. Lyndie'nin ondan korkması onu çok uzağa itebilirdi.

Ya da onu daha iyisini yapmaya zorlayarak bulmasına yardımcı olur.

Durun! Sadece dur. Bunun sonuçları yıkıcı olabilir.

"Ben ve oğullarım... Mutluluğumuzla neden bu kadar çok savaştığımızdan emin değilim," dedi Jude, sesi . "Korkuya teslim olduğum her an için özür dilerim, aşkım."

Dürüst olmak gerekirse, bir yanı bu korkunun bir noktada geri dönmesini ve onun yeni yaşam sevincini ezip geçmesini bekliyordu. Ne kadar da yanılmıştı. Meydan okunmadan bırakılan korkunun onu kontrol edebileceğini öğrenmişti. Ve kendini zafere ulaşmaya adanmış bir asker olarak, kontrolün en ufak bir parçasından vazgeçmek bile onu öfkelenmişti, bu yüzden dizginleri eline aldı ve inatçı bir şekilde tutundu.

Kız Vatikan'a gittiğinde hiç terlememişti ve kız çikolatalı kurabiye aramaya gittikten sonra yatakta tek başına uyandığında paniğe kapılmamıştı.

Hayat neredeyse mükemmeldi.

"Hâlâ kırılmış gibi hissediyor musun?" diye sordu göğsünü okşayarak.

"Parçalarımı toplayıp beni tekrar bir araya getirdikten sonra mı? Hayır. Birazcık bile."

Sevgili, romantik adam. Elini kaldırdı, parmağında muhteşem bir inci ve pırlanta kedi patisi yüzüğü parlıyordu. Gelmiş geçmiş en iyi nişan ve evlilik yüzüğü. "Mutlu musun?"

"Mest edici bir şekilde. Peki ya sen?"

"Muhteşem bir ." Sadece mutlu değildi, muhteşem bir şekilde tatmin olmuştu. İnanılmaz derecede memnun. "Böyle hissedebileceğimi hiç düşünmemiştim." Annesinin bunca yıl boyunca erkekten erkeğe geçerken aradığı bir duyguydu bu.

sonra o kadına karşı daha nazik olacağım.

"Senin için her şeyi yaparım. Her şeyi." Jude onun kalçalarını avuçladı. "Bunu biliyorsun, değil mi?"

"Benim hayatımı kurtarmak için kendi hayatını tehlikeye attığında bunu anladım." Ve bu yüzden onu daha da çok sevdi. Onu ve bebeği ilk sıraya koymuştu - onun için sonsuza dek yapabileceği bir şey. "Beni kazandın, beden ve ruhen."

"Beni kazandığın gibi. Direncimi kırdın, kontrolümü yıprattın ve karanlığıma ışık doldurdun. Sen zincirlerimin anahtarı. Beni özgür bıraktın." Konuşurken bir parmağını bileğindeki kilidin üzerinde gezdirdi.

Tam o anda başka bir dövme yaptırmaya karar verdi. Diğer bileğine bir anahtar. Bu anı ve kocasının az önce söylediği güzel sözleri sürekli hatırlatacak.

Önlerinde kaç gün, ay, yıl olduğu önemli değildi, Rianne sonsuza dek çok sevildiğini bilerek huzur bulacaktı. Bu kurabiye delisi kedi kadın hayatın en güzel yanlarını, maceranın heyecanını ve büyük bir adamın hayranlığının her şeyi tüketen gücünü yaşamıştı. Kovboyu, ballı çöreği. Onun övgüye değer olanı. Onun *precioso'su*.

Sırada ne varsa dört gözle bekliyordu.

* * * * *

Jude ve Rianne'nin hikâyesini sevdiyseniz, ORİJİNAL KALP KIRANLAR serisinin bir sonraki kitabı Brock ve Lyndie'nin cızırtılı hikâyesi YETERLİ OLAMAZ'ı kaçırmayın. Çapkın eşiyle tanışıyor. Çok yakında...

Sıcak çağdaş romantizm hayranıysanız, Lori Foster'ın HQN Books'tan çıkan bir sonraki cızırtılı kitabı CLOSE CONTACT'ı bekleyin.

Body Armor güvenlik teşkilatının adamları için yaptıkları işten daha tehlikeli olan tek şey kalplerini kaybetme riskidir.

Özel bir ön bakış için okumaya devam edin...

***Haven'ın Adamları* ile daha fazla kural yıkmak ister misiniz?**

O zaman Rhenna Morgan'ın bu seksi kitaplarını kaçırmayın

ROUGH & TUMBLE

Çeşitli başarılı işlerde parmağı olan kendi kendini yetiştirmiş bir adam olan Jace Kennedy, meydan okumak için yaşıyor ve *her zaman* istediğini elde ediyor.

Kimden

Başlangıçta Vivienne Moore'un gizli vahşi tarafını görür ve onun mükemmel eşi olduğunu bilir, yeter ki onu özgür bırakabilsin. Kim olduğu ve nereden geldiği ile gurur duymaktadır ve Vivienne'e en güvenli yerin tehlikeli bir adamın kolları olduğunu göstermeden gitmesine izin verirse lanetlenecektir.

"Cesur, çığ ve bir doz da tatlı aşk. Rhenna Morgan'ın yazdığı ROUGH & TUMBLE kalbinizi ısıtacak ve iç çamaşırlarınızı eritecek."

-#*New York Times*'ın en çok satan 1 numaralı yazarı Audrey Carlan (*Takvim Kızı* serisi)

"Mutlaka okunmalı!"

-*RT Book Reviews*, 5 Yıldızlı En İyi Seçim

YABANI & TATLI

Zeke Dugan yolda yürüyen bir adam değildir. Bir travma doktoru olarak yemin etmiş olabilir ama tıbbi becerilerini hastane dışında da kullanmakta bir sakınca görmüyor, eğer bu Kardeşlik'e -ailem dediği bir grup adama- bir avantaj sağlayacaksa. Kan, işten önce gelir. Utangaç Gabrielle hayatına girdiğinde tüm bunlar değişir ve koruyucu içgüdüler.

TALEP ET VE KORU

Trevor Raines yasallığın sınırında yaşıyor. Hayat kurtarmak için kötü şeyler yapan iyi bir adam, uyduğu tek kural Kardeşlik'in kurallarıdır ve dünyada bunu değiştirecek hiçbir şey yoktur. Ta ki Natalie Jordan hayatına giriyor. Planı olan bir kadındır ve bu plan, ne kadar nazik ya da sarhoş edici olsun, sırları olan bir adamı içermez. Trevor'ın bir yuva kurmak gibi bir niyeti yoktur ama uzak duramadığı bu kadında fazlasıyla çekici bir şeyler vardır.

BAŞTAN ÇIKARILDI & ALINDI

Knox Torren'in çiğneyemeyeceği hiçbir kural yoktur. O sınır tanımaz özellikle de ailesine karşı gelenler hakkında bilgi toplamaya gelir. Ancak yarım yamalak bir geçmişi olan bir iz sürücü, çözemediği bir bulmaca sunar. Sonunda sarhoş edici Rus aksanlı heykelsi sarışınla tanıştığında, onun sırlarını ortaya çıkarmak için her şeyi deneyecektir.

Kopyanızı şimdi sipariş edin!

Yeni sürümlerimiz hakkında bilgi almak, özel tekliflere erişmek ve çok daha fazlası için bizimle iletişime geçin!

CarinaPress.com adresini

ziyaret edin İletişimde

kalmanın diğer yolları:

[Facebook.com/CarinaPress](https://www.facebook.com/CarinaPress)

[Twitter.com/CarinaPress](https://twitter.com/CarinaPress)

CarinaPress.com/newsletter

Yakın Temas

tarafından Lori Foster

MILES, Body Armor ajansındaki özel asansörü patronunun çok lüks ofisine kadar kullandı. Sabahın erken saatlerinde gelen çağrı kafasını karıştırmıştı ve bu hiç hoşuna gitmemişti. Kadın sabah 7:00'de aradığında duştaydı. Mesajında sadece mümkün olduğunca çabuk oraya gitmesi gerektiği yazıyordu. Onun için bir *sürprizi* vardı.

Tabii ki onu geri ama ofise geldiğinde her şeyi açıklayacağını .

Kapsamlı eğitimini sadece birkaç hafta önce tamamlamış, gelişmiş bilgisayar becerileri öğrenmiş ve çeşitli silahlarla atış pratiği yapmıştı. Tercih ettiği silah olarak Glock'ta karar kılmıştı ama birkaç başka oyuncak da taşıyordu.

Şimdiye kadar iki vaka almıştı, ikisi de oldukça rutindi. Bir halkla ilişkiler görevi sırasında bir beyzbol oyuncusu için düzenlenen spor etkinliğinde saldırgan taraftarları kontrol etmeye yardımcı olmuş ve ardından yeni bir film anlaşması olan büyük bir yazara bölgedeki bazı yerel imza günlerinde eşlik etmişti.

Çok kolay.

Yarışmayı özlemişti, lanet olsun. Kafesi ve fiziksel eforu özlemişti. Eğer kader ona kötü bir oynamamış olsaydı, şu anda hâlâ şampiyonluk kemeri için dövüşüyor olacaktı.

Dövüş kariyerini kaybetmesi son zamanlarda yaşadığı pek çok pişmanlıktan sadece biriydi ve her zamanki gibi bunu zihninden uzaklaştırarak şimdi ve burada yaşamaya karar verdi.

Asansör açıldı ve dışarı çıktı, doğruca Sahara Silver'ın lüks ofisine gitti. Sahara'nın kişisel asistanı Enoch Walker'ın yanından geçerken, "Beni bekliyor," dedi.

Enoch bilgisayar ekranından başını kaldırmadan, "Gerçekten de öyle," dedi. "İçeri girin."

Enoch'un sesinde alışılmadık bir nota mı algılamıştı? Enoch görevine odaklanmışken bunu söylemek zordu.

Miles Enoch'u çok severdi. Demir gibi bir iradesi ve çılgın organizasyon becerileri olan küçük bir adamdı. Her zaman arkadaş canlısı, inanılmaz derecede zeki ve son derece güvenilirli.

Kapı kapalı olduğu için Miles kapıyı çaldı ve sadece saniye sonra kapı açıldı, sanki Sahara onu bekliyormuş gibiydi.

Memnuniyetle gülümsedi. "Miles."

Durakladı, aniden tetikteydi. Şimdiye kadar patronu tam bir muammaydı. Dışarıdan bakıldığında çok güzel bir kadındı. 1.80 boyunda, düzgün bir fiziği vardı.

Parlak vizon kahverengisi saçları, doğrudan mavi gözleri ve bir Amazon'un tavrıyla on santimlik bir şımarıklık. İçten içe, muhtemelen timsahlarla güreşmiş ve kazanmıştır. Her zaman gösterişli, her zaman öldürücü topuklu ayakkabılar giyer ve her zaman sportif bir tavır sergilerdi.

"Bu senin için farklı bir gülümseme," diye belirtti. "Neden kendimi kızgın tanrılara kurban olarak sunulacakmışım gibi hissediyorum?"

Gülümsemesi genişledi, sonra onun içeri girmesine izin vermek için geri adım attı. "Bu kadar çabuk geldiğiniz için teşekkür ederim."

"O şifreli mesajla bana fazla seçenek bırakmadın." "Ben asla şifreli değilim."

"Hayır mı? O zaman bu kadar acil olan neydi-" Miles onu o zaman gördü. İki elinde tuttuğu dumanı tüten bir fincan kahveyle yastıklı sandalyeye büzülmüş halini fark edince gözleri parladı. "Maxi?"

Adını söylediğinde doğruldu ama ona bakmadı.

"Burada ne işin var?" İki ay boyunca, tekrar iletişime geçeceğini umarak onu beklemişti.

Yapmamıştı.

Başından beri, onun uygun bir ganimet çağrısı olduğunu ve başka bir şey olmadığını açıkça belirtmişti. Bu onun için harika olmalıydı ama yerine onu çıldırtmıştı.

Sonunda -neredeyse- iş değiştirip yeni bir daireye taşınarak onu aklından çıkarmıştı. Şimdi buradaydı, onca yerin arasında Body Armor'daydı.

Yavaş bir yanma başladı ve Sahara'nın ona yakın durduğunu göremez oldu, en azından Sahara "Arkadaşın büyük bir çile çekmiş" diyene kadar.

"Ve o bana mı geldi?" Umbrage çalkalandı, aynı anda başka kayıplarla daha da keskinleşti. Alaycı bir gülümseme takındı. "Bir veda bile etmeden çekip gittiğine göre şaşırtıcı."

Maxi o zaman ona baktı. Her zaman büyüleyici bulduğu kara gözler şimdi buğulu ve bir şekilde sıkıntılıydı.

Ve ona bir can simidi gibi baktılar.

Kadının berbat görüldüğünü fark ettiğinde bunun mümkün olduğunu hiç düşünmemişti. Ona açıkladığı çok az şeyden biri de mesleğinin kişisel stilistik olduğuydu; kadın her zaman çok derli toplu görüldüğü için ona uygun görünen bir işti bu.

şimdi değil. Kurumuş yapraklar uzun, karışık sarı saçlarına yapışmıştı. Modaya uygun kıyafetleri gitmişti; onun yerine büyük boy bir flanel gömlek, solmuş bir pantolon ve sarı ördeklerle süslenmiş parlak yeşil lastik çizmeler giyiyordu. Bu gülünç kıyafetler onu sevimli gösteriyordu.

Endişe ses tonunu keskinleştirdi. "Sana ne oldu böyle?"

Kız cevap vermeyince, önünde tek dizinin üzerine çöktü ve ellerini kızın ince kalçalarına dayadı. Birkaç ay önce benzer bir pozisyondaydılar, ikisi de çıplaktı. Ama kadın o zaman yaralı görünmüyordu. Hayır, yumuşak ve ateşliydi, onun adını inliyordu.

Bu anıyı engellemek zorunlu görünüyordu. Ses tonundaki keskinlik kaybolmamıştı. "Maxi?"

Solgun, ince parmakları dumanı tüten kahve fincanının etrafında kıvrıldı. Sesli bir şekilde yutkundu, adamın bakışlarıyla tekrar buluştu ve "Emin değilim" diye mırıldandı.

"Bu ne anlama geliyor?"

Sahara yaklaştı. "Şafaktan bir süre önce Nevar Hanım evinin bahçesinde uyandı, kendini çok hasta hissediyordu ve oraya nasıl geldiğini hatırlamıyordu."

Miles Sahara'ya baktı, sesi şaşkınlıkla sertleşmişti. "Sen neden bahsediyorsun?"

"Çiftlik evinden epey uzaktaydı ama arka verandaya ulaşmayı başardı. Söylemeye gerek yok, kendisini neyin beklediğini bilmeden içeri girmeye pek hevesli değildi. Ev karanlıktı ve arazisi yakın komşuları olmayan izole bir yerdi."

Miles şaşkınlık içinde topuklarının üzerine oturdu. Kadının mülkü hakkında hiçbir şey bilmiyordu ama bunu şimdilik bir kenara bıraktı. "Sarhoş mu?" Onun çok içen biri olduğunu düşünmemişti ama bir zamanlar onu seks için kullanmaktan hoşlandığı dışında onun hakkında gerçekten ne biliyordu ki?

Maxi onu ikna etmek istercesine gözlerinin içine baktı. "Sadece bir kadeh şarap içmiştim. En azından tek hatırlayabildiğim bu."

Tek hatırladığı? "Bayılacak kadar içmiş olabilir misin?"

Bunu fiziksel bir gibi karşıladı, ondan uzaklaştı ve kendisini bir pislik gibi hissetmesine neden oldu.

Sahara, "Yönünü şaşırmış olmasına rağmen, çantasını, arabasının anahtarlarını ve o sevimli botlarını almak için ışıksız eve girmeyi akıl etmiş ve buna cesaret etmiş." dedi.

Sevimli mi? On yaşındaki bir çocuğa aitti, yetişkin bir kadına değil. "Orada kalmak söz konusu değildi ve başka nerede kalacağından emin değildi. Git." Sahara kalçasını masanın üzerine koydu. "Senin burada çalıştığını hatırladığı için buraya geldi."

Yani sonunda onu tekrar kullanabilecek miydi? Hayır, bu sefer o kadar kolay . Ama soruları vardı, milyonlarca.

Miles patronuna dönerek, "Bize bir dakika izin verir misin?" dedi. Kadın ona gülümsedi. "Hayatta olmaz."

Bu esnek olmayan ifadeyi gayet iyi tanıyordu. Sahara Silver ne isterse, ne zaman isterse yapardı. Bu kadın patron olmak için doğmuştu. olsa muhtemelen kırbaç taşırdı. Yine de denedi. "Eğer beni görmeye geldiyse-"

"Seni işe almak için burada."

Onu işe almak mı? Maxi'ye döndü ve onun ürkekçe başını salladığını gördü. Şüpheyle, "Koruma olarak mı?" diye açıkladı.

"Evet."

Ne zamandan beri bir kadının akşamdan kalmalığa karşı korunması gerekiyor? Buna dahil olmak ister miydi?

Artık Body Armor ajansında çalıştığına göre başka seçeneği var mıydı?

Sahara küçük bir demir yumrukla hükmediyordu ve en azından o Maxi'nin zorlama hikayesi. Eğer Sahara sözleşmeyi kabul ederse, bu konuda fazla söz hakkı olmayabilir.

Kimi kandırıyordu? Her ne kadar inkar etmek istese de, bölgesel Maxi'yi tekrar gördüğü anda eğilimleri yeniden canlanmıştı. İçinden bir ses, ona tekrar ulaşabildiği için mutlu olduğunu, hatta rahatladığını söylüyordu.

Belki de kaçıp giden ya da en başta ona o kadar da takılmamış olan o olduğu için.

Egosu hâlâ incinmişti, hepsi bu.

Onun ilgisizliğinin hayatının en kötü dönemine denk gelmesi, reddedilmesinin daha önemli görünmesine neden olmuştu.

Ona ateşli ve ağır bir şekilde yaklaştı ve üç kez birlikte oldular. Ayrı ayrı zamanlarda, en azından ona fizikselden fazlasını hissettiren olağanüstü bir seks yapmış ve sonra kadın ayrılmıştı. Gizliliğini vücudundan daha fazla koruyordu ve adı ve mesleği dışında onun hakkında pek bir şey bilmiyordu - nerede çalıştığı, yaşadığı ya da ailesi hakkında hiçbir şey...

Buna gelince, belki de bahçesinde kafayı bulup sızmak onun için sıradan bir şeydi. Eğer öyleyse, bağlarını kopardığı kendini şanslı .

Ama bu, hakkındaki izlenimlerine uymuyordu.

Her şey sırayla. Gerçekte ne öğrenmesi gerekiyordu. "Bu çiftlik evi nerede?"

"Burlwood'da." "Hiç duymadım."

"Çok az insan biliyor. Buranın kırk beş dakika güneyinde, Kentucky sınırına yakın, gerçekten küçük kasaba."

Bunu cevapladıktan sonra diğer ayrıntılara geçti. "Yani dışarıda mı uyandın?"

"Evet."

"Ön bahçenizde mi?"

Başını iki yana salladı. "Oldukça uzakta, göletin uzak tarafında." "Küçük dekoratif bir gölet gibi mi?"

"İki dönüm."

Vay canına. Tamam, o zaman eve yakın değil. "Orada ne kadar kaldın?"

Kaşları birbirine kenetlendi ve elleri sıkıştı. "Dürüst olmak gerekirse bilmiyorum. Hatırladığım son şey okumak için bir kitap açtığım." Bir nefes çekti

derin, titrek bir nefes. "Bu . Sadece okudum. Sonra şiddetli bir baş ağrısı, böcek ısırıkları ve omurgama batan çakıl taşlarıyla uyandım."

"Kitabı açmadan önce ne yapıyordun?"

Ellerine bakarak biraz düşündü. "Mutfağı temizlediğimi hatırlıyorum."

"Ondan önce mi?"

Başını iki yana salladı. "Bütün gün süren bir işti."

Kim bütün gününü bir odayı temizleyerek geçirir ki? Maxi'nin alışkanlıklarını bilmiyordu ama akşam yemeğini toplamak ona büyük bir iş gibi geliyorsa belki de hiç temizlik yapmamıştı.

Onun için angarya. Kahretsin, onun hakkında gerçekten bildiği tek şey onu güldürdüğü, onunla konuşmaktan zevk aldığı ve yatakta onu yaktığıydı.

Evet, bu anı için iyi bir zaman değil. "Misafirin mi vardı?"

" sanmıyorum."

"Hatırlamıyor musun?"

"Pek bir şey hatırlayamıyorum." "O zaman nereden biliyorsun-"

"Çiftlik evine kimse gelmiyor," diye tersledi. "Ama sana daha önce söyledim, eğer biri çıktıysa bile ben hatırlamıyorum." Öfke onu koltuğunda öne doğru itti. "*Hiçbir şey* hatırlamıyorum. Özellikle de gecenin bir yarısı yerde nasıl uyuduğumu!"

Tamam, kabul etmek zorundaydı, sonuçta kulağa alkolden daha fazlası gibi geliyordu.

Biri ona gerçekten ilaç vermiş miydi? Eğer öyleyse, nasıl ve ne zaman?

New York Times'ın çok satan yazarı Lori Foster'dan *CLOSE CONTACT*'ı kaçırmayın!

Telif Hakkı © 2017 Lori Foster

ISBN-13: 9781488020032

Bırakamıyorum

Telif Hakkı © 2017 Gena Showalter

Tüm hakları saklıdır. Gerekli ücretlerin ödenmesiyle, size bu e-kitap metnine ekrandan erişme ve okuma konusunda münhasır olmayan, devredilemez bir hak verilmiştir. Bu metnin hiçbir bölümü yayıncı Harlequin'in açık yazılı izni olmaksızın çoğaltılamaz, aktarılamaz, indirilemez, derlenemez, tersine mühendislik uygulanamaz veya herhangi bir bilgi depolama ve erişim sisteminde, elektronik veya mekanik, şu anda bilinen veya bundan sonra icat edilecek herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla saklanamaz veya tanıtılamaz.

Enterprises Limited, 225 Duncan Mill Road, Don Mills, Ontario M3B 3K9, Kanada.

Bu bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar ya yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da hayali olarak kullanılmıştır ve herhangi bir Yaşayan ya da ölmüş gerçek kişiler, ticari kuruluşlar, olaylar ya da yerlerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir. Bu baskı Harlequin Books S.A. ile yapılan anlaşmayla yayımlanmıştır.

® ve™ yayıncının ticari markalarıdır. ®ile gösterilen ticari markalar Amerika Birleşik Devletleri Patent ve Ticari Marka Ofisi, Kanada Fikri Mülkiyet Ofisi ve diğer ülkelerde kayıtlıdır.

www.Harlequin.com

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

- [Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız](#)
- [Çeviri Yedek Telegram Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitap İstekleri Kanalımız](#)
- [Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri](#)
- [Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız](#)

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz.

Kitaplarımız paylaşılmak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız.PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

